



This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

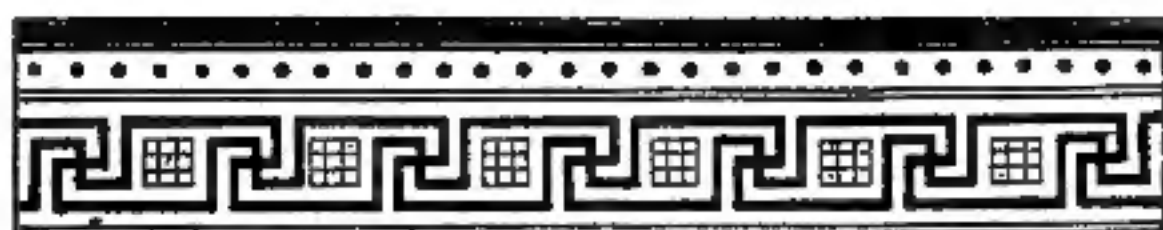




600085460T



Cambridge
Greek and Latin Texts.



HOMERI ILIAS

LIB. I.—XII.

EX NOVISSIMA REOENSIONE

FREDERICI A. PALEY.



CANTABRIGIAE, DEIGHTON, BELL ET SOC:
LONDINI, WHITTAKER ET SOC: BELL ET DALDY.

MDCCCLXVII 292.9.128

ΙΛΙΑΔΟΣ

Α.

Μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
οὐλομένην, ἣ μυρὶ Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκεν,
πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἀΐδι προΐαψεν
ἡρώων, αὐτοὺς δὲ ἐλώρια τεῦχε κύνεσσιν
οἰωνοῖσί τε πᾶσι, Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή,
ἐξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε
Ἀτρεΐδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.

5

τίς τ' ἄρ σφωε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι;
Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός· ὃ γὰρ βασιλῆι χολωθείς
νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὥρσε κακὴν, ὀλέκοντο δὲ λαοί,
οὐνεκα τὸν Χρῦσῃν ἠτίμασεν ἀρητῆρα
Ἀτρεΐδης. ὃ γὰρ ἦλθε θεῶας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶ ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
χρυσέῳ ἀνὰ σκῆπτρῳ, καὶ λίσσετο πάντας Ἀχαιοὺς,
Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν.
“ Ἀτρεΐδα τε καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
ὕμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν καὶ οἴκαδ' ἰκέσθαι
παῖδα δ' ἐμὸν λῦσαιί τε φίλην τά τ' ἄποινα δέχεσθαι
ἄζόμενοι Διὸς νῖα ἐκηβόλον Ἀπόλλωνα.”

10

15

20

ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ
αἰδεῖσθαι θ' ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦνδανε θυμῷ,
ἀλλὰ κακῶς ἀφίη, κρατερόν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν.

Β

“ μή σε, γέρον, κοίλῃσιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχείω
 ἢ νῦν δηθύνοντ' ἢ ὕστερον αὖτις ἰόντα,
 μή νύ τοι οὐ χραίσμῃ σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο.
 τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω· πρίν μιν καὶ γῆρας ἐπεισιν
 ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ, ἐν Ἀργεῖ, τηλόθι πάτρης,
 ἰστὸν ἐποιχομένην καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν.
 ἀλλ' ἴθι, μή μ' ἐρέθιζε, σαώτερος ὥς κε νέηαι.”

30

ὥς ἔφατ', ἔδεισεν δ' ὁ γέρων καὶ ἐπείθετο μύθῳ,
 βῆ δ' ἀκέων παρὰ θίνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
 πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κιὼν ἡρᾶθ' ὁ γεραιὸς
 Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἡύκομος τέκε Δητῷ.

35

“ κλύθι μεν, ἀργυρότοξ', ὃς Χρύσῃν ἀμφιβέβηκας
 Κίλλαν τε ζαθέην, Τενέδοιό τε Ἴφι ἀνάσσεις,
 Σμινθεῦ. εἴ ποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρριψα,
 ἢ εἰ δὴ ποτέ τοι κατὰ πύονα μηρί' ἔκηα
 ταύρων ἢ δ' αἰγῶν, τόδε μοι κρήνην ἐέλδωρ·
 τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.”

40

ὥς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δὲ κλύε Φοῖβος Ἀπόλλων,
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος κῆρ,
 τόξ' ὤμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην
 ἔκλαγξαν δ' ἄρ' ὀιστοὶ ἐπ' ὤμων χωομένοιο
 [αὐτοῦ κινηθέντος· ὃ δ' ἦιε νυκτὶ ἐοικώς.]
 ἔζετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ' ἰὼν ἔηκεν·
 δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο.

45

οὐρήας μὲν πρῶτον ἐπώχετο καὶ κύνας ἀργούς,
 αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἐχεπευκὲς ἐφίεις
 βάλλ'· αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμεῖαι.

50

ἐννήμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ᾤχετο κῆλα θεοῖο,
 τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς·
 τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
 κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥα θνήσκοντας ὀράτο.

55

οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἠγερθεν ὁμηγερέες τε γέγοντο,
 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 “ Ἀτρεΐδῃ, νῦν ἄμμε πάλιν πλαγχθέντας δῖω
 ἄψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν,
 ἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμῶ καὶ λοιμὸς Ἀχαιοῦς.

60

ἀλλ' ἄγε δὴ τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερῆα
 ἢ καὶ ὄνειροπόλον (καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν),
 ὃς εἶπῃ ὅτι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ἢ τ' ἄρ' ὃ γ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται ἢ θ' ἐκατόμβης,
 εἴ κέν πως ἄρνῶν κνίσσης αἰγῶν τε τελείων
 βούλεται ἀντιάσας ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι.”

65

ἢ τοι ὃ γ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
 Κάλχας Θεστορίδης, οἰωνοπόλων ὃχ' ἄριστος,
 ὃς ἦδ' ἄρ' ἔόντα τά τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα,
 καὶ νήεσσ' ἠγήσατ' Ἀχαιῶν Ἴλιον εἴσω
 ἦν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.

70

ὃ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
 “ὦ Ἀχιλεῦ, κέλεαί με, δῖφιλε, μυθήσασθαι
 μῆνιν Ἀπόλλωνος ἐκατηβελέταο ἄνακτος.

75

τοιγὰρ ἐγὼ ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο, καί μοι ὅμοσον
 ἢ μὴν μοι πρόφρων ἔπεις καὶ χερσὶν ἀρήξειν.
 ἢ γὰρ οἴομαι ἄνδρα χολωσέμεν ὃς μέγα πάντων
 Ἀργείων κρατεῖ καὶ οἱ πείθονται Ἀχαιοί.
 κρείσσων γὰρ βασιλεύς, ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρη·
 εἴ περ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ,
 ἀλλὰ τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὅφρα τελέσῃ,
 ἐν στήθεσσι ἐοῖσι. σὺ δὲ φράσαι ἢ με σαώσεις.”

80

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 “θαρήσας μάλα εἰπὲ θεοπρόπιον ὅτι οἶσθα·
 οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα δῖφιλον, ᾧ τε σὺ Κάλχαν
 εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις,
 οὗ τις ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο
 σοὶ κοίλῃς παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει
 συμπάντων Δαναῶν, οὐδ' ἦν Ἀγαμέμνονα εἶπης,
 ὃς νῦν πολλὸν ἄριστος Ἀχαιῶν εὐχεται εἶναι.”

85

90

καὶ τότε δὴ θάρσησε καὶ ἧδα μάντις ἀμύμων
 “οὐτ' ἄρ' ὃ γ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται οὐθ' ἐκατόμβης,
 ἀλλ' ἔνεκ' ἀρηγῆρος, ὃν ἠτίμησ' Ἀγαμέμνων
 οὐδ' ἀπέλυσε θύγατρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατ' ἄποινα,
 τσύνεκ' ἄρ' ἄλγε' ἔδωκε ἐκηβόλος ἠδ' ἔτι δώσει.
 οὐδ' ὃ γε πρὶν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἀπώσσει.

95

πρίν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι ἐλικώπιδα κούρην
ἀπριάτην ἀνάποινον, ἄγειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην
εἰς Χρύσην. τότε κέν μιν ἱλασσάμενοι πεπύθοιμεν.” 100

ἦ τοι ὃ γ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
ἦρως Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι
πίμπλαντ', ὅσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐίκτην.
Κάλχαντα πρῶτιστα κάκ' ῥοσσόμενος προσέειπεν. 105

“ μάντι κακῶν, οὐ πῶ ποτέ μοι τὸ κρήγυον εἶπας.
αἰεὶ τοι τὰ κάκ' ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι,
ἐσθλὸν δ' οὔτε τί πω εἶπας ἔπος οὔτε τέλεσσας.

καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις
ὥς δὴ τοῦδ' ἔνεκά σφι ἐκηβόλος ἄλγεα τεύχει, 110

οὔνεκ' ἐγὼ κούρης Χρυσηΐδος ἀγλαὰ ἄποινα
οὐκ ἔθελον δέξασθαι· ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν
οἶκοι ἔχειν. καὶ γάρ ῥα Κλυταιμνήστρης προβέβουλα,
κουριδίης ἀλόχου, ἐπεὶ οὐ ἐθέν ἐστι χερείων,

οὐδέμας οὐδὲ φυήν, οὔτ' ἄρ φρένας οὔτε τι ἔργα· 115

ἀλλὰ καὶ ὥς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τό γ' ἄμεινον·
βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι.

αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίχ' ἐτοιμάσατ', ὄφρα μὴ οἶος
Ἀργείων ἀγέραςτος ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν·

λεύσσετε γὰρ τό γε πάντες, ὃ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλη.” 120

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς

“ Ἀτρεΐδη κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων,
πῶς γάρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί;
οὐδέ τί πω ἴδμεν ξυνήια κείμενα πολλά,
ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται, 125

λαοὺς δ' οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῷ πρόες, αὐτὰρ Ἀχαιοί
τριπλῇ τετραπλῇ τ' ἀποτίσομεν, εἴ κέ ποθι Ζεὺς
δῶσι πόλιν Τροίην ἐντείχεον ἐξαλαπάξαι.”

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων 130

“ μὴ δὴ οὕτως, ἀγαθός περ ἐὼν, θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ,
ἔλπετε νόῳ, ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι οὐδέ με πείσεις.

ἴλεις ὄφρ' αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἐμ' αὕτως

ἦσθαι δευόμενον, κέλεαι δέ με τήνδ' ἀποδοῦναι ;
 ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί, 135
 ἄρσαντες κατὰ θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται·
 εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
 ἦ τεὸν ἦ Αἴαντος ἰὼν γέρας ἦ Ὀδυσῆος.

[ἄξω ἐλών· ὃ δέ κεν κεχολώσεται, ὃν κεν ἴκωμαι.]
 ἀλλ' ἦ τοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὐτίς, 140
 νῦν δ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλα διαν,
 ἐς δ' ἐρέτας ἐπίτηδες ἀγείρομεν, ἐς δ' ἐκατόμβην
 θείομεν, ἂν δ' αὐτὴν Χρυσηίδα καλλιπάρηον
 βήσομεν. εἰς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουλευφόρος ἔστω,
 ἦ Αἴας ἦ Ἰδομενεὺς ἦ δῖος Ὀδυσσεὺς 145
 ἦε σὺ Πηλεΐδῃ, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν,
 ὅφρ' ἡμῖν ἐκάεργον ἰλάσσεαι ἱερὰ ῥέξας."

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 "ὦ μοι, ἀναιδείην ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον,
 πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσιν πείθεται Ἀχαιῶν 150
 ἦ ὁδὸν ἐλθέμεναι ἦ ἀνδράσι ἴφι μάχεσθαι ;
 οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἔνεκ' ἦλυθον αἰχμητῶν
 δεῦρο μαχησόμενος, ἐπεὶ οὐ τί μοι αἵτιοι εἰσίν·
 οὐ γὰρ πώ ποτ' ἐμὰς βούς ἤλασαν, οὐδὲ μὲν ἵππους,
 οὐδέ ποτ' ἐν Φθίῃ ἐριβώλακι βωτιανείρῃ 155
 καρπὸν ἐδηλήσαντ', ἐπεὶ ἦ μάλα πολλὰ μεσηγύς,
 οὐρεά τε σκιοέοντα θάλασσά τε ἠχήμεναι·
 ἀλλὰ σοί, ὦ μέγ' ἀναιδές, ἅμ' ἐσπόμεθ', ὅφρα σὺ χαίρης,
 τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάῳ σοί τε, κυνῶπα,
 πρὸς Τρώων. τῶν οὐ τι μετατρέπη οὐδ' ἀλεγίζεις 160
 καὶ δὴ μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς,
 ὦ ἐπὶ πόλλ' ἐμόγησα, δόσαν δέ μοι νῆες Ἀχαιῶν.
 οὐ μὲν σοί ποτε ἴσον ἔχω γέρας, ὅππότε Ἀχαιοί
 Τρώων ἐκπέρσωσ' εὐ ναιόμενον πτολίεθρον·
 ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυαῖκος πολέμοιο 165
 χεῖρες ἐμαὶ διέπουσ', ἀτὰρ ἦν ποτε δασμὸς ἴκηται,
 σοὶ τὸ γέρας πολὺ μεῖζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε
 ἔρχομ' ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κε κάμω πολεμίζων.
 νῦν δ' εἶμι Φθίηνδ', ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερον ἔστίην

οἴκαδ' ἵμεν ξὶν νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδὲ σ' δῖον
ἐνθάδ' ἄτιμος ἔων ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.”

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
“ φεῦγε μάλ', εἰ τοι θυμὸς ἐπέσσιται. οὐδέ σ' ἐγὼ γε
λίσσομαι εἵνεκ' ἐμεῖο μένειν· πάρ' ἐμοί γε καὶ ἄλλοι
οἳ κέ με τιμήσοισι, μάλιστα δὲ μητίετα Ζεὺς.

175

ἔχθιστος δέ μοι ἔσσι διοτρεφέων βασιλῆων·
αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε.
εἰ μάλα καρτερός ἔσσι, θεὸς που σοὶ τό γ' ἔδωκεν.

οἴκαδ' ἵων ξὶν νηυσὶ τε σῆς καὶ σοῖς ἐτάροισιν
Μυρμιδόνεσσι ἄνασσε. σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω,
οὐδ' ὄθομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὧδε.

180

ὥς ἐμ' ἀφαιρεῖται Χρῖσηΐδα Φοῖβος Ἀπόλλων,
τὴν μὲν ἐγὼ σὶν νηὶ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἐτάροισιν
πέμψω, ἐγὼ δέ κ' ἄγω Βρισηΐδα καλλιπάρηον
αὐτὸς ἵων κλισίηνδε, τὸ σὸν γέρας, ὅφρ' ἐὺ εἰδῆς
ὅσσον φέρτερός εἰμι σέθεν, στυγέῃ δὲ καὶ ἄλλος
ἴσον ἐμοὶ φάσθαι καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην.”

185

ὥς φάτο· Πηλεΐωνι δ' ἄχος γένετ', ἐν δέ οἱ ἦτορ
στήθεσσι λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν,
ἧ ὃ γε φάσγανον ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὃ δ' Ἀτρεΐδην ἐναρίζοι,
ἧε χόλον παύσειεν ἐρητύσειέ τε θυμόν.

190

εἶος ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ἔλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ' Ἀθήνη
οὐρανόθεν· πρὸ γὰρ ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε.

195

στήῃ δ' ὀπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλεΐωνα,
οἷω φαινομένη· τῶν δ' ἄλλων οὐ τις ὀράτο.

θάμβησεν δ' Ἀχιλεὺς, μετὰ δὲ τράπετ', αὐτίκα δ' ἔγνω
Παλλάδ' Ἀθηναίην· δεινὴ δέ οἱ ὅσσε φάανθεν.

200

καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

“ τίπτ' αὐτ', αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, εἰλήλουθας;
ἦ ἵνα ὕβριν ἴδῃς Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο;
ἀλλ' ἐκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τελέεσθαι οἶω·
ἦε ὑπεροπλήσι τάχ' ἂν ποτε θυμὸν ὀλέσση.”

205

τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 “ ἦλθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος, εἴ κε πίθῃαι,
 οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ' ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε.

ἀλλ' ἄγε λῆγ' ἔριδος, μηδὲ ξίφος ἔλκεο χειρί·
 ἀλλ' ἦ τοι ἔπεσιν μὲν ὀνειδίσον ὥς ἔσεται περ.
 ὦδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 καί ποτέ τοι τρὶς τόσσα ἄρ' ἐσσεται ἀγλαὰ δῶρα
 ὕβριος εἵνεκα τῆσδε. σὺ δ' ἴσχεο, πείθεο δ' ἡμῖν.

210

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς 215
 “ χρὴ μὴν σφωίτερόν γε, θεά, ἔπος εἰρύσσασθαι,
 καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὥς γὰρ ἄμεινον.
 ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθῃται, μάλα τ' ἐκλυον αὐτοῦ.”

ἦ, καὶ ἐπ' ἀργυρῇ κώπῃ σχέθε χεῖρα βαρεῖαν,
 ἅψ' δ' ἐς κουλεὸν ὥσε μέγα ξίφος, οὐδ' ἀπίθησεν
 μύθῳ Ἀθηναίης. ἦ δ' Οὐλυμπόνδε βεβήκει
 δώματ' ἐς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους.

220

Πηλεΐδης δ' ἐξαὐτίς ἀταρτηροῖσι ἔπεσσιν
 Ἀτρεΐδην προσέειπε, καὶ οὐ πω λῆγε χόλοιο.

“ οἶνοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο,
 οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον ἅμα λαῷ θωρηχθῆναι
 οὔτε λόχονδ' ἰέναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
 τέτληκας θυμῷ· τὸ δέ τοι κῆρ εἶδεται εἶναι.

225

ἦ πολὺ λωΐόν ἐστι κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
 δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι, ὅς τις σέθεν ἀντία εἶπη.

230

δημοβόρος βασιλεύς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσι ἀνάσσεις·
 ἦ γὰρ ἄν, Ἀτρεΐδῃ, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.

ἀλλ' ἐκ τοι ἐρέω, καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι.

ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὐ ποτε φύλλα καὶ ὄζους
 φύσει, ἐπεὶ δὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν,

235

οὐδ' ἀναθηλήσει· περὶ γάρ ῥά ἐ χαλκὸς ἔλειψεν
 φύλλα τε καὶ φλοιόν· νῦν αὐτέ μιν νῆες Ἀχαιῶν
 ἐν παλάμῃς φορέουσι δικασπόλοι, οἳ τε θέμιστας
 πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὃ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὄρκος·

ἦ ποτ' Ἀχιλλῆος ποθὴ ἴξεται νῆας Ἀχαιῶν

ξύμπαντας· τότε δ' οὐ τι δυνήσεται ἀχνύμενός περ

χραιομεῖν, εὖτ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνοιο
 θνήσκοντες πίπτωσι· σὺ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις
 χωόμενος ὃ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισας."

ὥς φάτο Πηλεΐδης, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ 215
 χρυσείοις ἡλίοισι πεπαρμένον, ἔζετο δ' αὐτός.

Ἀτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἐμήνιε. τοῖσι δὲ Νέστωρ
 ἡδυεπὴς ἀνόρουσε, λιγὺς Πυλίων ἀγορητὴς,
 τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή.
 τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων 250

ἐφθίαθ', οἳ οἱ πρόσθεν ἅμα τράφεν ἡδὲ γέγοντο
 ἐν Πύλῳ ἡγαθέῃ, μετὰ δὲ τριτάτοισι ἄνασσαν.

ὃ σφιν· ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
 "ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιίδα γαῖαν ἰκάνει.

ἦ κεν γηθῆσαι Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες, 255

ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροῖατο θυμῷ,
 εἰ σφῶιν τάδε πάντα πυθοῖατο μαρναμένοιν,
 οἳ περὶ μὲν βουλήν Δαναῶν περὶ δ' ἔστέ μάχεσθαι.

ἀλλὰ πίθεσθ'· ἅμφω δὲ νεωτέρω ἔστων ἐμεῖο.

ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν ἦέ περ ὑμῖν 260

ἀνδράσιν ὠμίλησα, καὶ οὐ ποτέ μ' οἳ γ' ἀθέριζον.

οὐ γάρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας, οὐδὲ ἴδωμαι,

οἷον Πειρίθοόν τε Δρύαντά τε ποιμένα λαῶν

Καινέα τ' Ἐξάδιόν τε καὶ ἀντίθεον Πολύφημον

[Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν.] 265

κάρτιστοι δὴ κείνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν

κάρτιστοι μὲν ἔσαν καὶ καρτίστοισι μάχοντο,

Φηρσὶν ὄρεσκόοισι, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν.

καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον ἐκ Πύλου ἐλθὼν,

τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης (καλέσαντο γὰρ αὐτοί), 270

καὶ μαχόμεν κατ' ἑμ' αὐτὸν ἐγὼ· κείνοισι δ' ἂν οὔ τις

τῶν οἳ νῦν βροτοὶ εἰσιν ἐπιχθόνιοι μαχέοιτο.

καὶ μὲν μευ βουλέων ξύνιεν πείθοντό τε μύθῳ.

ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὑμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον.

μήτε σὺ τόνδ' ἀγαθὸς περ ἐὼν ἀποαῖρεο κούρην, 275

ἀλλ' ἔα ὥς οἳ πρῶτα δόσαν γέρας υἱες Ἀχαιῶν·

...τε σὺ Πηλεΐδῃ ἔθειλ' ἐριζέμεναι βασιλῇ

ἀντιβίην, ἐπεὶ οὐ ποθ' ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς
σκηπτουῆχος βασιλεύς, ᾧ τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν."

[εἰ δὲ σὺ καρτερός ἐσσι, θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ,

280

ἀλλ' ὅδε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσι ἀνάσσει.
Ἀτρεΐδῃ, σὺ δὲ παῦε τεὸν μένος· αὐτὰρ ἐγὼ γε
λίσσομ' Ἀχιλλῇ μεθέμεν χόλον, ὅς μέγα πᾶσιν
ἔρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.]

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων

285

“ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες.

ἀλλ' ὅδ' ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων,

πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι ἀνάσσειν,

πᾶσι δὲ σήμαίνειν, ἃ τιν' οὐ πείσεσθαι οἶω.

εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες,

290

τούνεκά οἱ προθέωσιν ὄνειδεα μυθήσασθαι ;”

τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήδην ἠμείβετο διὸς Ἀχιλλεύς

“ἦ γάρ κεν δειλὺς τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην,

εἰ δὴ σοὶ πᾶν ἔργον ὑπεῖξομαι, ὅττι κε εἵπης.

ἄλλοισιν δὴ ταῦτ' ἐπιτέλλεο· μὴ γὰρ ἐμοί γε

295

[σήμαιν'· οὐ γὰρ ἐγὼ γ' ἔτι σοὶ πείσεσθαι οἶω.]

ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.

χερσὶ μὲν οὐ τοι ἐγὼ γε μαχήσομαι εἵνεκα κούρης,

οὔτε σοι οὔτε τῷ ἄλλῳ, ἐπεὶ μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες·

τῶν δ' ἄλλων ἃ μοι ἔστι θοῇ παρὰ νηὶ μελαίνῃ,

300

τῶν οὐκ ἂν τι φέροις ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο.

εἰ δ' ἄγε μήν, πείρησαι, ἵνα γνῶωσι καὶ οἶδε·

αἰψά τοι αἶμα κελαινὺν ἐρωήσει περὶ δουρί.”

ὥς τῷ γ' ἀντιβίοισι μαχησαμένῳ ἐπέεσσιν

ἀνστήτην, λῦσαν δ' ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν.

305

Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας εἴσας

ἦιε σὺν τε Μενoitιάδῃ καὶ οἷς ἐτάροισιν,

Ἀτρεΐδης δ' ἄρα νῆα θοὴν ἄλαδε προέρυσσεν,

ἐς δ' ἐρέτας ἔκρινεν ἐείκοσιν, ἐς δ' ἐκατόμβην

βῆσε θεῶ, ἀνὰ δὲ Χρυσήϊδα καλλιπάρηον

310

εἴσεν ἄγων· ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.

οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,

λαοὺς δ' Ἀτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν.

οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἄλα λύματ' ἔβαλλον,
 ἔρδον δ' Ἀπόλλωνι τεληέσσας ἐκατόμβας 315
 ταύρων ἠδ' αἰγῶν παρὰ θῖν' ἄλως ἀτρυγέτοιο
 κνίσῃ δ' οὐρανὸν ἴκε ἐλισσομένη περὶ καπνῷ.

ὥς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὐδ' Ἀγαμέμνων
 λῆγ' ἔριδος τὴν πρῶτον ἐπηπείλῃσ' Ἀχιλῆϊ,
 ἀλλ' ὃ γε Ταλθύβιόν τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπεν, 320
 τῷ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηρῷ θεράποντε.

“ἔρχεσθον κλισίην Πηληιάδew Ἀχιλῆος
 χειρὸς ἐλόντ' ἀγέμεν Βρισηίδα καλλιπάρηον.
 εἰ δέ κε μὴ δώῃσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
 ἐλθὼν ξὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ρίγιον ἔσται.” 325

ὥς εἰπὼν προΐη, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν.
 τῷ δ' ἀέκοντέ βάτην παρὰ θῖν' ἄλως ἀτρυγέτοιο,
 Μῦρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην.
 τὸν δ' εὖρον παρά τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
 ἤμενον· οὐδ' ἄρα τῷ γε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς. 330

τὼ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένῳ βασιλῆα
 στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο·
 αὐτὰρ ὃ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε
 “χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν.
 ἄσσον ἴτ'· οὐ τί μοι ὑμμες ἐπαίτιοι, ἀλλ' Ἀγαμέμνων, 335
 ὃ σφῶι προΐη Βρισηίδος εἵνεκα κούρης.

ἀλλ' ἄγε, διογενὲς Πατρόκλεες, ἔξαγε κούρην
 καὶ σφωιν δὸς ἄγειν. τὼ δ' αὐτὼ μάρτυροι ἔστων
 πρὸς τε θεῶν μακάρων πρὸς τε θνητῶν ἀνθρώπων
 καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἴ ποτε δὴ αὐτε 340
 χρειῶ ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι
 τοῖς ἄλλοις. ἦ γὰρ ὃ γ' ὀλοιῇσιν φρεσὶ θύει,
 οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω,
 ὅπως οἱ παρὰ νηυσὶ σοοὶ μαχέοιντο Ἀχαιοί.”

ὥς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἐταίρῳ, 345
 ἐκ δ' ἄγαγεν κλισίης Βρισηίδα καλλιπάρηον,
 δῶκε δ' ἄγειν. τὼ δ' αὖτις ἴτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν,
 ἣ δ' ἀέκουσ' ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 κρύσας ἐτάρων ἄφαρ ἔζετο νόσφι λιασθείς,

θῖν' ἔφ' ἄλὸς πολιῆς, ὁρόων ἐπ' ἀπείρονα πόντον·
πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἠρήσατο χεῖρας ὀρεγνύς. 350

“μῆτερ, ἐπεὶ μ' ἔτεκές γε μινυνθάδιόν περ ἔοντα,
τιμὴν πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξαι
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν.
ἦ γάρ μ' Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
ἠτίμησεν· ἔλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας.” 355

ὥς φάτο δάκρυ χέων, τοῦ δὲ κλύε πότνια μήτηρ
ἡμένῃ ἐν βένθεσσιν ἄλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι.
καρπαλίμως δ' ἀνέδνυ πολιῆς ἄλὸς ἡγύτ' ὁμίχλῃ,
καὶ ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο δάκρυ χέοντος, 360
χειρὶ τέ μιν κατέρεξε, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
“τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόψ, ἵνα εἶδομεν ἄμφω.”

τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
“οἶσθα· τί ἦ τοι ταῦτα ἰδυίῃ πάντ' ἀγορεύω;
ὥχόμεθ' ἐς Θῆβην, ἱερὴν πόλιν Ἡετίωνος,
τὴν δὲ διεπράθομέν τε καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα.
καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἱες Ἀχαιῶν,
ἐκ δ' ἔλον Ἀτρεΐδῃ Χρυσήϊδα καλλιπάρηον.
Χρύσης δ' αὖθ' ἱερεὺς ἐκατηβόλου Ἀπόλλωνος 370
ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶ ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ λίσσεται πάντας Ἀχαιοὺς,
Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν. 375

ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ
αἰδεῖσθαι θ' ἱερῇα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦνδανε θυμῷ,
ἀλλὰ κακῶς ἀφίῃ, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν.
χωόμενος δ' ὁ γέρων πάλιν ὥχετο. τοῖο δ' Ἀπόλλων 380
εὐξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν,
ἦκε δ' ἐπ' Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δέ νυ λαοὶ
θνήσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ' ἐπώχετο κῆλα θεοῖο
πάντῃ ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν. ἄμμι δὲ μάντις
εὖ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπροπίας ἐκάτοιο.

είομεν, ἂν δ' αὐτὴν
ἤτομεν. εἰς δέ τι
Αἶας ἢ Ἰδομενεὺς
σὺ Πηλεΐδῃ, πάν
ἤμιν ἐκάεργον
δ' ἄρ' ὑπόδρα
οἱ, ἀναιδείην ἐ
τοὶ πρόφρα
ἐλθέμεναι ἢ
ἐγὼ Τρώων ἰ
χρησόμενος,
ὦ ποτ' ἐμὰ
ἐν Φθίῃ ἐ
γλήσαντ',
κίόεντα θ
ὦ μέγ' ἀ
μενοι Με
τῶν
ἔρας αὖ
ἐμὸς γῆσ
στε ἴσι
ὦσ' ἐ
λέϊον
ἵππους
ἀλὺ
ἐν νῆα
ἦνδ',

οἴκαδ' ἵμεν ξὺν νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδὲ σ' δῖω
ἐνθάδ' ἄτιμος ἐὼν ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.”

170

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
“φεῦγε μάλ', εἰ τοι θυμὸς ἐπέσσυται. οὐδέ σ' ἐγὼ γε
λίσσομαι εἵνεκ' ἐμεῖο μένειν· πάρ' ἐμοί γε καὶ ἄλλοι
οἳ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητίετα Ζεὺς.

175

ἔχθιστος δέ μοι ἐσσι διοτρεφέων βασιλῆων·
αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε.
εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, θεός που σοὶ τό γ' ἔδωκεν.
οἴκαδ' ἰὼν ξὺν νηυσὶ τε σῆς καὶ σοῖς ἐτάροισιν
Μυρμιδόνεσσι ἄνασσε. σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω,
οὐδ' ὄθομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὧδε.

180

ὥς ἔμ' ἀφαιρεῖται Χρυσηίδα Φοῖβος Ἀπόλλων,
τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηὶ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἐτάροισιν
πέμψω, ἐγὼ δέ κ' ἄγω Βρισηίδα καλλιπάρηον
αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ σὸν γέρας, ὅφρ' ἐν εἰδῆς
ὅσσον φέρτερός εἰμι σέθεν, στυγέῃ δὲ καὶ ἄλλος
ἴσον ἐμοὶ φάσθαι καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην.”

185

ὥς φάτο· Πηλεΐωνι δ' ἄχος γένετ', ἐν δέ οἱ ἦτορ
στήθεσσι λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν,
ἧ ὅ γε φάσγανον ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὃ δ' Ἀτρεΐδην ἐναρίζοι,
ἧε χόλον παύσειεν ἐρητύσειέ τε θυμόν.

190

εἶτος ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ἔλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ' Ἀθήνη
ὑπερανόθεν· πρὸ γὰρ ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
ἡμῶς ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε.

195

τῇ δ' ὀπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλεΐωνα,
καὶ φαινομένην· τῶν δ' ἄλλων οὐ τις ὄρατο.

ἔβησεν δ' Ἀχιλεὺς, μετὰ δὲ τράπετ', αὐτίκα δ' ἔγνω
ἰαδ' Ἀθηναίην· δεινὸν δέ οἱ ὅσσε φάανθεν.

200

φώνησας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
“αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, εἰλήλουθας;
ἴδης Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο;
ἔρέω, τὸ δὲ καὶ τελέεσθαι οἶω·
οὐδ' αἶψα τι τάν' ἂν ποτε θυμὸν ὀλέσση.”

205

τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 “ἦλθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος, εἴ κε πίθηαι,
 οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ' ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε.

ἀλλ' ἄγε λῆγ' ἔριδος, μηδὲ ξίφος ἔλκεο χειρί·
 ἀλλ' ἦ τοι ἔπεσιν μὲν ὀνειδίσον ὥς ἔσεται περ.
 ὦδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 καί ποτέ τοι τρις τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα
 ὕβριος εἵνεκα τῆσδε. σὺ δ' ἴσχεο, πείθεο δ' ἡμῖν.

210

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς 215
 “χρὴ μὴν σφωίτερόν γε, θεά, ἔπος εἰρύσσασθαι,
 καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὥς γὰρ ἄμεινον.
 ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθεται, μάλα τ' ἐκλυον αὐτοῦ.”

ἦ, καὶ ἐπ' ἀργυρῇ κώπῃ σχέθε χεῖρα βαρεῖαν,
 αἶψ' δ' ἐς κουλεὸν ὥσε μέγα ξίφος, οὐδ' ἀπίθησεν
 μύθῳ Ἀθηναίης. ἦ δ' Οὐλυμπόνδε βεβήκει
 δώματ' ἐς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους.

220

Πηλεΐδης δ' ἐξαὐτίς ἀταρτηροῖσι ἔπεσσιν
 Ἀτρεΐδην προσέειπε, καὶ οὗ πω λῆγε χόλοιο.

“οἶνοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο,
 οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον ἅμα λαῷ θωρηχθῆναι
 οὔτε λόχονδ' ἰέναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
 τέτληκας θυμῷ· τὸ δέ τοι κῆρ εἴδεται εἶναι.

225

ἦ πολὺν λωΐόν ἐστι κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
 δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι, ὅς τις σέθεν ἀντία εἶπη.

230

δημοβόρος βασιλεύς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσι ἀνάσσεις·
 ἦ γὰρ ἄν, Ἀτρεΐδῃ, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.

ἀλλ' ἐκ τοι ἐρέω, καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι.

ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὐ ποτε φύλλα καὶ ὄζους
 φύσει, ἐπεὶ δὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν,

235

οὐδ' ἀναθληθήσει· περὶ γάρ ῥά ἐ χαλκὸς ἔλεψεν
 φύλλα τε καὶ φλοιόν· νῦν αὐτέ μιν νῖες Ἀχαιῶν
 ἐν παλάμῃς φορέουσι δικασπόλοι, οἳ τε θέμιστας
 πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὃ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὄρκος·

ἦ ποτ' Ἀχιλλῆος ποθὴ ἵξεται νῖας Ἀχαιῶν

7

ξύμπαντας· τότε δ' οὐ τι δυνήσεται ἀχνύμενός περ

χραιομεῖν, εὖτ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνοιο
 θνήσκοντες πίπτωσι· σὺ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις
 χωόμενος ὃ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισας."

ὥς φάτο Πηλεΐδης, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ
 χρυσείοις ἡλίοισι πεπαρμένον, ἔζετο δ' αὐτός.

215

Ἀτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἐμήνιε. τοῖσι δὲ Νέστωρ
 ἡδυεπὴς ἀνόρουσε, λιγὺς Πυλίων ἀγορητής,
 τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή.

250

τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων
 ἐφθίαθ', οἳ οἱ πρόσθεν ἅμα τράφεν ἡδὲ γένοντο
 ἐν Πύλῳ ἡγαθέῃ, μετὰ δὲ τριτάτοισι ἄνασσαν.

ὃ σφιν· ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
 "ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιῖδα γαῖαν ἰκάνει.

ἦ κεν γηθήσαι Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες,

255

ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροῖατο θυμῷ,

εἰ σφῶιν τάδε πάντα πυθοῖατο μαρναμένοιν,

οἳ περὶ μὲν βουλήν Δαναῶν περὶ δ' ἐστὲ μάχεσθαι.

ἀλλὰ πίθεσθ'· ἅμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο.

ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν ἦέ περ ὑμῖν

260

ἀνδράσιν ὠμίλησα, καὶ οὐ ποτέ μ' οἳ γ' ἀθέριζον.

οὐ γάρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας, οὐδὲ ἴδωμαι,

οἷον Πειρίθοόν τε Δρύαντά τε ποιμένα λαῶν

Καινέα τ' Ἐξάδιόν τε καὶ ἀντίθεον Πολύφημον

[Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν.]

265

κάρτιστοι δὴ κείνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν

κάρτιστοι μὲν ἔσαν καὶ καρτίστοισι μάχοντο,

Φηρσὶν ὀρεσκώοισι, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσταν.

καὶ μὴν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον ἐκ Πύλου ἐλθὼν,

τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης (καλέσαντο γὰρ αὐτοί),

270

καὶ μαχόμεν κατ' ἔμ' αὐτὸν ἐγώ· κείνοισι δ' ἂν οὐ τις

τῶν οἳ νῦν βροτοὶ εἰσιν ἐπιχθόνιοι μαχέοιτο.

καὶ μὴν μευ βουλέων ξύνιεν πείθοντό τε μύθῳ.

ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὑμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον.

μήτε σὺ τόνδ' ἀγαθὸς περ ἐὼν ἀποαῖρεο κούρην,

275

ἀλλ' ἔα ὥς οἳ πρῶτα δόσαν γέρας υἱες Ἀχαιῶν·

ἤτε σὺ Πηλεΐδῃ ἔθειλ' ἐριζέμεναι βασιλῇ

ἀντιβίην, ἐπεὶ οὐ ποθ' ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς
σκηπτουῆχος βασιλεύς, ᾧ τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν."

[εἰ δὲ σὺ καρτερός ἐσσι, θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ, 280
ἀλλ' ὅδε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσι ἀνάσσει.

Ἀτρεΐδῃ, σὺ δὲ παῦτε τεὸν μένος· αὐτὰρ ἐγὼ γε
λίσσομ' Ἀχιλλῇ μεθέμεν χόλον, ὅς μέγα πᾶσιν
ἔρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.]

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων 285
"ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες.

ἀλλ' ὅδ' ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων,
πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι ἀνάσσειν,
πᾶσι δὲ σήμαίνειν, ἃ τιν' οὐ πείσεσθαι οἶω.

εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἔόντες, 290
τούνεκά οἱ προθέωσιν ὀνειδέα μυθήσασθαι·"

τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήδην ἡμείβετο δῖος Ἀχιλλεύς

"ἦ γάρ κεν δειλὺς τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην,
εἰ δὴ σοὶ πᾶν ἔργον ὑπεῖξομαι, ὅττι κε εἶπης.

ἄλλοισιν δὴ ταῦτ' ἐπιτέλλεο· μὴ γὰρ ἐμοί γε 295
[σήμαιν'· οὐ γὰρ ἐγὼ γ' ἔτι σοὶ πείσεσθαι οἶω.]

ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.

χερσὶ μὲν οὐ τοι ἐγὼ γε μαχήσομαι εἵνεκα κούρης,
οὔτε σοι οὔτε τῷ ἄλλῳ, ἐπεὶ μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες·

τῶν δ' ἄλλων ἃ μοι ἔστι θυῇ παρὰ νηὶ μελαίνῃ, 300
τῶν οὐκ ἂν τι φέροις ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο.

εἰ δ' ἄγε μήν, πείρησαι, ἵνα γνῶωσι καὶ οἶδε·
αἰψά τοι αἶμα κελαινὸν ἐρωήσῃ περὶ δουρί."

ὥς τῷ γ' ἀντιβίοισι μαχησαμένῳ ἐπέεσσιν
ἀνστήτην, λῦσαν δ' ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν. 305

Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας εἵσας

ἦγε σὺν τε Μενoitιάδῃ καὶ οἷς ἐτάροισιν,

Ἀτρεΐδης δ' ἄρα νῆα θοὴν ἄλαδε προέρυσσεν,

ἔς δ' ἐρέτας ἔκρινεν ἐείκοσιν, ἔς δ' ἐκατόμβην

βῆσε θεῶ, ἀνὰ δὲ Χρυσήϊδα καλλιπάρηον 310

εἷσεν ἄγων· ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.

οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,
λαοὺς δ' Ἀτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν.

οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἅλα λύματ' ἔβαλλον,
 ἔρδον δ' Ἀπόλλωνι τεληέσσας ἑκατόμβας 315
 ταύρων ἡδ' αἰγῶν παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο·
 κνίσση δ' οὐρανὸν ἵκε ἑλισσομένη περὶ καπνῶ.

ὥς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὐδ' Ἀγαμέμνων
 λῆγ' ἔριδος τὴν πρῶτον ἐπηπείλησ' Ἀχιλλῆι,
 ἀλλ' ὃ γε Ταλθύβιόν τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπεν, 320
 τῷ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηρῶ θεράποντε.

“ἔρχεσθον κλισίην Πηληιάδew Ἀχιλλῆος
 χειρὸς ἐλόντ' ἀγέμεν Βρισηίδα καλλιπάρηον.
 εἰ δέ κε μὴ δώῃσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
 ἔλθων ξὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ῥίγιον ἔσται.” 325

ὥς εἰπὼν προΐη, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν.
 τῷ δ' ἀέκοντέ βάτην παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο,
 Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἱκέσθην.
 τὸν δ' εὖρον παρά τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
 ἤμενον· οὐδ' ἄρα τῷ γε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς. 330

τῷ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένῳ βασιλῆα
 στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο·
 αὐτὰρ ὃ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε
 “χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν.
 ἄσσον ἱτ'· οὐ τί μοι ὑμμες ἐπαίτιοι, ἀλλ' Ἀγαμέμνων, 335
 ὃ σφῶι προΐη Βρισηίδος εἵνεκα κούρης.

ἀλλ' ἄγε, διογενὲς Πατρόκλεες, ἔξαγε κούρην
 καὶ σφωιν δὸς ἄγειν. τῷ δ' αὐτὸ μάρτυροι ἔστων
 πρὸς τε θεῶν μακάρων πρὸς τε θνητῶν ἀνθρώπων
 καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἴ ποτε δὴ αὐτε 340
 χρειῶ ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι
 τοῖς ἄλλοις. ἦ γὰρ ὃ γ' ὀλοιῇσιν φρεσὶ θύει,
 οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω,
 ὅππως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοιντο Ἀχαιοί.”

ὥς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἐταίρῳ, 345
 ἐκ δ' ἄγαγεν κλισίης Βρισηίδα καλλιπάρηον,
 δῶκε δ' ἄγειν. τῷ δ' αὖτις ἴτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν,
 ἣ δ' ἀέκουσ' ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 δακρύσας ἐτάρων ἄφαρ ἔξετο νόσφιν λιασθείς,

θῖν' ἔφ' ἄλὸς πολιῆς, ὀρόων ἐπ' ἀπείρονα πόντον·
πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἠρήσατο χεῖρας ὀρεγνύς. 350

“ μῆτερ, ἐπεὶ μ' ἔτεκές γε μινυνθάδιόν περ ἔοντα,
τιμὴν πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξαι
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν.
ἦ γάρ μ' Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
ἠτίμησεν· ἔλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας.” 355

ὥς φάτο δάκρυ χέων, τοῦ δὲ κλύε πότνια μήτηρ
ἡμένῃ ἐν βένθεσσιν ἄλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι.
καρπαλίμως δ' ἀνέδνυ πολιῆς ἄλὸς ἡγύτ' ὁμίχλῃ,
καὶ ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο δάκρυ χέοντος, 360
χειρὶ τέ μιν κατέρεξε, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
“ τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόψ, ἵνα εἶδομεν ἄμφω.”

τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
“ οἶσθα· τί ἦ τοι ταῦτα ἰδυίῃ πάντ' ἀγορεύω; 365

ὥχόμεθ' ἐς Θῆβην, ἱερὴν πόλιν Ἡετίωνος,
τὴν δὲ διεπράθομέν τε καὶ ἥγομεν ἐνθάδε πάντα.
καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἱες Ἀχαιῶν,
ἐκ δ' ἔλον Ἀτρεΐδῃ Χρυσήϊδα καλλιπάρηον.

Χρύσης δ' αὖθ' ἱερεὺς ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος 370

ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶ ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος
χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ λίσσεται πάντας Ἀχαιοὺς,
Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν. 375

ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ
αἰδεῖσθαι θ' ἱερῇα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦνδανε θυμῷ,
ἀλλὰ κακῶς ἀφίῃ, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν.

χωόμενος δ' ὁ γέρων πάλιν ὥχετο. τοῖο δ' Ἀπόλλων 380

εὐξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν,
ἦκε δ' ἐπ' Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δέ νυ λαοὶ
θνήσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ' ἐπώχετο κῆλα θεοῖο
πάντῃ ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν. ἄμμι δὲ μάντις
εὖ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπροπίας ἐκάτοιο.

ΙΛΙΑΔΟΣ Α.

αὐτίκ' ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἰλάσκεσθαι.
 Ἀτρεΐωνα δ' ἔπειτα χόλος λάβεν, αἶψα δ' ἀναστὰς
 ἠπείλησεν μῦθον δ' δὴ τετελεσμένος ἐστίν.
 τὴν μὲν γὰρ σὺν νηὶ βοῇ ἐλίκωπες Ἀχαιοὶ
 ἐς Χρύσῃν πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα ἄνακτι·
 τὴν δὲ νέον κλισίηθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοντες
 κούρην Βρισηῆος, τὴν μοι δόσαν υἱὲς Ἀχαιῶν.
 ἀλλὰ σύ, εἰ δύνασαι γε, περισχεο παιδὸς ἐῆος·
 ἐλθοῦς· Οὐλυμπόνδε Δία λίσαι, εἴ ποτε δὴ τι
 ἦ ἔπει ὦνησας κραδίην· Διὸς ἡέ τι ἔργῳ.
 πολλάκι γὰρ σεο πατὴρ ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα
 εὐχομένης, ὅτ' ἔφησθα κελαινεφέι Κρονίῳ
 οἷη ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι,
 ὅππότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι.
 Ἥρη τ' ἠδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.
 ἀλλὰ σὺ τόν γ' ἐλθοῦσα, θεά, ὑπελύσας δεσμῶν,
 ὥχ' ἐκατόγχειρον καλέσας· ἐς μακρὸν Ὀλυμπον,
 ὃν Βριάρεων καλέουσι θεοί, ἄνδρες δέ τε πάντες
 Αἰγαίῳ· ὃ γὰρ αὐτε βίη οὐ πατὴρ ἀμείνων·
 ὅς ῥα παρὰ Κρονίῳ καθέζετο κύδει γαίων.
 τὸν καὶ ὑπέδεισαν μάκαρες θεοί, οὐδέ τ' ἔδησαν.
 τῶν νῦν μιν μνήσασα παρέξεο καὶ λαβὲ γούνων,
 εἴ κέν πως ἐθέλῃσιν ἐπὶ Τρώεσσι ἀρῆξαι,
 τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀμφ' ἄλα ἔλσαι Ἀχαιοὺς
 κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος,
 γνῶ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
 ἦν ἄτην, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν."
 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα
 "ὦ μοι, τέκνον ἐμόν, τί νύ σε τρέφον αἰνὰ τεκοῦσα;
 εἴθ' ὄφελος παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπῆμων
 ἦσθαι, ἐπεὶ νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ, οὐ τι μάλα δὴν.
 ἔν δ' ἅμα τ' ὠκύμορος καὶ οἰζυρὸς περὶ πάντων
 τλεο. τῷ σε κακῇ αἴσῃ τέκον ἐν μεγάροισιν.
 οὗτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διὶ τερπικεραύνῳ
 ἰ' αὐτὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀγάννιφον, εἴ κε πίθηται.
 λὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισιν

400

405

410

415

420

μήνι Ἀχαιοῖσιν, πολέμου δ' ἀποπαύεο πάμπαν·
 Ζεὺς γὰρ ἐς Ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας
 χθιζὸς ἔβη κατὰ δαῖτα, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἔποντο·
 δωδεκάτῃ δέ τοι αὖτις ἐλεύσεται Οὐλυμπόνδε,
 καὶ τότε ἔπειτά τοι εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
 καί μιν γονάσομαι, καί μιν πείσεσθαι οἶω.”

425

ὥς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσετο, τὸν δ' ἔλιπ' αὐτοῦ
 χωόμενον κατὰ θυμὸν ἐυζώνοιο γυναικός,
 τὴν ῥα βίῃ ἀέκοντος ἀπηύρων. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἐς Χρύσην ἵκανεν ἄγων ἱερὴν ἑκατόμβην.

430

οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἵκοντο,
 ἰστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ' ἐν νηὶ μελαίνῃ,
 ἰστὸν δ' ἰστοδόκῃ πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες
 καρπαλίμως, τὴν δ' εἰς ὄρμον προέρεσαν ἑρεμοῖς.

435

ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν·
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
 ἐκ δ' ἑκατόμβην βῆσαν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·
 ἐκ δὲ Χρυσῆς νηὸς βῆ ποντοπόροιο.

τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεὺς

440

πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθη, καί μιν προσέειπεν
 “ὦ Χρῦση, πρό μ' ἔπεμψε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, Φοῖβῳ θ' ἱερὴν ἑκατόμβην
 ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὅφρ' ἱλασόμεσθα ἄνακτα,
 ὅς νῦν Ἀργείοισι πολύστονα κήδε' ἐφῆκεν.”

445

ὥς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθη, ὃ δὲ δέξατο χαίρων
 παῖδα φίλην. τοὶ δ' ὦκα θεῷ ἱερὴν ἑκατόμβην
 ἐξεΐης ἔστησαν εὐδμητον περὶ βωμόν,
 χερνίψαντο δ' ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.

τοῖσιν δὲ Χρύσης μεγάλ' εὐχετο, χεῖρας ἀνασχών.

450

“κλῦθί μεν, ἀργυρότοξ', ὅς Χρῦσῃν ἀμφιβέβηκας
 Κίλλαν τε ζαθέην, Τενέδοιό τε Ἴφι ἀνάσσεις.

ἡμὲν δὴ ποτ' ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
 τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἵψαιο λαὸν Ἀχαιῶν

ἦδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνηνον ἐέλδωρ·

455

ἦδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.”

ὥς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δὲ κλύε Φοῖβος Ἀπόλλων.

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὗξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλλοντο,
 αὐέρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
 μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν 460
 δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὤμοθέτησαν.
 καίε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἶθοπα οἶνον
 λείβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρα κἀη καὶ σπλάγχνα πάσαντο,
 μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἄμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν, 465
 ὥπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, 470
 νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν·
 οἳ δὲ πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἱλάσκοντο,
 [καλὸν αἰείδοντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,]
 μέλποντες Ἑκάεργον· ὃ δὲ φρένα τέρπετ' ἀκούων.
 ἦμος δ' ἡέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν, 475
 δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός.
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καὶ τότε ἔπειτ' ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν·
 τοῖσιν δ' ἔκμενον οὔρον ἱη Ἑκάεργος Ἀπόλλων.
 οἳ δ' ἱστὸν στήσαντ', ἀνά θ' ἱστία λευκὰ πέτασσαν· 480
 ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἱστίον, ἀμφὶ δὲ κῶμα
 στεῖρῃ πορφύρεον μέγα ἴαχε νηὸς ἰούσης·
 ἦ δ' ἔθεεν κατὰ κῶμα διαπρήσσουσα κέλευθον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἴκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν,
 νῆα μὲν οἳ γε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν 485
 ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ' ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν,
 αὐτοὶ δὲ σκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε.

αὐτὰρ ὃ μῆνιε νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισιν,
 διογενὴς Πηληῖος υἱός, πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
 οὔτε ποτ' εἰς ἄγορην πωλέσκετο κυδιάνειραν 490
 οὔτε ποτ' εἰς πόλεμον, ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ
 αὔθι μένων, ποθέεσκε δ' αὐτὴν τε πτόλεμόν τε.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτῃ γένητ' ἡώς,

καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἔόντες
 πάντες ἅμα, Ζεὺς δ' ἦρχε. Θέτις δ' οὐ λήθεται ἐφετμέων 495
 παιδὸς ἐοῦ, ἀλλ' ἢ γ' ἀνεδύσετο κῦμα θαλάσσης,
 ἡερίη δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν Οὐλυμπόν τε.

εὔρεν δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἄτερ ἡμενον ἄλλων
 ἄκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο,
 καὶ ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γούνων 500
 σκαιῇ· δεξιτερῇ δ' ἄρ' ὑπ' ἀνθερεῶνος ἐλοῦσα
 λισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα.

“ Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτε δὴ σε μετ' ἀθανάτοισιν ὄνησα
 ἢ ἔπει ἢ ἔργῳ, τόδε μοι κρήνην ἐέλδωρ.

τίμησόν μοι υἱόν, ὅς ὤκυμορώτατος ἄλλων 505
 ἔπλετ'· ἀτάρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 ἠτίμησεν. ἔλων γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.
 ἀλλὰ σὺ πέρ μιν τίσον, Ὀλύμπιε μητιέτα Ζεῦ,
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος ὄφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
 υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν, ὀφέλλωσιν τέ εἰ τιμῇ.” 510

ὥς φάτο· τὴν δ' οὐ τι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 ἀλλ' ἀκέων δὴν ἦστο. Θέτις δ' ὥς ἤψατο γούνων,
 ὥς ἔχειτ' ἐμπεφυυῖα, καὶ εἶρετο δεύτερον αὐτῆς.

“ νημερτές μὲν δὴ μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον,
 ἢ ἀποείπ', ἐπεὶ οὐ τοι ἔπι δέος, ὄφρ' ἐν εἰδῶ 515
 ὅσπον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτῃ θεός εἰμι.”

τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς

“ ἢ δὴ λοίγια ἔργ', ὅτε μ' ἐχθοδοπήσαι ἐφήσεις

Ἥρῃ, ὅτ' ἂν μ' ἐρέθῃσιν ὄνειδείοισι ἔπεσσιν.

ἢ δὲ καὶ αὐτως μ' αἰὲν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν 520
 νεικεῖ, καί τέ μέ φησι μάχῃ Τρώεσσιν ἀρήγειν.

ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὐτῆς ἀπόστιχε, μή τι νοήσῃ

Ἥρῃ· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται ὄφρα τελέσσω.

εἰ δ' ἄγε τοι κεφαλῇ κατανέυσομαι, ὄφρα πεποίθῃς·

τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον 525
 τέκμωρ· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ' ἀπατηλόν
 οὐδ' ἀτελεύτητον, ὅτι κεν κεφαλῇ κατανέυσω.”

ἦ, καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὄφρυσιν νεῦσε Κρονίων·
 ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος

κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο, μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλυμπον.

530

τὼ γ' ὥς βουλευσάντε διέτμαγεν· ἡ μὲν ἔπειτα
εἰς ἅλα ἄλτο βαθείαν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
Ζεὺς δὲ ἐὼν πρὸς δῶμα. θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέστησαν
ἐξ ἐδρέων, σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη
μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἔσταν ἅπαντες.

535

ὥς ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου· οὐδέ μιν Ἥρη
ἡγνοίησε ἰδοῦσ' ὅτι οἱ συμφράσσατο βουλὰς
ἄργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ Ἀλίοιο γέροντος.
αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηΐδα.

“ τίς δὴ αὖ τοι, δολομῆτα, θεῶν συμφράσσατο βουλὰς; 540

αἰεὶ τοι φίλον ἔστιν ἐμεῦ ἀπονόσφιν ἐόντα
κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τί πώ μοι
πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος ὅττι νοήσης.”

τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε

“ Ἥρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους
εἰδήσειν· χαλεποὶ τοι ἔσονται ἀλόχῳ περ ἐούσῃ.

545

ἀλλ' ὃν μὲν κ' ἐπιεικὲς ἀκουέμεν, οὗ τις ἔπειτα
οὔτε θεῶν πρότερος τὸν εἴσεται οὔτ' ἀνθρώπων
ὃν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλωμι νοῆσαι,
μή τι σὺ ταῦτα ἕκαστα διείρεο μηδὲ μετάλλα.”

550

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη

“ αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
καὶ λήν σε πάρος γ' οὔτ' εἶρομαι οὔτε μεταλλῶ,
ἀλλὰ μάλ' εὐκηλος τὰ φράζεαι ἄσπ' ἐθέλῃσθα.

νῦν δ' αἰνῶς δεῖδοικα κατὰ φρένα μή σε παρείπῃ
ἄργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ Ἀλίοιο γέροντος·

555

ἡερίῃ γὰρ σοί γε παρέζετο καὶ λάβε γούνων.

τῇ σ' οἶω κατανεῦσαι ἐτήτυμον ὥς Ἀχιλῆα
τιμήσης, ὀλέσης δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.”

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς

560

“ δαιμονίῃ, αἰεὶ μὲν οἶεαι, οὐδέ σε λήθω,
πρῆξαι δ' ἔμπης οὗ τι δυνήσεαι, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ
μᾶλλον ἐμοὶ ἔσσαι· τὸ δέ τοι καὶ ρίγιον ἔσται.

εἰ δ' οὕτω τοῦτ' ἐστίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι.

ἄλλ' ἀκέουσα κάθησο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ,

565

μή νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὅσοι θεοὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ
ἄσπον ἰόνθ', ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω."

ὥς ἔφατ', ἔδεισεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
καί ῥ' ἀκέουσα καθῆστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ.
ῥάχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ Οὐρανίῳνες.

570

τοῖσιν δ' Ἥφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ' ἀγορεύειν,
μητρὶ φίλῃ ἐπὶ ἦρα φέρων, λευκωλένῃ Ἥρη.

"ἦ δὴ λοίγια ἔργα τάδ' ἔσσεται, οὐδ' ἔτ' ἀνεκτά,
εἰ δὴ σφῶ ἔνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὦδε,

ἐν δὲ θεοῖσι κολῶν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτός
ἔσθλῆς ἔσται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερεῖονα νικᾷ.

575

μητρὶ δ' ἐγὼ παράφημι, καὶ αὐτῇ περ νοεούσῃ,
πατρὶ φίλῃ ἐπὶ ἦρα φέρειν Δί, ὅφρα μὴ αὐτε
νικείησι πατήρ, σὺν δ' ἡμῖν δαῖτα τaráξῃ.

εἰ περ γάρ κ' ἐθέλῃσιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς
ἐξ ἑδρέων στυφελίξαι· ὁ γὰρ πολὺν φέρτατος ἐστίν.

580

ἀλλὰ σὺ τὸν ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν
αὐτίκ' ἔπειθ' ἵλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν."

ὥς ἄρ' ἔφη, καὶ ἀναίξας δέπας ἀμφικύπελλον
μητρὶ φίλῃ ἐν χειρὶ τίθη, καί μιν προσέειπεν

585

"τέτλαθι, μῆτερ ἐμή, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ,
μή σε φίλην περ εἴουσιν ἐν ὀφθαλμοῖσι ἰδῶμαι
θεινομένην. τότε δ' οὐ τι δυνήσομαι ἀχνύμενός περ
χραισμεῖν· ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι.

ἦδη γάρ με καὶ ἄλλοτ' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα
ῥῖψε, ποδὸς τεταγών, ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίῳιο.

590

πᾶν δ' ἡμαρ φερόμην, ἅμα δ' ἡελίῳ καταδύντι
κάππεσον ἐν Δήμνῳ, ὀλίγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνῆεν·
ἔνθα με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα."

ὥς φάτο, μεῖδῃσεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
μειδήσασα δὲ παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον.

595

αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν
οἶνοχόει, γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσω.

ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν,
ὥς ἰδὼν Ἥφαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα.

ὥς τότε μὲν πρόπαν ἡμαρ ἐς ἡέλιον καταδύντα.

δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδύετο δαιτὸς εἴσης,
 οὐ μὴν φόρμιγγος περικαλλέος, ἣν ἔχ' Ἀπόλλων,
 μουσάων θ', αἱ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυν λαμπρὸν φάος ἡελίοιο,
 οἳ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος,
 ἦχι ἐκάστῳ δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις
 Ἥφαιστος ποίησε ἰδυίῃσι πρᾶπιδεςσιν,
 Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἦι Ὀλύμπιος ἀστεροπητής,
 ἔνθα πάρος κοιμᾶθ' ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἰάνοι.
 ἔνθα καθεῦδ' ἀναβάς, παρὰ δὲ χρυσόθρονος Ἥρη.

605

610

ΙΛΙΑΔΟΣ

B.

Ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἄνδρες ἵπποκορυσταί
εὖδον παννύχιοι, Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος,
ἀλλ' ὃ γε μερμήριζε κατὰ φρένα ὡς Ἀχιλῆα
τιμήσει, ὀλέσαι δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
ἦδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή,
πέμψαι ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι οὐλον ὄνειρον.
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
“ βάσκ' ἴθι, οὐλε ὄνειρε, θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
ἐλθὼν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευέμεν ὡς ἐπιτέλλω.
θωρήξαι ἑ κέλευε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς
πασσυνδίη· νῦν γάρ κεν ἔλοι πόλιν εὐρυάγυιαν
Τρώων. οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφήπται.”
ὥς φάτο, βῆ δ' ἄρ' ὄνειρος, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν.
καρπαλίμως δ' ἵκανε θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
βῆ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα· τὸν δὲ κίχανεν
εὖδοντ' ἐν κλισίῃ, περὶ δ' ἀμβρόσιος κέχυθ' ὕπνος.
στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς Νηληϊῶ νῆϊ ἐοικώς,
Νέστορι, τὸν ῥα μάλιστα γερόντων τῷ Ἀγαμέμνων.
τῷ μιν εἰσάμενος προσεφώνεε θεῖος ὄνειρος
“ εὔδεις, Ἀτρείος υἱὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο·
οὐ χρή παννύχιον εὔδειν βουλευφόρον ἄνδρα,
ᾧ λαοὶ τ' ἐπιτετράφεται καὶ τόσσα μέμηλεν.

νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα· Διὺς δέ τοι ἄγγελος εἰμί,
 ὃς σευ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἧδ' ἐλεαίρει.
 θωρήξαι σ' ἐκέλευε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς
 πασσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγυιαν
 Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
 Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφήπται
 ἐκ Διός. ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσί, μηδέ σε λήθῃ
 αἰρείτω, εὖτ' ἂν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήῃ."

30

ὥς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσето, τὸν δ' ἔλιπ' αὐτοῦ
 τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν ἃ ῥ' οὐ τελέεσθαι ἔμελλον.
 φῆ γὰρ ὃ γ' αἰρήσειν Πριάμου πόλιν ἥματι κείνῳ,
 νήπιος, οὐδὲ τὰ ἦδη, ἃ ῥα Ζεὺς μήδετο ἔργα·
 θήσειν γὰρ ἔτ' ἔμελλεν ἐπ' ἄλγεά τε στοναχάς τε
 Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὕσμινας.
 ἔγρετο δ' ἐξ ὕπνου, θείῃ δέ μιν ἀμφέχυτ' ὀμφή.
 ἔξετο δ' ὀρθωθείς, μαλακὸν δ' ἐνδυνε χιτῶνα
 καλὸν νηγάτεον, περὶ δὲ μέγα βάλλετο φᾶρος,
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
 εἵλετο δὲ σκῆπτρον πατρώιον, ἄφθιτον αἰεὶ.
 σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων.

35

40

45

Ἦως μὲν ῥα θεὰ προσεβήσето μακρὸν Ὀλυμπον
 Ζηνὶ φόως ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν·
 αὐτὰρ ὃ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν
 κηρύσσειν ἀγορήνδε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς.
 οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.

50

βουλήν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἴξε γερόντων
 Νεστορέῃ παρὰ νηὶ Πυλαιογενέος βασιλῆος.

τοὺς δ' ὃ γε συγκαλέσας πυκινὴν ἠρτύνετο βουλήν.

55

“ κλῦτε, φίλοι. θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος
 ἀμβροσίην διὰ νύκτα, μάλιστα δὲ Νέστορι δίῳ
 εἰδός τε μέγεθός τε φυὴν τ' ἀγχιστα ἐώκει.

στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί με πρὸς μῦθον ἔειπεν.

“ εὔδεις, Ἀτρέος υἱὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο·

60

ἰρή παννύχιον εὔδεις βουληφόρον ἄνδρα,

ὦ λαοί τ' ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλεν.
νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελος εἰμὶ,
ὃς σευ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἡδ' ἐλεαίρει.

θωρήξαι σ' ἐκέλευε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς
πασσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυνάγνιαν
Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας

Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφήπται
ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσίν· ὥς ὃ γε εἰπὼν
ᾤχετ' ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.

ἀλλ' ἄγετ', εἴ κέν πως θωρήξομεν νῆας Ἀχαιῶν.
πρῶτα δ' ἐγὼ ἔπεσιν πειρήσομαι, ἣ θέμις ἐστίν,
καὶ φεύγειν ξὺν νηυσὶ πολυκλήισι κελεύσω·
ὕμεις δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν."

ἦ τοι ὃ γ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
Νέστωρ, ὃς ῥα Πύλοιο ἀναξ ἦν ἡμαθόεντος·

ὃ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν

“ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
εἴ μὲν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἐνισπεν,
ψεῦδός κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·
νῦν δὲ ἰδ' ὃς μὲγ' ἄριστος Ἀχαιῶν εὖχεται εἶναι.
ἀλλ' ἄγετ', εἴ κέν πως θωρήξομεν νῆας Ἀχαιῶν."

ὥς ἄρα φωνήσας βουλῆς ἐξ ἤρχε νέεσθαι,
οἳ δ' ἐπανέστησαν πείθοντό τε ποιμένι λαῶν
σκηπτοῦχοι βασιλῆες· ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί.

ἦν τε ἔθνεα εἰσι μελισσάων ἀδινάων
πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων·
βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ' ἀνθεσι εἰαρινοῖσιν·
αἱ μὲν τ' ἐνθα ἄλις πεποτήγεται, αἱ δὲ τε ἐνθα·

ὥς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἅπο καὶ κλισιάων
ἡιόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχώωντο
ἰλαδὸν εἰς ἀγορὴν· μετὰ δὲ σφισι ὅσσα δεδήκει

ὀτρύνουσ' ἰέναι, Διὸς ἄγγελος· οἳ δ' ἀγέροντο.
τετρήχει δ' ἀγορὴ, ὑπὸ δὲ στῆναχίζετο γαῖα
λαῶν ἰζόντων, ὄμαδος δ' ἦν· ἐννέα δὲ σφεας
κήρυκες βοόωντες ἐρήτυον, εἴ ποτ' αὐτῆς

σχοιάτ', ἀκούσειαν δὲ διοτρεφέων βασιλῆων.
 σπουδῇ δ' ἔζετο λαός, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἑδρας
 παυσάμενοι κλαγγῆς. ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων 100
 ἔστη σκῆπτρον ἔχων· τὸ μὲν Ἥφαιστος κάμε τεύχων.
 Ἥφαιστος μὲν ἔδωκε Διὶ Κρονίωνι ἀνακτι,
 αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακτόρῳ ἀργεῖφόντῃ
 Ἑρμείας δὲ ἀναξ δῶκεν Πέλοπι πληξίππῳ,
 αὐτὰρ ὃ αὐτε Πέλοψ δῶκ' Ἀτρεί ποιμένι λαῶν 105
 Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπεν πολύαρνι Θυέστῃ,
 αὐτὰρ ὃ αὐτε Θυέστ' Ἀγαμέμνονι λείπε φορῆναι,
 πολλῇσιν νήσοισι καὶ Ἀργεῖ παντὶ ἀνάσσειν.
 τῷ ὃ γ' ἐρεισάμενος ἔπε' Ἀργείοισι μετηύδα.
 "ὦ φίλοι ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἀρης, 110
 Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτῃ ἐνέδησε βαρείῃ,
 σχέτλιος, ὃς πρὶν μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,
 νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο, καί με κελεύει 115
 δυσκλέα Ἄργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν.
 οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέει φίλον εἶναι,
 ὃς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα
 ἥδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 αἰσχροὺς γὰρ τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι,
 μὰψ οὕτω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν Ἀχαιῶν 120
 ἄπρηκτον πόλεμον πολεμιζέμεν ἥδὲ μάχεσθαι
 ἀνδράσι παυροτέροισι, τέλος δ' οὐ πώ τι πέφανται.
 εἴ περ γάρ κ' ἐθέλοιμεν Ἀχαιοί τε Τρῶές τε,
 ὄρκια πιστὰ ταμόντες, ἄριθμηθήμεναι ἄμφω,
 Τρῶες μὲν λέξασθαι ἐφέστιοι ὅσοι ἔασιν, 125
 ἡμεῖς δ' ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν Ἀχαιοί,
 Τρώων δ' ἄνδρα ἕκαστοι ἐλοίμεθα οἰνοχοεῦειν,
 πολλαί κεν δεκάδες δευοίατο οἰνοχόοιο.
 τότεσσον ἐγὼ φημι πλέας ἔμμεναι νῆας Ἀχαιῶν
 Τρώων, οἳ ναίουσι κατὰ πτόλιν. ἀλλ' ἐπίκουροι 130
 πολλέων ἐκ πολίων ἐγχέσπαλοι ἄνδρες ἔνεισιν,
 οἳ με μέγα πλάζουσιν καὶ οὐκ εἰῶσ' ἐθέλοντα
 Ἴλιον ἐκπέρσαι, εὐ ναιόμενον πτολιέθρον.

ἐννέα δὴ βεβάασι Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοί,
καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν καὶ σπάρτα λέλυνται, 135
αἱ δέ που ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα
εἵατ' ἐνὶ μεγάροις ποτιδέγμεναι· ἄμμι δὲ ἔργον
αὐτῶς ἀκράαντον, οὐ εἵνεκα δεῦρ' ἰκόμεσθα.
ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἶπω, πειθώμεθα πάντες.
φεύγωμεν ξὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαίαν· 140
οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν."

ὥς φάτο, τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι δρινεν
πᾶσι μετὰ πληθύν, ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν.
κινήθη δ' ἀγορὴ φῆ κύματα μακρὰ θαλάσσης,
πόντου Ἰκαρίοιο, τὰ μὲν τ' Εὐρὸς τε Νότος τε 145
ᾧρορ' ἐπαΐξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελῶν
[ὥς δ' ὅτε κινήσῃ Ζέφυρος βαθὺ λήιον ἐλθών,
λάβρος ἐπαιγίζων, ἐπὶ τ' ἡμύει ἀσταχύεσσιν,]
ὥς τῶν πᾶσ' ἀγορὴ κινήθη. τοὶ δ' ἀλαλητῶ
νῆας ἐπ' ἐσσεύοντο, ποδῶν δ' ὑπένερθε κονίη 150
ἵστατ' ἀειρομένη. τοὶ δ' ἀλλήλοισι κέλευον
ἄπτεσθαι νηῶν ἥδ' ἐλκέμεν εἰς ἅλα διαν,
οὐρούς τ' ἐξεκάθαιρον· αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἵκεν
οἴκαδε ἱεμένων· ὑπὸ δ' ἦρεον ἔρματα νηῶν.

ἔνθα κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη, 155
εἰ μὴ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸς μῦθον ἔειπεν.
"ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη,
οὕτω δὴ οἰκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαίαν,
Ἀργεῖοι φεύγονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
καδ δέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιεν 160
Ἀργεῖην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἵης.
ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον,
μηδέ τ' ἔα νῆας ἅλαδ' ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας." 165

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμπιοι καρήνων αἶξασα,
καρπαλίμως δ' ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
εὖρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον

ἴστεῶτ'· οὐδ' ὃ γέ νηὸς εὐσσέλμοιο μελαίνης
 ἦπτετ', ἐπεὶ μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἵκανεν.
 ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη
 “διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 οὕτω δὴ οἰκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαίαν,
 φεύξεσθ' ἐν νήεσσι πολυκλήισι πεσόντες,
 καδ δέ κεν εὐχωλὴν Πριάμφ καὶ Τρωσὶ λίποιτε
 Ἀργεῖην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἷης.
 ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν, μηδέ τ' ἐρώει,
 σοῖς δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον,
 μηδέ τ' ἕα νῆας ἄλαδ' ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας.”

170

175

180

ὥς φάθ', ὃ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὅπα φωνησάσης,
 βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τὴν δὲ κόμισσεν
 κῆρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακήσιος, ὃς οἱ ὀπήδει.
 αὐτὸς δ' Ἀτρεΐδew Ἀγαμέμνωνος ἀντίος ἐλθὼν
 δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρώιον, ἄφθιτον αἰεὶ
 σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.

185

ὃν τινα μὲν βασιλῆα καὶ ἑξοχὸν ἄνδρα κιχείη,
 τὸν δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς.
 “δαιμόνι', οὗ σε ἔοικε κακὸν ὥς δειδίσσεσθαι,
 ἀλλ' αὐτὸς τε κάθησο καὶ ἄλλους ἰδρυε λαούς.
 οὐ γάρ πω σάφα οἶσθ' οἷος νόος Ἀτρεΐωνος·
 νῦν μὲν πειράται, τάχα δ' ἕψεται νῆας Ἀχαιῶν·
 ἐν βουλῇ δ' οὐ πάντες ἀκούσαμεν οἷον ἔειπεν.
 μή τι χολωσάμενος ῥέξῃ κακὸν νῆας Ἀχαιῶν.
 θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέος βασιλῆος,
 τιμὴ δ' ἐκ Διὸς ἐστὶ, φιλεῖ δέ ἐ μητιέτα Ζεὺς.”

190

195

ὃν δ' αὖ δῆμον ἄνδρα ἴδοι βοόωντά τ' ἐφεύροι,
 τὸν σκῆπτρῳ ἐλάσασκεν ὁμοκλήσασκέ τε μύθῳ.
 “δαιμόνι', ἀτρέμας ἦσο καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε,
 οἷ σεο φέρτεροι εἰσὶ· σὺ δ' ἀπτόλεμος καὶ ἀναλκίς,
 οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιος οὔτ' ἐνὶ βουλῇ.
 οὐ μὴν πῶς πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ' Ἀχαιοί.
 οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίῃ· εἰς κοίρανος ἔστω,
 εἰς βασιλεύς, ᾧ ἔδωκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω...

200

205

[σκήπτρόν τ' ἤδ' ἐθέμιστας, ἵνα σφίσιν ἐμβασίλευῃ.]

ὥς δ' γε κοιρανέων δῖεπε στρατόν· οἱ δ' ἀγορήνδε
αὐτῖς ἐπεσσεύοντο νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
ἡχῇ, ὥς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος.

210

ἄλλοι μὲν ῥ' ἔζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἔδρας·
Θερσίτης δ' ἔτι μῦνος ἀμετροεπῆς ἐκολῶα,
ὃς ἔπεα φρεσὶ ῥῆσιν ἄκοσμά τε πολλά τε ῥῆδη,
μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν,
ἀλλ' ὅτι οἱ εἴσαιτο γελοῖον Ἀργείοισιν

215

ἔμμεναι. αἰσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν.
φολκὸς ἔην, χωλὸς δ' ἕτερον πόδα· τῷ δέ οἱ ὤμῳ
κυρτῷ, ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὑπερθεν
φοξὺς ἔην κεφαλὴν, ψεδνὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
ἔχθιστος δ' Ἀχιλῇ μάλιστ' ἦν ἡδ' Ὀδυσῇ·

220

τῷ γὰρ νεικεῖσκε. τότε αὐτ' Ἀγαμέμνονι δῖῳ
ὀξέα κεκληγὼς λέγ' ὀνειδέα. τῷ δ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
ἐκπάγλως κοτέοντο, νεμέσσηθέν τ' ἐνὶ θυμῷ.

αὐτὰρ ὁ μακρὰ βοῶν Ἀγαμέμνονα νείκεε μύθῳ.

“ Ἀτρεΐδῃ, τέο δὴ αὐτ' ἐπιμέμφεαι ἡδὲ χατίζεις ;

225

πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκες
εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς ἐξαίρετοι, ἄς τοι Ἀχαιοί
πρωτίστῳ δίδομεν, εὖτ' ἂν πτολίεθρον ἔλωμεν.

ἦ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύεαι, ὃν κέ τις οἴσει

Τρώων ἵπποδάμων ἐξ Ἰλίου νῖος ἄποινα,

230

ὃν κεν ἐγὼ δῆσας ἀγάγω ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν,

ἢ ἐ γυναῖκα νέην, ἵνα μίσγεται ἐν φιλότῃ,

ἦν τ' αὐτὸς ἀπονόσφι κατίσχεαι. οὐ μὲν ἔοικεν

ἄρχον ἐόντα κακῶν ἐπιβασκέμεν νῖας Ἀχαιῶν.

ὦ πέπονες, κάκ' ἐλέγχε', Ἀχαιῖδες, οὐκέτ' Ἀχαιοί,

235

οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα, τόνδε δ' ἐῷμεν

αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ γέρα πεσσέμεν, ὅφρα ἴδῃται

ἦ ῥά τί οἱ χῆμεῖς προσαμύνομεν ἢ καὶ οὐκί.”

[ὣς καὶ νῦν Ἀχιλῆα, ἕο μέγ' ἀμείνονα φῶτα,

ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας·

ἀλλὰ μάλ' οὐκ Ἀχιλῇ χόλος φρεσὶν, ἀλλὰ μεθήμων·

ἥ γὰρ ἂν, Ἀτρεΐδῃ, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.]

ὣς φάτο νεικεῖων Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
θερσίτης. τῷ δ' ὦκα παρίστατο διὸς Ὀδυσσεύς,
καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ.
“θερσίτ' ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής
ἰσχεο, μηδ' ἔθελ' οἷος ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν.
οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημὶ χεριώτερον βροτὸν ἄλλον
ἔμμεναι, ὅσσοι ἅμ' Ἀτρεΐδης ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.
τῷ οὐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀγορεύοις,
καί σφιν ὄνειδέά τε προφέροισ, νόστον τε φυλάσσοις,
οὐδέ τί πω σάφα ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
ἥ εὖ ἦε κακῶς νοστήσομεν υἱες Ἀχαιῶν.

[τῷ νῦν Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
ῆσαι ὄνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν
ἥρωες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορεύεις.]

ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
εἴ κ' ἔτι σ' ἀφραίνοντα κιχήσομαι ὥς νύ περ ὦδε,
μηκέτ' ἔπειτ' Ὀδυσῇ κάρη ὤμοισιν ἐπέιῃ,
μηδ' ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἶην,
εἰ μὴ ἐγὼ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλα εἵματα δύσω,
χλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα, τά τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει,
αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοὰς ἐπὶ νῆας ἀφήσω
πεπληγὼς ἀγορήθην ἀεικέσσειν πληγῇσιν.”

ὥς ἄρ' ἔφη, σκήπτρῳ δὲ μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὦμῳ
πλήξεν· ὃ δ' ἰδνῶθῃ, θαλερὸν δέ οἱ ἔκφυγε δάκρυ,
σμῶδιξ δ' αἱματόεσσα μεταφρένου ἐξυπανέστη
σκήπτρου ὑπο χρυσεύου. ὃ δ' ἄρ' ἔζετο τάρβησέν τε,
ἀλγήσας δ', ἀχρεῖον ἰδὼν, ἀπομόρξατο δάκρυ.
οἱ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἐπ' αὐτῷ ἠδὺ γέλασαν.
ὦδε δέ τις εἶπεν σκε ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον.

“ὦ πόποι, ἦ δὴ μυρί' Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργεν
βουλὰς τ' ἐξάρχων ἀγαθὰς πόλεμόν τε κορύσσω·
νῦν δὲ τόδε μέγ' ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν,
ὅς τὸν λωβητῆρα ἐπесβόλον ἔσχ' ἀγοράων.
οὗ θῆν' μιν πάλιν αὐτὶς ἀνήσει θυμὸς ἀγῆνωρ
νεικεῖεν βασιλῆας ὄνειδείοισι ἐπέσσειν.”

ὥς φάσαν ἡ πληθὺς, ἀνὰ δ' ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς
 ἔστη σκῆπτρον ἔχων. παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 εἰδομένη κήρυκι, σιωπᾶν λαὸν ἀνώγει, 280
 ὥς ἅμα θ' οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι υἷες Ἀχαιῶν
 μῦθον ἀκούσειαν καὶ ἐπιφρασσαίητο βουλήν.
 ὃ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
 “ Ἀτρεΐδῃ, νῦν δὴ σε, ἄναξ, ἐθέλουσιν Ἀχαιοί
 πᾶσιν ἐλέγχιστον θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν, 285
 οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν ἣν περ ὑπέσταν
 ἐνθάδ' ἔτι στείχοντες ἀπ' Ἀργεος ἵπποβότοιο,
 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' ἐντείχεον ἀπονέεσθαι.
 ὥς τε γὰρ ἡ παῖδες νεαροὶ χῆραί τε γυναῖκες
 ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἰκόνδε νέεσθαι. 290
 ἡ μὲν καὶ πόνος ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι.
 καὶ γάρ τίς θ' ἓνα μῆνα μένων ἀπὸ ἧς ἀλόχοιο
 ἀσχαλὰ σὺν νηὶ πολυζύγῳ, ὃν περ ἄελλαι
 χειμέριαι εἰλέωσιν ὀρινομένη τε θάλασσα·
 ἡμῖν δ' εἵνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτός 295
 ἐνθάδε μιμνόντεσσι. τῷ οὐ νεμεσίζομ' Ἀχαιοὺς
 ἀσχαλᾶν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
 αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν κενεόν τε νέεσθαι.
 τλήτε, φίλοι, καὶ μείνατ' ἐπὶ χρόνον, ὅφρα δαῶμεν
 ἡ ἔτεον Κάλχας μαντεύεται ἦε καὶ οὐκί. 300
 ὅ γὰρ δὴ τόδε ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν, ἐστὲ δὲ πάντες
 μάρτυροι, οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι.
 χθιζὰ τε καὶ πρωϊζ' ὅτ' ἐς Αὐλίδᾳ νῆες Ἀχαιῶν
 ἡγερέθοντο κακὰ Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ φέρουσαι,—
 ἡμεῖς δ' ἀμφιπερὶ κρήνην ἱερούς κατὰ βωμούς 305
 ἔρδομεν ἀθανάτοισι τεληέσσας ἑκατόμβας,
 καλῇ ὑπὸ πλατανίστῳ, ὅθεν ῥέειν ἀγλαὸν ὕδωρ,—
 ἐνθ' ἐφάνη μέγα σῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα δαφεινός,
 σμερδαλέος, τόν ῥ' αὐτὸς Ὀλύμπιος ἦκε φόωσδε,
 βωμοῦ ὑπαίξας πρὸς ῥα πλατάνιστον ὄρουσεν. 310
 ἐνθα δ' ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοί, νήπια τέκνα,
 ὅζω ἐπ' ἀκροτάτῳ, πετάλοις ὑποπεπτηῶτες,
 ὀκτώ· ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτῃ ἦν, ἡ τέκε τέκνα.

ἐνθ' ὃ γε τοὺς ἐλαεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας.
 μήτηρ δ' ἀμφεποτᾶτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα·
 τὴν δ' ἐλελιξάμενος πτέρυγος λάβεν ἀμφιαχυῖαν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκνα φάγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν,
 τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεὸς ὃς περ ἔφηνεν·
 λᾶαν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω·
 ἡμεῖς δ' ἐσταότες θαυμάζομεν οἷον ἐτύχθη.

315

320

[ὥς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ' ἐκατόμβας,]
 Κάλχας δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοπροπέων ἀγόρευεν
 'τίπτ' ἄνεω ἐγένεσθε, κάρη κομόωντες Ἀχαιοί;
 ἡμῖν μὴν τόδ' ἔφηνε τέρας μέγα μητιέτα Ζεὺς,
 ὄψιμον ὀψιτέλεστον, οὐ κλέος οὐ ποτ' ὀλείται.
 ὥς οὗτος κατὰ τέκνα φάγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν,
 ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα,
 ὥς ἡμεῖς τοσσαῦτα ἔτεα πολεμίζομεν αὖθι,
 τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν.
 κείνος τῶς ἀγόρευε· τὰ δὲ νῦν πάντα τελεῖται.
 ἀλλ' ἄγε μίμνετε πάντες, ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί,
 αὐτοῦ, εἰς ὃ κε ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἔλωμεν.'

325

330

ὥς ἔφατ', Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον—ἀμφὶ δὲ νῆες
 σμερδαλέον κονάβησαν ἀυσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν—
 μῦθον ἐπαινήσαντες Ὀδυσσῆος θείοιο.

335

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
 "ὦ πόποι, ἦ δὴ παισὶ ἐοικότες ἀγοράασθε
 νηπιάχοις, οἷς οὐ τι μέλει πολεμήμια ἔργα.

πῇ δὴ συνθεσῖαι τε καὶ ὄρκια βήσεται ἡμῖν;
 ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοίατο μήδεά τ' ἀνδρῶν
 σπονδαί τ' ἄκρητοι καὶ δέξιαί, ἧς ἐπέπιθμεν.

340

αὕτως γὰρ ἐπέεσσ' ἐριδαίνομεν, οὐδέ τι μῆχος
 εὐρέμεναι δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐόντες.
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ δ' ἔθ', ὥς πρὶν, ἔχων ἀστεμφέα βουλήν
 ἄρχεῦ Ἀργείοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμῖνας,
 τούσδε δ' ἔα φθινύθειν, ἕνα καὶ δύο, τοί κεν Ἀχαιῶν
 νόσφιν βουλεύωσ' (ἄνυσις δ' οὐκ ἔσσεται αὐτῶν)

345

πρὶν Ἀργοσδ' ἰέναι πρὶν καὶ Διὸς αἰγιόχοιο
 νώμεναι ἢ τε ψεῦδος ὑπόσχεσις ἦε καὶ οὐκί.

φημὶ γὰρ οὖν κατανεῦσαι, ὑπερμενέα Κρονίωνα
 ἥματι τῷ, ὅτε νηυσὶν ἐν ὠκυπόροισιν ἔβαινον
 Ἀργεῖοι Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες,
 ἀστράπτων ἐπιδέξι', ἐναίσιμα σήματα φαίνων.
 τῷ μὴ τις πρὶν ἐπειγέσθω οἰκόνδε νέεσθαι
 πρὶν τινα παρ Τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι,
 τίσασθαι δ' Ἑλένης ὁρμήματά τε στοναχάς τε.
 εἰ δέ τις ἐκπάγλως ἐθέλει οἰκόνδε νέεσθαι,
 ἀπτέσθω ἧς νηὸς εὐσσέλμοιο μελαίνης,
 ὄφρα πρόσθ' ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ.
 ἀλλὰ ἀναξ αὐτός τ' ἐν μῆδεο πείθεό τ' ἄλλῳ
 οὗτοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται, ὅττι κε εἴπω.
 κρὶν' ἄνδρας κατὰ φῦλα, κατὰ φρήτρας, Ἀγάμεμνον,
 ὥς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγῃ, φῦλα δὲ φύλοις.
 εἰ δέ κεν ὥς ἔρξης καὶ τοι πείθωνται Ἀχαιοί,
 γνῶσσαι ἔπειθ' ὅς θ' ἡγεμόνων κακὸς ὅς τέ νυ λαῶν
 ἦδ' ὅς κ' ἐσθλὸς ἔησι· κατὰ σφέας γὰρ μαχέονται·
 γνῶσσαι δ' ἡ καὶ θεσπεσίῃ πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις
 ἡ ἀνδρῶν κακότητι καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο."
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων
 "ἡ μὲν αὐτ' ἀγορῇ νικᾷς, γέρον, υἱας Ἀχαιῶν.
 εἰ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλῶνι,
 τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν·
 τῷ κε τάχ' ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο ἀνακτος
 χερσὶν ὑφ' ἡμετέρησι ἀλοῦσά τε περθομένη τε.
 ἀλλὰ μοι αἰγίοχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν,
 ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει.
 καὶ γὰρ ἐγὼν Ἀχιλεὺς τε μαχησάμεθ' εἵνεκα κούρης
 ἀντιβίοις ἐπέεσσιν, ἐγὼ δ' ἦρχον χαλεπαίνων·
 εἰ δέ ποτ' ἔς γε μίαν βουλεύσομεν, οὐκέτ' ἔπειτα
 Τρωσὶν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται, οὐδ' ἡβαιόν.
 νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρῃα.
 εὖ μὲν τις δόρυ θηξάσθω, εὐ δ' ἀσπίδα θέσθω,
 εὖ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότῳ ὠκυπόδεσσιν,
 εὖ δέ τις ἄρματος ἀμφὶ ἰδὼν πολέμοιο μεδέσθω,
 ὥς κε πανηγμέριαι στυγερῷ κρινώμεθ' Ἄρῃ.

οὐ γὰρ παυσωλή γε μετέσσεται, οὐδ' ἡβαιόν,
 εἰ μὴ νύξ ἐλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν.
 ἰδρώσει μὲν τευ τελαμῶν ἀμφὶ στήθεσσι
 ἀσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δ' ἔγχει χεῖρα καμεῖται·
 ἰδρώσει δέ τευ ἵππος εὖξοον ἄρμα τιταίνων.
 ὃν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω
 μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὗ οἱ ἔπειτα
 ἄρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας ἢ δ' οἰωνούς.”

390

ὥς ἔφατ', Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ὥς ὅτε κύμα
 ἀκτῇ ἐφ' ὑψηλῇ, ὅτε κινήσῃ Νότος ἐλθὼν,
 προβλήτῃ σκοπέλω· τὸν δ' οὐ ποτε κύματα λείπει
 παντοίων ἀνέμων, ὅτ' ἂν ἐνθ' ἢ ἐνθα γένωνται.

395

ἀνστάντες δ' ὀρέοντο κεδασθέντες κατὰ νῆας,
 κάπνισσάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἔλοντο.
 ἄλλος δ' ἄλλω ἔρεξε θεῶν αἰειγενετῶν,

400

εὐχόμενος θάνατόν τε φυγεῖν καὶ μῶλον Ἄρης.
 αὐτὰρ ὁ βοῦν ἱέρευσε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 πίονα πενταέτηρον ὑπερμενεί Κρονίωνι,
 κίκλησκεν δὲ γέροντας ἀριστῆας Παναχαιῶν,
 Νέστορα μὲν πρώτιστα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα,
 αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴαντε δύω καὶ Τυδέος υἱόν,
 ἕκτον δ' αὖτ' Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον.

405

αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 ἦδη γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὥς ἐπονεῖτο.

βοῦν δὲ περίστησάν τε καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.

410

τοῖσιν δ' εὐχόμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων
 “Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίων,
 μὴ πρὶν ἐπ' ἥελιον δῦναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν

πρὶν με κατὰ πρηνὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον
 αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηρίοιο θύρετρα,

415

Ἐκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι
 χαλκῷ ῥωγαλέον· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
 πρηνέες ἐν κονίῃσιν ὁδὰξ λαζοίατο γαῖαν.”

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πῶ οἱ ἐπεκράϊνε Κρονίων,
 ἀλλ' ὅ γ' ἔδεκτο μὲν ἰρά, πόνον δ' ἀλίσσων ὄφελεν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὗξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλλοντο,

420

- αὔευσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
 μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν
 • δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
 καὶ τὰ μὲν ἄρ' σχίζῃσιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον, 425
 σπλάγχνα δ' ἄρ' ἀμπεύοντες ὑπείρεχον Ἡφαίστοιο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρα κἀὴ καὶ σπλάγχνα πάσαντο,
 μίστυλλον τ' ἄρα τάλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
 ὥπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα, 430
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἵσης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς ἄρα μύθων ἤρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
 “Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 μηκέτι δὴ νῦν ταῦτα λεγόμεθα, μηδ' ἔτι δηρὸν 435
 ἀμβαλλώμεθα ἔργον ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίζει·
 ἀλλ' ἄγε κήρυκες μὲν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 λαὸν κηρύσσοντες ἀγειρόντων κατὰ νῆας,
 ἡμεῖς δ' ἀθρόοι ὧδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
 ἵομεν, ὅφρα κε θᾶσσον ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα.” 440
 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν
 κηρύσσειν πολεμόνδε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς.
 οἳ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὤκα.
 οἳ δ' ἀμφ' Ἀτρεΐωνα διοτρεφέες βασιλῆες 445
 θῦνον κρίνοντες, μετὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 αἰγίδ' ἔχουσ' ἐρίτιμον, ἀγήραον ἀθανάτην τε,
 τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσειοι ἠερέβονται,
 πάντες εὐπλεκέες, ἐκατόμβοιοι δὲ ἕκαστος.
 σὺν τῇ παιφάσσουσα διέσσυτο λαὸν Ἀχαιῶν 450
 ὀτρύνουσ' ἰέναι. ἐν δὲ σθένος ὥρσε ἐκάστῳ
 καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμιζέμεν ἠδὲ μάχεσθαι.
 τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἢ ἐνέεσθαι
 ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν.
 [ἦν τε πῦρ αἰδηλὸν ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην
 οὔρεος ἐν κορυφῇς, ἕκαθεν δέ τε φαίνεται αὐγή,
 ὥς τῶν ἐρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίῳ

αἶγλη παμφανόωσα δι' αἰθέρος οὐρανὸν ἵκειν.]

τῶν δ', ὥς τ' ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλά,
 χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων,
 Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι, Καϋστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα,
 ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμενα πτερύγεσιν,
 κλαγγηδὸν προκαθίζόντων, σμαραγεῖ δέ τε λειμών,
 ὥς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 ἐς πεδίον προχέοντο Σκαμάνδριον, αὐτὰρ ὑπὸ χθών
 σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων.
 ἔσταν δ' ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνθεμόεντι
 μυρίοι, ὅσσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὥρη.

460

465

[ἢ ὅτε μυριάων ἀδινάων ἔθνεα πολλά,
 αἱ τε κατὰ σταθμὸν ποιμνήιον ἡλάσκουσιν
 ὥρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει,
 τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί
 ἐν πεδίῳ ἴσταντο, διαρραῖσαι μεμαῶτες.]

470

τοὺς δ', ὥς τ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες
 ῥεῖα διακρίνωσιν, ἐπεὶ κε νομῷ μιγέωσιν,
 ὥς τοὺς ἡγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα
 ὑσμίνηνδ' ἰέναι, μετὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων,
 ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἵκελος Διὶ τερπικεραύνῳ,
 Ἄρει δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι.

475

[ἢ ὅτε βούς ἀγέληφι μέγ' ἑξοχος ἔπλετο πάντων
 ταῦρος (ὃ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένησιν),
 τοῖον ἄρ' Ἀτρεΐδην θῆκε Ζεὺς ἡματι κείνῳ,
 ἐκπρεπέ' ἐν πολλοῖσι καὶ ἑξοχον ἡρώεσσιν.]

480

ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 (ὕμεῖς γὰρ θεαί ἐστε πάρεστε τε ἴστε τε πάντα,
 ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν, οὐδέ τι ἴδμεν)
 οἳ τινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν·
 πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνῳ,
 οὐδ' εἰ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι δέκα δὲ στόματ' εἶεν,
 φωνὴ δ' ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη,

485

490

[εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες Μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο
 θυγατέρες, μῆνισαί εἰσ' ὅσοι ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.

οὐκ αὖ νηῶν ἐρέω νηῆς τε προπάσας.]

Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεως καὶ Λήϊτος ἦρχον
 Ἄρκεσίλαός τε Προθοήνωρ τε Κλονίος τε,
 οἳ θ' Ὑρίην ἐνέμοντο καὶ Αὐλίδα πετρήεσαν
 Σχοϊνόν τε Σκῳλόν τε πολύκνημόν τ' Ἐτεωνόν,
 Θέσπειαν Γραϊάν τε καὶ εὐρύχορον Μυκαλησσόν,
 οἳ τ' ἄμφ' Ἄρμ' ἐνέμοντο καὶ Εἰλέσιον καὶ Ἐρύθρας,
 οἳ τ' Ἐλεῶν εἶχον ἦδ' Ὑλην καὶ Πετεῶνα,
 Ὠκαλέην Μεδεῶνά τ', ἐκτίμενον πτολίεθρον,
 Κώπας Εὐτρησίν τε πολυτρήρωνά τε Θίσιβην,
 οἳ τε Κορώνειαν καὶ ποιήενθ' Ἀλάρτον,
 οἳ τε Πλάταιαν ἔχον ἦδ' οἳ Γλίσαντα νέμοντο,
 οἳ θ' Ὑποθήβας εἶχον, ἐκτίμενον πτολίεθρον,
 Ὀγχηστόν θ' ἱερόν, Ποσιδήιον ἀγλαὸν ἄλσος,
 οἳ τε πολυστάφυλον Ἄρνην ἔχον, οἳ τε Μίδειαν
 Νῆσάν τε ζαθέην Ἀνθηδόνα τ' ἐσχατόωσαν.
 τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δὲ ἐκάστη
 κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον.

οἳ δ' Ἀσπληδόν' ἔναιον ἰδ' Ὀρχομενὺν Μινύειον,
 τῶν ἦρχ' Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, υἱὲς Ἄρῃος,
 οὓς τέκε' Ἀστυόχη δόμῳ Ἄκτορος Ἀζεΐδαο,
 παρθένος αἰδοίῃ, ὑπερώιον εἰσαναβᾶσα,
 Ἄρῃι κρατερῷ· ὃ δέ οἱ παρελέξατο λάθρῃ.
 τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.

αὐτὰρ Φωκῆων Σχεδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον,
 υἱὲς Ἰφίτου μεγαθύμου Ναυβολίδαο,
 οἳ Κυπάρισσον ἔχον Πυθῶνά τε πετρήεσαν
 Κρίσάν τε ζαθέην καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπῆα,
 οἳ τ' Ἀνεμώρειαν καὶ Ὑάμπολιν ἀμφενέμοντο,
 οἳ τ' ἄρα παρ ποταμὸν Κηφισὸν δῖον ἔναιον,
 οἳ τε Λίλαιαν ἔχον πηγῆς ἐπὶ Κηφισοῖο.
 τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.
 οἳ μὲν Φωκῆων στίχας ἴστασαν ἀμφιέποντες,
 Βοιωτῶν δ' ἔμπλην ἐπ' ἀριστερὰ θωρήσσοντο.

Λοκρῶν δ' ἡγεμόνευεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
 μείων, οὗ τι τόσος γε ὅσος Τελαμώνιος Αἴας,
 ἀλλὰ πολὺ μείων· ὀλίγος μὲν ἦν, λινοθώρηξ,

ἐγχείῃ δ' ἐκέκαστο Πανέλληνας καὶ Ἀχαιοὺς·
οἱ Κῦνόν τ' ἐνέμοντ' Ὀπόεντά τε Καλλιάρόν τε
Βῆσσαν τε Σκάρφην τε καὶ Αὐγείας ἐρατεινάς
Τάρφην τε Θρόνιον τε Βοαγρίου ἀμφὶ ῥέεθρα.
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο
Λοκρῶν, οἳ ναίουσι πέρην ἱερῆς Ἐυβοίης.

οἱ δ' Εὐβοίαν ἔχον μένεα πνεύοντες Ἀβαντες,
Χαλκίδα τ' Εἰρέτριάν τε πολυστάφυλόν θ' Ἰστίαίαν
Κήρινθόν τ' ἔφαλον Δῖόν τ' αἰπὺ πτολίεθρον,
οἳ τε Κάρυστον ἔχον ἥδ' οἳ Στύρα ναιετάασκον,
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' Ἐλεφήνωρ ὄζος Ἀρης,
Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων.
τῷ δ' ἅμ' Ἀβαντες ἔποντο θοοί, ὅπιθεν κομόωντες,
αἰχμηταί, μεμαῶτες ὀρεκτῆσιν μελήσιν
θώρηκας ῥήξιν δηίων ἀμφὶ στήθεσσι.
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

οἱ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἶχον, ἐκτίμενον πτολίεθρον,
δῆμον Ἐρεχθῆος μεγαλήτορος, ὃν ποτ' Ἀθήνη
θρέψε Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζεῖδωρος ἄρουρα,
καδ δ' ἐν Ἀθήνῃς εἶσε, ἐφ' ἐνὶ πτόνι νηῶ·
ἔνθα δέ μιν ταύροισι καὶ ἀρνείοις ἰλάονται
κοῦροι Ἀθηναίων περιτελλομένων ἐνιαυτῶν
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' υἱὸς Πετewο Μενεσθεύς.
τῷ δ' οὐ πώ τις ὁμοῖος ἐπιχθάνιος γένετ' ἀνὴρ
κοσμήσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.
Νέστωρ οἶος ἔριζεν· ὃ γὰρ προγενέστερος ἦεν.
τῷ δ' ἅμα πεντήκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας.
[στῆσε δ' ἄγων ἱν' Ἀθηναίων ἴσταντο φάλαγγες.]

οἱ δ' Ἄργος τ' εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν,
Ἑρμιόνην Ἀσίνην τε βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας,
Τροίζην Ἡϊόνας τε καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδauρον,
οἳ τ' ἔχον Αἰγιναν Μάσητά τε κοῦροι Ἀχαιῶν,
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
καὶ Σθένελος Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἱός.
τοῖσι δ' ἅμ' Εὐρύαλος τρίτατος κίε, Ἰσώθεος φώς,

Μηκιστῆος υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἀνακτος.

σὺμπάντων δ' ἡγείτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.

τοῖσι δ' ἄμ' ὀγδῶκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

οἱ δὲ Μυκῆνας εἶχον, ἐκτίμενον πτολίεθρον,

ἀφνειὸν τε Κόρινθον ἐκτιμένας τε Κλεωνάς,

570

Ὀρνειῆς τ' ἐνέμοντο Ἀραιθυρέην τ' ἐρατεινὴν

καὶ Σικυῶν', ὅθ' ἄρ' Ἀδρηστος πρῶτ' ἐμβασίλευεν,

οἱ θ' Ὑπερησίην τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν

Πελλήνην τ' εἶχον, ἥδ' Αἴγιον ἀμφενέμοντο

Αἰγιαλὸν τ' ἀνὰ πάντα καὶ ἀμφ' Ἑλίκην εὐρεΐαν,

575

τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχεν κρείων Ἀγαμέμνων

Ἀτρεΐδης. ἅμα τῷ γε πολὺ πλείστοι καὶ ἄριστοι

λαοὶ ἔποντ'· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκόν

κυδιόων, πᾶσιν δὲ μετέπρεπεν ἡρώεσσιν,

οὐνεκ' ἄριστος ἦν, πολὺ δὲ πλείστους ἄγε λαούς.

580

οἱ δ' εἶχον κοίλῃν Λακεδαίμονα κητώεσσαν

Φᾶρίν τε Σπάρτην τε πολυτρήρωνά τε Μέσσην,

Βρυσειᾶς τ' ἐνέμοντο καὶ Αὐγειαὶ ἐρατεινᾶς,

οἱ τ' ἄρ' Ἀμύκλας εἶχον Ἑλος τ' ἔφαλον πτολίεθρον,

οἱ τε Λάαν εἶχον ἥδ' Οἴτυλον ἀμφενέμοντο,

585

τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,

ἐξήκοντα νεῶν· ἀπάτερθε δὲ θωρήσσοντο.

ἐν δ' αὐτὸς κίε ἦσι προθυμίῃσι πεποιθώς,

ὀτρύνων πολεμόνδε· μάλιστα δὲ ἵετο θυμῷ

τίσασθαι Ἑλένης ὀρήματά τε στοναχὰς τε.

590

οἱ δὲ Πύλον τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἐρατεινὴν

καὶ Θρύον Ἀλφειοῖο πόρον καὶ εὐκτιτον Αἰπύ,

καὶ Κυπαρισσήεντα καὶ Ἀμφιγένειαν ἔναιον

καὶ Πτελεὸν καὶ Ἑλος καὶ Δώριον, ἔνθα τε μοῦσαι

ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θρήικα παῦσαν αἰοιδῆς,

595

Οἰχαλίηθεν ἰόντα παρ' Εὐρύτου Οἰχαλιῆος

(στεῦτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, εἴ περ ἂν αὐταί

μοῦσαι αἰεΐδοιεν, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο·

αἱ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ αἰοιδὴν

θεσπεσίην ἀφέλοντο καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστύν),

τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Γερήνιος ἱππῶτα Νέστωρ,

τῷ δ' ἐνενήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.

οἱ δ' ἔχον Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπύ,
Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἔν' ἀνέρες ἀγχιμαχηταί,
οἱ Φενεόν τ' ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον
Ῥίπην τε Στρατίην τε καὶ ἠνεμόεσσαν Ἐνίσπην,
καὶ Τεγέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἐρατεινὴν,
Στύμφηλόν τ' εἶχον καὶ Παρρασίην ἐνέμοντο,
τῶν ἦρχ' Ἀγκαίοιο πάις κρείων Ἀγαπήνωρ
ἐξήκοντα νεῶν· πολέες δ' ἐν νηὶ ἐκάστη

605

610

Ἀρκάδες ἄνδρες ἔβαινον, ἐπιστάμενοι πολεμίζειν.
αὐτὸς γάρ σφιν ἔδωκε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
νῆας εὐσσέλμους περάαν ἐπὶ οἶνοπα πόντον,
Ἀτρεΐδης, ἐπεὶ οὗ σφι θαλάσσια ἔργα μεμήλει.

οἱ δ' ἄρα Βουπράσιόν τε καὶ Ἥλιδα δῖαν ἔναιον,
ὅσσον ἐφ' Ὑρμίνῃ καὶ Μύρσινος ἐσχατόωσα
πέτρη τ' Ὀλενίῃ καὶ Ἀλείσιον ἐντὸς ἔέργει,
τῶν αὖ τέσσαρες ἄρχοι ἔσαν, δέκα δ' ἀνδρὶ ἐκάστω
νῆες ἔποντο θοαί, πολέες δ' ἔμβαινον Ἐπειοί.

615

τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἠγησάσθην,
υἱὲς δ' μὲν Κτεάτου δ' δ' ἄρ' Εὐρύτου, Ἀκτορίωνες,
τῶν δ' Ἀμαρυγκείδης ἦρχεν κρατερὸς Διώρης·
τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε Πολύξεινος θεοειδής,
υἱὸς Ἀγασθέneos Αὐγηιάδαο ἄνακτος.

620

οἱ δ' ἐκ Δουλιχίου Ἐχινάων θ' ἱεράων
νήσων, αἱ ναίουσι πέρην ἁλός, Ἥλιδος ἅντα,
τῶν αὖθ' ἠγεμόνευε Μέγης ἀτάλαντος Ἄρηι,
Φυλείδης, ὃν ἔτικτε διίφιλος ἱππότης Φυλεύς,
ὃς ποτε Δουλιχιόνδ' ἀπενάσσατο πατρὶ χολωθείς.
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

625

630

αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλήνας μεγαθύμους,
οἱ ῥ' Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον,
καὶ Κροκύλει' ἐνέμοντο καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν,
οἱ τε Ζάκυνθον ἔχον ἥδ' οἱ Σάμον ἀμφενέμοντο,
οἱ τ' ἠπειρον ἔχον ἥδ' ἀντιπέραια νέμοντο.

635

τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος,
τῷ δ' ἅμα νῆες ἔποντο δυνώδεκα μιλτοπάρηοι.

Αἰτωλῶν δ' ἡγεῖτο Θόας Ἀνδραίμονος υἱός,
οἳ Πλευρῶν' ἐνέμοντο καὶ Ὠλενον ἠδὲ Πυλὴν
Χαλκίδα τ' ἀγχίαλον Καλυδῶνά τε πετρήεσαν·
οὐ γὰρ ἔτ' Οἰῆος μεγαλήτορος υἱέες ἦσαν,
οὐδ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἔην, θάνε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος,
τῷ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο ἀνασσέμεν Αἰτωλοῖσιν.
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

640

Κρητῶν δ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
οἳ Κνωσὸν τ' εἶχον Γόρτυνά τε τειχιόεσαν,
Λύκτον Μίλητόν τε καὶ ἀργινόεντα Λύκαστον
Φαιστόν τε Ῥύτιόν τε, πόλεις ἐν ναιεταούσας,
ἄλλοι θ' οἳ Κρήτην ἐκατόμπολιν ἀμφενέμοντο.
τῶν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν
Μηριόνης τ' ἀτάλαντος Ἐνναλίῳ ἀνδρεΐφόντῃ·
τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδῶκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

645

650

Τληπόλεμος δ' Ἡρακλείδης ἡὺς τε μέγας τε
ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγεν Ῥοδίων ἀγερῶχων,
οἳ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες,
Λίνδον Ἰηλυσὸν τε καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον.
τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
ὃν τέκε Ἀστυόχεια βίη Ἡρακληεῖη,
τὴν ἄγεται ἔξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἅπο Σελλήεντος,
πέρσας ἄστεα πολλὰ διοτρεφέων αἰζῆων.

655

660

Τληπόλεμος δ' ἐπεὶ οὖν τράφ' ἐνὶ μεγάρῳ εὐπῆκτῳ,
αὐτίκα πατρὸς ἐοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα,
ἤδη γηράσκοντα, Λικύμνιον ὄζον Ἄρης.
αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ' ὃ γε λαὸν ἀγείρας
βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπείλησαν γὰρ οἳ ἄλλοι
υἱέες υἱωνοί τε βίης Ἡρακληεῖης.

665

αὐτὰρ ὃ γ' ἐς Ῥόδον ἵξεν ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων·
τριχθὰ δὲ ᾤκηθεν καταφυλαδόν, ἠδὲ φίληθεν
ἐκ Διός, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι ἀνάσσει.

[καὶ σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων.]

670

Νιρεὺς αὖ Σύμηθεν ἄγεν τρεῖς νῆας εἵσας,
Νιρεὺς Ἀγλαΐης υἱὸς Χαρόπου τε ἀνακτος,
Νιρεὺς ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν

τῷ δ' ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

710

οἱ δὲ Φεράς ἐνέμοντο παραὶ Βοιβηίδα λίμνην,
Βοίβην καὶ Γλαφύρας καὶ ἐκτιμένην Ἰαωλκόν,
τῶν ἦρχ' Ἀδμήτῳ φίλος πάις ἔνδεκα νηῶν,
Εὐμηλος, τὸν ὑπ' Ἀδμήτῳ τέκε δῖα γυναικῶν
Ἀλκηστις, Πελίαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη.

715

οἱ δ' ἄρα Μηθώνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο
καὶ Μελίβοιαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τρηχεῖαν,
τῶν δὲ Φιλοκτήτης ἦρχεν, τόξων ἐν εἰδώς,
ἑπτὰ νεῶν· ἐρέται δὲ ἐκάστη πεντήκοντα
ἐμβέβασαν, τόξων ἐν εἰδότες Ἴφι μάχεσθαι.

720

ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νήσῳ κείμεν κρᾶτερ' ἄλγεα πάσχων,
Δήμῳ ἐν ἡγαθέῃ, ὅθι μιν λῖπον υἷες Ἀχαιῶν
ἔλκει μοχθίζοντα κακῷ ὀλοόφρονος ὕδρου.
ἐνθ' ὃ γε κείτ' ἀχέων· τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον
Ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκτῆταο ἀνακτος.

725

οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἀναρχοὶ ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν·
ἀλλὰ Μένδων κόσμησεν, Οἰλῆος νόθος υἱός,
τόν ῥ' ἔτεκεν Ῥήνῃ ὑπ' Οἰλῇ πτολιπόρθῳ.

οἱ δ' εἶχον Τρίκκην καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν,
οἱ τ' ἔχον Οἰχαλίην πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος,
τῶν αὖθ' ἡγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδε,
ἱητῆρ' ἀγαθῷ, Ποδαλείριος ἡδὲ Μαχάων.
τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.

730

οἱ δ' ἔχον Ὀρμένιον, οἱ τε κρήνην Ὑπέρειαν,
οἱ τ' ἔχον Ἀστέριον Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα,
τῶν ἦρχ' Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
τῷ δ' ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

735

οἱ δ' Ἀργισσαν ἔχον καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο,
Ορθὴν Ἠλώνην τε πόλιν τ' Ὀλοοσσόνα λευκὴν,
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
υἱὸς Πειριθόοιο τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
τόν ῥ' ὑπὸ Πειριθῳ τέκετο κλυτὸς Ἴπποδάμεια
ἡματι τῷ ὅτε Φῆρας ἐτίσατο λαχνήεντας,
τοὺς δ' ἐκ Πηλίου ὥσε καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσευ —,
οὐκ οἶος, ἄμα τῷ γε Λεοντεὺς ὄζος Ἄρης,

740

υἱὸς ὑπερθύμοιο Κορώνου Καινείδαο.

τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Γουνεὺς δ' ἐκ Κύφου ἦγε δυωκαεῖκοσι νῆας
τῷ δ' Ἐνιῆνες ἔποντο μενεπτόλεμοί τε Περαιβοί,

οἱ περὶ Δωδώνην δυσχείμερον οἰκί' ἔθεντο, 750

οἱ τ' ἄμφ' ἱμερτὸν Τιταρήσιον ἔργα νέμοντο,

ὃς ῥ' ἐς Πηνειὸν προῖεῖ καλλίρροον ὕδωρ.

οὐδ' ὃ γε Πηνειῷ συμμίσγεται ἀργυροδίνη,

ἀλλὰ τέ μιν καθύπερθεν ἐπιρρέει ἥντ' ἔλαιον

ὄρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ. 755

Μαγνήτων δ' ἦρχεν Πρόθοος Τενθρηδόνος υἱός,

οἱ περὶ Πηνειὸν καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον

ναίεσκον. τῶν μὲν Πρόθοος θεὸς ἡγεμόνευεν,

τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοῖρανοι ἦσαν. 760

τίς τ' ἄρ τῶν ὅχ' ἄριστος ἔην, σύ μοι ἔννεπε, μοῦσα,

αὐτῶν ἧδ' ἵππων, οἱ ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἔποντο.

ἵπποι μὲν μέγ' ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο,

τὰς Εὐμήλος ἔλαυνε ποδώκεας ὄρνιθας ὥς,

ὄτριχας οἰέτεας, σταφύλη ἐπὶ νῶτον εἴσας 765

τὰς ἐν Πηρείῃ θρέψ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,

ἅμφω θηλείας, φόβον Ἄρης φορεούσας.

ἀνδρῶν αὖ μέγ' ἄριστος ἔην Τελαμώνιος Αἴας,

ὃφρ' Ἀχιλεὺς μήνιεν ὃ γὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν,

ἵπποι θ' οἱ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλεΐωνα. 770

ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσιν ποντοπόροισιν

κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν

Ἀτρεΐδῃ, λαοὶ δὲ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης

δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέῃσιν ἰέντες

τόξοισιν θ' ἵπποι δὲ παρ' ἄρμασι οἷσι ἕκαστος, 775

λωτὸν ἐρεπτόμενοι ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον,

ἔστασαν, ἄρματα δ' εὖ πεπυκασμένα κεῖτο ἀνάκτων

ἐν κλισίῃς. οἱ δ' ἀρχὸν ἀρηίφιλον ποθέοντες

φαίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατόν, οὐδὲ μάχοντο.

οἳ δ' ἄρ' ἴσαν ὥς εἴ τε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο 780

γαῖα δ' ὑποστενάχιζε Διὶ ὥς τερπικεραίνῃ

χωμένῳ, ὅτε τ' ἀμφὶ Τυφωεί γαῖαν ἱμάσση
εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς.
ὥς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στεναχίζετο γαῖα
ἐρχομένων· μάλα δ' ὤκα διέπρησσον πεδίοιο.

785

Τρῳσὶν δ' ἄγγελος ἦλθε ποδὴννεμος ὠκέα Ἴρις
παρ Διὸς αἰγιόχοιο σὺν ἀγγελίῃ ἀλεγεινῇ·
οἱ δ' ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρῃσιν
πάντες ὁμηγερέες, ἡμὲν νέοι ἡδὲ γέροντες.

ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·
εἶσατο δὲ φθογγὴν νύϊ Πριάμοιο Πολίτῃ,

790

ὃς Τρώων σκοπὸς Ἰζε, ποδωκείῃσι πεποιθώς,
τύμβῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ Αἰσυνήταο γέροντος,
δέγμενος ὅππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἀχαιοί.

τῷ μιν ἐεισαμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις

795

“ὦ γέρον, αἰεὶ τοι μῦθοι φίλοι ἄκριτοι εἰσίν,
ὥς ποτ' ἐπ' εἰρήνης· πόλεμος δ' ἀλίαςτος ὄρωρεν.
ἡ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσῆλυθον ἀνδρῶν,
ἀλλ' οὐ πῶ τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν ὅπωπα·
λίην γὰρ φύλλοισι ἐοικότες ἢ ψαμάθοισιν
ἔρχονται πεδίοιο μαχησόμενοι προτὶ ἄστυ.

800

Ἔκτορ, σοὶ δὲ μάλιστ' ἐπιτέλλομαι ὧδέ γε ῥέξαι.
πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμου ἐπίκουροι,
ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων
τοῖσι ἕκαστος ἀνὴρ σημαινέτω οἷσί περ ἄρχει,
τῶν δ' ἐξηγείσθω, κοσμησάμενος πολιήτας.”

805

ὥς ἔφαθ', Ἐκτωρ δ' οὐ τι θεᾶς ἔπος ἡγνοίησεν,
αἶψα δ' ἔλυσ' ἀγορήν· ἐπὶ τεύχεα δ' ἐσσεύοντο.
πᾶσαι δ' ὠϊγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαός,
πεζοὶ θ' ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὄρυμαγδὸς ὀρώρει.

810

ἔστι δέ τις προπάρσιθε πόλεος αἰπεῖα κολώνη,
ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε, περιδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα,
τὴν ἢ τοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν,
ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης·
ἔνθα τότε Τρώες τε διέκριθεν ἡδ' ἐπίκουροι.

815

Τρῳσὶ μὲν ἡγεμόνευε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ
Πριαμίδης· ἅμα τῷ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι

λαοὶ θωρήσσοντο, μεμαότες ἐγχείησιν.

Δαρδανίων αὐτ' ἦρχεν εἰς πάϊς Ἀγχίσαιο
Αἰνείας, τὸν ὑπ' Ἀγχίσῃ τέκε δι' Ἀφροδίτῃ,
Ἰδῆς ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῷ εὐνηθεῖσα,
οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε δύνω Ἀντήνορος υἱε,
Ἀρχέλοχός τ' Ἀκάμας τε, μάχης ἐν εἰδότε πάσης.

οἱ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον Ἰδῆς
ἄφνειοί, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσθήποιο,
Τρῶες, τῶν αὐτ' ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός
Πάνδαρος, ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν.

οἱ δ' Ἀδρήστειάν τ' εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ
καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Τηρείης ὄρος αἰπύ,
τῶν ἦρχ' Ἀδρηστός τε καὶ Ἀμφίος λινοθώρηξ,
υἱε δύνω Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων
ἤδη μαντοσύνας, οὐδὲ οὓς παῖδας ἔασκεν
στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα. τὼ δέ οἱ οὗ τι
πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.

οἱ δ' ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο
καὶ Σηστὸν καὶ Ἀβυδὸν ἔχον καὶ διὰν Ἀρίσβην,
τῶν αὐθ' Ὑρτακίδης ἦρχ' Ἀσῖος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ἀσῖος Ὑρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
αἰθωνες μεγάλοι, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος.

Ἴππόθοος δ' ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγχεσιμῶρων,
τῶν οἱ Λάρισαν ἐριβώλακα ναιετάασκον.
τῶν ἦρχ' Ἴππόθοός τε Πυλαῖός τ' ὄζος Ἀρῆος,
υἱε δύνω Λήθιοι Πελασγοῦ Τευταμίδαο.

αὐτὰρ Θρήικας ἦγ' Ἀκάμας καὶ Πείροος ἦρως,
ὄσσους Ἑλλήσποντος ἀγάρροος ἐντὸς ἔργει.

Εὐφημος δ' ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητῶν,
υἱὸς Τροιζήνοιο διοτρεφέος Κεάδαο.

αὐτὰρ Πυραίχμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους
τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὺ ρέοντος,
Ἀξιοῦ οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδνεται αἶαν.

Παφλαγόνων δ' ἠγείτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ
ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων,
οἳ ῥα Κύτωρον ἔχον καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο

ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον,
 Κρῶμνάν τ' Αἰγιαλὸν τε καὶ ὑψηλοὺς Ἑρυθίνους. 855

αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον
 τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.

Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε καὶ Ἐννομος οἰωνιστής·
 ἀλλ' οὐκ οἰωνοῖσι ἐρύσσατο κῆρα μέλαιναν,
 ἀλλ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο 860
 ἐν ποταμῷ, ὅθι περ Τρῶας κεραΐζε καὶ ἄλλους.

Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάνιος θεοειδής
 τῇλ' ἐξ Ἀσκανίης· μέμασαν δ' ὑσμῖνι μάχεσθαι.

Μήροσιν αὖ Μέσθλης τε καὶ Ἀντιφος ἡγησάσθην,
 υἱε Ταλαιμένεος, τὼ Γυγαίῃ τέκε λίμνη, 865
 οἳ καὶ Μήονας ἦγον ὑπὸ Τμῳλῷ γεγαῶτας.

Νάσσης αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων,
 οἳ Μίλητον ἔχον Φθιρῶν τ' ὄρος ἀκριτόφυλλον
 Μαιάνδρου τε ῥοὰς Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα.
 τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Νάσσης ἡγησάσθην, 870
 Νάσσης Ἀμφίμαχός τε, Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα,
 ὃς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμόνδ' ἱεν ἥντε κούρη,
 νήπιος, οὐδέ τί οἱ τό γ' ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
 ἀλλ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
 ἐν ποταμῷ, χρυσὸν δ' Ἀχιλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων. 875

Σαρπηδὼν δ' ἦρχεν Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων
 τηλόθεν ἐκ Λυκίης, Ξάνθου ἄπο δινήμεντος.

ΙΛΙΑΔΟΣ

Γ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἅμ' ἡγεμόνεσσι ἕκαστοι,
Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν, ὄρνιθες ὥς,
ἥύτε περ κλαγγῇ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό,
αἷ τ' ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον,
κλαγγῇ ταί γε πέτονται ἐπ' Ὀκεανοῖο ῥοάων,
ἀνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσαι·
ἡέριαι δ' ἄρα ταί γε κακὴν ἔριδα προφέρονται·
οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνεύοντες Ἀχαιοί,
ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν.

εὖτ' ὄρεος κορυφῇσι Νότος κατέχευεν ὀμίχλην,
ποιμέσιν οὐ τι φίλην, κλέπτῃ δέ τε νυκτὸς ἀμείνω·
τόσσον τίς τ' ἐπὶ λεύσσει ὅσον τ' ἐπὶ λᾶαν ἱῆσιν·
ὥς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσαλος ὤρνυτ' ἀελλῆς
ἐρχομένων· μάλα δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο.

οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τρῶσιν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
παρδαλέην ὤμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα
καὶ ξίφος· αὐτὰρ ὁ δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ
πάλλων Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους
ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηιοτήτι.
τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν ἀρηίφίλος Μενέλαος
ἐρχόμενον προπάρειθεν ὀμίλου, μακρὰ βιβάντα,
ὥς τε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας,
εὐρὼν ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα,
τεινᾶων· μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἴ περ ἂν αὐτόν

σεύωνται ταχέες τε κύνες θαλεροί τ' αἰζηοί·
 ὥς ἐχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον θεοειδέα
 ὀφθαλμοῖσι ἰδὼν· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείπην.
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων ξὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.

τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδής
 ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ,
 αἶψ' δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
 ὥς δ' ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη
 οὔρεος ἐν βήσσης, ὑπὸ τε τρόμος ἔλλαβε γυῖα,
 αἶψ' τ' ἀνεχώρησεν, ὥχρός τέ μιν εἶλε παρειάς,
 ὥς αὐτίς καθ' ὁμίλον ἔδν Τρώων ἀγερώχων
 δείσας Ἀτρέος υἱὸν Ἀλέξανδρος θεοειδής.

τὸν δ' Ἐκτωρ νείκεσσε ἰδὼν αἰσχροῖσι ἔπεσσιν.

“ Δύσπαρι εἶδος ἄριστε, γυναιμανὲς ἠπεροπεντά,
 εἴθ' ὄφελες ἄγονός τ' ἔμεναι ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι.

καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν
 ἢ οὕτω λώβην τ' ἔμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων.

ἢ που καγχαλώωσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί
 φάντες ἀριστῆα πρόμον ἔμμεναι, οὐνεκα καλὸν
 εἶδος ἔπ'· ἀλλ' οὐκ ἔστι βίη φρεσίν, οὐδέ τις ἀλκή.

ἢ τοιόσδε ἐὼν ἐν ποντοπόροισι νέεσσιν

πόντον ἐπιπλώσας, ἐτάρους ἐρίηρας ἀγείρας,

μιχθεὶς ἀλλοδαποῖσι γυναιῖκ' εὐειδέ' ἀνῆγες

ἐξ ἀπίης γαίης, νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητῶν,

πατρί τε σῶ μέγα πῆμα πόληί τε παντί τε δήμῳ,

δυσμενέσιν μὲν χάρμα, κατηφείην δὲ σοὶ αὐτῷ·

οὐκ ἂν δὴ μείνειας ἀρηίφιλον Μενέλαον·

γνοίης χ' οἴου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν.

οὐκ ἂν τοι χραίσμοι κίθαρις τά τε δῶρ' Ἀφροδίτης,

ἢ τε κόμη τό τε εἶδος, ὅτ' ἐν κονίησι μιγείης.

ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειδήμονες· ἢ τέ κεν ἤδη

λαῖνον ἔσσο χιτῶνα κακῶν ἐνεχ' ὅσσα ἔοργας.”

τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής

“ Ἐκτορ, ἐπεὶ με κατ' αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν,

αἰεὶ σοὶ κραδίη πέλεκυς ὥς ἐστὶν ἀτειρής,

ὅς τ' εἰσιν διὰ δουρὸς ὑπ' ἀνέρος ὅς ῥά τε τέχνη

τῷ δ' ἐνενήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχώντο.

οἱ δ' ἔχον Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπύ,
Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἔν' ἀνέρες ἀγχιμαχηταί,
οἱ Φενεόν τ' ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον
Ῥίπην τε Στρατίην τε καὶ ἠνεμόεσσαν Ἐνίσπην,
καὶ Τεγέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἐρατεινὴν,
Στύμφηλόν τ' εἶχον καὶ Παρρασίην ἐνέμοντο,
τῶν ἦρχ' Ἀγκαΐοιο πάϊς κρείων Ἀγαπήνωρ
ἐξήκοντα νεῶν· πολέες δ' ἐν νηὶ ἐκάστη

605

610

Ἀρκάδες ἄνδρες ἔβαινον, ἐπιστάμενοι πολεμίζειν.
αὐτὸς γάρ σφιν ἔδωκε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
νῆας ἐυσσέλμους περάαν ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
Ἀτρεΐδης, ἐπεὶ οὗ σφι θαλάσσια ἔργα μεμήλει.

οἱ δ' ἄρα Βουπράσιόν τε καὶ Ἥλιδα διὰν ἔναιον,
ὅσσον ἐφ' Ὑρμίνῃ καὶ Μύρσινοσ ἐσχατόωσα
πέτρη τ' Ὠλενίῃ καὶ Ἀλείσιον ἐντὸς ἔέργει,
τῶν αὖ τέσσαρες ἄρχοι ἔσαν, δέκα δ' ἀνδρὶ ἐκάστῳ
νῆες ἔποντο θοαί, πολέες δ' ἔμβαινον Ἐπειοί.

615

τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἠγησάσθην,
υἱὲς δ' μὲν Κτεάτου δ' δ' ἄρ' Εὐρύτου, Ἀκτορίωνες,
τῶν δ' Ἀμαρυγκεΐδης ἦρχεν κρατερὸς Διώρης·
τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε Πολύξεινος θεοειδής,
υἱὸς Ἀγασθέneos Αὐγηιάδαο ἄνακτος.

620

οἱ δ' ἐκ Δουλιχίου Ἐχινάων θ' ἱεράων
νήσων, αἱ ναίουσι πέρην ἁλός, Ἥλιδος ἅντα,
τῶν αὖθ' ἠγεμόνευε Μέγης ἀτάλαντος Ἄρηι,
Φυλείδης, ὃν ἔτικτε διίφιλος ἱππότα Φυλεύς,
ὃς ποτε Δουλιχιόνδ' ἀπενάσσατο πατρὶ χολωθείς.

625

τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

630

αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλήνας μεγαθύμους,
οἱ ῥ' Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον,
καὶ Κροκύλει' ἐνέμοντο καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν,
οἱ τε Ζάκυνθον ἔχον ἠδ' οἱ Σάμον ἀμφενέμοντο,
οἱ τ' ἠπειρον ἔχον ἠδ' ἀντιπέραια νέμοντο.

635

τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε Δὺ μῆτιν ἀτάλαντος,
τῷ δ' ἅμα νῆες ἔποντο δυνώδεκα μιλτοπάρηοι.

Αἰτωλῶν δ' ἡγήϊτο Θόας Ἀνδραίμονος υἱός,
οἳ Πλευρῶν' ἐνέμοντο καὶ Ὠλενον ἠδὲ Πυλὴνῃν
Χαλκίδα τ' ἀγχίαλον Καλυδῶνά τε πετρήεσσιν·
οὐ γὰρ ἔτ' Οἰῆος μεγαλήτορος υἱέες ἦσαν,
οὐδ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἔην, θάνε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος,
τῷ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο ἀνασσέμεν Αἰτωλοῖσιν.
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

640

Κρητῶν δ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
οἳ Κνωσὸν τ' εἶχον Γόρτυνά τε τειχιόεσσιν,
Λύκτον Μίλητόν τε καὶ ἀργινόεντα Λύκαστον
Φαιστόν τε Ῥύτιόν τε, πόλεις ἐν ναιεταούσας,
ἄλλοι θ' οἳ Κρήτην ἐκατόμπολιν ἀμφενέμοντο.
τῶν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν
Μηριόνης τ' ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρεϊφόντῃ·
τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδῶκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

645

650

Τληπόλεμος δ' Ἡρακλείδης ἡὺς τε μέγας τε
ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγεν Ῥοδίων ἀγερῶχων,
οἳ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες,
Λίνδον Ἰηλυσὸν τε καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον.
τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
ὃν τέκε Ἀστυόχεια βίη Ἡρακληεῖη,
τὴν ἄγεται ἐξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος,
πέρσας ἄσπεα πολλὰ διοτρεφέων αἰζηνῶν.

655

660

Τληπόλεμος δ' ἐπεὶ οὖν τράφ' ἐνὶ μεγάρῳ ἐυπύκτῳ,
αὐτίκα πατρὸς ἐοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα,
ἤδη γηράσκοντα, Λικύμνιον ὄζον Ἄρης.
αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ' ὃ γε λαὸν ἀγείρας
βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπείλησαν γὰρ οἳ ἄλλοι
υἱέες υἰωνοί τε βίης Ἡρακληεῖης.

665

αὐτὰρ ὃ γ' ἐς Ῥόδον ἵξεν ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων·
τριχθὰ δὲ ᾤκηθεν καταφυλαδόν, ἠδὲ φίληθεν
ἐκ Διός, ὃς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι ἀνάσσει.

[καί σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων.]

670

Νηρεὺς αὖ Σύμηθεν ἄγεν τρεῖς νῆας ἕϊσας,
Νηρεὺς Ἀγλαΐης υἱὸς Χαρόπου τε ἀνακτος,
Νηρεὺς δὲ κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν

τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
 ἀλλ' ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δέ οἱ εἶπετο λαός.

οἱ δ' ἄρα Νίσυρόν τ' εἶχον Κράπαθόν τε Κάσον τε
 καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν νήσους τε Καλύδνας,
 τῶν αὖ Φεΐδιππὸς τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην,
 Θεσσαλοῦ υἱε δύνω Ἡρακλείδαο ἄνακτος.
 τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.

νῦν αὖ τοὺς ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον,
 οἳ τ' Ἄλωνα οἳ τ' Ἀλόπην οἳ τε Τρηχίνα νέμοντο,
 οἳ τ' εἶχον Φθίην ἥδ' Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
 Μυρμιδόνες δ' ἐκαλεῦντο καὶ Ἕλληνες καὶ Ἀχαιοί,
 τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἀχιλλεύς.
 ἀλλ' οἳ γ' οὐ πολέμου δυσηχέος ἐμνώοντο·
 οὐ γὰρ ἔην ὅς τις σφιν ἐπὶ στίχας ἡγήσαιο.
 κείμεν γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 κούρης χωόμενος Βρισηΐδος ἠνκόμοιο,
 τὴν ἐκ Λυρνησσοῦ ἐξείλετο πολλὰ μογήσας,
 Λυρνησσὸν διαπορθήσας καὶ τείχεα Θήβης,
 καὶ δὲ Μύνητ' ἔβαλεν καὶ Ἐπίστροφον ἐγχεσιμῶρους,
 υἱέας Εὐηνοῖο Σεληπιάδαο ἄνακτος.

τῆς δ' γε κείτ' ἀχέων, τάχα δ' ἀνστήσεσθαι ἔμελλεν.

οἱ δ' εἶχον Φυλάκην καὶ Πύρασον ἀνθεμόεντα,
 Δήμητρος τέμενος, Ἴτωνά τε μητέρα μήλων,
 ἀγχιάλόν τ' Ἀντρώνα ἰδὲ Πτελεὸν λεχεποίην,
 τῶν αὖ Πρωτεσίλαος ἀρήιος ἡγεμόνευεν
 ζωὸς ἐὼν· τότε δ' ἤδη ἔχεν κατά γαῖα μέλαινα.
 τοῦ δὲ καὶ ἀμφιδρυφῆς ἄλοχος Φυλάκη ἐλέλειπτο
 καὶ δόμος ἡμιτελής· τὸν δὲ κτάνε Δάρδανος ἀνὴρ
 νηὸς ἀποθρώσκοντα πολὺ πρῶτιστον Ἀχαιῶν.
 οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἀναρχοὶ ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν·
 ἀλλὰ σφεας κόσμησε Ποδάρκης ὄζος Ἄρης,
 Ἰφίκλου υἱὸς πολυμήλου Φυλακίδαο,
 αὐτοκασίγνητος μεγαθύμου Πρωτεσιλάου
 ὁπλότερος γενεῇ· ὁ δ' ἅμα πρότερος καὶ ἀρείων
 [ἦρως Πρωτεσίλαος ἀρήιος· οὐδέ τι λαοὶ
 θεύοντο ἡγεμόνος, πόθεόν γε μὲν ἐσθλὸν ἔοντα.]

τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

710

οἱ δὲ Φεράς ἐνέμοντο παραὶ Βοιβηίδα λίμνην,
Βοίβην καὶ Γλαφύρας καὶ ἐκτιμένην Ἴαωλκόν,
τῶν ἦρχ' Ἀδμήτοιο φίλος πάϊς ἔνδεκα νηῶν,
Εὐμηλος, τὸν ὑπ' Ἀδμήτῳ τέκε δῖα γυναικῶν
Ἄλκηστις, Πελῖαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη.

715

οἱ δ' ἄρα Μηθώνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο
καὶ Μελίβοιαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τρηχεῖαν,
τῶν δὲ Φιλοκτήτης ἦρχεν, τόξων ἐν εἰδώς,
ἑπτὰ νεῶν· ἐρέται δὲ ἐκάστη πεντήκοντα
ἐμβέβασαν, τόξων ἐν εἰδότες Ἴφι μάχεσθαι.

720

ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νήσῳ κεῖτο κράτερ' ἄλγεα πάσχων,
Λήμνῳ ἐν ἡγαθέῃ, ὅθι μιν λίπον υἱες Ἀχαιῶν
ἔλκει μοχθίζοντα κακῷ ὀλοόφρονος ὕδρου.
ἔνθ' ὃ γε κεῖτ' ἀχέων· τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον
Ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκτῆταο ἀνακτος.

725

οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἀναρχοὶ ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν·
ἀλλὰ Μέδων κόσμησεν, Οἰλῆος νόθος υἱός,
τόν ῥ' ἔτεκεν Ῥήνῃ ὑπ' Οἰλῇι πτολιπόρθῳ.

οἱ δ' εἶχον Τρίκκην καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν,
οἱ τ' ἔχον Οἰχαλίην πόλιν· Εὐρύτου Οἰχαλιῆος,
τῶν αὖθ' ἡγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδε,
ἱητῆρ' ἀγαθῷ, Ποδαλείριος ἥδὲ Μαχάων.
τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.

730

οἱ δ' ἔχον Ὀρμένιον, οἱ τε κρήνην Ὑπέρειαν,
οἱ τ' ἔχον Ἀστέριον Τιτάνοιο τε λευκὰ κάρηνα,
τῶν ἦρχ' Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

735

οἱ δ' Ἀργισσαν ἔχον καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο,
Ορθην Ἠλώνην τε πόλιν τ' Ὀλοοσσόνα λευκὴν,
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
υἱὸς Πειριθόοιο τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
τόν ῥ' ὑπὸ Πειριθόῳ τέκετο κλυτὸς Ἴπποδάμεια
ἥματι τῷ ὅτε Φῆρας ἐτίσατο λαχνήεντας,
τοὺς δ' ἐκ Πηλίου ὥσε καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσαν —
οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε Λεοντεὺς ὄζος Ἄρης,

740

υἱὸς ὑπερθύμοιο Κορώνου Καινείδαο.

τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Γουνεὺς δ' ἐκ Κύφου ἦγε δυωκαίκοσι νῆας·

τῷ δ' Ἐνιῆνες ἔποντο μενεπτόλεμοί τε Περαιβοί,

οἱ περὶ Δωδώνην δυσχείμερον οἰκί' ἔθεντο,

750

οἱ τ' ἅμφ' ἱμερτὸν Τιταρήσιον ἔργα νέμοντο,

ὃς ῥ' ἐς Πηνειὸν προῖεῖ καλλίρροον ὕδωρ.

οὐδ' ὃ γε Πηνειῷ συμμίσγεται ἀργυροδύνη,

ἀλλὰ τέ μιν καθύπερθεν ἐπιρρέει ἡὕτ' ἔλαιον·

ὄρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ.

755

Μαγνήτων δ' ἦρχεν Πρόθοος Τενθρηδόνοιο υἱός,

οἱ περὶ Πηνειὸν καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον

ναίεσκον. τῶν μὲν Πρόθοος θεὸς ἡγεμόνευεν,

τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν.

760

τίς τ' ἄρ' τῶν ὅχ' ἄριστος ἔην, σύ μοι ἔννεπε, μοῦσα,

αὐτῶν ἡδ' ἵππων, οἱ ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἔποντο.

ἵπποι μὲν μέγ' ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο,

τὰς Εὐμήλος ἔλαυνε ποδώκεας ὄρνιθας ὥς,

ὄτριχας οἰέτεας, σταφύλῃ ἐπὶ νῶτον εἵσας·

765

τὰς ἐν Πηρείῃ θρέψ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,

ἅμφω θηλείας, φόβον Ἄρης φορεούσας.

ἀνδρῶν αὖ μέγ' ἄριστος ἔην Τελαμώνιος Αἴας,

ὃφρ' Ἀχιλεὺς μήνιεν· ὃ γὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν,

ἵπποι θ' οἱ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλεΐωνα.

770

ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσι ποντοπόροισιν

κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν

Ἀτρεΐδῃ, λαοὶ δὲ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης

δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἰέντες

τόξοισιν θ'· ἵπποι δὲ παρ' ἄρμασι οἷσι ἕκαστος,

775

λωτὸν ἐρεπτόμενοι ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον,

ἔστασαν, ἄρματα δ' εὖ πεπυκασμένα κείτο ἀνάκτων

ἐν κλισίῃς. οἱ δ' ἀρχὸν ἀρηίφιλον ποθέοντες

φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατόν, οὐδὲ μάχοντο.

οἳ δ' ἄρ' ἴσαν ὥς εἴ τε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο·

780

καὶ δ' ὑποστενάχιζε Διὶ ὥς τερπικεραύνῃ

χωμένῃ, ὅτε τ' ἀμφὶ Τυφώϊ γαῖαν ἱμάσση
εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφώος ἔμμεναι εὐνάς.
ὣς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στεναχίζετο γαῖα
ἐρχομένων· μάλα δ' ὤκα διέπρησσον πεδίοιο.

Τρῳσὶν δ' ἄγγελος ἦλθε ποδὴνέμος ὠκέα Ἴρις
παρ Διὸς αἰγιόχοιο σὺν ἀγγελίῃ ἀλεγεινῇ·
οἱ δ' ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρῃσιν
πάντες ὁμηγερέες, ἡμὲν νέοι ἡδὲ γέροντες.
ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·
εἷσατο δὲ φθογγὴν ὑπὲρ Πριάμοιο Πολίτῃ,
ὃς Τρώων σκοπὸς Ἰζε, ποδωκείῃσι πεποιθώς,
τύμβῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ Αἰσυνήταο γέροντος,
δέγμενος ὁππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἀχαιοί.
τῷ μιν ἐεισαμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις
“ὦ γέρον, αἰεὶ τοι μῦθοι φίλοι ἄκριτοι εἰσὶν,
ὥς ποτ' ἐπ' εἰρήνης· πόλεμος δ' ἀλίαςτος ὄρωρεν.
ἡ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν,
ἀλλ' οὐ πῶ τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν ὅπῳ πα-
λίην γὰρ φύλλοισι ἐοικότες ἢ ψαμάθοισιν
ἔρχονται πεδίοιο μαχησόμενοι προτὶ ἄστυ.
Ἔκτορ, σοὶ δὲ μάλιστ' ἐπιτέλλομαι ὧδέ γε ῥέξαι.
πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμου ἐπίκουροι,
ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσαι πολυσπερέων ἀνθρώπων
τοῖσι ἕκαστος ἀνὴρ σημαινέτω οἷσί περ ἄρχει,
τῶν δ' ἐξηγείσθω, κοσμησάμενος πολιήτας.”

ὣς ἔφαθ', Ἔκτωρ δ' οὐ τι θεᾶς ἔπος ἠγνοίησεν,
αἶψα δ' ἔλυσ' ἀγορὴν· ἐπὶ τεύχεα δ' ἐσσεύοντο.
πᾶσαι δ' ὠίγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαός,
πεζοὶ θ' ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὄρυμαγδὸς ὀρώρει.

ἔστι δέ τις προπάροιθε πόλεος αἰπεῖα κολώνη,
ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε, περίδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα,
τὴν ἢ τοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν,
ἀθάνατοι δὲ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης
ἔνθα τότε Τρώες τε διέκριθεν ἡδ' ἐπίκουροι.

Τρῳσὶ μὲν ἡγεμόνευε μέγας κορυθαῖολος Ἔκτωρ
Πριαμίδης· ἅμα τῷ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι

λαοὶ θωρήσσοντο, μεμαότες ἐγχείησιν.

Δαρδανίων αὐτ' ἦρχεν εὖς πάϊς Ἀγχίσαιος
 Αἰνεΐας, τὸν ὑπ' Ἀγχίσῃ τέκε δῖ' Ἀφροδίτῃ, 820
 Ἰδῆς ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῷ εὐνηθεῖσα,
 οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε δύνω Ἀντήνορος υἱε,
 Ἀρχέλοχός τ' Ἀκάμας τε, μάχης ἐν εἰδότε πάσης.

οἱ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νεΐατον Ἰδῆς
 ἀφνειοί, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσῆπιον, 825
 Τρῶες, τῶν αὐτ' ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός
 Πάνδαρος, ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν.

οἱ δ' Ἀδρήστειάν τ' εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ
 καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Τηρείης ὄρος αἰπύ,
 τῶν ἦρχ' Ἀδρηστός τε καὶ Ἀμφίος λινοθώρηξ, 830
 υἱε δύνω Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων
 ἤδη μαντοσύνας, οὐδὲ οὓς παῖδας ἔασκεν
 στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα. τὼ δέ οἱ οὐ τι
 πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.

οἱ δ' ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο 835
 καὶ Σηστόν καὶ Ἀβυδὸν ἔχον καὶ δῖαν Ἀρίσβην,
 τῶν αὖθ' Ὑρτακίδης ἦρχ' Ἀσῖος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 Ἀσῖος Ὑρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
 αἰθωνες μεγάλοι, ποταμοῦ ἅπο Σελλήεντος.

Ἰππόθοος δ' ἄγε φύλα Πελασγῶν ἐγχεσιμῶρων, 840
 τῶν οἱ Λάρισαν ἐριβώλακα ναιετάασκον.
 τῶν ἦρχ' Ἰππόθοός τε Πυλαῖός τ' ὄζος Ἀρης,
 υἱε δύνω Λήθοιο Πελασγοῦ Τευταμίδαο.

αὐτὰρ Θρήικας ἦγ' Ἀκάμας καὶ Πείροος ἦρως, 845
 ὅσσους Ἑλλήσποντος ἀγάρροος ἐντὸς ἔέργει.

Εὐφημος δ' ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητῶν,
 υἱὸς Τροϊζήνοιο διοτρεφέος Κεάδαο.

αὐτὰρ Πυραΐχμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους
 τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὺ ρέοντος,
 Ἀξιοῦ οὐ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν. 850

Παφλαγόνων δ' ἠγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ
 ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων,
 οἳ ῥα Κύνωρον ἔχον καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο

ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον,
 Κρῶμνάν τ' Αἰγιαλὸν τε καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους. 855

αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον
 τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.

Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε καὶ Ἐννομος οἰωνιστής·
 ἀλλ' οὐκ οἰωνοῖσι ἐρύσσατο κῆρα μέλαιναν,
 ἀλλ' ἐδάμῃ ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο 860
 ἐν ποταμῷ, ὅθι περ Τρῶας κεραΐζε καὶ ἄλλους.

Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάνιος θεοειδής
 τῇλ' ἐξ Ἀσκανίης· μέμασαν δ' ὑσμῖνι μάχεσθαι.

Μήροσιν αὖ Μέσθλης τε καὶ Αντιφος ἡγησάσθην,
 υἱε Ταλαιμέneos, τὼ Γυγαίῃ τέκε λίμνη, 865
 οἳ καὶ Μήονας ἦγον ὑπὸ Τμώλῳ γεγαῶτας.

Νάσσης αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων,
 οἳ Μίλητον ἔχον Φθιρῶν τ' ὄρος ἀκριτόφυλλον
 Μαιάνδρου τε ῥοὰς Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα.
 τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Νάσσης ἡγησάσθην, 870
 Νάσσης Ἀμφίμαχός τε, Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα,
 ὃς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμόνδ' ἱεν ἥύτε κούρη,
 νήπιος, οὐδέ τί οἱ τό γ' ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
 ἀλλ' ἐδάμῃ ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
 ἐν ποταμῷ, χρυσὸν δ' Ἀχιλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων. 875

Σαρπηδὼν δ' ἦρχεν Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων
 τηλόθεν ἐκ Λυκίης, Ξάνθου ἄπο δινήμεντος.

ΙΛΙΑΔΟΣ

Γ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἄμ' ἡγεμόνεσσι ἕκαστοι,
Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν, ὄρνιθες ὥς,
ἥύτε περ κλαγγῇ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό,
αἷ τ' ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον,
κλαγγῇ ταί γε πέτονται ἐπ' Ὀκεανοῖο ῥοάων, 5
ἀνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσαι·
ἡέριαι δ' ἄρα ταί γε κακὴν ἔριδα προφέρονται·
οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνεύοντες Ἀχαιοί,
ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν.

εὖτ' ὄρεος κορυφῇσι Νότος κατέχευεν ὀμίχλην, 10
ποιμέσιν οὐ τι φίλην, κλέπτῃ δέ τε νυκτὸς ἀμείνω·
τόσσον τίς τ' ἐπὶ λεύσσει ὅσον τ' ἐπὶ λᾶαν ἴησιν·
ὥς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσαλος ὥρνυτ' ἀελλῆς
ἐρχομένων· μάλα δ' ὤκα διέπρησσον πεδίοιο.

οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 15
Τρωσὶν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
παρδαλέην ὥμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα
καὶ ξίφος· αὐτὰρ ὁ δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ
πάλλων Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους
ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δημοτῇτι. 20

τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν ἀρηίφιλος Μενέλαος
ἐρχόμενον προπάροιθεν ὀμίλου, μακρὰ βιβάντα,
οἷς τε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας,
εὐρών ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα,
πεινάων· μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἴ περ ἂν αὐτόν 25

σεύωνται ταχέες τε κύνες θαλεροί τ' αἰζηοί·
 ὥς ἐχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον θεοειδέα
 ὀφθαλμοῖσι ἰδὼν· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτην.
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων ξὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.

τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδής
 ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ,
 αἶψ' δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
 ὥς δ' ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη
 οὔρεος ἐν βήσσης, ὑπὸ τε τρόμος ἔλλαβε γυῖα,
 αἶψ' τ' ἀνεχώρησεν, ὥχρός τέ μιν εἶλε παρειάς,
 ὥς αὖτις καθ' ὁμίλον ἔδν Τρώων ἀγερώχων
 δείσας Ἀτρέος υἱὸν Ἀλέξανδρος θεοειδής.

τὸν δ' Ἑκτωρ νείκεσσε ἰδὼν αἰσχροῖσι ἔπεσσιν.
 “Δύσπαρι εἶδος ἄριστε, γυναιμανὲς ἠπεροπεντά,
 εἴθ' ὄφελος ἄγονός τ' ἔμεναι ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι.
 καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν
 ἢ οὕτω λώβην τ' ἔμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων.
 ἦ που καγχαλώωσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί
 φάντες ἀριστῆα πρόμον ἔμμεναι, οὐνεκα καλὸν
 εἶδος ἔπ'· ἀλλ' οὐκ ἔστι βίη φρεσίν, οὐδέ τις ἀλκή.

ἦ τοιόσδε ἐὼν ἐν ποντοπόροισι νέεσσιν
 πόντον ἐπιπλώσας, ἐτάρους ἐρίηρας ἀγείρας,
 μιχθεὶς ἀλλοδαποῖσι γυναικ' εὐεידέ' ἀνήγες
 ἐξ ἀπίης γαίης, νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητῶν,
 πατρί τε σῶ μέγα πῆμα πόληί τε παντί τε δήμῳ,
 δυσμενέσιν μὲν χάρμα, κατηφείην δὲ σοὶ αὐτῷ·
 οὐκ ἂν δὴ μείνειας ἀρηίφιλον Μενέλαον·
 γνοίης χ' οἴου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν.
 οὐκ ἂν τοι χραίσμοι κίθαρις τά τε δῶρ' Ἀφροδίτης,
 ἦ τε κόμη τό τε εἶδος, ὅτ' ἐν κονίησι μιγείης.
 ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειδήμενες· ἦ τέ κεν ἦδη
 λάινον ἔσσο χιτῶνα κακῶν ἔνεχ' ὅσσα ἔοργας.”

τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής
 “Ἑκτορ, ἐπεὶ με κατ' αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν,
 αἰεὶ σοὶ κραδίη πέλεκυς ὥς ἐστὶν ἀτειρής,
 ὅς τ' εἰσιν διὰ δουρὸς ὑπ' ἀνέρος ὅς ῥά τε τέχνη

νήιον ἐκτάμνησιν, ὁφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωήν·
 ὥς σοὶ ἐνὶ στήθεσσι νῶος ἀτάρβητος νόος ἐστίν.
 μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε χρυσέης Ἀφροδίτης·
 οὐ τοι ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα,
 ὅσσα κεν αὐτοὶ δῶσι, ἐκὼν δ' οὐκ ἂν τις ἔλοιτο.
 νῦν αὖτ' εἴ μ' ἐθέλεις πολεμιζέμεν ἥδὲ μάχεσθαι,
 ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
 αὐτὰρ ἔμ' ἐν μέσσω καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον
 ξυμβάλετ' ἄμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.
 ὁππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
 κτήμαθ' ἑλὼν ἐν πάντα γυναῖκά τε οἴκαδ' ἀγέσθω·
 οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες
 ναίοιτε Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νεέσθων
 Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλιγύναικα.”

ὥς ἔφαθ', Ἐκτωρ δ' αὖτε χάρη μέγα μῦθον ἀκούσα
 καὶ ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας,
 μέσσου δουρὸς ἐλὼν· τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.
 τῷ δ' ἐπετοξάζοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
 ἰοῖσίν τε τιτυσκόμενοι λάεσσί τ' ἔβαλλον.
 αὐτὰρ ὁ μακρὸν αὔσε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 “ἴσχεσθ' Ἀργεῖοι· μὴ βάλλετε, κοῦροι Ἀχαιῶν·
 στεῦνται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαίολος Ἐκτωρ.”

ὥς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔσχοντο μάχης ἀνέω τε γέγοντο
 ἐσσυμένως. Ἐκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπεν
 “κέκλυτ' ἐμευ, Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νείκος ὄρωρεν.
 ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς
 τεύχεα κάλ' ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 αὐτὸν δ' ἐν μέσσω καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον
 οἴους ἄμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.
 ὁππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
 κτήμαθ' ἑλὼν ἐν πάντα γυναῖκά τε οἴκαδ' ἀγέσθω·
 οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.”

ὥς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος
 “κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἱκάνει

θυμὸν ἔμον· φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἤδη
 Ἀργείους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε
 εἶνεκ' ἐμῆς ἔριδος καὶ Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἀρχῆς. 100
 ἡμέων δ' ὅπποτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται,
 τεθναίῃ· ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα.

οἴσσετε δ' ἄρν', ἕτερον λευκὸν ἐτέρην δὲ μέλαιναν,
 γῇ τε καὶ ἡλίῳ· Διὶ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον.
 ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὅφρ' ὄρκια τάμνη 105
 αὐτός, ἐπεὶ οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι,
 μή τις ὑπερβασίῃ Διὸς ὄρκια δηλήσῃται·
 αἰεὶ δ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἡερέθονται·
 οἷς δ' ὁ γέρων μετέησιν, ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω
 λεύσσει, ὅπως ὅχ' ἄριστα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.” 110

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἐχάρησαν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε,
 ἐλπόμενοι παύσεσθαι οἰζυροῦ πολέμοιο.
 καὶ ῥ' ἵππους μὲν ἔρυξαν ἐπὶ στίχας, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοὶ
 τεύχεά τ' ἐξεδύοντο. τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαίῃ
 πλησίον ἀλλήλων, ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶς ἄρουρα· 115

Ἐκτωρ δὲ προτὶ ἄστυ δύω κήρυκας ἔπεμπεν
 καρπαλίμως ἄρνας τε φέρειν Πριάμόν τε καλέσσαι.
 αὐτὰρ ὁ Ταλθύβιον προῖη κρείων Ἀγαμέμνων
 νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἰέναι, ἣδ' ἄρνα κέλευεν
 οἰσέμεναι· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθῃσ' Ἀγαμέμνονι δῖω. 120

Ἴρις δ' αὖθ' Ἑλένη λευκωλένῳ ἄγγελος ἦλθεν,
 εἰδομένη γαλόῳ, Ἀντηνορίδαο δάμαρτι,
 τὴν Ἀντηνορίδης εἶχεν κρείων Ἑλικάων,
 Λαοδίκην Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην.

τὴν δ' εὖρ' ἐν μεγάρῳ· ἥ δὲ μέγαν ἱστὸν ὕφαινεν, 125
 δίπλακα πορφυρέην, πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους
 Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 οὓς ἔθεν εἶνεκ' ἔπασχον ὑπ' Ἀρης παλαμάων.

ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις
 “δεῦρ' ἴθι, νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα ἔργα ἴδῃαι 130
 Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 οἳ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρυν Ἄρηα
 ἐν πεδίῳ, ὀλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο,

οἱ δὲ νῦν ἔαται σιγῇ—πόλεμος δὲ πέπανται—
 ἄσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν.
 αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος
 μακρῆς ἐγχείησι μαχήσονται περὶ σείο·
 τῷ δέ κε νικήσαντι φίλη κεκλήσῃ ἄκοιτις.”

ὥς εἰποῦσα θεὰ γλυκὺν ἕμερον ἔμβαλε θυμῷ
 ἀνδρός τε προτέρου καὶ ἄστεος ἠδὲ τοκῆων.
 αὐτίκα δ' ἀργεννῇσι καλυψαμένη ὀθόνησιν
 ὠρμᾷτ' ἐκ θαλάμοιο, τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα,
 οὐκ οἷη· ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δὺ' ἔποντο,
 Αἴθρη Πιτθῆος θυγάτηρ Κλυμένη τε βοῶπις.
 αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανον ὅθι Σκαιαὶ πύλαι ἦσαν.
 οἱ δ' ἀμφὶ Πρίαμον καὶ Πάνθοον ἠδὲ Θυμοίτην
 Λάμπον τε Κλυτίον θ' Ἰκετάονά τ' ὄζον Ἄρηος,
 Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένω ἄμφω,
 εἶατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῇσι πύλῃσιν,
 γῆραι δὲ πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ' ἀγορηταί
 ἐσθλοί, τεττίγεσσι ἐοικότες, οἳ τε καθ' ὕλην
 δενδρέω ἐφεζόμενοι ὅπα λειριόεσσαν ἰεῖσιν·
 τοῖοι ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἦντ' ἐπὶ πύργῳ.
 οἱ δ' ὥς οὖν εἶδονθ' Ἑλένην ἐπὶ πύργον ἰοῦσαν,
 ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον.
 “οὐ νέμεσις Τρῶας καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 τοιῇδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν
 αἰνῶς ἀθανάτησι θεαῖς εἰς ὧπα ἔοικεν.

ἀλλὰ καὶ ὥς, τοίη περ ἐοῦσ', ἐν νηυσὶ νεέσθω,
 μηδ' ἡμῖν τεκέεσσί τ' ὀπίσσω πῆμα λίποιτο.”

ὥς ἄρ' ἔφαν, Πρίαμος δ' Ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῇ.
 “δεῦρο πάροιθ' ἐλθοῦσα, φίλον τέκος, ἵζευ ἐμεῖο,
 ὄφρα ἴδῃ πρότερόν τε πόσιν πηοὺς τε φίλους τε·
 οὐ τί μοι αἰτίη ἐσσί· θεοὶ νύ μοι αἵτιοί εἰσιν,
 οἳ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρυν Ἀχαιῶν·
 ὥς μοι καὶ τόνδ' ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνης,
 ὅς τις ὅδ' ἐστὶν Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἧς τε μέγας τε.
 ἦ τοι μὲν κεφαλῇ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασιν,
 καλὸν δ' οὕτω ἐγὼν οὐ πῶ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,

οὐδ' οὕτω γεραρόν· βασιλῇ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικεν."

170

τὸν δ' Ἑλένη μύθοισιν ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν.

"αἰδοῖός τέ μοί ἐσσι, φίλε ἑκυρέ, δεινός τε·

ὥς ὄφελεν θάνατός μοι ἀδεῖν κακός, ὅππότε δεῦρο

νιεῖ σῶ ἐπόμεν, θάλαμον γνωτούς τε λιποῦσα

παῖδά τε τηλυγέτην καὶ ὁμηλικίην ἐρατεινήν.

175

ἀλλὰ τά γ' οὐκ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέττηκα.

τοῦτο δέ τοι ἐρέω ὃ μ' ἀνείρεαι ἡδὲ μεταλλῆς.

οὗτός γ' Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων,

ἀμφοτέρων, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰχμητής.

δαῖρ αὐτ' ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος, εἴ ποτ' ἦν γε."

180

ὥς φάτο, τὸν δ' ὁ γέρων ἡγάσσατο, φώνησέν τε

"ὦ μάκαρ Ἀτρεΐδῃ, μοιρηγενές, ὀλβιόδαιμον,

ἥ ῥά νύ τοι πολλοὶ δεδμήατο κοῦροι Ἀχαιῶν.

ἦδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν,

ἔνθα ἴδον πλείστους Φρύγας ἀνέρας αἰολοπώλους,

185

λαοὺς Ὀτρήος καὶ Μύγδονος ἀντιθέοιο,

οἳ ῥα τότε στρατόωντο παρ' ὄχθας Σαγγαρίοιο·

καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην

ἡματι τῷ ὅτε τ' ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι·

ἀλλ' οὐδ' οἳ τόσοι ἦσαν ὅσοι ἐλίκωπες Ἀχαιοί."

190

δεύτερον αὐτ' Ὀδυσῆα ἰδὼν ἐρέειν ὁ γεραιός

"εἴπ' ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅς τις ὄδ' ἐστίν,

μείων μὲν κεφαλῇ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,

εὐρύτερος δ' ὥμοισι ἰδὲ στέρνοισι ἰδέσθαι.

τεύχεα μὲν οἳ κείμεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,

195

αὐτὸς δὲ κτίλος ὥς ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν.

ἄρνευῷ μιν ἐγὼ γε εἵσκω πηγεσιμάλλῳ,

ὅς τ' οἶων μέγα πῶν διέρχεται ἀργεννάων."

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειθ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα

"οὗτος δ' αὖ Λαερτιάδης πολύμητις Ὀδυσσεύς,

200

ὅς τράφη ἐν δῆμῳ Ἰθάκης κραναῆς περ ἐούσης

εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μῆδεα πυκνά."

τὴν δ' αὐτ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον τῆρδα

"ὦ γύναι, ἥ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτές ἔειπες·

ἦδη γὰρ καὶ δεῦρό ποτ' ἦλυθε δῖος Ὀδυσσεύς,

σεῦ ἔνεκ' ἀγγελίης, σὺν ἀρηιφίλῳ Μενελάῳ
 τοὺς δ' ἐγὼ ἐξείνισσα καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα,
 ἀμφοτέρων δὲ φνὴν ἐδάην καὶ μήδεα πυκνά.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν,
 στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὐρέας ὤμους,
 ἄμφω δ' ἐξομένῳ γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς,
 ἀλλ' ὅτε δὴ μύθους καὶ μήδεα πᾶσιν ὕφαινον,
 ἦ τοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευεν,
 παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολὺμυθος
 οὐδ' ἀφαρμάρτοεπής, εἰ καὶ γένει ὕστερος ἦεν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πολύμητις ἀναΐξειεν Ὀδυσσεύς,
 στάσκειν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας,
 σκῆπτρον δ' οὐτ' ὀπίσω οὔτε προπρηνὲς ἐνώμα,
 ἀλλ' ἀστεμφὲς ἔχεσκειν, αἰδρεῖ φωτὶ ἐοικώς
 φαίης κε ζάκοτόν τέ τιν' ἔμμεναι ἄφρονά τ' αὐτως.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ὅπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος ἵη
 καὶ ἔπεα νιφάδεσσι ἐοικότα χειμερίησιν,
 οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆί γ' ἐρίσσειεν βροτὸς ἄλλος.
 [οὐ τότε γ' ὦδ' Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ' εἶδος ἰδόντες.]”

τὸ τρίτον αὐτ' Αἴαντα ἰδὼν ἐρέειν ὁ γεραιός
 “ τίς τ' ἄρ' ὄδ' ἄλλος Ἀχαιοὺς ἀνὴρ ἧς τε μέγας τε,
 ἔξοχος Ἀργείων κεφαλὴν τε καὶ εὐρέας ὤμους ;”

τὸν δ' Ἑλένη ταινύπεπλος ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν,
 “ οὗτος δ' Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν.

Ἰδομενεὺς δ' ἐτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὥς
 ἔστηκ', ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἡγερέθονται.

πολλάκι μιν ξείνισσεν ἀρηίφιλος Μενέλαος
 οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ὅποτε Κρήτηθεν ἵκοιτο.

νῦν δ' ἄλλους μὲν πάντας ὁρῶ ἐλίκωπας Ἀχαιοὺς,
 οὓς κεν εὐ γνοίην καὶ τ' οὔνομα μυθησαίμην

δοιῶ δ' οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν,

Κάστορά θ' ἱππόδαμον καὶ πύξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα,
 αὐτοκασιγνήτῳ, τῷ μοι μία γείνατο μήτηρ.

ἦ οὐχ ἐσπέσθην Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς,

ἦ δεύρω μὲν ἔποντο νέεσσ' ἐνὶ ποντοπόροισιν,

νῦν αὐτ' οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν,

αἴσχεα δειδιότες καὶ ὀνειδέα πόλλ' ἃ μοι ἔστιν.”

ὣς φάτο, τοὺς δ' ἤδη κάτεχεν φυσίζοος αἶα
ἐν Λακεδαίμονι αὖθι, φίλῃ ἐν πατρίδι γαίῃ.

κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστνυ θεῶν φέρον ὄρκια πιστά,
ἄρνε δύω καὶ οἶνον εὐφρονα, καρπὸν ἀρούρης,
ἀσκῶ ἐν αἰγείῳ. φέρε δὲ κρητῆρα φαεινόν
κῆρυξ Ἰδαῖος ἠδὲ χρύσεια κύπελλα,
ᾧτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν.

245

“ ὄρσεο Λαομεδοντιάδῃ. καλέουσιν ἄριστοι
Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
εἰς πεδῖον καταβῆναι, ἵν' ὄρκια πιστὰ τάμητε.
αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος
μακρῆς ἐγχείησι μαχήσονται ἀμφὶ γυναικί·
τῷ δέ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ' ἔποιτο.

250

οἱ δ' ἄλλοι φιλότῃ καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες
ναίοιμεν Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νέονται

Ἄργος εἰς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλιγύναικα.”

ὣς φάτο, ρίγησεν δ' ὁ γέρωι, ἐκέλευσε δ' ἑταίροις
ἵππους ζευγνύμεναι· τοὶ δ' ὀτραλέως ἐπίθοντο.

260

ἂν δ' ἄρ' ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ' ἡνία τείνεν ὀπίσσω·
παρ δὲ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον.

τὼ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίονδ' ἔχον ὠκέας ἵππους.

ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκοντο μετὰ Τρώας καὶ Ἀχαιοὺς,
ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν

265

εἰς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο.

ᾧρνυτο δ' αὐτίκ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,

ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις· ἀτὰρ κήρυκες ἀγαυοί

ὄρκια πιστὰ θεῶν ξύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον

μῖσγον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν.

270

Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν,

ἧ οἱ παρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο,

ἄρνων ἐκ κεφαλῶν τάμνεν τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα

κήρυκες Τρώων καὶ Ἀχαιῶν νεῖμαν ἀρίστοις.

τοῖσιν δ' Ἀτρεΐδης μεγάλ' εὐχετο, χεῖρας ἀνασχών·

275

“ Ζεῦ πάτερ Ἰδοθὲν μεδέων, κύδιστε μέγιστε,
ἡέλιός θ' ὅς πάντ' ἐφορᾷς καὶ πάντ' ἐπακούεις,

καὶ ποταμοὶ καὶ γαῖα, καὶ οἱ ὑπέρερθε καμόντας
 ἀνθρώπους τίνυσθον, ὅτις κ' ἐπίορκον ὁμόσση,
 ὑμεῖς μάρτυροι ἔστε, φυλάσσετε δ' ὄρκια πιστά. 280
 εἰ μὲν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνη,
 αὐτὸς ἔπειθ' Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα,
 ἡμεῖς δ' ἐν νήεσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν
 εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανθὸς Μενέλαος,
 Τρῶας ἔπειθ' Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ' ἀποδοῦναι, 285
 τιμὴν δ' Ἀργείοις ἀποτινέμεν ἣν τιν' ἔοικεν,
 ἣ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.
 εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες
 τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν Ἀλεξάνδροιο πεσόντος,
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχήσομαι εἵνεκα ποιinhς 290
 αὐθι μένων, εἴως κε τέλος πολέμοιο κιχείω."

ἦ, καὶ ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμε νηλεί χαλκῷ.
 καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας,
 θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ γὰρ μένος εἴλετο χαλκός·
 οἶνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσσόμενοι δεπάεσσιν 295
 ἔκχεον, ἡδ' εὐχοντο θεοῖς αἰειγενέτησιν.
 ὦδε δέ τις εἶπεςκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε.
 "Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 ὅππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια πημήνειαν,
 ὦδέ σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι ὡς ὄδε οἶνος, 300
 αὐτῶν καὶ τεκέων, ἄλοχοι δ' ἄλλοισι δαμεῖεν."

ὥς ἔφαν, οὐδ' ἄρα πῶ σφιν ἐπεκραΐαινε Κρονίων.
 τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπεν.
 "κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί.
 ἦ τοι ἐγὼν εἴμι προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν 305
 ἄψ, ἐπεὶ οὐ πω τλήσομ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶσθαι
 μαρνάμενον φίλον υἱὸν ἀρηιφίλῳ Μενελάῳ·
 Ζεὺς μὴν που τό γε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 ὅπποτέρῳ θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν."

ἦ ῥα, καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἰσόθεος φῶς, 310
 ἂν δ' ἄρ' ἔβαιν' αὐτός, κατὰ δ' ἠνία τείνεν ὀπίσσω
 παρ' δέ αἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον.
 τῷ μὲν ἄρ' ἀφορροὶ προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο

Ἐκτωρ δὲ Πριάμοιο πάϊς καὶ δῖος Ὀδυσσεύς
 χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα
 κλήρους ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἐλόντες,
 ὅππότερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος.
 λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον
 ὧδε δέ τις εἶπεςκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε.

315

“Ζεῦ πάτερ Ἰδοθην μεδέων, κύδιστε μέγιστε,
 ὅππότερος τάδε ἔργα μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν,
 τὸν δὸς ἀποφθίμενον δῦναι δόμον Ἀΐδος εἴσω,
 ἡμῖν δ' αὖ φιλότῃτα καὶ ὄρκια πιστὰ γενέσθαι.”

320

ὣς ἄρ' ἔφαν, πάλLEN δὲ μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ
 αἶψ' ὁρόων· Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλήρος ὄρουσεν.

325

οἱ μὲν ἔπειθ' ἕζοντο κατὰ στίχας, ἥχι ἐκάστου
 ἵπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε' ἔκειτο·
 αὐτὰρ ὃ γ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐδύσετο τεύχεα καλά
 δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠνυκόμοιο.

κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν
 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσι ἐδυνεν
 οἷο κασιγνήτοιο Λυκάονος, ἤρμοσε δ' αὐτῷ.

330

ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον
 χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε.

335

κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν
 ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
 εἶλετο δ' αἰκιμον ἔγχος, ὃ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει.
 ὣς δ' αὐτῶς Μενέλαος ἀρήιος ἔντε' ἔδυνεν.

340

οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἐκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν,
 ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο
 δεινὸν δερκόμενοι· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας
 Τρώας θ' ἵπποδάμους καὶ ἐυκνήμιδας Ἀχαιοίς.
 καὶ ῥ' ἐγγὺς στήτην διαμετρητῷ ἐνὶ χώρῳ
 σείοντ' ἐγχεΐας, ἀλλήλοισιν κοτέοντε.

345

πρόσθε δ' Ἀλέξανδρος προτὴ δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Ἀτρεΐδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἵσπην·
 οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δὲ οἱ αἰχμὴ
 ἀσπίδ' ἐνὶ κρατερῇ· ὃ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῷ

Ἄτρεΐδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διὶ πατρί
 “Ζεῦ ἄνα, δὸς τίσασθαι ὃ με πρότερος κάκ' ἔοργεν,
 δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δάμασσον,
 ὄφρα τις ἐρρίγησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων
 ξεινοδόκον κακὰ ῥέξαι, ὃ κεν φιλότητα παράσχη.”

ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐη δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν.
 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄμβριμον ἔγχος,
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἡρήρειστο·
 ἀντικρὺς δὲ παρὰ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
 ἔγχος· ὃ δὲ κλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
 Ἄτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον
 πλῆξεν ἀνασχόμενος κόρυθος φάλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὖ
 τριχθὰ τε καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός.
 Ἄτρεΐδης δ' ᾤμωξε ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν.
 “Ζεῦ πάτερ, οὗ τις σείῳ θεῶν ὀλωώτερος ἄλλος.
 ἦ τ' ἐφάμην τίσασθαι Ἀλέξανδρον κακότητος·
 νῦν δέ μοι ἐν χείρεσσι ἄγῃ ξίφος, ἐκ δέ μοι ἔγχος
 ἤϊχθη παλάμηφι ἐτώσιον, οὐδὲ δάμασσα.”

ἦ, καὶ ἐπαΐξας κόρυθος λάβεν ἵπποδασείης,
 ἔλκε δ' ἐπιστρέψας μετ' ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς·
 ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμᾶς ἀπαλὴν ὑπὸ δειρήν,
 ὅς οἱ ὑπ' ἀνθερεῶνος ὀχεὺς τέτατο τρυφαλείης·
 καὶ νύ κε εἵρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἦρατο κῦδος,
 εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 ἦ οἱ ῥῆξεν ἱμάντα βοὸς Ἴφι κταμένοιο·
 κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἅμ' ἔσπετο χειρὶ παχείῃ.
 τὴν μὲν ἔπειθ' ἦρως μετ' ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς
 ῥῶψ' ἐπιδινήσας, κόμισαν δ' ἐρίηρες ἐταῖροι·
 αὐτὰρ ὃ ἅψ' ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων
 ἔγχει χαλκείῳ. τὸν δ' ἐξήρπαξ' Ἀφροδίτη
 ῥεῖα μάλ' ὥς τε θεός, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,
 καδ' δ' εἰς' ἐν θαλάμῳ ἐνώδει κηῶεντι.

αὐτῇ δ' αὖθ' Ἑλένην καλέουσ' ἴε. τὴν δὲ κίχανεν
 πύργῳ ἐφ' ὑψηλῷ, περὶ δὲ Τρωαὶ ἅλις ἦσαν.
 περὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα,

γρῆι δέ μιν εἰκνῖα παλαιγενεὶ προσέειπεν,
εἰροκόμῳ, ἣ οἱ Λακεδαίμονι ναιεταούσῃ
ἥσκειν εἴρια καλά, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκεν.
τῇ μιν εἰσαμεινῇ προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτῃ.

“δεῦρ' ἴθ'· Ἀλέξανδρός σε καλεῖ οἰκόνδε νέεσθαι.

390

κεῖνος ὃ γ' ἐν θαλάμῳ καὶ δινωτοῖσι λέχεσσιν,
κάλλει τε στῖλβων καὶ εἵμασιν· οὐδέ κε φαίης
ἀνδρὶ μαχησάμενον τόν γ' ἐλθέμεν, ἀλλὰ χορόνδε
ἔρχεσθ' ἢ ἐ χοροῖο νέον λήγοντα καθίζειν.”

ὥς φάτο, τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινεν.

395

καί ῥ' ὥς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρὴν
στήθεά θ' ἱμερόεντα καὶ ὄμματα μαρμαίροντα,
θάμβησέν τ' ἄρ' ἔπειτα, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.

“δαιμονίῃ, τί με ταῦτα λιλαίειαι ἡπεροπεύειν;

ἣ πῆ με προτέρῳ πολίων ἐν ναιομενάων

400

ἄξεις ἣ Φρυγίης ἣ Μηρονίης ἐρατεινῆς,

εἴ τίς τοι καὶ κεῖθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων;

οὐνεκα δὴ νῦν δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαος

νικήσας ἐθέλει στυγερὴν ἐμέ οἴκαδ' ἄγεσθαι,

τούνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέστης;

405

ἦτο παρ' αὐτὸν ἰοῦσα, θεῶν δ' ἀπόεικε κελεύθου,

μηδ' ἔτι σοῖσι πόδεσσιν ὑποστρέψειας Ὀλυμπον,

ἀλλ' αἰεὶ περὶ κεῖνον οἷζυε καὶ ἐ φύλασσε,

εἰς ὃ κέ σ' ἣ ἄλοχον ποιήσεται ἣ ὃ γε δούλην.

κεῖσε δ' ἐγὼν οὐκ εἴμι—νεμεσσητὸν δέ κεν εἷη—

410

κεῖνου πορσυνέουσα λέχος· Τρῳαὶ δέ μ' ὀπίσσω

πᾶσαι μωμήσονται, ἔχω δ' ἄχ' ἄκριτα θυμῷ.”

τὴν δὲ χολωσαμένη προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτῃ

“μή μ' ἔρεθε, σχετλίῃ, μὴ χωσαμένη σε μεθείω,

τῷς δέ σ' ἀπεχθήρῳ ὥς νῦν ἔκπαγλα φίλησα,

415

μέσσω δ' ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθεα λυγρά,

Τρώων καὶ Δαναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὀλῃαι.”

ὥς ἔφατ', ἔδεισεν δ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα,

βῇ δὲ κατασχομένη ἐανῶ ἀργῇτι φαεινῷ

σιγῇ, πάσας δὲ Τρῳᾶς λάθεν· ἦρχε δὲ δαίμων.

αἱ δ' ὅτ' Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλεῖ ἵκοντο,

ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο,
ἣ δ' εἰς ὑψόροφον θάλαμον κίε δία γυναικῶν.

τῇ δ' ἄρα δίφρον ἐλοῦσα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτῃ
ἄντ' Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα·

ἔνθα καθίζ' Ἑλένη κούρῃ Διὸς αἰγιόχοιο,

ὅσσε πάλιν κλίνασα, πόσιν δ' ἠνίπαπε μύθῳ.

“ἦλυθες ἐκ πολέμου· ὥς ὤφελες αὐτόθ' ὀλέσθαι,
ἄνδρ' ἑταίρους κρατερῶ ὅς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν.

ἣ μὲν δὴ πρὶν γ' εὐχέ' ἀρηιφίλου Μενελάου

σῇ τε βίῃ καὶ χερσὶ καὶ ἔγχεϊ φέρτερος εἶναι·

ἀλλ' ἴθι νῦν προκάλεσσαι ἀρηιφίλον Μενέλαον

ἐξαὐτὶς μαχέσασθαι ἐναντίον. ἀλλὰ σ' ἐγὼ γε

παύεσθαι κέλομαι, μὴδὲ ξανθῷ Μενελάῳ

ἀντίβιον πόλεμον πολεμιζέμεν ἠδὲ μάχεσθαι

ἀφραδέως, μή πως τάχ' ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμῆης.”

τὴν δὲ Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν

“μή με, γύναι, χαλεποῖσιν ὀνειδέσι θυμὸν ἐνιπτε.

νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν ξὺν Ἀθήνῃ,

κεῖνον δ' αὐτὶς ἐγὼ· παρὰ γὰρ θεοὶ εἰσι καὶ ἡμῖν.

ἀλλ' ἄγε δὴ φιλότῃτι τραπέιομεν εὐνηθέντε·

οὐ γάρ πώ ποτέ μ' ὦδέ γ' ἔρος φρένας ἀμφεκάλυψεν,

οὐδ' ὅτε σε πρῶτον Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς

ἔπλεον ἀρπάξας ἐν ποντοπόροισι νέεσσιν,

νήσῳ δ' ἐν Κρανάῃ ἐμίγην φιλότῃτι καὶ εὐνῇ,

ὥς σεο νῦν ἔραμαι καὶ με γλυκὺς ἡμερος αἰρεῖ.”

ἣ ῥα, καὶ ἦρχε λέχοσδε κιών· ἅμα δ' εἶπετ' ἄκοιτις.

τὼ μὲν ἄρ' ἐν τρητοῖσι κατεύνασθεν λεχέεσσιν,

Ἀτρεΐδης δ' ἂν ὄμιλον ἐφοίτα θηρὶ ἐοικώς,

εἴ που ἐσαθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοειδέα.

ἀλλ' οὐ τις δύνατο Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων

δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότε ἀρηιφίλῳ Μενελάῳ.

οὐ μὴν γὰρ φιλότῃτι γ' ἐκεῦθανον, εἴ τις ἴδοιτο·

ἴσον γάρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνῃ.

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων

“κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι.

ἣ μὲν δὴ φαίνεται ἀρηιφίλου Μενελάου·

ἡμεῖς δ' Ἀργείην Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ
ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν ἣν τιν' ἔοικεν,
ἥ τε καὶ ἰσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται·"
ὣς ἔφατ' Ἀτρεΐδης, ἐπὶ δ' ἦνεον ἄλλοι Ἀχαιοί.

460

ΙΛΙΑΔΟΣ

Δ.

Οἱ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθήμενοι ἡγορόωτο
χρυσέῃ ἐν δαπέδῳ, μετὰ δὲ σφισι πότνια Ἥβη
νέκταρ ἐπινοχόει· τοὶ δὲ χρυσεοὶς δεπάεσσιν
δειδέχατ' ἀλλήλους, Τρώων πόλιν εἰσορόωντες.
αὐτίκ' ἐπειρᾶτο Κρονιῶδης ἐρεθιζέμεν Ἥρην
κερτομίῳ ἐπέεσσι, παραβλήδην ἀγορεύων.

“δοιαί μὲν Μενελάῳ ἀρηγόνες εἰσὶ θεάων,
Ἥρῃ τ' Ἀργεΐῃ καὶ Ἀλαλκομενηῖς Ἀθήνῃ.
ἀλλ' ἦ τοι ταὶ νόσφι καθήμεναι εἰσορόωσαι
τέρπεσθον· τῷ δ' αὖτε φιλομμειδῆς Ἀφροδίτῃ
αἰεὶ παρμέμβλωκε καὶ αὐτοῦ κῆρας ἀμύνει,
καὶ νῦν ἐξεσάωσεν οἰόμενον θανέεσθαι.
ἀλλ' ἦ τοι νίκη μὲν ἀρηιφίλου Μενελάου
ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
ἦ ῥ' αὖτις πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνῆν
ὄρσομεν, ἦ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι βάλωμεν.
εἰ δ' αὖ πως τόδε πᾶσι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
ἦ τοι μὲν οἰκέοιτο πόλις Πριάμοιο ἄνακτος,
αὖτις δ' Ἀργεῖν Ἑλένην Μενέλαος ἄγοιτο.”

ὣς ἔφαθ', αἱ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἥρῃ.
πλησῖαι αἱ γ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.
ἦ τοι Ἀθηναίῃ ἀκέων ἦν οὐδέ τι εἶπεν,
σκιζομένη Διὶ πατρί, χόλος δέ μιν ἄγριος ἦρει·
Ἥρῃ δ' οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον, ἀλλὰ προσηΐδα

“ αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.

25

πῶς ἐθέλεις ἄλιον θεῖναι πόνον ἢ δ' ἀτέλεστον,
ἰδρῶ θ' ὃν ἰδρῶσα μόγῃ, καμέτην δέ μοι ἵπποι
λαὸν ἀγειροῦσιν, Πριάμῳ κακὰ τοιοῦ τε παισίν.

ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.”

τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς

30

“ δαιμονίη, τί νύ σε Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες

τόσσα κακὰ ῥέζουσιν, ὃ τ' ἀσπερχὲς μενεαίνεις

Ἴλιον ἐξαλαπάξαι, ἐνκτίμενον πτολίεθρον.

εἰ δὲ σύ γ' εἰσελθοῦσα πύλας καὶ τείχεα μακρὰ

ἄμὸν βεβρώθοις Πριάμον Πριάμοιό τε παῖδας

35

ἄλλους τε Τρῶας, τότε κεν χόλον ἐξακέσαιο.

ἔρξον ὅπως ἐθέλεις, μὴ τοῦτό γε νεῖκος ὀπίσσω

σοὶ καὶ ἔμοι μέγ' ἔρισμα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται,

ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·

ὅππότε κεν καὶ ἐγὼ μεμαῶς πόλιν ἐξαλαπάξαι

40

τὴν ἐθέλω ὅθι τοι φίλοι ἄνδρες ἐγγεγάασιν,

μή τι διατρίβειν τὸν ἐμὸν χόλον, ἀλλὰ μ' ἐᾶσαι.

καὶ γὰρ ἐγὼ σοὶ δῶκα ἐκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ.

αἱ γὰρ ὑπ' ἡελίῳ τε καὶ οὐρανῷ ἀστερόεντι

ναιετάουσι πόλῃες ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,

45

τάων μοι περὶ κῆρι τίεσκετο Ἴλιος ἱρή

καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς ἐνυμμελίῳ Πριάμοιο.

οὐ γὰρ μοί ποτε βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης,

λοιβῆς τε κνίσσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.”

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη

50

“ ἦ τοι ἔμοι τρεῖς μὲν πολὺ φίλταταί εἰσι πόλῃες,

Ἄργος τε Σπάρτη τε καὶ εὐρυάγυια Μυκῆνη·

τὰς διαπέρσαι, ὅτ' ἂν τοι ἀπέχθωνται περὶ κῆρι

τάων, οὐ τοι ἐγὼ πρόσθ' ἴσταμαι οὐδὲ μεγαίρω.

[εἰ περ γὰρ φθονέω τε καὶ οὐκ εἰῶ διαπέρσαι,

55

οὐκ ἀνύω φθονέουσ', ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερος ἐσσί.]

ἀλλὰ χρὴ καὶ ἐμὸν θέμεναι πόνον οὐκ ἀτέλεστον·

καὶ γὰρ ἐγὼ θεὸς εἰμι, γένος δ' ἔμοι ἔθθεν ὅθεν σοί,

καί με πρεσβυτάτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης·
ἀμφότερον, γενεῇ τε καὶ οὐνεκα σὴ παράκοιτις

κέκλημαι· σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι ἀνάσσεις.
 ἄλλ' ἢ τοι μὲν ταῦθ' ὑποείξομεν ἀλλήλοισιν,
 σοὶ μὲν ἐγὼ σὺ δ' ἐμοί, ἐπὶ δ' ἔψονται θεοὶ ἄλλοι
 ἀθάνατοι· σὺ δὲ θᾶσσον Ἀθηναίῳ ἐπιτεῖλαι
 ἐλθεῖν ἐς Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνῆς,
 πειρᾶν δ' ὥς κεν Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
 ἄρξωσιν πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.”

65

ὥς ἔφατ', οὐ δ' ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

“αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθὲ μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
 πειρᾶν δ' ὥς κεν Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
 ἄρξωσιν πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.”

70

ὥς εἰπὼν ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην,
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἶξασα.
 οἶον δ' ἄστέρ' ἔηκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω,
 ἢ ναύτησι τέρας ἢ ἐστρατῶ εὐρέι λαῶν,
 λαμπρόν· τοῦ δέ τε πολλοὶ ἀπὸ σπινθῆρες ἴενται·
 τῷ εἰκυῖ ἦιξεν ἐπὶ χθόνα Παλλὰς Ἀθήνη,
 καδ δ' ἔθορ' ἐς μέσσον. θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας
 Τρῶάς θ' ἵπποδάμους καὶ ἐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 ὧδε δέ τις εἶπεςκε ἰδὼν ἐς πλησιον ἄλλον.

75

“ἢ ῥ' αὖτις πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ
 ἔσσεται, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησιν
 Ζεὺς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.”

80

ὥς ἄρα τις εἶπεςκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε.

85

ἢ δ' ἀνδρὶ ἱκέλη Τρώων κατεδύσεθ' ὄμιλον,
 Λαοδόκῃ Ἀντηνορίδῃ, κρατερῷ αἰχμητῇ,
 Πάνδαρον ἀντίθεον διζημένη εἴ που ἐφεύροι.
 εὔρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε
 ἔστεῶτ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατερὰὶ στίχες ἀσπιστάων
 λαῶν, οἳ οἱ ἔποντο ἀπ' Αἰσίοιο ῥοάων.

90

ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

“ἢ ῥά νύ μοί τι πίθοιο, Λυκάονος υἱὲ δαΐφρον·

τλαίης κεν Μενελάῳ ἐπιπροέμεν ταχὺν ἰόν,

πᾶσι δέ κεν Τρῶεσσι χάριν καὶ κῦδος ἄροιο,

95

ἔκ πάντων δὲ μάλιστα Ἀλεξάνδρῳ βασιλῆϊ.

τοῦ κεν δὴ πάμπρωτα παρ' ἀγλαὰ δῶρα φέροιο,
 εἴ κε ἴδῃ Μενέλαον ἀρήιον Ἀτρέος υἱόν
 σφ' βέλει δμηθέντα πυρῆς ἐπιβάντ' ἀλεγεινῆς.
 ἄλλ' ἄγ' οἴστευσον Μενελάου κυδαλίμοιο,
 εὖχεο δ' Ἀπόλλωνι λυκηγενεὶ κλυτοτόξῳ
 ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην
 οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς ἐς ἄστυ Ζελεΐης."

100

ὥς φάτ' Ἀθηναίη, τῷ δὲ φρένας ἄφρονι πείθεν.

αὐτίκ' ἐσύλα τόξον εὖξοον ἱξάλου αἰγός
 ἀγρίου, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς ὑπὸ στέρνοιο τυχῆσας
 πέτρης ἐκβαίνοντα, δεδεγμένος ἐν προδοκῆσιν,
 βεβλήκει πρὸς στήθος· ὃ δ' ὑπτίως ἔμπεσε πέτρη.

105

τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἐκκαιδεκάδωρα πεφύκει
 καὶ τὰ μὲν ἀσκήσας κεραοξόος ἦραρε τέκτων,

110

πάν δ' εὖ λειήνας χρυσέην ἐπέθηκε κορώνην.
 καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκε τανυσσάμενος, ποτὶ γαίῃ
 ἀγκλίνας· πρόσθεν δὲ σάκεα σχέθον ἐσθλοὶ ἐταῖροι,
 μὴ πρὶν ἀναΐξειαν ἀρήιοι νῆες Ἀχαιῶν

πρὶν βλῆσθαι Μενέλαον ἀρήιον Ἀτρέος υἱόν.

115

αὐτὰρ ὃ σύλα πῶμα φαρέτρης, ἐκ δ' ἔλετ' ἰόν
 ἀβλήητα πτερόεντα, μελαινέων ἔρμ' ὀδυνάων·
 αἶψα δ' ἐπὶ νευρῇ κατεκόσμεε πικρὸν ὀιστόν,
 εὖχετο δ' Ἀπόλλωνι λυκηγενεὶ κλυτοτόξῳ
 ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην
 οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς ἐς ἄστυ Ζελεΐης.

120

ἔλκε δ' ὁμοῦ γλυφίδας τε λαβὼν καὶ νεῦρα βόεια·
 νευρὴν μὲν μαζῷ πέλασεν, τόξῳ δὲ σίδηρον.

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ κυκλοτερὲς μέγα τόξον ἔτεινεν,
 λίγξε βίος, νευρὴ δὲ μέγ' ἴαχεν, ἄλτο δ' ὀιστός
 ὄξυβελῆς, καθ' ὁμίλον ἐπιπτέσθαι μενεαίνων.

125

οὐδὲ σέθεν, Μενέλαε, θεοὶ μάκαρες λελάθοντο
 ἀθάνατοι, πρώτη δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη,
 ἧ τοι πρόσθε σταῖσα βέλος ἐχεπευκὲς ἄμυνεν.
 ἧ δὲ τόσον μὲν ἔργον ἀπὸ χροός, ὥς ὅτε μήτηρ
 παιδὸς ἐέργη μυῖαν, ὃθ' ἡδέϊ λέξεται ὑπνω·
 αὐτὴ δ' αὐτ' ἴθυνεν ὅθι ζωστήηρος ὀχῆες

130

χρύσειοι σύνεχον καὶ διπλόος ἦντετο θώρηξ.

ἐν δ' ἔπεσε ζωστήρι ἀρηρότι πικρὸς οἰστός·

διὰ μὲν ἄρ' ζωστήρος ἐλήλατο δαιδαλέοιο,

135

καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἡρήρειστο

μίτρης θ', ἣν ἐφόρει ἔρυμα χροός, ἔρκος ἀκόντων,

ἣ οἱ πλεῖστον ἔρυτο· διαπρὸ δὲ εἷσατο καὶ τῆς.

ἀκρότατον δ' ἄρ' οἰστός ἐπέγραψεν χροά φωτός,

αὐτίκα δ' ἔρρεεν αἶμα κελαινεφές ἐξ ὤτειλῆς.

140

ὥς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοῖνικι μῆνῃ

Μηρονὶς ἢ Κάειρα, παρήιον ἔμμεναι ἵππῳ·

κεῖται δ' ἐν θαλάμῳ, πολέες τέ μιν ἡρήσαντο

ἱππῆες φορέειν· βασιλῇ δὲ κεῖται ἄγαλμα,

145

ἀμφότερον, κόσμος θ' ἵππῳ ἐλατῆρί τε κῦδος·

τοιοῖ τοι, Μενέλαε, μιάνθην αἵματι μηροῖ

εὐφυέες κνήμαί τε ἰδὲ σφυρὰ κάλ' ὑπένερθεν.

ρίγησεν δ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,

ὥς εἶδεν μέλαν αἶμα καταρρέον ἐξ ὤτειλῆς.

ρίγησεν δὲ καὶ αὐτὸς ἀρηίφιλος Μενέλαος·

150

ὥς δὲ ἶδεν νεῦρόν τε καὶ ὄγκους ἐκτὸς ἐόντας,

ἄψορρόν οἱ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀγέρθη.

τοῖς δὲ βαρὺ στενάχων μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων,

χειρὸς ἔχων Μενέλαον· ἐπεστενάχοντο δ' ἐταῖροι·

“ φίλε κασίγνητε, θάνατόν νύ τοι ὄρκι' ἔταμνον,

155

οἶον προστήσας πρὸ Ἀχαιῶν Τρωσὶ μάχεσθαι,

ὥς σ' ἔβαλον Τρῶες, κατὰ δ' ὄρκια πιστὰ πάτησαν.

οὐ μὴν πῶς ἄλιον πέλει ὄρκιον αἱμά τε ἀρνῶν

σπονδαί τ' ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ἧς ἐπέπιθμεν.

εἷ περ γάρ τε καὶ αὐτίκ' Ὀλύμπιος οὐκ ἐτέλεσεν,

160

ἐκ δὲ καὶ ὁψὲ τελεῖ, σύν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν,

σὺν σφῆσι κεφαλῇσι γυναιξί τε καὶ τεκέεσσιν.

εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·

ἔσσεται ἡμαρ ὅτ' ἄν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρή

καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐνμμελίῳ Πριάμοιο,

165

Ζεὺς δέ σφιν Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,

αὐτὸ ἐπισσεύησιν ἐρεμνὴν αἰγίδα πᾶσιν

τῇσδ' ἀπάτης κοτέων. τὰ μὲν ἔσσεται οὐκ ἀτέλεστα·

ἀλλὰ μοι αἶνὸν ἄχος σέθεν ἔσσεται, ὦ Μενέλαε,
εἴ κε θάνης καὶ πότμον ἀναπλήσης βιότοιο. 170

καὶ κεν ἐλέγχιστος πολυδίψιον Ἄργος ἰκοίμην·
αὐτίκα γὰρ μνήσονται Ἀχαιοὶ πατρίδος αἷης,
καὶ δέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίπομεν
Ἀργεῖην Ἑλένην. σέο δ' ὅστέα πύσει ἄρουρα
κειμένου ἐν Τροίῃ ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ. 175

καὶ κέ τις ὧδ' ἐρέει Τρώων ὑπερηνορεόντων
τύμβῳ ἐπιθρώσκων Μενελάου κυδαλίμοιο
‘εἴθ' οὕτως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσει' Ἀγαμέμνων,
ὥς καὶ νῦν ἄλιον στρατὸν ἤγαγεν ἐνθάδ' Ἀχαιῶν,
καὶ δὴ ἔβη οἰκόνδε φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν 180
ξὺν κεινῇσιν νηυσί, λιπὼν ἀγαθὸν Μενέλαον.’
ὥς ποτέ τις ἐρέει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών.”

τὸν δ' ἐπιθαρσύνων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος
“θάρσει, μηδέ τί πω δειδίσσεο λαὸν Ἀχαιῶν.
οὐκ ἐν καιρίῳ ὁξὺ πάγῃ βέλος, ἀλλὰ πάροιθεν 185
εἰρύσατο ζωστήρ τε παναίολος ἡδ' ὑπένερθεν
ζῶμά τε καὶ μήτηρ, τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες.”

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων
“εἰ γὰρ δὴ οὕτως εἶη, φίλος ὦ Μενέλαε.
ἔλκος δ' ἱητῆρ ἐπιμάσσεται, ἡδ' ἐπιθήσει 190
φάρμαχ' ἃ κεν παύσῃσι μελαινάων ὀδυνάων.”

ἦ, καὶ Ταλθύβιον θεῖον κήρυκα προσηΐδα
“Ταλθύβι', ὅττι τάχιστα Μαχάονα δεῦρο κάλεσσον,
φῶτ' Ἀσκληπιοῦ υἱὸν ἀμύμονος ἱητῆρος,
ὄφρα ἴδῃ Μενέλαον ἀρήιον Ἀτρεΐος υἱόν, 195
ὃν τις ὀιστεύσας ἔβαλεν, τόξων ἐν εἰδώς,
Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος ἄμμι δὲ πένθος.”

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἄρα οἱ κῆρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας,
βῆ δ' ἰέναι κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
παπταίνων ἥρωα Μαχάονα. τὸν δὲ νόησεν 200
ἑστέωτ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατερὰὶ στίχες ἀσπιστῶν
λαῶν, οἳ οἱ ἔποντο Τρίκης ἐξ ἵπποβότοιο.
ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηΐδα.
“ὄρσ' Ἀσκληπιάδῃ. καλέει κρείων Ἀγαμέμνων,

ὄφρα ἴδῃς Μενέλαον ἀρήμιον Ἀτρείος υἱόν,
ὃν τις οἰστεύσας ἔβαλεν, τόξων ἐν εἰδώς,
Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος ἄμμι δὲ πένθος.”

ὥς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινεν,
βὰν δ' ἰέναι καθ' ὁμιλον ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον ὅτι ξανθὸς Μενέλαος
βλήμενος ἦν, περὶ δ' αὐτὸν ἀγηγέραθ' ὅσσοι ἄριστοι
κυκλός, ὃ δ' ἐν μέσσοισι παρίστατο ἰσόθεος φῶς,
αὐτίκα δ' ἐκ ζωστήρος ἀρηρότος ἔλκεν οἰστόν
τοῦ δ' ἐξελκομένοιο πάλιν ἄγεν ὀξέες ὄγκοι.
λύσε δέ οἱ ζωστήρα παναίολον ἡδ' ὑπένερθεν
ζῶμά τε καὶ μίτρην, τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες.
αὐτὰρ ἐπεὶ ἶδεν ἔλκος, ὃθ' ἔμπεσε πικρὸς οἰστός,
αἶμ' ἐκμυζήσας ἐπ' ἄρ' ἥπια φάρμακα εἰδώς
πάσσε, τὰ οἷ ποτε πατρὶ φίλα φρονέων πόρε Χείρων.

ὄφρα τοὶ ἀμφεπένοντο βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον,
τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστῶν.
οἱ δ' αὖτις κατὰ τεύχε' ἔδυν, μνήσαντο δὲ χάρμης.

ἐνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις Ἀγαμέμνονα δῖον,
οὐδὲ καταπτώσσουντ' οὐδ' οὐκ ἐθέλοντα μάχεσθαι,
ἀλλὰ μάλα σπεύδοντα μάχην ἐς κυδιάνειραν.
ἵππους μὲν γὰρ ἔασε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ
καὶ τοὺς μὲν θεράπων ἀπάνευθ' ἔχε φυσιόωντας
Εὐρυμέδων, υἱὸς Πτολεμαίου Πειραΐδαο,
τῷ μάλα πόλλ' ἐπέτελλε παρισχέμεν ὅππότε κέν μιν
γυῖα λάβῃ κάματος πολέας διὰ κοιρανέοντα.
αὐτὰρ ὃ πεζὸς ἐὼν ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν.
καί ῥ' οὓς μὲν σπεύδοντας ἴδοι Δαναῶν ταχυπώλων,
τοὺς μάλα θαρσύνεσκε παριστάμενος ἐπέεσσιν.

“ Ἀργεῖοι, μὴ πῶ τι μεθίετε θυρίδος ἀλκῆς·
οὐ γὰρ ἐπὶ ψεύδεσσι πατήρ Ζεὺς ἔσσειτ' ἀρωγός,
ἀλλ' οἷ περ πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσαντο,
τῶν ἢ τοι αὐτῶν τέρενα χροῖα γῦπες ἔδονται,
ἡμεῖς αὐτ' ἀλόχους τε φίλας καὶ νήπια τέκνα
ἄξομεν ἐν νήεσσιν, ἐπὶ πτολίεθρον ἔλωμεν.”
οὓς τινες αὖ μεθιέντας ἴδοι στυγεροῦ πολέμοιο,

τοὺς μάλα νεικείεσκε χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν.

“ Ἀργεῖοι ἰόμωροι ἐλεγχείες, οὗ νυ σέβεσθε;

τίφθ' οὕτως ἔστητε τεθηπότες ἥντε νεβροί,

αἷ τ' ἐπεὶ οὖν ἔκαμον πολέος πεδίοιο θέουσαι,

ἔστασ', οὐδ' ἄρα τίς σφι μετὰ φρεσὶ γίγνεται ἀλκή. 245

ὥς ὑμεῖς ἔστητε τεθηπότες, οὐδὲ μάχεσθε.

ἦ μένετε Τρῶας σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔνθα τε νῆες

εἰρύατ' εὐπρυμνοὶ, πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης,

ὄφρα ἴδῃτ' εἴ κ' ὑμῖν ὑπέρσχη χεῖρα Κρονίων; ”

ὥς ὃ γε κοῖρανέων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν. 250

ἦλθε δ' ἐπὶ Κρήτεσσι κιὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν.

οἱ δ' ἅμφ' Ἰδομενῆα δαΐφρονα θωρήσسونτο

Ἰδομενεὺς μὲν ἐνὶ προμάχοις, συὶ εἵκελος ἀλκήν,

Μηριόνης δ' ἄρα οἱ πυμάτας ὠτρυνε φάλαγγας.

τοὺς δὲ ἰδὼν γήθησε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων, 255

αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα προσηύδα μελιχίοισιν.

“ Ἰδομενεῦ, περὶ μὲν σε τίω Δαναῶν ταχυπώλων

ἡμὲν ἐνὶ πτολέμῳ ἡδ' ἀλλοίῳ ἐπὶ ἔργῳ

ἡδ' ἐν δαίθ', ὅτε πέρ τε γερούσιον αἶθοπα οἶνον

Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἐνὶ κρητῆρι κερῶνται. 260

εἴ περ γάρ τ' ἄλλοι γε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ

δαιτρὸν πίνωσιν, σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεὶ

ἔστηχ' ὥς περ ἐμοὶ, πῖεῖν ὅτε θυμὸς ἀνώγη.

ἀλλ' ὄρσευ πόλεμόνδ' οἷος πάρος εὐχεται εἶναι.”

τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἦνδα 265

“ Ἀτρεΐδῃ, μάλα μὲν τοι ἐγὼν ἐρίηρος ἐταῖρος

ἔσσομαι, ὥς τὸ πρῶτον ὑπέστην καὶ κατένευσα·

ἀλλ' ἄλλους ὠτρυνε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς,

ὄφρα τάχιστα μαχώμεθ', ἐπεὶ σύν γ' ὄρκι' ἔχευαν

Τρῶες. τοῖσιν δ' αὖ θάνατος καὶ κήδε' ὀπίσσω 270

ἔσσειτ', ἐπεὶ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντο.”

ὥς ἔφατ', Ἀτρεΐδης δὲ παρῶχετο γηθόσυνος κῆρ.

ἦλθε δ' ἐπ' Αἰάντεσσι κιὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·

τῷ δὲ κορυσσέσθην, ἅμα δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν.

ὥς δ' ὅτ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδεν νέφος αἰπόλος ἀνὴρ
ἐρχόμενον κατὰ πόντον ὑπὸ Ζεφύροιο ἰωῆς·

τῷ δέ τ' ἄνευθεν ἰόντι μελάντερον ἥντε πίσσα
φαίνεται ἰὼν κατὰ πόντον, ἄγει δέ τε λαίλαπα πολλήν
ρίγησέν τε ἰδὼν, ὑπὸ τε σπέος ἤλασε μῆλα·

τοῖαι ἅμ' Αἰάντεσσι διοτρεφέων αἰζήων 280

δήιον ἐς πόλεμον πυκινὰ κίνυντο φάλαγγες

κυάνεαι, σάκεσιν τε καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.

καὶ τοὺς μὲν γήθησε ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,

καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

“ Αἴαντ' Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων, 285

σφῶι μὲν—οὐ γὰρ ἔοικ' ὀτρυνέμεν—οὐ τι κελεύω

αὐτῷ γὰρ μάλα λαὸν ἀνώγετε ἱφί μάχεσθαι.

εἰ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλων,

τοῖος πᾶσιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γένοιτο·

τῷ κε τάχ' ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος 290

χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσι ἀλούσά τε περθομένη τε.”

ὥς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους.

ἐνθ' ὃ γε Νέστορ' ἔτετμε, λεγὺν Πυλίων ἀγορητήν,

οὓς ἐτάρους στέλλοντα καὶ ὀτρύνοντα μάχεσθαι,

ἁμφὶ μέγαν Πελάγοντα Ἀλάστορά τε Χρομίον τε 295

Αἴμονά τε κρείοντα Βιάντά τε ποιμένα λαῶν.

ἱππῆας μὲν πρῶτα σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν,

πεζοὺς δ' ἐξόπιθε στήσεν πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς,

ἔρκος ἔμεν πολέμοιο· κακοὺς δ' ἐς μέσσον ἔλασσαν,

ὄφρα καὶ οὐκ ἐθέλων τις ἀναγκαίῃ πολεμίζοι. 300

ἱππεῦσιν μὲν πρῶτ' ἐπετέλλετο· τοὺς γὰρ ἀνώγει

σφοὺς ἵππους ἐχέμεν μηδὲ κλονέεσθαι ὁμίλῳ.

“ μηδέ τις ἱπποσύνη τε καὶ ἡγορέῃφι πεποιθώς

οἶος πρόσθ' ἄλλων μεμάτω Τρώεσσι μάχεσθαι,

μηδ' ἀναχωρεῖτω· ἀλαπαδνότεροι γὰρ ἔσεσθε 305

ὅς δέ κ' ἀνὴρ ἀπὰ ὧν ὀχέων ἕτερ' ἄρμαθ' ἱκῆται,

ἔγχει ὀρεξάσθω, ἐπεὶ ἡ πολὺ φέρτερον οὕτως.

ὦδε καὶ οἱ πρότεροι πόλεας καὶ τείχε' ἐπόρθεον,

τόνδε νόον καὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔχοντες.”

ὥς ὃ γέρων ὤτρυνε πάλαι πολέμων ἐν εἰδώς. 310

καὶ τὸν μὲν γήθησε ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

“ὦ γέρον, εἴθ' ὥς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
ὥς τοι γούναθ' ἔποιτο, βίη δέ τοι ἔμπεδος εἴη.
ἀλλὰ σε γῆρας τείρει ὁμοῖον· ὥς ὄφελέν τις
ἀνδρῶν ἄλλος ἔχειν, σὺ δὲ κουροτέροισι μετεῖναι.”

315

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
“Ἀτρεΐδῃ, μάλα μὲν κεν ἐγὼν ἐθέλοιμι καὶ αὐτὸς
ὥς ἔμεν ὥς ὅτε δῖον Ἑρευθαλίωνα κατέκταν.

ἀλλ' οὐ πῶς ἅμα πάντα θεοὶ δύσαν ἀνθρώποισιν.

320

εἰ τότε κοῦρος ἔα, νῦν αὐτέ με γῆρας ὀπάξει.

ἀλλὰ καὶ ὥς ἱππεῦσι μετέσσομαι ἠδὲ κελεύσω
βουλῇ καὶ μύθοισι· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων.

αἰχμὰς δ' αἰχμάσσουσιν νεώτεροι, οἳ περ ἐμεῖο
ὀπλότεροι γεγάασι πεποίθασιν τε βίηφιν.”

325

ὥς ἔφατ', Ἀτρεΐδης δὲ παρώχετο γηθόσυνος κῆρ.

εὐρ' υἱὸν Πετεῶο Μενεσθῆα πλήξιππον

ἔστεωτ'· ἀμφὶ δ' Ἀθηναῖοι, μήστωρες αὐτῆς.

αὐτὰρ δὲ πλησίον ἐστήκει πολύμητις Ὀδυσσεύς,

πὰρ δὲ Κεφαλλήνων ἀμφὶ στίχες οὐκ ἀλαπαδναί

330

ἔστασαν· οὐ γὰρ πῶ σφιν ἀκούετο λαὸς αὐτῆς,

ἀλλὰ νέον ξυνορινόμεναι κίνυντο φάλαγγες

Τρώων ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν· οἳ δὲ μένοντες

ἔστασαν, ὅππότε πύργος Ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελθών

Τρώων ὀρμήσειε καὶ ἄρξειαν πολέμοιο.

335

τοὺς δὲ ἰδὼν νεΐκεσσε ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,

καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

“ὦ υἱὲ Πετεῶο διοτρεφέος βασιλῆος,

καὶ σύ, κακοῖσι δόλοισι κεκασμένε, κερδαλεόφρον,

τίπτε καταπτώσσοντες ἀφέστατε, μίμνετε δ' ἄλλους;

340

σφῶιν μὲν τ' ἐπέοικε μετὰ πρῶτοισιν ἐόντας

ἑστάμεν ἠδὲ μάχης καυστειρῆς ἀντιβολῆσαι·

πρῶτῳ γὰρ καὶ δαιτὸς ἀκουάζεσθον ἐμεῖο,

ὅππότε δαῖτα γέρουσιν ἐφοπλίζωμεν Ἀχαιοί.

ἐνθα φίλ' ὀπταλέα κρέα ἔδμεναι ἠδὲ κύκελλα

345

οἴνου πινέμεναι μελιηδέος, ὅφρ' ἐθέλητον.

νῦν δὲ φίλως χ' ὀρόφτε καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν
ὑμείων προπάρουθε μαχοίατο νηλεὲς χαλκῷ.”

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
 “ Ἀτρεΐδῃ, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων. 350

πῶς δὴ φῆς πολέμοιο μεθιέμεν; ὅππότε Ἀχαιοί
 Τρῶσιν ἐφ' ἵπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρῃα,
 ὄψαι, ἣν ἐθέλῃσθα καὶ εἴ κέν τοι τὰ μεμήλη,
 Τηλεμάχοιο φίλον πατέρα προμάχοισι μιγέнта
 Τρώων ἵπποδάμων. σὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμώλια βάζεις.” 355

τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
 ὥς γινῶ χωομένοιο· πάλιν δ' ὃ γε λάζετο μῦθον·
 “ διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 οὔτε σε νεικεῖω περιώσιον οὔτε κελεύω·
 οἶδα γὰρ ὥς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν 360
 ἥπια δήνεα οἶδε· τὰ γὰρ φρονέεις ἅ τ' ἐγὼ περ·
 ἄλλ' ἴθι, ταῦτα δ' ὅπισθεν ἄρεσσόμεθ', εἴ τι κακὸν νῦν
 εἴρηται· τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμώνια θεῖεν.”

ὥς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους.
 εὔρε δὲ Τυδέος υἱὸν ὑπέρθυμον Διομήδεα 365
 ἔστεῶτ' ἐν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν·
 παρ δέ οἱ ἐστήκει Σθένελος Καπανήιος υἱός.
 καὶ τὸν μὲν νεῖκεσσε ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

“ ὦ μοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο, 370
 τί πτώσσεις, τί δ' ὀπιπεύεις πολέμοιο γεφύρας;
 οὐ μὴν Τυδέι γ' ὦδε φίλον πτωσκαζέμεν ἦεν,
 ἀλλὰ πολὺ πρὸ φίλων ἐτάρων δηίοισι μάχεσθαι,
 ὥς φάσαν οἳ μιν ἴδοντο πονεύμενον· οὐ γὰρ ἐγὼ γε
 ἦντησ' οὐδὲ ἴδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι. 375

ἦ τοι μὲν γὰρ ἄτερ πολέμου εἰσῆλθε Μυκῆνας
 ξεῖνος ἅμ' ἀντιθέῳ Πολυνείκεϊ, λαὸν ἀγείρων,
 οἳ ῥα τότε στρατόωνθ' ἱερὰ πρὸς τείχεα Θήβης·
 καὶ ῥα μάλα λίσσοντο δόμεν κλειτοὺς ἐπικούρους.
 οἳ δ' ἔθελον δόμεναι καὶ ἐπήνεον ὥς ἐκέλευον· 380
 ἀλλὰ Ζεὺς ἔτρεψε παραΐσια σήματα φαίνων.

οἳ δ' ἐπεὶ οὖν ᾤχοντο ἰδὲ πρὸ ὁδοῦ ἐγένοντο,
 Ἄσωπὸν δ' ἵκοντο βαθύσχοινον λεχεποῖην,
 ἐνθ' αὐτ' ἀγγελίην ἐπὶ Τυδῇ στείλαν Ἀχαιοί.

αὐτὰρ ὃ βῆ, πολέας δὲ κιχήσατο Καδμείωνας
δαινυμένους κατὰ δῶμα βίης Ἑτεοκληείης. 385

ἔνθ' οὐδὲ ξεῖνός περ ἔων ἵππηλάτα Τυδεὺς
τάρβει, μῦνος ἔων πολέσιν μετὰ Καδμείοισιν,
ἀλλ' ὃ γ' ἀεθλεύειν προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκα
ῥηιδίως· τοίη οἱ ἐπίρροθος ἦεν Ἀθήνη. 390

οἱ δὲ χολωσάμενοι Καδμεῖοι, κέντορες ἵππων,
ἄψ ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν λόχον εἶσαν ἄγοντες,
κούρους πεντήκοντα· δύω δ' ἡγήτορες ἦσαν,
Μαίων Αἰμονίδης ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν
υἱὸς τ' Αὐτοφόνοιο μενεπτόλεμος Πολυφόντης. 395

Τυδεὺς μὲν καὶ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν
πάντας ἔπεφν', ἓνα δ' οἷον ἱη οἰκόνδε νέεσθαι·
Μαίον' ἄρα προέηκε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
τοῖος ἔην Τυδεὺς Αἰτώλιος. ἀλλὰ τὸν υἱόν
γείνατο εἰς χέρηα μάχῃ, ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνω." 400

ὣς φάτο, τὸν δ' οὗ τι προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
αἰδεσθεῖς βασιλῆος ἐνιπὴν αἰδοίοιο.

τὸν δ' υἱὸς Καπανῆος ἀμείψατο κυδαλίμοιο
"Ἀτρεΐδῃ, μὴ ψεύδε' ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν.
ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι. 405
ἡμεῖς καὶ Θήβης ἔδος εἵλομεν ἑπταπύλοιο,
παυρότερον λαὸν ἀγαγόνθ' ὑπὸ τείχος ἄρειον,
πειθόμενοι τεράεσσι θεῶν καὶ Ζηνὸς ἄρωγῇ·
κεῖνοι δὲ σφετέρησιν ἀτασθαλίησιν ὄλοντο.
τῷ μὴ μοι πατέρας ποθ' ὁμοίῃ ἐνθεο τιμῇ." 410

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης
"τέττα, σιωπῇ ἦσο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ.
οὐ γὰρ ἐγὼ νεμεσῶ Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν
ὀτρύνοντι μάχεσθαι ἐυκνήμιδας Ἀχαιοὺς·
τούτῳ μὲν γὰρ κῦδος ἅμ' ἔψεται, εἴ κεν Ἀχαιοί 415
Τρῶας δηώσωσιν ἔλωσί τε Ἴλιον ἱρήν,
τούτῳ δ' αὖ μέγα πένθος Ἀχαιῶν δηωθέντων.
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶι μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς."

ἦ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων ξύν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,
δεινὸν δὲ βράχε χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι ἄνακτος

ὀρνυμένου· ὑπὸ κεν ταλασίφρονά περ δέος εἶλεν.

ὥς δ' ὅτ' ἐν αἰγιαλῷ πολυηχεί κῦμα θαλάσσης
ὀρνυτ' ἐπασσύτερον Ζεφύρου ὑπο κινήσαντος·
πόντῳ μὲν τε πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
χέρσῳ ῥηγνύμενον μεγάλα βρέμει, ἀμφὶ δέ τ' ἄκρας 425

κυρτὸν ἰὸν κορυφούται, ἀποπτύει δ' ἄλὸς ἄχνην
ὥς τότε ἐπασσύτεραι Δαναῶν κίνυντο φάλαγγες
νωλεμέως πόλεμόνδε. κέλευε δὲ οἷσι ἕκαστος
ἡγεμόνων· οἱ δ' ἄλλοι ἀκὴν ἴσαν—οὐδέ κε φαίης
τόσπον λαὸν ἔπεσθαι ἔχοντ' ἐν στήθεσιν αὐδὴν— 430

σιγῇ δειδιότες σημάντορας. ἀμφὶ δὲ πᾶσιν
τεύχεα ποικίλ' ἔλαμπε, τὰ εἰμένοι ἐστιχόωντο.
Τρῶες δ', ὥς τ' οἷες πολυπάμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ
μυρίαι ἐστήκασιν ἀμελγόμεναι γάλα λευκόν,
ἄζηχες μεμακυῖαι, ἀκούουσαι ὅπα ἀρνῶν, 435

ὥς Τρώων ἀλαλητὸς ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ὀρώρει·
οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος οὐδ' ἴα γῆρυς,
ἀλλὰ γλῶσσ' ἐμέμικτο, πολύκλητοι δ' ἔσαν ἄνδρες.
ᾤρσε δὲ τοὺς μὲν Ἄρης, τοὺς δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Δειμός τ' ἠδὲ Φόβος καὶ Ἔρις ἄμοτον μεμαυῖα, 440

Ἄρεος ἀνδροφόνοιο κασιγνήτη ἐτάρη τε,
ἢ τ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει.
ἢ σφιν καὶ τότε νεῖκος ὁμοῖον ἔμβαλε μέσσω
ἐρχομένη καθ' ὁμίλον, ὀφέλλουσα στόνον αἰδρῶν. 445

οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἓνα ξυνιόντες ἵκοντο,
σύν ῥ' ἔβαλον ῥινοὺς σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν
χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
ἔπληντ' ἀλλήλησι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
ἐνθα δ' ἅμ' οἰμωγὴ τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν 450

ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
ὥς δ' ὅτε χεῖμαρροι ποταμοὶ κατ' ὄρεσφι ῥέοντες
ἐς μισγάγκειαν ξυμβάλλετον ὄμβριμον ὕδωρ
κρουνῶν ἐκ μεγάλων, κοίλης ἔντοσθε χαράδρης·
τῶν δέ τε τηλόσε δούπον ἐν οὔρεσιν ἔκλυε ποιμήν· 455

· ~~ὅς~~ τῶν μισγομένων γένετο ἰαχὴ τε πόνος τε.

πρῶτος δ' Ἀντίλοχος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστήν
ἔσθλόν ἐνὶ προμάχοισι, Θαλυσιάδην Ἐχέπωλον
τόν ῥ' ἔβαλεν πρῶτος κόρυθος φάλον ἵπποδασείης,

ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὁστέον εἴσω 460

αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν,
ἤριπε δ', ὥς ὅτε πύργος, ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.

τὸν δὲ πεσόντα ποδῶν ἔλαβεν κρείων Ἐλεφήνωρ

Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων,

ἔλκε δ' ὑπέκ βελέων λελιημένος ὄφρα τάχιστα 465

τεύχεα συλήσειε. μίνυνθα δέ οἱ γένεθ' ὄρμη·

νεκρὸν γὰρ ἐρύοντα ἰδὼν μεγάλθυμος Ἀγήνωρ

πλευρά, τὰ οἱ κύψαντι παρ' ἀσπίδος ἐξεφαάνθη,

οὔτησε ξυστῶ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα.

ὥς τὸν μὲν λίπε θυμός, ἐπ' αὐτῷ δ' ἔργον ἐτύχθη 470

ἀργαλέον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ λύκοι ὥς

ἀλλήλοισι ἐπόρουσαν, ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ἐδνοπάλιζεν.

ἐνθ' ἔβαλ' Ἀνθεμίωνος υἱὸν Τελαμώνιος Αἴας,

ἠίθεον θαλερὸν Σιμοείσιον, ὃν ποτε μήτηρ

Ἰδηθεν κατιοῦσα παρ' ὄχθησιν Σιμόεντος 475

γείνατ', ἐπεὶ ῥα τοκεῦσιν ἅμ' ἔσπετο μῆλα ἰδέσθαι.

τούνεκά μιν κάλεον Σιμοείσιον· οὐδὲ τοκεῦσιν

θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ οἱ αἰὼν

ἔπλεθ' ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.

πρῶτον γάρ μιν ἰόντα βάλε στήθος παρὰ μαζόν 480

δεξιόν· ἀντικρὺς δὲ δι' ὤμου χάλκεον ἔγχος

ἦλθεν. ὁ δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν, αἰγειρος ὥς,

ἥ ῥά τ' ἐν εἰαμενῇ ἔλεος μέγαλοιο πεφύκη

λείη, ἀτάρ τέ οἱ ὄζοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασιν

τὴν μὲν θ' ἀρματοπηγὸς ἀνὴρ αἰθῶνι σιδήρῳ 485

ἐξέταμ', ὄφρα ἵτυν κάμψῃ περικαλλεῖ δίφρῳ·

ἥ μὲν τ' ἀζομένη κεῖται ποταμοῖο παρ' ὄχθας.

τοῖον ἄρ' Ἀνθεμίδην Σιμοείσιον ἐξενάριξεν

Αἴας διογενής. τοῦ δ' Ἀντιφῶς αἰολοθώρηξ

Πριαμίδης καθ' ὁμίλον ἀκόντισεν ὀξείῃ δουρί. 490

τοῦ μὲν ἄμαρθ', ὁ δὲ Λεῦκον Ὀδυσσεύς ἐσθλὸν ἑταῖρον

βεβλήκει βουβῶνα, νέκυν ἐτέρῳσ' ἐρύοντα·

ἤριπε δ' ἄμφ' αἰτῷ, νεκρὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη,
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ, 495

στῇ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
 ἄμφι ἔ παπτήνας. ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο
 ἀνδρὸς ἀκοντίσαντος. ὃ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἤκεν,
 ἀλλ' υἱὸν Πριάμοιο νόθον βάλε Δημοκόωντα,
 ὃς οἱ Ἀβυδόθεν ἦλθε, παρ' ἵππων ὠκείων. 500

τόν ῥ' Ὀδυσσεὺς ἐτάροιο χολωσάμενος βάλε δουρὶ
 κόρσῃν· ἣ δ' ἐτέροιο διὰ κροτάφοιο πέρησεν
 αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν,
 δούπησεν δὲ πεσών, ὑράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἑκτωρ· 505

Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἱαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς,
 ἴθυσαν δὲ πολὺ προτέρω. νεμέσῃσεν δ' Ἀπόλλων
 Περγάμου ἐκκατιδών, Τρῶεσσι δὲ κέκλετ' αὔσας
 “ ὄρνυσθ', ἱππόδαμοι Τρῶες· μὴ εἴκετε χάρμης
 Ἀργείοις, ἐπεὶ οὗ σφι λίθος χρῶς οὐδὲ σίδηρος 510
 χαλκὸν ἀνασχέσθαι ταμεσίχροα βαλλομένοισιν.
 οὐ μὲν οὐδ' Ἀχιλεὺς Θέτιδος πάις ἠγκόμοιο
 μάρναται, ἀλλ' ἐπὶ νηυσὶ χόλον θυμαλγέα πέσσει.”

ὥς φάτ' ἀπὸ πτόλιος δεινὸς θεός· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 ὤρσε Διὸς θυγάτηρ κυδίστη τριτογένεια, 515
 ἐρχομένη καθ' ὁμίλον, ὅθι μεθιέντας ἴδοιτο.

ἔνθ' Ἀμαρυγκεῖδην Διώρεα μοῖρα πέδησεν.
 χερμαδίῳ γὰρ βλήτο παρὰ σφυρὸν ὀκρίοντι
 κνήμην δεξιτερήν· βάλε δὲ Θρηκῶν ἀγὸς ἀνδρῶν,
 Πείροος Ἰμβρασίδης, ὃς ἄρ' Αἰνόθεν εἰληλούθει· 520

ἄμφοτέρω δὲ τένοντε καὶ ὀστέα λᾶας ἀναιδῆς
 ἄχρις ἀπηλοίησεν· ὃ δ' ὕπτιος ἐνκονίῃσιν
 κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετάσσας,
 θυμὸν ἀποπνείων. ὃ δ' ἐπέδραμεν ὃς ῥ' ἔβαλέν περ,
 Πείροος, οὗτα δὲ δουρὶ παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι 525

χύντο χαμαὶ χολάδες, τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν.
 τὸν δὲ Θόας Αἰτωλὸς ἀπεσσύμενον βάλε δουρὶ
 στέρνον ὑπὲρ μαζοῖο, πάγῃ δ' ἐν πνεύμονι χαλκός.

ἀγχίμολον δέ οἱ ἦλθε Θόας, ἐκ δ' ὄμβριμον ἔγχος
 ἐσπάσατο στέρνοιο, ἐρύσσατο δὲ ξίφος ὀξύ,
 τῷ δ' γε γαστέρα τύψε μέσσην, ἐκ δ' αἶνυτο θυμόν.
 τεύχεα δ' οὐκ ἀπέδυσε· περίστησαν γὰρ ἐταῖροι
 Θρήκες ἀκρόκομοι, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες,
 οἳ ἔμεγαν περ ἑόντα καὶ ἰφθιμον καὶ ἀγαυόν
 ὦσαν ἀπὸ σφείων· ὃ δὲ χασσάμενος πελεμήχθη.
 ὥς τώ γ' ἐν κονίησι παρ' ἀλλήλοισι τετάσθην,
 ἦ τοι ὃ μὲν Θρηκῶν ὃ δ' Ἑπειῶν χαλκοχιτώνων
 ἡγεμόνες· πολλοὶ δὲ περικτείνοντο καὶ ἄλλοι.

530

535

ἔνθα κεν οὐκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσαιο μετελθών,
 ὃς τις ἔτ' ἄβλητος καὶ ἀνούτατος ὀξεί χαλκῷ
 δινεύοι κατὰ μέσσον, ἄγοι δέ ἑ Παλλὰς Ἀθήνη
 χειρὸς ἐλοῦσ', αὐτὰρ βελέων ἀπερύκοι ἐρωήν.
 πολλοὶ γὰρ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἥματι κείνῳ
 πρηνέες ἐν κονίησι παρ' ἀλλήλοισι τέταντο.

540

ΙΛΙΑΔΟΣ

Ε.

Ἐνθ' αὖ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ Παλλὰς Ἀθήνη
δῶκε μένος καὶ θάρσος, ἵν' ἔκδηλος μετὰ πᾶσιν
Ἀργείοισι γένοιτο ἰδὲ κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο.
δαϊέ οἱ ἐκ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ,
ἀστέρ' ὀπωρινῷ ἐναλίγκιον, ὅς τε μάλιστα
λαμπρὸν παμφαίνησι λελουμένος Ὠκεανοῖο.
τοῖόν οἱ πῦρ δαῖεν ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων,
ῥωσε δέ μιν κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο.
ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δάρης ἀφνειὸς ἀμύμων,
ἱρεὺς Ἡφαίστοιο· δύω δέ οἱ υἱέες ἦστην,
Φηγεὺς Ἰδαῖός τε, μάχης ἐν εἰδότε πάσης.
τῷ οἱ ἀποκρινθέντε ἐναντίῳ ὠρμηθήτην,
τῷ μὲν ἀφ' ἵπποι, ὃ δ' ἀπὸ χθονὸς ὤρνυτο πεζός.
οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Φηγεὺς ῥα πρότερος προΐη δολιχόσκιον ἔγχος·
Τυδεΐδew δ' ὑπὲρ ὤμον ἀριστερόν ἦλυθ' ἀκωκή
ἔγχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν. ὃ δ' ὕστερος ὤρνυτο χαλκῷ
Τυδεΐδης· τοῦ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἐκφυγε χειρός,
ἀλλ' ἔβαλε στήθος μεταμάζιον, ὥσε δ' ἀφ' ἵππων.
Ἰδαῖος δ' ἀπόρουσε λιπὼν περικαλλέα δίφρον,
οὐδ' ἔτλη περιβῆναι ἀδελφειοῦ κταμένοιο·
οὐδὲ γὰρ οὐδέ κεν αὐτὸς ὑπέκφυγε κῆρα μέλαιναν,
ἀλλ' Ἡφαιστος ἔρυτο, σάωσε δὲ νυκτὶ καλύψας,
- δὴ οἱ μὴ πάγχυ γέρωι ἀκαχήμενος εἴη.

5

10

15

20

ἵππους δ' ἐξελάσας μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς
 δῶκεν ἐταῖροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ ἴδον υἷε Δάρητος
 τὸν μὲν ἀλευάμενον τὸν δὲ κτάμενον παρ' ὄχεσφιν,
 πᾶσιν ὀρίνθη θυμός. ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 χειρὸς ἐλοῦσα ἐπέσσι προσηύδα θοῦρον Ἄρηα.
 “Ἄρες ἄρές, βροτολοιγὲ μαιφόνε, τειχεσιπλῆτα,
 οὐκ ἂν δὴ Τρῶας μὲν ἑάσαιμεν καὶ Ἀχαιοὺς
 μάρνασθ', ὅπποτέροισι πατὴρ Ζεὺς κῦδος ὀρέξῃ;
 νῶϊ δὲ χαζώμεσθα, Διὸς δ' ἀλεώμεθα μῆνιν.”

30

ὣς εἰποῦσα μάχης ἐξήγαγε θοῦρον Ἄρηα.
 τὸν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπ' ἠϊόντι Σκαμάνδρῳ,
 Τρῶας δὲ κλῖναν Δαναοί. ἔλε δ' ἄνδρα ἕκαστος
 ἡγεμόνων. πρῶτος δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 ἀρχὸν Ἀλιζώνων, Ὀδίων μέγαν, ἔκβαλε δίφρου·
 πρῶτῳ γὰρ στρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξεν
 ὦμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.
 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

35

Ἰδομενεὺς δ' ἄρα Φαῖστον ἐνήρατο, Μήονος υἱόν
 Βῶρου, ὃς ἐκ Τάρνης ἐριβώλακος εἰληλούθει.
 τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἔγχει μακρῷ
 ἰνύξ' ἵππων ἐπιβησόμενον κατὰ δεξιὸν ὦμον·
 ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν.

40

45

τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομενῆος ἐσύλευον θεράποντες,
 υἱὸν δὲ Στροφίοιο Σκαμάνδριον, αἷμονα θήρης,
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἔλ' ἔγχει ὀξύοντι,
 ἐσθλὸν θηρητῆρα· δίδαξε γὰρ Ἀρτεμις αὐτῇ
 βάλλειν ἄγρια πάντα τὰ τε τρέφει οὔρεσιν ὕλη.
 ἀλλ' οὔ οἱ τότε γε χραῖσμι' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα,
 οὐδὲ ἐκηβολίαί, ἥσιν τὸ πρὶν γε κέκαστο·
 ἀλλὰ μιν Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος,
 πρόσθε ἔθεν φεύγοντα, μετάφρενον οὔτασε δουρί
 ὦμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.
 ἤριπε δὲ πρηνής, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

50

55

Μηριόνης δὲ Φέρεκλον ἐνήρατο, Τέκτονος υἱόν
 Ἀρμονίδεω, ὃς χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα

τεύχειν ἔξοχα γάρ μιν ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη
 ὃς καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκτήνατο νῆας εἰσας
 ἀρχεκάκους, αἱ πᾶσι κακὸν Τρώεσσι γέγοντο
 οἳ τ' αὐτῷ, ἐπεὶ οὐ τι θεῶν ἐκ θέσφατα ἦδη.
 τὸν μὲν Μηριόνης ὅτε δὴ κατέμαρπτε διώκων,
 βεβλήκει γλουτὸν κάτα δεξιόν· ἡ δὲ διαπρό
 ἀντικρὺς κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἤλυθ' ἀκωκή.
 γνῦξ δ' ἔριπ' οἰμώξας, θάνατος δέ μιν ἀμφεκάλυψεν.

65

Πήδαιον δ' ἄρ' ἔπεφνε Μέγης, Ἀντήνορος υἱόν,
 ὃς ῥα νόθος μὲν ἦν, πύκα δὲ τρέφε δια Θεανώ,
 ἴσα φίλοισι τέκεσσι, χαριζομένη πόσει ῥ.
 τὸν μὲν Φυλείδης δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
 βεβλήκει κεφαλῆς κατὰ ἰνίον ὀξεί δουρί·
 ἀντικρὺς δ' ἄν' ὀδόντας ὑπὸ γλῶσσαν τάμε χαλκός.
 ἥριπε δ' ἐν κονίῃ, ψυχρὸν δ' ἔλε χαλκὸν ὀδοῦσιν.

70

75

Εὐρύπυλος δ' Ἐναιμονίδης Ὑψήνορα διον,
 υἱὸν ὑπερθύμου Δολοπίονος, ὃς ῥα Σκαμάνδρον
 ἀρητῆρ ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὥς τίετο δήμῳ,
 τὸν μὲν ἄρ' Εὐρύπυλος Ἐναίμονος ἀγλαὸς υἱός,
 πρόσθε ἔθεν φεύγοντα, μεταδρομάδην ἔλασ' ὦμον
 φασγάνῳ αἶξας, ἀπὸ δὲ ξέσε χεῖρα βαρεῖαν.
 αἱματόεσσα δὲ χεὶρ πεδίῳ πέσε· τὸν δὲ κατ' ὅσσε
 ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.

80

ὥς οἳ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
 Τυδεΐδην δ' οὐκ ἂν γνοίης ποτέροισι μετεΐη,
 ἢ μετὰ Τρώεσσιν ὀμιλέοι ἢ μετ' Ἀχαιοῖς.
 θῦνε γὰρ ἅμ πεδίον ποταμῷ πλήθοντι ἐοικώς
 χειμάρρῳ, ὃς τ' ὦκα ῥέων ἐκέδασσε γεφύρας·
 τὸν δ' οὐτ' ἄρ τε γέφυραι ἐεργμέναι ἰσχανόωσιν
 οὐτ' ἄρα ἔρκεα ἰσχει ἀλωάων ἐριθηλέων,
 ἐλθόντ' ἐξαπίνης, ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος·
 πολλὰ δ' ὑπ' αὐτοῦ ἔργα κατήριπε κάλ' αἰζηῶν.
 ὥς ὑπὸ Τυδεΐδῃ πυκιναὶ κλονέοντο φάλαγγες
 Τρώων, οὐδ' ἄρα μιν μίμνον πολέες περ ἐόντες.

85

90

τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός
 θύοντ' ἅμ πεδίον, πρὸ ἔθεν κλονέοντα φάλαγγας,

95

αἶψ' ἐπὶ Τυδείδῃ ἐπιταίνεται καμπύλα τόξα,
καὶ βάλ' ἐπαΐσσοντα, τυχὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον,
θώρηκος γύαλον· διὰ δὲ πτάτο πικρὸς οἰστός,
ἀντικρὺς δὲ διέσχε, παλάσσετο δ' αἵματι θώρηξ. 100

τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄνσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός
“ ὄρνυσθε, Τρῶες μεγάθυμοι, κέντορες ἵππων·
βέβληται γὰρ ἄριστος Ἀχαιῶν, οὐδέ ἐ φημί
δήθ' ἀνσχήσεσθαι κρατερὸν βέλος, εἰ ἐτεόν με
ᾤωρε ἄναξ Διὸς υἱὸς ἀπορνύμενον Λυκίηθεν.” 105

ὥς ἔφατ' εὐχόμενος· τὸν δ' οὐ βέλος ὠκὺ δάμασσεν,
ἀλλ' ἀναχωρήσας πρόσθ' ἵπποιον καὶ ὄχεσφιν
ἔστη, καὶ Σθένελον προσέφη Καπανήιον υἱόν
“ ὄρσο, πέπον Καπανηιάδῃ. καταβήσαιο δίφρου,
ὄφρα μοι ἐξ ὤμοιο ἐρύσσης πικρὸν οἰστόν.” 110

ὥς ἄρ' ἔφη, Σθένελος δὲ καθ' ἵππων ἄλτο χαμᾶζε,
παρ δὲ στὰς βέλος ὠκὺ διαμπερὲς ἐξέρυσ' ὤμου·
αἷμα δ' ἀνηκόντιζε διὰ στρεπτοῖο χιτῶνος.
δὴ τότε ἔπειτ' ἠρᾶτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
“ κλύθί μευ, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνῃ. 115
εἴ ποτέ μοι καὶ πατρὶ φίλα φρονέουσα παρέστης
δηΐῳ ἐν πολέμῳ, νῦν αὖτ' ἐμὲ φίλαι, Ἀθήνη,
δὸς δέ τέ μ' ἄνδρα ἐλεῖν, καὶ ἐς ὄρμην ἔγχεος ἐλθεῖν,
ὅς μ' ἔβαλε φθάμενος καὶ ἐπεύχεται, οὐδέ με φησὶν
δηρὸν ἔτ' ὄψεσθαι λαμπρὸν φάος ἡελίοιο.” 120

ὥς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δὲ κλύε Παλλὰς Ἀθήνη,
γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν,
ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
“ θαρσέων νῦν, Διόμηδες, ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι·
ἐν γάρ τοι στήθεσσι μένος πατρώιον ἦκα 125
ἄτρομον, οἷον ἔχεσκε σακέσπαλος ἵππότης Τυδεύς.
ἀχλὺν δ' αὖ τοι ἀπ' ὀφθαλμῶν ἔλον, ἥ πρὶν ἐπῆεν,
ὄφρ' εὐ γιγνώσκῃς ἡμὲν θεὸν ἠδὲ καὶ ἄνδρα.
τῷ νῦν, εἴ κε θεὸς πειρώμενος ἐνθάδ' ἵκηται,
μή τι σύ γ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι
τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
ἔλθῃσ' ἐς πόλεμον, τήν γ' οὐτάμεν ὀξεί χαλκῷ.” 130

ἥ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Τυδεΐδης δ' ἐξαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη·
 καὶ πρὶν περ θυμῷ μεμαῶς Τρώεσσι μάχεσθαι,
 δὴ τότε μιν τρὶς τόσσον ἔλεν μένος, ὥς τε λέοντα
 ὃν ῥά τε ποιμὴν ἀγρῷ ἐπ' εἰροπόκοις δῖεσσιν
 χραύσῃ μὲν τ' αὐλῆς ὑπεράλμενον, οὐδὲ δαμάσῃ
 τοῦ μὲν τε σθένος ὥρσεν, ἔπειτα δέ τ' οὐ προσαμύνει
 ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς δύεται, τὰ δ' ἐρήμα φοβεῖται·
 αἱ μὲν τ' ἀγχιστῖναι ἐπ' ἀλλήλησι κέχυνται,
 αὐτὰρ ὁ ἐμμεμαῶς βαθέης ἐξάλλεται αὐλῆς.
 ὥς μεμαῶς Τρώεσσι μίγῃ κρατερὸς Διομήδης.

135

140

ἐνθ' ἔλε Ἀστυνόον καὶ Ὑπείρονα ποιμένα λαῶν,
 τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο βαλὼν χαλκῆρεϊ δουρί,
 τὸν δ' ἕτερον ξίφεϊ μεγάλῳ κληῖδα παρ' ὤμον
 πλήξ', ἀπὸ δ' αὐχένος ὤμον ἐέργαθεν ἡδ' ἀπὸ νώτου.
 τοὺς μὲν ἔασ', ὁ δ' Ἀβαντα μετώχετο καὶ Πολυῦδον,
 νιέας Εὐρυδάμαντος ὄνειροπόλοιο γέροντος,
 τοῖς οὐκ ἐρχομένοις ὁ γέρων ἐκρίνατ' ὀνείρους,
 ἀλλὰ σφεας κρατερὸς Διομήδης ἐξενάριξεν.
 βῆ δὲ μετὰ Ἑάνθον τε Θόωνά τε Φαίνοπος υἱε,
 ἄμφω τηλυγέτω· ὁ δ' ἐτείρετο γήραϊ λυγρῷ,
 υἱὸν δ' οὐ τέκετ' ἄλλον ἐπὶ κτεάτεσσι λιπέσθαι.
 ἐνθ' ὁ γε τοὺς ἐνάριξε, φίλον δ' ἐξαίνυτο θυμόν
 ἀμφοτέρω, πατέρι δὲ γόον καὶ κήδεα λυγρὰ
 λείπ', ἐπεὶ οὐ ζῶντες μάχης ἐκνοστήσαντε
 δέξατο· χηρωσταὶ δὲ διὰ κτῆσιν δατέοντο.

145

150

155

ἐνθ' υἱας Πριάμοιο δύνω λάβε Δαρδανίδαο,
 εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἑόντας, Ἐχήμενά τε Χρομίον τε,
 ὥς δὲ λέων ἐν βουσι θορῶν ἐξ αὐχένα ἄξῃ
 πόρτιος ἢ βούος, ξύλοχον κάτα βοσκομενάων,
 ὥς τοὺς ἀμφοτέρους ἐξ ἵππων Τυδέος υἱός
 βῆσε κακῶς ἀέκοντας, ἔπειτα δὲ τεύχε' ἐσύλα·
 ἵππους δ' οἷς ἐτάροισι δίδου μετὰ νῆας ἐλαύνειν.

160

165

τὸν ἰδὼν Αἰνείας ἀλαπάζοντα στίχας ἀνδρῶν,
 βῆ δ' ἴμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων
 Πάριον ἀντίθεον διζήμενος εἰ που ἐφεύροι.

εὔρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε,
στη δὲ πρόσθ' αὐτοῖο, ἔπος τέ μιν ἀντίον ἦῤα. 170

“ Πάνδαρε, ποῦ τοι τόξα ἰδὲ πτερόεντες διστοί
καὶ κλέος; ᾧ οὐ τίς τοι ἐρίζεται ἐνθάδε γ' ἀνὴρ,
οὐδέ τις ἐν Λυκίῃ σέο γ' εὔχεται εἶναι ἀμείνων.
ἀλλ' ἄγε τῷδ' ἄφες ἀνδρὶ βέλος, Διὶ χεῖρας ἀνασχών,
ὅς τις ὅδε κρατέει καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργεν 175
Τρῶας, ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν.
εἰ μή τις θεὸς ἐστί κοτεσσάμενος Τρώεσσι,
ἱρῶν μηνίσας· χαλεπὴ δὲ θεοῦ ἐπι μῆνις.”

τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός
“ Αἰνεΐα Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων, 180
Τυδεΐδῃ μιν ἐγὼ γε δαΐφρονι πάντα εἴσκω,
ἀσπίδι γυγνώσκων αὐλώπιδί τε τρυφαλείῃ,
ἵππους τ' εἰσορόων· σάφα δ' οὐκ οἶδ' ἢ θεὸς ἐστίν.
εἰ δ' ὃ γ' ἀνὴρ ὃν φημι, δαΐφρων Τυδέος υἱός,
οὐχ ὃ γ' ἀνευθε θεοῦ τάδε μαίνεται, ἀλλὰ τις ἄγχι 185
ἔστηκ' ἀθανάτων, νεφέλῃ εἰλυμένος ὤμους,
ὅς τούτου βέλος ὠκὺ κιχήμενον ἔτραπεν ἄλλῃ.
ἦδη γάρ οἱ ἐφῆκα βέλος, καὶ μιν βάλον ὦμον
δεξιόν, ἀντικρὺς διὰ θώρηκος γυάλοιο,
καὶ μιν ἐγὼ γ' ἐφάμην Ἀἰδωνῇ προϊάψειν, 190
ἔμπης δ' οὐκ ἐδάμασσα· θεὸς νύ τίς ἐστι κοτήεις.
ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐπιβαίῃν.
ἀλλὰ που ἐν μεγάροισι Λυκάονος ἔνδεκα δίφροι
καλοὶ πρωτοπαγεῖς νεοτευχές, ἀμφὶ δὲ πέπλοι
πέπτανται· παρὰ δέ σφι ἐκάστω δίζυγες ἵπποι 195
ἐστᾶσιν κρὶ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας.
ἦ μὲν μοι μάλα πολλὰ γέρων αἰχμητὰ Λυκάων
ἐρχομένῳ ἐπέτελλε δόμοις ἐνὶ ποιητοῖσιν·
ἵπποισιν μ' ἐκέλευε καὶ ἄρμασιν ἐμβεβαῶτα
ἀρχεύειν Τρώεσσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας· 200
ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην—ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν—
ἵππων φειδόμενος, μή μοι δευοίατο φορβῆς
ἀνδρῶν εἰλομένων, εἰωθότες ἔδμεναι ὄδην.
ὥς λίπον, αὐτὰρ πεζὸς εἰς Ἴλιον εἰλήλουθα,

τόξοισιν πίσυνος· τὰ δέ μ' οὐκ ἄρα μέλλον ὀνήσειν.

205

ἤδη γὰρ δοιοῖσιν ἀριστήεσσιν ἐφῆκα,

Τυδεΐδῃ τε καὶ Ἀτρεΐδῃ, ἐκ δ' ἀμφοτέρουιν

ἀτρεκές αἶμ' ἔσσευα βαλὼν, ἥγεια δὲ μᾶλλον.

τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ ἀπὸ πασσάλου ἀγκύλα τόξα

ἡματι τῷ ἐλόμην ὅτε Ἴλιον εἰς ἐρατεινὴν

210

ἡγεόμην Τρώεσσι, φέρων χάριν Ἑκτορι δίψ.

εἰ δέ κε νοστήσω καὶ ἐσόψομαι ὀφθαλμοῖσιν

πατρίδ' ἐμὴν ἄλοχόν τε καὶ ὑπερεφές μέγα δῶμα,

αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φώς,

εἰ μὴ ἐγὼ τάδε τόξα φαεινῷ ἐν πυρὶ θείην

215

χερσὶ διακλάσσας· ἀνεμώλια γάρ μοι ὀπηδεῖ.”

τὸν δ' αὖτ' Αἰνεΐας Τρώων ἀγὼς ἀντίον ἦνδα

“ μὴ δὴ οὕτως ἀγόρευε· πάρος δ' οὐκ ἔσσεται ἄλλως

πρίν γ' ἐπὶ νῶ τῷδ' ἀνδρὶ σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν

ἀντιβίην ἐλθόντε σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι.

220

ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὄφρα ἴδῃαι

οἷοι Τρώιοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο

κραιπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκέμεν ἡδὲ φέβεσθαι·

τῶ καὶ νῶι πόλινδε σαώσετον, εἴ περ ἂν αὖτε

Ζεὺς ἐπὶ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ κῦδος ὀρέξῃ.

225

ἀλλ' ἄγε νῦν μᾶστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα

δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἐπιβήσομαι ὄφρα μάχωμαι

ἢ σὺ τόνδε δέδεξο, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.”

τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός

“ Αἰνεΐα, σὺ μὲν αὐτὸς ἔχ' ἡνία καὶ τεῶ ἵππῳ·

230

μᾶλλον ὑφ' ἡνιόχῳ εἰωθότι καμπύλον ἄρμα

οἴσετον, εἴ περ ἂν αὖτε φεβώμεθα Τυδέος υἱόν·

μὴ τὼ μὲν δείσαντε ματήσετον, οὐδ' ἐθέλητον

ἐκφερέμεν πολέμοιο, τεὸν φθόγγον ποθέοντε,

νῶι δ' ἐπαίξας μεγαθύμου Τυδέος υἱός

235

αὐτῷ τε κτεῖνῃ καὶ ἐλάσῃ μώνυχας ἵππους.

ἀλλὰ σύ γ' αὐτὸς ἔλαυνε τέ' ἄρματα καὶ τεῶ ἵππῳ,

τόνδε δ' ἐγὼν ἐπιόντα δεδέξομαι ὅξεί δουρί.”

ὥς ἄρα φωνήσαντες, εἰς ἄρματα ποικίλα βάντες,

ἡμμεμαῶτ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἔχον ὠκέας ἵππους.

240

τοὺς δὲ ἶδε Σθέnelος Καπανήιος ἀγλαὸς υἱός,
αἶψα δὲ Τυδεΐδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

“ Τυδεΐδη Διόμηδες ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
ἄνδρ' ὁρώω κρατερῷ ἐπὶ σοὶ μεμαῶτε μάχεσθαι,
ἴν' ἀπέλεθρον ἔχοντας. ὃ μὲν τόξων ἐὺ εἰδώς,

245

Πάνδαρος, υἱὸς δ' αὖτε Λυκάονος εὐχεται εἶναι·

Αἰνείας δ' υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαιο

εὐχεται ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ οἱ ἐστ' Ἀφροδίτη.

ἄλλ' ἄγε δὴ χαζώμεθ' ἐφ' ἵππων, μηδὲ μοι οὕτως

θῦνε διὰ προμάχων, μή πως φίλον ἦτορ ὀλέσσης.”

250

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης

“ μή τι φόβονδ' ἀγόρευ', ἐπεὶ οὐδὰ σέ πεισέμεν οἶω·

οὐ γάρ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι

οὐδὲ καταπτώσσειν· ἔτι μοι μένος ἐμπεδον ἐστίν·

ὀκνείω δ' ἵππων ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ καὶ αὖτως

255

ἀντίον εἴμ' αὐτῶν· τρεῖν μ' οἶκ' ἐᾷ Παλλὰς Ἀθήνη.

τούτῳ δ' οὐ πάλιν αὖτις ἀποΐσεται ὠκείας ἵπποι

ἄμφω ἀφ' ἡμεῖων, εἰ γ' οὖν ἕτερός γε φύγησι.

ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι,

εἰ κέν μοι πολύβουλος Ἀθήνη κῦδος ὀρέξῃ

260

ἀμφοτέρῳ κτείνειν, σὺ δὲ ταῦσδε μὲν ὠκείας ἵππους

αὐτοῦ ἐρυκακέειν, ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας,

Αἰνεΐαιο δ' ἐπαῖξαι μεμνημένος ἵππων,

ἐκ δ' ἐλάσαι Τρώων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.

τῆς γάρ τοι γενεῆς ἦς Τρωί περ εὐρύσπα Ζεὺς

265

δῶχ' υἱὸς ποινὴν Γανυμήδεος, οὐνεκ' ἄριστοι

ἵππων ὅσσοι ἔασιν ὑπ' ἡῷ τ' ἡέλιόν τε.

τῆς γενεῆς ἔκλειψε ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγχίσσης,

λάβρη Λαομέδοντος ὑποσχὼν θήλεας ἵππους.

τῶν οἱ ἐξ ἐγένοντο ἐνὶ μεγάροισι γενέθλη·

270

τοὺς μὲν τέσσαρας αὐτὰς ἔχων ἀτίταλλ' ἐπὶ φάτῃ,

τῷ δὲ δὴ Αἰνεΐα δῶκεν, μήστωρι φόβοιο.

εἰ τούτῳ γε λάβοιμεν, ἀροίμεθά κεν κλέος ἐσθλόν.”

ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,

τῷ δὲ τάχ' ἐγγύθει ἦλθον, ἐλαύνοντ' ὠκείας ἵππους.

γ

τὸν πρότερος πρᾶσέν πε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός

α

“καρτερόθυμε δαΐφρον, ἀγαυοῦ Τυδέος υἱέ,
ἦ μάλα σ’ οὐ βέλος ὤκῃ δαμάσσατο, πικρὸς οἰστός·
νῦν αὖτ’ ἐγχείῃ πειρήσομαι εἴ κε τύχωμι.”

ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐη δολιχόσκιον ἔγχος
καὶ βάλε Τυδεΐδαο κατ’ ἀσπίδα· τῆς δὲ διαπρό
αἰχμὴ χαλκείῃ πταμένη θώρηκι πελάσθη.
τῷ δ’ ἐπὶ μακρὸν ἄνυσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός
“βέβληται κενεῶνα διαμπερές, οὐδέ σ’ οἶω
δηρὸν ἔτ’ ἀνσχήσεσθαι· ἐμοὶ δὲ μέγ’ εὖχος ἔδωκας.”

τὸν δ’ οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης
“ἡμβροτες, οὐδ’ ἔτυχες· ἀτὰρ οὐ μὴν σφῶί γ’ οἶω
πρὶν ἀποπαύσεσθαι πρὶν ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
αἵματος ἄσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.”

ὥς φάμενος προέηκε· βέλος δ’ ἵθυνεν Ἀθήνη
ῥίνα παρ’ ὀφθαλμόν, λευκοὺς δ’ ἐπέρησεν ὀδόντας.
τοῦ δ’ ἀπὸ μὲν γλῶσσαν πρυμνὴν τάμε χαλκὸς ἀτειρής,
αἰχμὴ δ’ ἐξελύθη παρὰ νείατον ἀνθερεῶνα.
ἤριπε δ’ ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε’ ἐπ’ αὐτῷ
αἰόλα παμφανόωντα, παρέτρευσαν δέ οἱ ἵπποι
ὠκύποδες· τοῦ δ’ αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.

Αἰνεΐας δ’ ἀπόρουσε σὺν ἀσπίδι δουρί τε μακρῷ,
δείσας μή πῶς οἱ ἐρυσαιάτο νεκρὸν Ἀχαιοί,
ἀμφὶ δ’ ἄρ’ αὐτῷ βαῖνε λέων ὥς ἀλκὶ πεποιθώς,
πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ’ ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ’ εἴσῃν,
τὸν κτάμεναι μεμαῶς ὅς τις τοῦ γ’ ἀντίος ἔλθοι,
σμερδαλέα ἰάχων. ὃ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ
Τυδεΐδης, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ’ ἄνδρες φέροιεν,
οἷοι νῦν βροτοὶ εἰσ’· ὃ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
τῷ βάλεν Αἰνεΐας κατ’ ἰσχίον, ἔνθα τε μηρός
ἰσχύϊ ἐνστρέφεται, κοτύλην δέ τέ μιν καλέουσιν·
θλάσσε δέ οἱ κοτύλην, πρὸς δ’ ἀμφω ῥῆξε τένοντε·
ᾧσε δ’ ἀπὸ ῥινὸν τρηχὺς λίθος. αὐτὰρ ὃ γ’ ἤρως
ἔστη γνυξ ἐριπών, καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ
γαίης· ἀμφὶ δὲ ὅσσε κελαινὴ νύξ ἐκάλυπεν.
καί νύ κεν ἔνθ’ ἀπόλοιτο ἄναξ ἀνδρῶν Αἰνεΐας,
εἰ μὴ ἄρ’ ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη.

μήτηρ ἣ μιν ὑπ' Ἀγχίση τέκε βουκολέοντι·
 ἀμφὶ δ' ἐὼν φίλον υἷον ἐχεύατο πήχῃ λευκῷ,
 πρόσθε δέ οἱ πέπλοιο φαεινοῦ πτύγμα κάλυψεν,
 ἔρκος ἔμεν βελέων, μή τις Δαναῶν ταχυπῶλων
 χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλοιτο.

315

ἣ μὲν ἐὼν φίλον υἷον ὑπεξέφερεν πολέμοιο·
 οὐδ' υἱὸς Καπανῆος ἐλήθετο συνθεσιῶν
 τάων ἃς ἐπέτελλε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης,
 ἀλλ' ὃ γε τοὺς μὲν εἰὸς ἠρύκακε μώνυχας ἵππους
 νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου, ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας,

320

Αἰνείαιο δ' ἐπαΐξας καλλίτριχας ἵππους
 ἐξέλασεν Τρώων μετ' ἐυκνήμιδας Ἀχαιοὺς,

325

δῶκε δὲ Δηϊπύλῳ ἐτάρῳ φίλῳ, ὃν περὶ πάσης
 τίεν ὀμηλικίης ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ἦδη,
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῇσιν ἐλαννέμεν. αὐτὰρ ὃ γ' ἦρως

ὦν ἵππων ἐπιβὰς λάβεν ἡνία σιγαλόεντα,
 αἶψα δὲ Τυδεΐδην μέθεπεν κρατερώνυχας ἵππους
 ἐμμεμαῶς. ὃ δὲ Κύπριν ἐπώχετο νηλεί χαλκῷ,

330

γιγνώσκων ὅτ' ἀναλκίς ἔην θεός, οὐδὲ θεάων
 τάων αἵ τ' ἀνδρῶν πόλεμον κάτα κοιρανέουσιν,
 οὔτ' ἄρ' Ἀθηναίῃ οὔτε πτολίπορθος Ἐννύ.

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκίχανε πολὺν καθ' ὄμιλον ὀπάζων,
 ἔνθ' ἐπορεξάμενος μεγαθύμου Τυδέος υἱός

335

ἄκρην οὔτασε χεῖρα μετάλμενος ὀξεί δουρί
 ἀβληχρήν· εἴθαρ δὲ δόρυ χροὸς ἀντετόρησεν
 ἀμβροσίου διὰ πέπλου, ὃν οἱ Χάριτες κάμον αὐταί,
 πρυμνὸν ὑπερ θέναρως. ῥέε δ' ἄμβροτον αἶμα θεοῖο,
 ἰχώρ, οἷός πέρ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν·

340

οὐ γὰρ σῖτον ἔδουσ', οὐ πίνουσ' αἶθοπα οἶνον·
 τούνεκ' ἀναίμονές εἰσι καὶ ἀθάνατοι καλέονται.

ἣ δὲ μέγα ἰάχουσα ἀπὸ ἔο κάββαλεν υἷον.

καὶ τὸν μὲν μετὰ χερσὶ ἐρύσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
 κυανέῃ νεφέλῃ, μή τις Δαναῶν ταχυπῶλων
 χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλοιτο·

345

τῇ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης
 “εἶκε, Διὸς θύγατερ, πολέμου καὶ δημοτῆτος.

ἢ οὐ ἄλῃς ὅττι γυναῖκας ἀνάλκιδας ἡπεροπεύεις·
εἰ δὲ σύ γ' ἐς πόλεμον πωλήσῃαι, ἢ τέ σ' οἶω
ῥιγήσῃιν πόλεμόν γε, καὶ εἴ χ' ἐτέρωθι πύθῃαι.” 350

ὥς ἔφαθ', ἢ δ' ἀλίουσ' ἀπεβήσето, τείρετο δ' αἰνῶς.
τὴν μὲν ἄρ' Ἴρις ἐλαῦσα ποδὴνέμος ἔξαγ' ὁμίλου
ἄχθομένην ὁδύνῃσι· μελαίνετο δὲ χροά καλόν.
εὗρεν ἔπειτα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ θούρον Ἄρηα 355
ἡμενον· ἡέρι δ' ἔγχος ἐκέκλιτο καὶ ταχέ' ἵππῳ.
ἢ δὲ γνύξ ἐριποῦσα κασιγνήτοιο φίλοιο,

πολλὰ λισσομένη, χρυσάμπυκας ἦτεεν ἵππους.
“ φίλε κασίγνητε, κόμισαί τέ με δός τέ μοι ἵππους,
ὄφρ' ἐς Ὀλυμπον ἴκωμαι, ἵν' ἀθανάτων ἔδος ἐστίν, 360
λίην ἄχθομαι ἔλκος, ὃ με βροτὸς οὔτασεν ἀνὴρ
Τυδεΐδης, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο.”

ὥς φάτο, τῇ δ' ἄρ' Ἄρης δῶκεν χρυσάμπυκας ἵππους.
ἢ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε ἀκηχεμένη φίλον ἦτορ.
παρ δέ οἱ Ἴρις ἔβαινε καὶ ἡνία λάζετο χερσίν, 365
μάστιξεν δ' ἐλάαν· τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην.

αἶψα δ' ἔπειθ' ἴκοντο θεῶν ἔδος, αἶπὺν Ὀλυμπον.
ἐνθ' ἵππους ἔστησε ποδὴνέμος ὠκέα Ἴρις
λύσας· ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ·
ἢ δ' ἐν γούνασι πίπτε Διώνης δι' Ἀφροδίτῃ, 370
μητρὸς ἐῆς. ἢ δ' ἀγκὰς ἐλάζετο θυγατέρα ἦν,
χειρὶ τέ μιν κατέρεξε, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν.

“ τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, Οὐρανίωνων
μαψιδίως, ὥς εἴ τι κακὸν ῥέζουσιν ἐνωπῇ; ”

τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτῃ 375
“ οὔτά με Τυδέος υἱὸς ὑπέρθυμος Διομήδης,
οὔνεκ' ἐγὼ φίλον υἱὸν ὑπεξέφερον πολέμοιο
Αἰνείαν, ὃς ἐμοὶ πάντων πολὺ φίλτατος ἐστίν.
οὐ γὰρ ἔτι Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή,
ἀλλ' ἦδη Δαναοί γε καὶ ἀθανάτοισι μάχονται.” 380

τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Διώνῃ διὰ θεάων
“ τέτλαθι, τέκνον ἐμόν, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ·
πολλοὶ γὰρ δὴ τλῆμεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
ἐξ ἀνδρῶν, χαλέπ' ἄλγε' ἐπ' ἀλλήλοισι τιθέντες.

τλῇ μὲν Ἄρης, ὅτε μιν Ὠτος κρατερὸς τ' Ἐφιάλτης,
παῖδες Ἀλωῆος, δῆσαν κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ·

385

χαλκῷ δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τρεισκαίδεκα μῆνας.
καὶ νῦ κεν ἐνθ' ἀπόλοιτο Ἄρης ἄτος πολέμοιο,
εἰ μὴ μητρὺν περικαλλῆς Ἡερίβοια

Ἑρμῇ ἐξήγγειλεν ὃ δ' ἐξέκλεψεν Ἀρηά

390

ἤδη τειρόμενον, χαλεπὸς δέ ἐ δεσμὸς ἐδάμνα.

τλῇ δ' Ἥρη, ὅτε μιν κρατερὸς πάϊς Ἀμφιτρύωνος
δεξιτερόν κατὰ μαζὸν ὀιστῷ τριγλώχινι

βεβλήκει· τότε καὶ μιν ἀνήκεστον λάβεν ἄλγος.

τλῇ δ' Αἰδης ἐν τοῖσι πελώριος ὠκὺν ὀιστόν,

395

εὐτέ μιν ὧτὸς ἀνὴρ, υἱὸς Διὸς αἰγιόχοιο,

ἐν Πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλὼν ὀδύνῃσιν ἔδωκεν.

αὐτὰρ ὃ βῆ πρὸς δῶμα Διὸς καὶ μακρὸν Ὀλυμπον

κῆρ ἄχέων, ὀδύνῃσι πεπαρμένος· αὐτὰρ ὀιστὸς

ὦμῳ ἐνὶ στιβαρῷ ἠλήλατο, κῆδε δὲ θυμόν.

400

τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσων

ἠκέσατ'· οὐ μὴν γάρ τι καταθνητός γε τέτυκτο.

[σχέτλιος, ὁμβριμοεργός, ὃς οὐκ ὄθει' αἴσουλα ῥέζων,

ὃς τόξοισιν ἔκηδε θεοὺς οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν.]

σοὶ δ' ἐπὶ τοῦτον ἀνῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

405

νήπιος, οὐδὲ τὸ οἶδε κατὰ φρένα Τυδέος υἱός,

ὅττι μάλ' οὐ δηναιὸς ὃς ἀθανάτοισι μάχεται,

οὐδέ τί μιν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάζουσιν

ἔλθόντ' ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δημοτῆτος.

τῷ νῦν Τυδεΐδης, εἰ καὶ μάλα καρτερός ἐστιν,

410

φραζέσθω μή τίς οἱ ἀμείνων σείῳ μάχεται,

μὴ δὴν Αἰγιάλεια περίφρων Ἀδρηστίνη

ἐξ ὕπνου γοόωσα φίλους οἰκῆας ἐγείρη,

κουριδιον ποθέουσα πόσιν, τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν,

ἰφθίμη ἄλοχος Διομήδεος ἱπποδάμοιο."

415

ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρησιν ἀπ' ἰχῷ χειρὸς ὁμόργνυ

ἄλθετο χεῖρ, ὀδύναι δὲ κατηπιόωντο βαρεῖαι.

αἱ δ' αὖτ' εἰσορόωσαι Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη

κερτομίοις ἐπέεσσι Δία Κρονίδην ἐρέθιζον.

τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

“ Ζεῦ πάτερ, ἥ ῥά τί μοι κεχολώσεται ὅττι κε εἶπω;
 ἥ μάλα δὴ τινα Κύπρις Ἀχαιάδων ἀνιείσα
 Τρῳσὶν ἅμα σπείσθαι, τοὺς νῦν ἔκπαγλα φίλησεν,
 τῶν τινὰ καρρέζουσα Ἀχαιάδων ἐνπέπλων
 πρὸς χρυσῇ περόνῃ καταμύξατο χεῖρα ἀραιήν.”

425

ὥς φάτο, μεῖδῃσεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 καὶ ῥα καλεσσάμενος προσέφη χρυσῇν Ἀφροδίτην
 “ οὐ τοι, τέκνον ἐμόν, δέδοται πολεμήια ἔργα,
 ἀλλὰ σύ γ' ἡμερόεντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο·
 ταῦτα δ' Ἀρηι θεῶ καὶ Ἀθήνῃ πάντα μελήσει.”

430

ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 Αἰνεΐα δ' ἐπόρουσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
 γινώσκων ὃ οἱ αὐτὸς ὑπείρεχε χεῖρας Ἀπόλλων
 ἀλλ' ὃ γ' ἄρ' οὐδὲ θεὸν μέγαν ἄζετο, ἵετο δ' αἰεὶ
 Αἰνεΐαν κτεῖναι καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.

435

τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων,
 τρὶς δέ οἱ ἐστυφέλιξε φαεινὴν ἀσπίδ' Ἀπόλλων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος,
 δεινὰ δ' ὁμοκλήσας προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων
 “ φράζεο Τυδεΐδῃ καὶ χάζεο, μηδὲ θεοῖσιν
 ἴσ' ἔθελε φρονέειν, ἐπεὶ οὐ ποτε φῦλον ὁμοῖον
 ἀθανάτων τε θεῶν χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων.”

440

ὥς φάτο, Τυδεΐδης δ' ἀνεχάζετο τυτθὸν ὀπίσσω,
 μῆνιν ἀλευάμενος ἐκατηβόλου Ἀπόλλωνος.

Αἰνεΐαν δ' ἀπάτερθεν ὁμίλου θῆκεν Ἀπόλλων

445

Περγάμῳ εἰν ἱερῇ, ὅθι οἱ νηὸς γε τέτυκτο.

ἦ τοι τὸν Λητώ τε καὶ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα

ἐν μεγάλῳ ἀδύτῳ ἀκέοντό τε κύδαινόν τε

αὐτὰρ ὃ εἰδῶλον τεῦξ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων

αὐτῷ τ' Αἰνεΐα ἵκελον καὶ τεύχεσι τοῖον,

450

ἀμφὶ δὲ εἰδῶλῳ Τρῶες καὶ δῖοι Ἀχαιοί

δῆρουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας

ἀσπίδας εὐκύκλους λαισῆιά τε πτερόεντα.

δὴ τότε θοῦρον Ἄρῃα προσηΐδα Φοῖβος Ἀπόλλων

“ Ἄρες ἀρές, βροτολοιγὲ μαιφόνε, τειχεσιπλήτῃ,

455

ἢ ἂν δὴ τόνδ' ἄνδρα μάχης ἐρύσαιο μετελθών,

Τυδείδην ; ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο.
Κύπριδα μὲν πρῶτα σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος."

ὥς εἰπὼν αὐτὸς μὲν ἐφέζετο Περγάμῳ ἄκρῃ, 460
Τρώας δὲ στίχας οὖλος Ἄρης ὥτρυνε μετελθὼν,
εἰδόμενος Ἀκάμαντι βοῶ ἡγήτορι Θρηκῶν.

νιάσι δὲ Πριάμοιο διοτρεφέεσσι κέλευεν
"ὦ νιεῖς Πριάμοιο διοτρεφέος βασιλῆος, 465
ἐς τί ἐτι κτείνεσθαι ἐάσετε λαὸν Ἀχαιοῖς ;

ἢ εἰς ὃ κεν ἀμφὶ πύλης εὐποιήτησι μάχωνται ;
κεῖται ἀνὴρ ὃν ἴσον ἐτίομεν Ἑκτορι δῖῳ,
Αἰνείας υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαιο.

ἀλλ' ἄγετ' ἐκ φλοίσβοιο σαώσομεν ἐσθλὸν ἑταῖρον." 470
ὥς εἰπὼν ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.

ἐνθ' αὖ Σαρπηδὼν μάλα νείκεσεν Ἑκτορα δῖον.

"Ἑκτορ, πῇ δὴ τοι μένος οἴχεται ὃ πρὶν ἔχεσκες ;
φῆς που ἄτερ λαῶν πόλιν ἐξέμεν ἡδ' ἐπικούρων
οἶος, σὺν γαμβροῖσι κασιγνήτοισί τε σοῖσιν 475

τῶν νῦν οὐ τιν' ἐγὼ ἰδέειν δύναμ' οὐδὲ νοῆσαι,
ἀλλὰ καταπτώσσουσι, κύνες ὥς ἀμφὶ λέοντα·
ἡμεῖς δ' αὖ μαχόμεσθ', οἳ πέρ τ' ἐπίκουροι ἐνειμεν.

καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν μάλα τηλόθεν ἴκω·
τηλοῦ γὰρ Λυκίῃ, Ξάνθῳ ἐπι δινηεντι,
ἐνθ' ἄλοχόν τε φίλην ἔλιπον καὶ νήπιον υἱόν, 480

καδὲ κτήματα πολλά, τὰ ἔλδεται ὃς κ' ἐπιδευής.
ἀλλὰ καὶ ὥς Λυκίους ὀτρύνω καὶ μέμον' αὐτός
ἀνδρὶ μαχήσασθαι· ἀτὰρ οὐ τί μοι ἐνθάδε τοῖον

οἶόν κ' ἡὲ φέροιεν Ἀχαιοὶ ἢ κεν ἄγοιεν.
τύνῃ δ' ἔστηκας, ἀτὰρ οὐδ' ἄλλοισι κελεύεις 485
λαοῖσιν μενέμεν καὶ ἀμυνέμεναι ὥρεσσιν.

μή πως, ὥς αἰψῖσι λίνου ἀλόντε πανάγρου,
ἀνδράσι δυσμενέεσσι ἔλωρ καὶ κῦρμα γένησθε,
οἳ δὲ τάχ' ἐκπέρσουσ' ἐν ναιομένην πόλιν ὑμῖν.

σοὶ δὲ χρὴ τάδε πάντα μέλειν νύκτας τε καὶ ἡμῶρ,
ἀρχοὺς λισσομένῳ τηλεκλειτῶν ἐπικούρων
πυλεμέως ἐχέμεν, κρατερὴν δ' ἀποθέσθαι ἐνιπὴν." 490

ὥς φάτο Σαρπηδών, δάκε δὲ φρένας Ἑκτορι μῦθος.
αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων ξὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,

πάλλων δ' ὀξέα δοῦρε κατὰ στρατὸν ὥχετο πάντη, 495

ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν.

οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.

Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες οὐδὲ φόβηθεν.

ὥς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει ἱερὰς κατ' ἀλωάς

ἀνδρῶν λικμώντων, ὅτε τε ξανθὴ Δημήτηρ 500

κρίνη ἐπειγομένων ἀνέμων καρπὸν τε καὶ ἄχνας,

αἱ δ' ὑπολευκαίνονται ἀχυρμιαί, ὥς τὸτ' Ἀχαιοι

λευκαὶ ὑπερθ' ἐγένοντο κονισάλῳ, ὃν ῥα δι' αὐτῶν

οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον ἐπέπληγον πόδες ἵππων,

ἅψ ἐπιμισγομένων· ὑπὸ δὲ στρέφον ἥνιοχῆες. 505

οἱ δὲ μένος χειρῶν ἰθὺς φέρον. ἀμφὶ δὲ νύκτα

θοῦρος Ἄρης ἐκάλυψε μάχῃ Τρώεσσι ἀρήγων,

πάντοσ' ἐποιχόμενος· τοῦ δὲ κραίαῖεν ἐφετμάς

Φοίβου Ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὃς μιν ἀνώγει

Τρωσὶν θυμὸν ἐγείραι, ἐπεὶ ἶδε Παλλάδ' Ἀθήνην 510

οἰχομένην· ἥ γάρ ῥα πέλεν Δαναοῖσιν ἀρηγών.

αὐτὸς δ' Αἰνείαν μάλα πίονος ἐξ ἀδύτοιο

ἦκε, καὶ ἐν στήθεσσι μένος βάλε ποιμένι λαῶν.

Αἰνείας δ' ἐτάροισι μεθίστατο· τοὶ δὲ χάρησαν

ὥς εἶδον ζῶόν· τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα

καὶ μένος ἐσθλὸν ἔχοντα· μετάλλησάν γε μὲν οὐ τι 515

οὐ γὰρ ἔα πόνος ἄλλος, ὃν ἀργυρότοξος ἔγειρεν

Ἄρης τε βροτολοιγὸς Ἔρις τ' ἄμοτον μεμαυῖα.

τοὺς δ' Αἴαντε· δύω καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης

ὦτρυνον Δαναοὺς πολεμιζέμεν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ 520

οὔτε βίας Τρώεσσιν ὑπεδείδισαν οὔτε ἰωκάς,

ἀλλ' ἔμενον νεφέλῃσι ἐοικότες, ἃς τε Κρονίων

νηνεμῆς ἔστησεν ἐπ' ἀκροπόλοισιν ὄρεσσι

ἀτρέμας, ὅφρ' εὖδῃσι μένος Βορέας καὶ ἄλλων

ζαχρηῶν ἀνέμων, οἳ τε νέφεα σκιάοντα

πνοιῇσιν λιγυρῇσι διασκιδνᾷσιν ἀέντες. 525

ὥς Δαναοὶ Τρώας μένον ἔμπεδον οὐδὲ φέβοντο.

Ἀτρεΐδης δ' ἀν' ὄμιλον ἐφοῖτα πολλὰ κελεύων.

“ὦ φίλοι, ἄνδρες ἔστε καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἔλεσθε,
ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμῖνας. 530

αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σόοι ἢ πέφανται,
φευγόντων δ' οὔτ' ἄρ κλέος ὄρνυται οὔτε τις ἀλκή.”

ἦ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ θεῶς, βάλε δὲ πρόμον ἄνδρα,
Αἰνείω ἔταρον μεγαθύμου Δηικόωντα

Περγασίδην, ὃν Τρῶες ὁμῶς Πριάμοιο τέκεσσαν 535

τίον, ἐπεὶ θεὸς ἔσκε μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι.

τόν ῥα κατ' ἀσπίδα δουρὶ βάλεν κρείων Ἀγαμέμνων·

ἦ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἷσατο χαλκός,

νειαίρη δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστήηρος ἔλασσεν.

δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 540

ἐνθ' αὐτ' Αἰνεΐας Δαναῶν ἔλεν ἄνδρας ἀρίστους,

ὤϊε Διοκλῆος Κρήθωνά τε Ὀρσίλοχόν τε,

τῶν ῥα πατὴρ μὲν ἔναιεν ἐκτιμένη ἐνὶ Φηρῇ

Ἀφνειὸς βιότοιο, γένος δ' ἦν ἐκ ποταμοῖο

Ἀλφειοῦ, ὃς τ' εὐρὺν ῥέει Πυλίων διὰ γαίης, 545

ὃς τέκετ' Ὀρσίλοχον πολέεσσ' ἄνδρεσσι ἄνακτα·

Ὀρσίλοχος δ' ἄρ' ἔτικτε Διοκλῆα μεγάθυμον,

ἐκ δὲ Διοκλῆος διδυμάονε παῖδε γενέσθην

Κρήθων Ὀρσίλοχός τε, μάχης ἐν εἰδότε πάσης.

τὼ μὲν ἄρ' ἠβήσαντε μελαινάων ἔπι νηῶν 550

Ἴλιον εἰς εὐπωλον ἄμ' Ἀργείοισιν ἐπέσθην,

τιμὴν Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ

ἀρνυμένω· τὼ δ' αὖθι τέλος θανάτοιο κάλυψεν.

οἷω τῷ γε λέοντε δύω ὄρεος κορυφῇσιν

ἔτραφέτην ὑπὸ μητρὶ βαθείης τάρφεσιν ὕλης· 555

τὼ μὲν ἄρ' ἀρπάζοντε βόας καὶ ἵφια μῆλα

σταθμοὺς ἀνθρώπων κεραΐζετον, ὄφρα καὶ αὐτῷ

ἀνδρῶν ἐν παλάμῃσι κατέκταθεν ὀξεί χαλκῷ·

τοῖω τὼ χεῖρεσσιν ὑπ' Αἰνεΐαιο δαμέντε

καππεσέτην, ἐλάττησι ἐοικότες ὑψηλῇσιν. 560

τὼ δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρηΐφίλος Μενέλαος,

βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ,

σείων ἐγχείην· τοῦ δ' ὤτρυνεν μένος Ἀρης

τὰ φρονέων, ἵνα χερσὶν ὑπ' Αἰνεΐαιο δαμείη.

τὸν ἶδεν Ἀντίλοχος μεγαθύμου Νέστορος υἱός,
βῆ δὲ διὰ προμάχων· περὶ γὰρ δῖε ποιμένι λαῶν,
μή τι πάθοι, μέγα δέ σφας ἀποσφήλῃει πόνοιο.
565

τὼ μὲν δὴ χεῖράς τε καὶ ἔγχεα ὀξυόεντα
ἀντίον ἀλλήλων ἐχέτην μεμαῶτε μάχεσθαι,
Ἀντίλοχος δὲ μάλ' ἄγχι παρίστατο ποιμένι λαῶν.
570

Αἰνείας δ' οὐ μείνει, θόος περ ἐὼν πολεμιστής,
ὥς εἶδεν δύο φῶτε παρ' ἀλλήλοισι μένοντε.
οἱ δ' ἐπεὶ οὖν νεκροὺς ἔρυσαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
τὼ μὲν ἄρα δειλῶ βαλέτην ἐν χερσὶν ἐταίρων,
αὐτῷ δὲ στρεφθέντε μετὰ πρώτοισι μαχέσθην.
575

ἐνθα Πυλαιμένεα ἐλέτην ἀτάλαντον Ἄρηι,
ἄρχον Παφλαγόνων μεγαθύμων ἀσπιστάων.
τὸν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος
ἔστεῳτ' ἔγχεϊ νύξε, κατὰ κληῖδα τυχήσας·

Ἀντίλοχος δὲ Μύδωνα βάλ' ἠνίοχον θεράποντα,
580
ἔσθλὸν Ἀτυμνιάδην—ὃ δ' ὑπέστρεφε μώνυχας ἵππους—,
χερμαδίῳ ἀγκῶνα τυχὼν μέσον· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
ἠνία λεύκ' ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν.

Ἀντίλοχος δ' ἄρ' ἐπαίξας ξίφει ἤλασε κόρσῃν·
αὐτὰρ ὃ γ' ἀσθμαίνων ἐνεργέος ἔκπεσε δίφρου
585
κύμβαχος ἐν κονίῃσιν ἐπὶ βρεχμὸν τε καὶ ὤμους.
δηθὰ μάλ' ἐστήκει (τύχε γάρ ῥ' ἀμάθοιο βαθείης),
ὄφρ' ἵππῳ πλήξαντε χαμαὶ βάλον ἐν κονίῃσιν.

τοὺς δ' ἵμας Ἀντίλοχος, μετὰ δὲ στρατὸν ἤλας Ἀχαιῶν.

τοὺς δ' Ἑκτωρ ἐνόησε κατὰ στίχας, ὥρτο δ' ἐπ' αὐτοὺς
κεκληγώς· ἅμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες
591

καρτεραί. ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ πότνι Ἐνυώ,
ἣ μὲν ἔχουσα κυδοιμὸν ἀναιδέα δηιοτήτος·
Ἄρης δ' ἐν παλάμῃσι πελώριον ἔγχος ἐνώμα,
φοίτα δ' ἄλλοτε μὲν πρόσθ' Ἑκτορος ἄλλοτ' ὀπισθεν.
595

τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοήν ἀγαθὸς Διομήδης.
ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀπάλαμνος, ἰὼν πολέος πεδίοιο,
στήῃ ἐπ' ὠκυρόῳ ποταμῷ ἄλαδε προρέοντι,
ἀφρώ μορμύροντα ἰδὼν, ἀνά τ' ἔδραμ' ὀπίσσω,
ὥς τότε Τυδεΐδης ἀνεχάζετο, εἶπέ τε λαῷ

“ὦ φίλοι, οἶον δὴ θαυμάζομεν Ἑκτορα δῖον
αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστὴν.
τῷ δ' αἰεὶ πάρα εἰς γε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει·
καὶ νῦν οἱ πάρα κείνος Ἄρης, βροτῷ ἀνδρὶ ἐοικώς.
ἀλλὰ πρὸς Τρῶας τετραμμένοι αἰὲν ὀπίσσω
εἴκετε, μῆδὲ θεοῖς μενεαίνετε ἴφι μάχεσθαι.”

605

ὣς ἄρ' ἔφη, Τρῶες δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθον αὐτῶν.
ἐνθ' Ἑκτωρ δύο φῶτε κατέκτανε εἰδότε χάρμης,
εἷν ἐνὶ δῖφρῳ ἐόντε, Μενέσθην Ἀγχίαλόν τε.

610

τὼ δὲ πεσόντ' ἐλέησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
στήν δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
καὶ βάλεν Ἀμφιον Σελάγου υἱόν, ὃς ῥ' ἐνὶ Παισῷ
ναῖε πολυκτῆμων πολυλήιος· ἀλλὰ ἔ μοῖρα

ἦγ' ἐπικουρήσοντα μετὰ Πρίαμόν τε καὶ νῆας.

τόν ῥα κατὰ ζωστήρα βάλεν Τελαμώνιος Αἴας,
νειαίρη δ' ἐν γαστρὶ πάγῃ δολιχόσκιον ἔγχος,
δούπησεν δὲ πεσών. ὃ δ' ἐπέδραμε φαίδιμος Αἴας

615

τεύχεα συλήσων· Τρῶες δ' ἐπὶ δούρατ' ἔχευαν
ὀξέα παμφανόωντα, σάκος δ' ἀνεδέξατο πολλά.

αὐτὰρ ὃ λαῆ προσβάς ἐκ νεκροῦ χάλκεον ἔγχος
ἐσπάσατ'· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλά
ῥομοῖν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσω.

620

δείσε δ' ὃ γ' ἀμφίβασιν κρατερὴν Τρώων ἀγερῶχων,
οἳ πολλοί τε καὶ ἐσθλοὶ ἐφέστασαν ἔγχε' ἔχοντες,

οἳ ἔ μέγαν περ ἐόντα καὶ ἰφθιμον καὶ ἀγαυόν
ᾧσαν ἀπὸ σφείων· ὃ δὲ χασσάμενος πελεμίσθη.

625

ὣς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·

Τληπόλεμον δ' Ἡρακλείδην ἦν τε μέγαν τε
ᾧρσεν ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι μοῖρα κραταιή.

οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
υἱὸς θ' υἱωνός τε Διὸς νεφεληγερέταο,

630

τὸν καὶ Τληπόλεμος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν.

“Σαρπηδὸν Λυκίων βουληφόρε, τίς τοι ἀνάγκη
πτώσσειν ἐνθάδ' ἐόντι μάχης ἀδαήμονι φωπὶ ;

ψευδόμενοι δέ σέ φασι Διὸς γόνον αἰγιόχοιο
εἶναι, ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπιδεύεαι ἀνδρῶν

οἱ Διὸς ἐξεγένοντο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων.
 ἄλλοιόν τινά φασι βίην Ἡρακληείην
 εἶναι, ἐμὸν πατέρα θρασυμένονα θυμολέοντα,
 ὃς ποτε δεῦρ' ἔλθων ἐνεχ' ἵππων Λαομέδοντος
 640
 ἐξ οἷης σὺν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν
 Ἰλίου ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγνιάς.
 σοὶ δὲ κακὸς μὲν θυμός, ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.
 οὐδέ τί σε Τρώεσσιν οἶομαι ἄλκαρ ἔσσεσθαι
 ἔλθόντ' ἐκ Λυκίης, οὐδ' εἰ μάλα καρτερός ἐσσι,
 645
 ἀλλ' ὑπ' ἐμοὶ δμηθέντα πύλας Ἀΐδαο περήσειν."

τὸν δ' αὖ Σαρπηδὼν Λυκίων ἀγὸς ἀντίον ἤρδα
 "Τληπόλεμ', ἧ τοι κείνος ἀπώλεσε Ἴλιον ἱρήν
 ἀνέρος ἀφραδίῃσιν ἀγανοῦ Λαομέδοντος,
 ὃς ῥά μιν εὖ ἔρξαντα κακῶ ἠνίπαπε μύθῳ,
 650
 οὐδ' ἀπέδωχ' ἵππους ὧν εἵνεκα τηλόθεν ἦλθεν.
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
 ἐξ ἐμέθεν τεύξεσθαι, ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
 εὖχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἀΐδι κλυτοπόλῳ."

ὥς φάτο Σαρπηδὼν, ὃ δ' ἀνέσχετο μείλινον ἔγχος
 655
 Τληπόλεμος. καὶ τῶν μὲν ἁμαρτῇ δούρατα μακρὰ
 ἐκ χειρῶν ἤριξαν. ὃ μὲν βάλεν αὐχένα μέσσον
 Σαρπηδὼν, αἰχμὴ δὲ διαμπερὲς ἦλθ' ἀλεγεινῇ,
 τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψεν
 Τληπόλεμος δ' ἄρα μηρὸν ἀριστερόν ἔγχρ' ἐκ μακρῷ
 660
 βεβλήκειν, αἰχμὴ δὲ διέσσυτο μαιμώωσα,
 ὁστὲν ἔγχριμφθεῖσα· πατὴρ δ' ἔτι λοιγὸν ἄμυνεν.

οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δίοι ἐταῖροι
 ἐξέφερον πολέμοιο· βάρυνε δέ μιν δόρυ μακρόν
 ἐλκόμενον. τὸ μὲν οὐ τις ἐπεφράσατ' οὐδὲ νόησεν,
 665
 μηροῦ ἐξερύσαι δόρυ μείλινον, ὅφρ' ἐπιβαίῃ,
 σπευδόντων· τοῖον γὰρ ἔχον πόνον ἀμφιέποντες.

Τληπόλεμον δ' ἐτέρωθεν ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί
 ἐξέφερον πολέμοιο. νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς
 τλήμονα θυμὸν ἔχων, μαίμησε δὲ οἱ φίλον ἦτορ.
 670

μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν
 ἢ προτέρῳ Διὸς υἱὸν ἐριγδούποιο διώκοι,

ἦ ὃ γε τῶν πλεόνων Λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῇ μεγαλήτορι μόρσιμον ἦεν
ἴφθιμον Διὸς υἱὸν ἀποκτάμεν ὀξεί χαλκῷ·

675

τῷ ῥα κατὰ πληθὺν Λυκίων τράπε θυμὸν Ἀθήνη,
ἐνθ' ὃ γε Κοίρανον εἶλεν Ἀλάστορά τε Χρομίον τε
Ἀλκανδρόν θ' Ἀλιόν τε Νοήμονά τε Πρύτανίν τε,
καί νύ κ' ἔτι πλέονας Λυκίων κτάνε διὸς Ὀδυσσεύς,
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε μέγας κορυθαίολος Ἑκτωρ.

680

βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
δεῖμα φέρων Δαναοῖσι· χάρη δ' ἄρα οἱ Διὸς υἱός
Σαρπηδὼν προσιόντι, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν.

“ Πριαμιδῃ, μὴ δὴ με ἔλωρ Δαναοῖσιν ἐάσης
κεῖσθαι, ἀλλ' ἐπάμυνον. ἔπειτά με καὶ λίποι αἰὼν
ἐν πόλι ὑμετέρῃ, ἐπεὶ οὐκ ἄρα μέλλον ἐγὼ γε
νοστήσας οἰκόνδε, φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν,
εὐφρανέειν ἄλοχόν τε φίλῃν καὶ νήπιον υἱόν.”

685

ὥς φάτο. τὸν δ' οὐ τι προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ,
ἀλλὰ παρήϊξεν, λεληημένος ὄφρα τάχιστα
ῥσσαιτ' Ἀργεῖους, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτα.

690

οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα διὸι ἐταῖροι
εἶσαν ὑπ' αἰγιόχοιο Διὸς περικαλλεί φηγῶ,
ἐκ δ' ἄρα οἱ μηροῦ δόρυ μείλινον ὥσε θύραζε
ἴφθιμος Πελάγων, ὃς οἱ φίλος ἦεν ἐταῖρος·

695

τὸν δ' ἔλιπε ψυχὴ, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς.
αὐτίς δ' ἀμπνύνθη, περὶ δὲ πνοιὴ Βορέας
ζώγρει ἐπιπνεύουσα κακῶς κεκαφηότα θυμόν.

Ἀργεῖοι δ' ὑπ' Ἀρηι καὶ Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ
οὔτε ποτὲ προτρέποντο μελαινάων ἐπὶ νηῶν
οὔτε ποτ' ἀντεφέροντο μάχῃ, ἀλλ' αἰὲν ὀπίσσω
χάζονθ', ὥς ἐπύθοντο μετὰ Τρώεσσι· Ἀρηα.

700

ἐνθα τίνα πρῶτον τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξαν
Ἑκτωρ τε Πριάμοιο παῖς καὶ χάλκεος Ἀρης·
ἀντίθεον Τεύθραντ', ἐπὶ δὲ πλήξιππον Ὀρέστην,
Τρῆχόν τ' αἰχμητὴν Αἰτώλιον, Οἰνόμαόν τε,
Οἰνοπίδην θ' Ἐλεον, καὶ Ὀρέσβιον αἰολομίτρην,
ὃς ῥ' ἐν ὕλῃ ναίεσκε μέγα πλούτοιο μεμηλώς,

705

λίμνη κεκλιμένος Κηφισίδι· παρ δέ οἱ ἄλλοι
ναῖον Βοιωτοί, μάλα πίονα δῆμον ἔχοντες.

710

τοὺς δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

“ὦ πόποι, αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη,
ἧ ῥ' ἄλιον τὸν μῦθον ὑπέστημεν Μενελάῳ,

715

Ἴλιον ἐκπέρσαντ' ἐντείχεον ἀπονέεσθαι,
εἰ οὕτω μαίνεσθαι ἐάσομεν οὐλον Ἄρηα.
ἄλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶι μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.”

ὥς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

ἧ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους

720

Ἥρη πρέσβα θεά, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνοιο·

Ἥβη δ' ἄμφ' ὀχέεσσι θοῶς βάλε καμπύλα κύκλα
χάλκει' ὀκτάκνημα, σιδηρέῳ ἄξονι ἁμφίς.

τῶν ἧ τοι χρυσῆ ἵτυς ἄφθιτος, αὐτὰρ ὑπερθεν

χάλκε' ἐπίσσωτρα προσαρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι·

725

πλήμναι δ' ἀργύρου εἰσὶ περιδρομοὶ ἁμφοτέρωθεν.

δίφρος δὲ χρυσέοισι καὶ ἀργυρέοισιν ἱμάσιν

ἐντέταται, δοιαί δὲ περιδρομοὶ ἄντυγες εἰσίν.

τοῦ δ' ἐξ ἀργύρεος ῥυμὸς πέλεν· αὐτὰρ ἐπ' ἄκρῳ

δῆσεν χρύσειον καλὸν ζυγόν, ἐν δὲ λέπαδνα

730

κάλ' ἔβαλεν, χρύσει'. ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν Ἥρη

ἵππους ὠκύποδας, μεμαυῖ ἔριδος καὶ ἀντῆς.

αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγίοχοιο,

πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρός ἐπ' οὔδει,

ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτῇ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν,

735

ἧ δὲ χιτῶν' ἐνδύσα Διὸς νεφεληγερέταο

τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.

ἁμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετ' αἰγίδα θυσανόεσσαν

δεινὴν, ἣν πέρι μὲν πάντῃ φόβος ἐστεφάνωται,

ἐν δ' ἔρις, ἐν δ' ἀλκή, ἐν δὲ κρυόεσσα ἰωκή,

740

ἐν δέ τε Γοργεῖη κεφαλῇ δεινοῖο πελώρου

δεινὴ τε σμερδνὴ τε, Διὸς τέρας αἰγίοχοιο.

κρατὶ δ' ἐπ' ἁμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάλῃρον
χρυσείην, ἑκατὸν πολίων πρυλίσσ' ἀραρυῖαν.

ἐς δ' ὄχρεα φλόγεα ποσὶ βήσετο, λάζετο δ' ἔγχος
βριθὺ μέγα στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
ἡρώων τοῖσιν τε κοτέσσεται ὀμβριμοπάτρη.

745

Ἥρη δὲ μᾶστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους·
αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον Ὀραι,
τῆς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὐλύμπός τε,
ἡμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος ἥδ' ἐπιθεῖναι.

750

τῇ ῥα δι' αὐτῶν κεντρηνεκέας ἔχον ἵππους.
εὖρον δὲ Κρονίωνα θεῶν ἄτερ ἡμενον ἄλλων
ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.

ἔνθ' ἵππους στήσασα θεὰ λευκώλενος Ἥρη

755

Ζῆν' ὑπατον Κρονίδην ἐξείρετο καὶ προσέειπεν

“ Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίξῃ Ἄρει τάδε ἔργ' αἰδήλα ;

ὅσάτιόν τε καὶ οἶον ἀπώλεσε λαὸν Ἀχαιῶν

μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐμοὶ δ' ἄχος. οἱ δὲ ἔκηλοι

τέρπονται Κύπρις τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,

760

ἄφρονα τοῦτον ἀνέντες, ὅς οὔ τινα οἶδε θέμιστα.

Ζεῦ πάτερ, ἥ ῥά τί μοι κεχολώσεται εἴ κεν Ἄρηα

λυγρῶς πεπληγυῖα μάχης ἐξαποδίωμαι ;”

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς

“ ἄγρει μῆν οἱ ἔπορσον Ἀθηναίην ἀγελείην,

765

ἥ ἐ μάλιστ' εἴωθε κακῆς ὀδύνῃσι πελάζειν.”

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,

μᾶστιξεν δ' ἵππους· τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην

μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.

ὅσσον δ' ἡεροειδὲς ἀνὴρ ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν

770

ἡμενος ἐν σκοπιῇ, λεύσσων ἐπὶ οἶνοπα πόντον,

τόσσον ἐπὶ θρώσκουσι θεῶν ὑψηχέες ἵπποι.

ἀλλ' ὅτε δὴ Τροίην ἱξον ποταμῷ τε ῥέοντε,

ἦχι ῥοὰς Σιμόεις συμβάλλετον ἡδὲ Σκάμανδρος,

ἔνθ' ἵππους ἔστησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη

775

λύσας' ἐξ ὀχέων, περὶ δ' ἡέρα πουλὺν ἔχευεν·

τοῖσιν δ' ἀμβροσίην Σιμόεις ἀνέτειλε νέμεσθαι.

αἱ δὲ βάτην, τρήρῳσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι,

ἀνδράσιν Ἀργείοισιν ἀλεξέμεναι μεμανῦναι.

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἱκανὸν ὄθι πλείστοι καὶ ἄριστοι·

ἔστασαν, ἀμφὶ βίην Διομήδεος ἵπποδάμοια
εἰλόμενοι, λείουσι ἐοικότες ὠμοφάγοισιν
ἢ συσὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν,
ἔνθα στᾶσ' ἦυσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,

Στέντορι εἰσαμένη μεγαλήτορι χαλκεοφώνῳ.

785

ὃς τόσον αὐδῆσασχ' ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα.

“ αἰδώς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγητοί.

ὄφρα μὲν ἐς πόλεμον πωλέσκετο δῖος Ἀχιλλεύς,

οὐδέ ποτε Τρῶες πρὸ πυλάων Δαρδανιάων

οἴχνεσκον· κείνου γὰρ ἐδείδισαν ὄμβριμον ἔγχος·

790

νῦν δὲ ἐκὰς πόλιος κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχονται.”

ὥς εἰποῦσ' ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.

Τυδεΐδῃ δ' ἐπόρουσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

εὔρε δὲ τὸν γε ἄνακτα παρ' ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι

ἔλκος ἀναψύχοντα τό μιν βάλε Πάνδαρος ἰψῷ.

795

ἰδρῶς γάρ μιν ἔτειρεν ὑπὸ πλατέος τελαμῶνος

ἀσπίδος εὐκύκλου· τῷ τείρετο, κάμνε δὲ χεῖρα,

ἂν δ' ἰσχων τελαμῶνα κελαινεφὲς αἶμ' ἀπομόργνυ.

ἵππείου δὲ θεὰ ζυγοῦ ἤψατο, φώνησέν τε

“ ἢ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γείνατο Τυδεύς.

800

Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἔην δέμας, ἀλλὰ μαχητῆς

καὶ ῥ' ὅτε πέρ μιν ἐγὼ πολεμιζέμεν οὐκ εἴασκον

οὐδ' ἐκπαιφάσσειν, ὅτε τ' ἤλυθε νόσφιν Ἀχαιῶν

ἄγγελος ἐς Θήβας, πολέας μετὰ Καδμείωνας,

δαίνυσθαί μιν ἄνωγον ἐνὶ μεγάροισι ἔκηλον·

805

αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἔχων ὃν καρτερόν, ὥς τὸ πάρος περ,

κούρους Καδμείων προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκα

[ῥηιδίως· τοίη οἱ ἐγὼν ἐπιτάρροθος ἦα].

σοὶ δ' ἢ τοι μὲν ἐγὼ παρά θ' ἵσταμαι ἠδὲ φυλάσσω,

καὶ σε προφρονέως κέλομαι Τρῶεσσι μάχεσθαι·

810

ἀλλὰ σευ ἢ κάματος πολυαῖξ γυῖα δέδυκεν,

ἢ νύ σέ που δέος ἰσχει ἀκήριον. οὐ σύ γ' ἔπειτα

Τυδέος ἔκγονός ἐσσι δαΐφρονος Οἰνεΐδαο.”

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερός Διομήδης·

“ γινώσκω σε, θεὰ θύγατερ Διὸς αἰγιόχοιο·

815

τῷ τοι προφρονέως ἐρέω ἔπος οὐδ' ἐπικεύσω.

οὔτε τί με δέος ἴσχει ἀκήριον οὔτε τις ὄκνος,
ἀλλ' ἔτι σέων μέμνημαι ἐφετμέων, ἃς ἐπέτειλας.

οὐ μ' εἷας μακάρεσσι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι
τοῖς ἄλλοις, ἀτὰρ εἴκε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
ἔλθῃσ' ἐς πόλεμον, τήν γ' οὐτάμεν ὀξεί χαλκῷ.
τούνεκα νῦν αὐτός τ' ἀναχάζομαι ἡδὲ καὶ ἄλλους
Ἀργείους ἐκέλευσα ἀλήμεναι ἐνθάδε πάντας·
γιγνώσκω γὰρ Ἄρῃα μάχην ἀνὰ κοιρανέοντα."

820

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
"Τυδεΐδῃ Διομήδῃ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
μήτε σύ γ' Ἄρῃα τό γε δείδιθι μήτε τιν' ἄλλον
ἀθανάτων· τοίη τοι ἐγὼν ἐπιτάρροθος εἰμί.

825

ἀλλ' ἄγ' ἐπ' Ἀρῇι πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους,
τύψον δὲ σχεδίην, μῆδ' ἄζοο θοῦρον Ἄρῃα
τοῦτον μαινόμενον, τυκτὲν κακόν, ἄλλοπρόσαλλον,
ὃς πρώην μὲν ἐμοί τε καὶ Ἡρῇ στεῦτ' ἀγορεύων
Τρῶσιν μαχήσεσθαι, ἀτὰρ Ἀργείοισιν ἀρήξειν,
νῦν δὲ μετὰ Τρώεσσιν ὁμιλεῖ, τῶν δὲ λέλασται."

830

ὥς φασμένη Σθένελον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμᾶζε,
χειρὶ πάλιν ἐρύσας· ὃ δ' ἄρ' ἐμπαπέως ἀπόρουσεν·
ἥ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε παρὰ Διομήδεα δίον
ἐμμεμαυῖα θεά. μέγα δὲ βράχε φήγιμος ἄξων
βριθοσύνη· δεινὴν γὰρ ἄγεν θεὸν ἄνδρα τ' ἄριστον.

835

λάζετο δὲ μᾶστιγα καὶ ἡνία Παλλὰς Ἀθήνη·
αὐτίκ' ἐπ' Ἀρῇι πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους·
ἥ τοι ὃ μὲν Περίφαντα πελώριον ἐξενάριζεν,
Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστον, Ὀχνησίου ἀγλαὸν υἱόν.

840

τὸν μὲν Ἀρῆς ἐνάριζε μαιφόνος· αὐτὰρ Ἀθήνη
δῦν' Αἴδος κυνέην, μή μιν ἴδοι ὄμβριμος Ἀρῆς.
ὥς δὲ ἶδεν βροτολογιγὸς Ἀρῆς Διομήδεα δίον,
ἥ τοι ὃ μὲν Περίφαντα πελώριον αὐτόθ' ἔασεν
κεῖσθαι, ὅθι πρῶτον κτείνων ἐξαίνυτο θυμόν,
αὐτὰρ ὃ βῆ ῥ' ἰθὺς Διομήδεος ἵπποδάμοιο.

845

οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
πρόσθεν Ἀρῆς ὠρέξαθ' ὑπὲρ ζυγὸν ἡνία θ' ἵππων
ἔγχει χαλκείῳ, μεμαῶς ἀπὸ θυμὸν ἐλέσθαι·

850

καὶ τό γε χειρὶ λαβοῦσα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
ὥσεν ὑπὲκ δίφροιο ἐτώσιον αἰχθῆναι.

δεύτερος αὖθ' ὠρμᾶτο βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης
ἔγχει χαλκείῳ· ἐπέεισε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
νείατον ἐς κενεῶνα, ὅθι ζωννύσκετο μήτηρ.

855

τῇ ῥά μιν οὔτα τυχών, διὰ δὲ χροά καλὸν ἔδαψεν,
ἐκ δὲ δόρυ σπάσεν αὐτίς. ὃ δὲ βράχε χάλκεος Ἄρης
ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι
ἄνδρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Ἄρης.
τοὺς δ' ἄρ' ὑπὸ τρόμος εἶλεν Ἀχαιοὺς τε Τρῳάς τε
δείσαντας· τόσον ἔβραχ' Ἄρης ἄτος πολέμοιο.

860

οἷη δ' ἐκ νεφέων ἐρεβεννὴ φαίνεται ἀήρ
καύματος ἐξ ἀνέμοιο δυσαέος ὀρνυμένοιο,

865

τοῖος Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ χάλκεος Ἄρης
φαίνεθ' ὁμοῦ νεφέεσσιν ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν.

καρπαλίμως δ' ἵκανε θεῶν ἔδος, αἶπὺν Ὀλυμπον,
πὰρ δὲ Διὶ Κρονίῳ καθέζετο θυμὸν ἀχεύων,

δείξεν δ' ἄμβροτον αἶμα καταρρέον ἐξ ὤτειλῆς,

870

καί ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

“ Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίξῃ ὄρων τάδε ἔργ' αἰδηλα·

αἰεὶ τοι ῥίγιστα θεοὶ τετληότες εἰμέν

ἀλλήλων ἰότητι, χάριν δ' ἄνδρεσσι φέροντες.

σοὶ πάντες μαχόμεσθα· σὺ γὰρ τέκες ἄφρονα κούρην

875

οὐλομένην, ἣ τ' αἰὲν ἀήσυλα ἔργα μέμηλεν.

ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι θεοὶ εἰς ἔν Ὀλύμπῳ,

σοὶ τ' ἐπιπείθονται καὶ δεδμήμεσθα ἕκαστος·

ταύτην δ' οὔτε ἔπει προτιβάλλεαι οὔτε τι ἔργῳ,

ἀλλ' ἀνίης, ἐπεὶ αὐτὸς ἐγείναο παῖδ' αἰδηλον

880

ἣ νῦν Τυδέος υἱὸν ὑπερφίαλον Διομήδεα

μαργαίνειν ἀνέηκεν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

Κύπριδα μὲν πρῶτα σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,

αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος.

ἀλλὰ μ' ὑπὴνειαυ ταχέες πόδες· ἣ τέ κε δηρὸν

885

αὐτοῦ πῆματ' ἔπασχον ἐν αἰνῇσιν νεκάδεσσιν,

ἣ κε ζῶς ἀμειννὸς ἔα χαλκοῖο τυπῆσιν.”

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς

“ μή τί μοι, ἄλλοπρόσαλλε, παρεζόμενος μινύριζε.
 ἔχθιστος δέ μοί ἐσσι θεῶν οἳ Ὀλυμπόν ἔχουσιν·
 αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε.

890

μητρός τοι μένος ἔστιν ἀάσχετον, οὐκ ἐπιεικτόν,

Ἥρης· τὴν μὲν ἐγὼ σπουδῇ δάμνημι ἔπεσσιν.

τῷ σ' οἶω κείνης τάδε πασχέμεν ἐννεσίησιν.

ἀλλ' οὐ μὴν σ' ἔτι δηρὸν ἀνέξομαι ἄλγ' ἔχοντα·

895

ἐκ γὰρ ἐμεῦ γένος ἐσσί, ἐμοὶ δέ σε γείνατο μήτηρ.

εἰ δέ τευ ἐξ ἄλλου γε θεῶν γένευ ὦδ' αἰδήλος,

καί κεν δὴ πάλαι ἦσθα ἐνέρτερος Οὐρανιῶνων.”

ὥς φάτο, καὶ Παιήον' ἀνώγειν ἰήσασθαι.

τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφата φάρμακα πάσσων

900

ἠκέσατ'· οὐ μὴν γάρ τι καταθνητός γε τέτυκτο.

ὥς δ' ὅτ' ὀπὸς γάλα λευκὸν ἐπειγόμενος συνέπηξεν

ὑγρὸν ἐόν, μάλα δ' ὦκα περιτρέφεται κυκώωντι,

ὥς ἄρα καρπαλίμως ἰήσατο θοῦρον Ἄρηα.

τὸν δ' Ἥβη λοῦσεν, χαρίεντα δὲ εἵματ' ἔεσσεν·

905

παρ δὲ Διὶ Κρονίῳνι καθέζετο κύδει γαίῳν.

αἱ δ' αὖτις πρὸς δῶμα Διὸς μέγαλοιο νέοντο,

Ἥρη τ' Ἀργεΐη καὶ Ἀλαλκομενηὶς Ἀθήνη,

παύσασαι βροτολογιὸν Ἄρην ἀνδροκτασιῶν.

ΙΛΙΑΔΟΣ

Z.

Τρώων δ' οἰώθη καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή·
πολλὰ δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθ' ἵθυσε μάχη πεδίοιο
ἀλλήλων ἰθυνομένων χαλκήρεα δοῦρα,
μεσσηγὺς Σιμόεντος ἰδὲ Ξάνθοιο ῥοάων.

Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος, ἔρκος Ἀχαιῶν,
Τρώων ῥῆξε φάλαγγα, φόως δ' ἐτάροισιν ἔθηκεν,
ἄνδρα βαλὼν ὃς ἄριστος ἐνὶ Θρήκεσσι τέτυκτο,
υἷὸν Ἐυσσώρου Ἀκάμαντ' ἧν τε μέγαν τε.
τόν ῥ' ἔβαλεν πρῶτος κόρυθος φάλον ἵπποδασείης,
ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω
αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.

Ἄξυλον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
Τευθρανίδην, ὃς ἔναιεν εὐκτιμένη ἐν Ἀρίσβῃ
ἀφνειὸς βιότοιο, φίλος δ' ἦν ἀνθρώποισιν·
πάντας γὰρ φιλέεσκεν ὁδῶ ἔπι οἰκία ναίων.
ἀλλὰ οἱ οὐ τις τῶν γε τότε ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον
πρόσθεν ὑπαντιάσας, ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀπηύρα,
αὐτὸν καὶ θεράποντα Καλήσιον, ὃς ῥα τότε ἵππων
ἔσκεν ὑφηνίοχος· τὼ δ' ἄμφω γαῖαν ἐδύτην.

Δρῆσον δ' Εὐρύαλος καὶ Ὀφέλτιον ἐξενάριξεν·
βῆ δὲ μετ' Αἴσηπον καὶ Πήδασον, οὓς ποτε νύμφη
νηὶς Ἀβαρβαρέῃ τέκ' ἀμύμονι Βουκολίωνι.
Βουκολίων δ' ἦν υἱὸς ἀγανοῦ Λαομέδοντος
πρεσβύτατος γενεῇ, σκότιον δέ ἐ γείνατο μήτηρ·

ποιμαίνων δ' ἐπ' ὅεσσι μίγῃ φιλότῃτι καὶ εὐνῇ, 25
ἥ δ' ὑποκυσαμένη διδυμάονε γείνατο παῖδε.

καὶ μὴν τῶν ὑπέλυσε μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
Μηκιστηιάδης, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα·
Ἄστυάλων δ' ἄρ' ἔπεφνε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
Πιδύτην δ' Ὀδυσσεὺς Περκώσιον ἐξενάριξεν 30
ἔγχει χαλκείῳ, Τεῦκρος δ' Ἀρετάονα δίον.

Ἀντίλοχος δ' Ἀβληρον ἐνήρατο δουρὶ φαεινῷ
Νεστορίδης, Ἐλατον δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ναῖε δὲ Σατνιόεντος ἑυρρείταο παρ' ὄχθας
Πήδασον αἰπεινήν. Φύλακον δ' ἔλε Λήϊτος ἥρως 35
φεύγοντ'. Εὐρύπυλος δὲ Μελάνθιον ἐξενάριξεν.

Ἀδρηστον δ' ἄρ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
ζῶν ἐλ'. ἵππῳ γάρ οἱ ἀτυζομένῳ πεδίῳιο,
ὄζῳ ἐνὶ βλαφθέντε μυρικίνῳ, ἀγκύλον ἄρμα
ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ αὐτῷ μὲν ἐβήτην 40

πρὸς πόλιν, ἥ περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο,
αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη
πρηγῆς ἐν κονίῃσιν ἐπὶ στόμα. παρ δέ οἱ ἔστη
Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος.

Ἀδρηστος δ' ἄρ' ἔπειτα λαβὼν ἐλλίσσετο γούνων. 45
“ζώγρει, Ἀτρέος υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἅποινα·
πολλὰ δ' ἐν ἀφνειοῦ πατρὸς κειμήλια κείται,
χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος,
τῶν κέν τοι χαρίσαιο πατὴρ ἀπερείσι' ἅποινα,
εἴ κεν ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.” 50

ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι οὔρινεν.
καὶ δὴ μιν τάχ' ἔμελλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
δώσειν ᾧ θεράποντι καταξέμεν· ἀλλ' Ἀγαμέμνων
ἀντίος ἦλθε θεῶν, καὶ ὁμοκλήσας ἔπος ἤνδα.

“ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε, τί ἦ δὲ σὺ κήδεαι οὕτως 55
ἀνδρῶν; ἥ σοὶ ἄριστα πεποίηται κατὰ οἶκον
πρὸς Τρώων. τῶν μή τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον
χειράς θ' ἡμετέρας, μηδ' ὄν τινα γαστέρι μήτηρ
κούρον ἐόντα φέροι· μηδ' ὅς φύγοι, ἀλλ' ἅμα πάντες
Ἰλίου ἐξαπολοίατ' ἀκήδεστοι καὶ ἄφαντοι.”

ὥς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρωα,
αἵσιμα παρειπών· ὃ δ' ἀπὸ ἔθεν ὤσατο χειρὶ
ἥρω' Ἀδρηστον. τὸν δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
οὔτα κατὰ λαπάρην· ὃ δ' ἀνεδράπετ', Ἀτρείδης δέ
λὰξ ἐν στήθεσι βὰς ἐξέσπασε μείλιον ἔγχος.

65

Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὖσας
“ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἀρης,
μή τις νῦν ἐνάρων ἐπιβαλλόμενος μετόπισθεν
μιμνέτω, ὥς κεν πλείστα φέρων ἐπὶ νῆας ἵκηται,
ἀλλ' ἄνδρας κτείνωμεν. ἔπειτα δὲ καὶ τὰ ἔκηλοι
νεκροὺς ἅμ πεδίον συλήσετε τεθνηῶτας.”

70

ὥς εἰπὼν ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
ἔνθα κεν αὖτε Τρῶες ἀρηιφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
Ἴλιον εἰσανέβησαν, ἀναλκείησι δαμέντες,
εἰ μὴ ἄρ' Αἰνεΐα τε καὶ Ἑκτορι εἶπε παραστάς
Πριαμίδης Ἑλενος, οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος,
“Αἰνεΐα τε καὶ Ἑκτορ, ἐπεὶ πόνος ὕμμι μάλιστα
Τρώων καὶ Λυκίων ἐγκέκλιται, οὐνεκ' ἄριστοι
πᾶσαν ἐπ' ἰθὺν ἔστε μάχεσθαί τε φρονέειν τε,
στῆτ' αὐτοῦ, καὶ λαὸν ἐρυκάκετε πρὸ πυλάων
πάντῃ ἐποιχόμενοι, πρὶν αὖτ' ἐν χερσὶ γυναικῶν
φεύγοντας πεσέειν, δηίοισι δὲ χάρμα γενέσθαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ κε φάλαγγας ἐποτρύνητον ἀπάσας,
ἡμεῖς μὲν Δαναοῖσι μαχησόμεθ' αὐθι μένοντες,
καὶ μάλα τειρόμενοί περ· ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει·
Ἑκτορ, ἀτὰρ σὺ πόλινδε μετέρχεο, εἰπέ δ' ἔπειτα
μητέρι σῇ καὶ ἐμῇ· ἥ δὲ ξυνάγουσα γεραιάς
νῆον Ἀθηναίης γλαυκώπιδος ἐν πόλι ἄκρῃ,
οἷξασα κληῖδι θύρας ἱεροῖο δόμοιο,
πέπλον, ὃ οἶδοκέει χαριέστατος ἥδὲ μέγιστος
εἶναι ἐνὶ μεγάρῳ καὶ οἱ πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠνκόμοιο,
καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βούς ἐνὶ νηῷ
ἥνις ἠκέστας ἱερευσέμεν, εἴ κ' ἐλεήσῃ
ἄστυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα,
ἔ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχη Ἰλίου ἱφῆς,

75

80

85

90

95

ἄγριον αἰχμητήν, κρατερόν μήστωρα φόβοιο,
 ὃν δὴ ἐγὼ κάρτιστον Ἀχαιῶν φημὶ γενέσθαι.
 οὐδ' Ἀχιλλῆά ποθ' ὠδέ γ' ἐδεΐδιμεν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
 ὃν πέρ φασι θεᾶς ἐξέμμεναι· ἀλλ' ὃδε λίην
 μαίνεται· οὐ τίς οἱ δύναται μένος ἀντιφερίζειν.”

100

ὥς ἔφαθ', Ἐκτωρ δ' οὐ τι κασιγνήτῳ ἀπίθησεν.
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων ξὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,
 πάλλων δ' ὀξέα δοῦρε κατὰ στρατὸν ὥχετο πάντα,
 ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνὴν.
 οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν
 Ἀργεῖοι δ' ὑπεχώρησαν, λῆξαν δὲ φόνοιο,
 φάν δέ τιν' ἀθανάτων ἐξ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
 Τρῳσὶν ἀλεξήσοντα κατελθέμεν, ὥς ἐλέλιχθεν.

105

Ἐκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας
 “Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκουροι,
 ἄνερες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
 ὄφρ' ἂν ἐγὼ βεῖω προτὶ Ἴλιον, ἥδὲ γέρουσιν
 εἴπω βουλευτῇσι καὶ ἡμετέρης ἀλόχοισιν
 δαίμοσιν ὑρήσασθαι, ὑποσχέσθαι δ' ἐκατόμβας.”

110

115

ὥς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 ἀμφὶ δέ μιν σφυρὰ τύπτε καὶ αὐχένα δέρμα κελαινόν,
 ἄντυξ ἧ πυμάτη θέεν ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης.

Γλαῦκος δ' Ἱππολόχοιο πάϊς καὶ Τυδέος υἱός
 ἐς μέσον ἀμφοτέρων ξυνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
 “τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε, καταβνητῶν ἀνθρώπων;

120

οὐ μὴν γάρ ποτ' ὅππωπα μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
 τὸ πρὶν· ἀτὰρ μὴν νῦν γε πολὺ προβέβηκας ἀπάντων
 σῶ θάρσει, ὅτ' ἐμὸν δολιχόσκιον ἔγχος ἔμεινας.
 δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιώωσιν.

125

εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθας,
 οὐκ ἂν ἐγὼ γε θεοῖσιν ἐπουρανίοισι μαχοίμην.
 οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος υἱὰς κρατερὸς Λυκόεργος
 δὴν ἦν, ὅς ῥα θεοῖσιν ἐπουρανίοισιν ἔριζεν,
 ὅς ποτε μαιναμένοιο Διωνύσοιο τιθήνας

130

σεῦε κατ' ἡγάθεον Νυσήιον· αἰ δ' ἅμα πᾶσαι
θύσθλα χαμαὶ κατέχευαν, ὑπ' ἀνδροφόνοιο Λυκούργου
θεινόμεναι βουπλῆγι. Διώνυσος δὲ φοβηθείς

135

δύσεθ' ἄλως κατὰ κῦμα, Θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ
δειδιότα· κρατερὸς γὰρ ἔχεν τρόμος ἀνδρὸς ὁμοκλῆ.
τῷ μὲν ἔπειτ' ὀδύσαντο θεοὶ ῥεῖα ζῶντες,
καί μιν τυφλὸν ἔθηκε Κρόνου πάις· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν.

140

οὐδ' ἂν ἐγὼ μακάρεσσι θεοῖς ἐθέλοιμι μάχεσθαι.
εἰ δέ τίς ἐσσι βροτῶν οἱ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσιν,
ἄσσον ἴθ', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι."

τὸν δ' αὖθ' Ἰππολόχοιο προσηύδα φαίδιμος υἱός
"Τυδεΐδη μεγάλθυμε, τί ἦ γενεὴν ἐρεεῖνεις;

145

οἷη περ φύλλων γενεή, τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν.
φύλλα τὰ μὲν τ' ἄνεμος χαμάδις χέει, ἅλλα δέ θ' ὕλη
τηλεθόωσα φύει, ἔαρος δ' ἐπιγίγνεται ὥρη·
ὥς ἀνδρῶν γενεὴ ἦ μὲν φύει ἦ δ' ἀπολήγει.

εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' ἐν εἰδῆς
ἡμετέρην ἔγενεήν· πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν·

150

ἔστι πόλις Ἐφύρη μυχῶ Ἀργεὸς ἵπποβότοιο,
ἐνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν,
Σίσυφος Αἰολίδης· ὃ δ' ἄρα Γλαῦκον τέκεθ' υἱόν,
αὐτὰρ Γλαῦκος ἔτικτεν ἀμύμονα Βελλεροφόντην.

155

τῷ δὲ θεοὶ κάλλος τε καὶ ἡγορέην ἐρατεινὴν
ὤπασαν, αὐτὰρ οἱ Προῖτος κακὰ μήσατο θυμῷ,
ὃς ῥ' ἐκ δῆμου ἔλασσε, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν,
Ἀργείων· Ζεὺς γάρ οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ ἐδάμασσε.

τῷ δὲ γυνὴ Προΐτου ἐπεμήνατο, δι' Ἀντεία,
κρυπταδίῃ φιλότῃ μιγήμεναι· ἅλλα τὸν οὐ τι
πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέοντα, δαΐφρονα Βελλεροφόντην.

160

ἦ δὲ ψευσαμένη Προῖτον βασιλῆα προσηύδα
"τεθναίης, ὦ Προῖτ', ἣ κάκτανε Βελλεροφόντην,

ὃς μ' ἔθελεν φιλότῃ μιγήμεναι οὐκ ἐθελούσῃ."

165

ὥς φάτο, τὸν δὲ ἄνακτα χόλος λάβεν οἷον ἄκουσεν
κτεῖναι μὲν ῥ' ἀλέεινε (σεβάσσατο γὰρ τό γε θυμῷ),
πέμπε δέ μιν Λυκίηνδε, πόρεν δ' ὃ γε σήματα λυγρὰ,

- γράψας ἐν πίνακι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλά,
 δείξαι δ' ἡνώγει ᾧ πενθερῷ, ὅφρ' ἀπόλοιτο. 170
 αὐτὰρ δ' βῆ Λυκίηνδε θεῶν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Λυκίην ἴξε Ξάνθον τε ῥέοντα,
 προφρονέως μιν ἔτιε ἄναξ Λυκίης εὐρείης
 ἐννήμαρ ξείνισσε καὶ ἐννέα βοῦς ἰέρευσεν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως, 175
 καὶ τότε μιν ἐρέεινε καὶ ἦτεε σῆμα ἰδέσθαι,
 ὅττι ῥά οἱ γαμβροῖο πάρα Προίτιο φέροιτο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβροῦ,
 πρῶτον μὲν ῥα Χίμαιραν ἀμαιμακέτην ἐκέλευσεν
 πεφνέμεν. ἥ δ' ἄρ' ἔην θεῖον γένος, οὐδ' ἀνθρώπων, 180
 πρόσθε λέων, ὅπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
 δεινὸν ἀποπνείονσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.
 καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε θεῶν τεράεσσι πιθήσας·
 δεύτερον αὖ Σολύμοισι μαχήσατο κυδαλίμοισιν·
 καρτίστην δὴ τὴν γε μάχην φάτο δύμεναι ἀνδρῶν. 185
 τὸ τρίτον αὖ κατέπεφνε Ἀμαζόνας ἀντιανείρας.
 τῷ δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν δόλον ἄλλον ὕφαινε·
 κρίνας ἐκ Λυκίης εὐρείης φῶτας ἀρίστους
 εἷσε λόχον. τοὶ δ' οὐ τι πάλιν οἰκόνδε νέοντο·
 πάντας γὰρ κατέπεφνε ἀμύμων Βελλεροφόντης. 190
 ἀλλ' ὅτε δὴ γίγνωσκε θεοῦ γόνον ἦν ἑόντα,
 αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὃ γε θυγατέρα ἦν,
 δῶκε δέ οἱ τιμῆς βασιληίδος ἥμισυ πάσης·
 καὶ μὴν οἱ Λύκιοι τέμενος τάμον ἔξοχον ἄλλων,
 καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης πυροφόροιο. 195
 ἥ δ' ἔτεκεν τρία τέκνα δαΐφρονι Βελλεροφόντῃ,
 Ἴσανδρόν τε καὶ Ἴππόλοχον καὶ Λαοδάμειαν.
 Λαοδαμείῃ μὲν παρελέξατο μητιέτα Ζεὺς,
 ἥ δ' ἔτεκε' ἀντίθεον Σαρπηδόνα χαλκοκορυστήν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖνος ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν, 200
 ἦ τοι ὃ καπ πεδίον τὸ Ἀλήιον οἶος ἀλάτο,
 ὃν θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων,
 Ἴσανδρον δέ οἱ υἱὸν Ἄρης ἄτος πολέμοιο
 μαρνάμενον· Σολύμοισι κατέκτανε κυδαλίμοισιν·

τὴν δὲ χολωσαμένη χρυσήνιος Ἄρτεμις ἔκτα.
 Ἴππόλοχος δ' ἔμ' ἔτικτε, καὶ ἐκ τοῦ φημὶ γενέσθαι·
 πέμπε δέ μ' ἐς Τροίην, καὶ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν
 αἶν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων,
 μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν, οἳ μέγ' ἀριστοὶ
 ἐν τ' Ἐφύρῃ ἐγένοντο καὶ ἐν Λυκίῃ εὐρείῃ.
 ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι.”

205

210

ὥς φάτο, γήθησεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.

ἔγχος μὲν κατέπηξεν ἐνὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 αὐτὰρ ὁ μελιχίοισι προσηύδα ποιμένα λαῶν.

“ἦ ῥά νύ μοι ξεῖνος πατρώϊός ἐσσι παλαιός·

215

Οἶνεὺς γάρ ποτε δῖος ἀμύμονα Βελλεροφόντην
 ξείνισ' ἐνὶ μεγάροισιν ἐείκοσιν ἡματ' ἐρύξας.

οἳ δὲ καὶ ἀλλήλοισι πόρον ξεινήια καλά·

Οἶνεὺς μὲν ζωστήῃρα δίδου φοίνικι φαεινόν,
 Βελλεροφόντης δὲ χρύσειον δέπας ἀμφικύπελλον,
 καὶ μιν ἐγὼ κατέλειπον ἰὼν ἐν δώμασ' ἐμοῖσιν.

220

Τυδεά δ' οὐ μέμνημαι, ἐπεὶ μ' ἔτι τυτθὸν ἐόντα
 κάλλιψ' ὅτ' ἐν Θήβῃσιν ἀπώλετο λαὸς Ἀχαιῶν.

τῷ νῦν σοὶ μὲν ἐγὼ ξεῖνος φίλος Ἄργεϊ μέσσω
 εἰμί, σὺ δ' ἐν Λυκίῃ, ὅτε κεν τῶν δῆμον ἴκωμαι.

225

ἔγχεα δ' ἀλλήλων ἀλεώμεθα καὶ δι' ὀμίλου
 πολλοὶ μὲν γὰρ ἐμοὶ Τρῶες κλειτοὶ τ' ἐπίκουροι
 κτείνειν, ὃν κε θεός τε πόρῃ καὶ ποσσὶ κιχέω,
 πολλοὶ δ' αὖ σοὶ Ἀχαιοὶ ἐναιρέμεν ὃν κε δύνῃαι.
 τεύχεα δ' ἀλλήλοισι ἐπαμείψομεν, ὅφρα καὶ οἶδε
 γνῶσιν ὅτι ξεῖνοι πατρώιοι εὐχόμεθ' εἶναι.”

230

ὥς ἄρα φωνήσαντε, καθ' ἵππων αἶξαντε,
 χεῖράς τ' ἀλλήλων λαβέτην καὶ πιστώσαντο.
 ἐνθ' αὖτε Γλαύκῃ Κρονίδης φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
 ὃς πρὸς Τυδεΐδην Διομήδεα τεύχε' ἄμειβεν
 χρύσεια χαλκείων, ἑκατόμβοι' ἐννεαβοίων.

235

Ἐκτωρ δ' ὥς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκανεν,
 ἀμφ' ἄρα μιν Τρώων ἄλοχοι θεὸν ἠδὲ θύγατρες
 εἰρόμεναι παῖδός τε κασιγνήτους τε ἕτας τε
 καὶ πόσιας. ὁ δ' ἔπειτα θεοῖς εὐχέσθαι ἀνάγει

240

πάσας ἐξείης· πολλῇσι δὲ κήδε' ἐφῆπτο.

ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο δόμον περικαλλέ' ἴκανεν,
ξεστῆς αἰθούσῃσι τετυγμένον—αὐτὰρ ἐν αὐτῷ

πεντήκοντ' ἔνεσαν θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,

πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἔνθα δὲ παῖδες

245

κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνηστῆς ἀλόχοισιν·

κουράων δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἔνδοθεν αὐλῆς

δώδεκ' ἔσαν τέγροι θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,

πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἔνθα δὲ γαμβροί

κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνηστῆς ἀλόχοισιν.—

250

ἔνθα οἱ ἠπιόδωρος ἐναντίη ἦλυθε μήτηρ

Λαοδίκην ἐσάγουσα, θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,

ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρί, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν.

“ τέκνον, τίπτε λιπὼν πόλεμον θρασὺν εἰλήλουθας;

ἦ μάλα δὴ τείρουσι δυσώνυμοι νῆες Ἀχαιῶν

255

μαρνάμενοι περὶ ἄστυ, σὲ δ' ἐνθάδε θυμὸς ἀνῆκεν

ἐλθόντ' ἐξ ἄκρης πόλιος Διὶ χεῖρας ἀνασχεῖν.

ἀλλὰ μὲν' ὄφρα κέ τοι μελιτῆδεα οἶνον ἐνείκω,

ὥς σπείσῃς Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν

πρῶτον, ἔπειτα δὲ καὐτὸς ὀνήσῃ, εἴ κε πῆσθα.

260

ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει,

ὥς τύνῃ κέκμηκας ἀμύνων σοῖσι ἔτησιν.”

τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαῖολος Ἑκτωρ

“ μή μοι οἶνον ἄειρα μελίφρονα, πότνια μήτηρ,

μή μ' ἀπογνιώσῃς, μένεος δ' ἀλκῆς τε λάθωμαι.

265

χερσὶ δ' ἀνίπτῃσιν Διὶ λειβέμεν αἶθόπα οἶνον

ἄζομαι· οὐδέ πη ἔστι κελαινεφεί Κρονίωνι

αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὐχετάσθαι.

ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελείης

ἔρχεο σὺν θυέεσσιν, ἀολλίσσασα γεραίας·

270

πέπλον δ', ὃς τίς τοι χαριέστατος ἦδὲ μέγιστος

ἔστιν ἐνὶ μεγάρῳ καὶ τοι πολὺ φίλτατος αὐτῇ,

τὸν θεὸς Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠνυκόμοιο,

καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαῖδεκα βούς ἐνὶ νηῇ

ἦνις ἠκέστας ἱερυσέμεν, εἴ κ' ἐλεήσῃ

ἄστυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα,

- εἴ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχη Ἰλίου ἱρῆς,
 ἄγριον αἰχμητὴν, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο.
 ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελείης
 ἔρχευ· ἐγὼ δὲ Πάριν μετελεύσομαι ὄφρα καλέσω, 280
 εἴ κ' ἐθέλῃ εἰπόντος ἀκουέμεν. ὥς δέ οἱ αὖθι
 γαῖα χάνοι· μέγα γάρ μιν Ὀλύμπιος ἔτρεφε πῆμα
 Τρωσὶ τε καὶ Πριάμῳ μεγαλήτορι τοῖό τε παισίν.
 εἰ κεῖνόν γε ἴδοιμι κατελθόντ' Ἀϊδος εἴσω,
 φαίην κεν φίλον ἦτορ οἷζύος ἐκλελαθέσθαι." 285
- ὥς ἔφαθ', ἥ δὲ μολοῦσα ποτὶ μέγαρ' ἀμφιπόλοισιν
 κέκλετο· ταὶ δ' ἄρ' ἀόλλισσαν κατὰ ἄστν γεραιάς.
 αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον κατεβήσето κηώντα,
 ἐνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι, παμποίκιλα ἔργα γυναικῶν
 Σιδονίων, τὰς αὐτὸς Ἀλέξανδρος θεοειδής 290
 ἤγαγε Σιδονίηθεν, ἐπιπλὼς εὐρέα πόντον,
 τὴν ὁδὸν ἣν Ἑλένην περ ἀνήγαγεν εὐπατέρειαν.
 τῶν ἐν' αἰραμένη Ἑκάβη φέρε δῶρον Ἀθήνῃ,
 ὃς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν ἠδὲ μέγιστος,
 ἄστῆρ δ' ὥς ἀπέλαμπεν, ἔκειτο δὲ νεΐατος ἄλλων. 295
 βῆ δ' ἰέναι, πολλαὶ δὲ μετεσσεύοντο γεραιαί.
 αἱ δ' ὅτε νηὸν ἵκανον Ἀθήνης ἐν πόλει ἄκρῃ,
 τῇσι θύρας ὤξε Θεανὼ καλλιπάρῃος
 Κισσηίς, ἄλοχος Ἀντήνορος ἵπποδάμοιο·
 τὴν γὰρ Τρῶες ἔθηκαν Ἀθηναίης ἰέριαν. 300
 αἱ δ' ὀλολυγῇ πᾶσαι Ἀθήνῃ χεῖρας ἀνέσχον.
 ἥ δ' ἄρα πέπλον ἐλοῦσα Θεανὼ καλλιπάρῃος
 θῆκεν Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠγκόμοιο,
 εὐχομένη δ' ἤρᾱτο Διὸς κούρῃ μεγάλῳ.
 "πότνι' Ἀθηναίη, ῥυσίπτολι, δῖα θεάων, 305
 ἄξον δὴ ἔγχος Διομήδεος, ἠδὲ καὶ αὐτόν
 πρηνέα δὸς πεσέειν Σκαιῶν προπάροιθε πυλάων,
 ὄφρα τοι αὐτίκα νῦν δυοκαίδεκα βούς ἐνὶ νηῷ
 ἦνις ἠκέστας ἱερεύσομεν, εἴ κ' ἐλεήσης
 ἄστν τε καὶ Τρώων ὑλόχους καὶ νήπια τέκνα." 310
- [ὥς ἔφατ' εὐχομένη, ἀνένευε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη.]
 ὥς αἱ μὲν ῥ' εὐχοντο Διὸς κούρῃ μεγάλῳ,

Ἐκτωρ δὲ πρὸς δώματ' Ἀλεξάνδροιο βεβήκει
 καλά, τὰ ῥ' αὐτὸς ἔτευξε σὺν ἀνδράσιν οἱ τότε ἄριστοι
 ἦσαν ἐνὶ Τροίῃ ἐριβώλακι τέκτονες ἄνδρες,
 οἳ οἳ ἐποίησαν θάλαμον καὶ δῶμα καὶ αὐλήν
 ἐγγύθι τε Πριάμοιο καὶ Ἐκτορος, ἐν πόλι ἄκρῃ.
 ἐνθ' Ἐκτωρ εἰσῆλθε δίφιλος, ἐν δ' ἄρα χειρὶ
 ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρός
 αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης.
 τὸν δ' εὖρ' ἐν θαλάμῳ περὶ κάλλιμα τεύχε' ἔποντα,
 ἄσπίδα καὶ θώρηκα, καὶ ἀγκύλα τόξ' ἀφώωντα·
 Ἀργεῖη δ' Ἑλένη μετ' ἄρα δμῳῇσι γυναιξίν
 ἦστο, καὶ ἀμφιπόλοισι περικλυτὰ ἔργα κέλευεν.
 τὸν δ' Ἐκτωρ νείκεσσε ἰδὼν αἰσχροῖσι ἐπέεσσιν.
 “δαιμόνι', οὐ μὴν καλὰ χόλον τόνδ' ἐνθεο θυμῷ.
 λαοὶ μὲν φθινύθουσι περὶ πτόλιν αἰπύ τε τείχος
 μαρνάμενοι, σέο δ' εἵνεκ' αὐτὴ τε πτόλεμός τε
 ἄστνυ τόδ' ἀμφιδέδη· σὺ δ' ἂν μαχέσαιο καὶ ἄλλῳ,
 ὃν τινά που μεθιέντα ἰδοῖς στυγεροῦ πολέμοιο.
 ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα ἄστνυ πυρὸς δηίοιο θέρηται.”
 τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής
 “Ἐκτορ, ἐπεὶ με κατ' αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν,
 [τούνεκά τοι ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο καὶ μευ ἄκουσον.]
 οὗ τοι ἐγὼ Τρώων τόσσον χόλῳ οὐδὲ νεμέσσι
 ἤμην ἐν θαλάμῳ, ἔθελον δ' ἄχρῃ προτραπέσθαι.
 νῦν δέ με παρειποῦς' ἄλοχος μαλακοῖσι ἐπέεσσιν
 ὥρμησ' ἐς πόλεμον, δοκέει δέ μοι ὧδε καὶ αὐτῷ
 λῶιον ἔσσεσθαι· νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρας.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἀρήια τεύχεα δύω·
 ἢ ἴθ', ἐγὼ δὲ μέτειμι, κιχήσεσθαι δέ σ' οἶω.”
 ὣς φάτο, τὸν δ' οὗ τι προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ.
 τὸν δ' Ἑλένη μύθοισι προσηύδα μελιχίοισιν.
 “δᾶερ ἐμεῖο κυνὸς κακομηχάνου ὀκρυοέσσης,
 ὥς μ' ὄφελ' ἡματι τῷ, ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ,
 οἴχεσθαι προφέρουσα κακὴ ἀνέμοιο θύελλα
 εἰς ὄρος ἢ ἐς κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 ἔνθα με κῦμ' ἀπόερσε πάρος τάδε ἔργα γενέσθαι.

αὐτὰρ ἐπεὶ τὰδε γ' ὦδε θεοὶ κακὰ τεκμηραίνοντο,
 ἀνδρὸς ἔπειτ' ὤφελον ἀμείνωνος εἶναι ἄκοιτις, 350
 ὅς ἤδη νέμεσιν τε καὶ αἴσχεα πόλλ' ἀνθρώπων.
 τούτῳ δ' οὐτ' ἄρ νῦν φρένες ἔμπεδοι οὐτ' ἄρ' ὀπίσσω
 ἔσονται· τῷ καὶ μιν ἐπαυρήσεσθαι δίῳ.

ἀλλ' ἄγε νῦν εἴσελθε καὶ ἕξεο τῷδ' ἐπὶ δίφρῳ,
 δᾶερ, ἐπεὶ σε μάλιστα πόνος φρένας ἀμφιβέβηκεν 355
 εἵνεκ' ἐμείῳ κυνὸς καὶ Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἄτης,
 οἷσιν ἐπὶ Ζεὺς θῆκε κακὸν μόρον, ὥς καὶ ὀπίσσω
 ἀνθρώποισι πελώμεθ' ἀοίδιμοι ἔσσομένοισιν."

τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἑκτωρ
 "μή με κάθιζ' Ἑλένη, φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις" 360
 ἤδη γάρ μοι θυμὸς ἐπέσσυται ὄφρ' ἐπαμύνω
 Τρώεσσ', οἳ μέγ' ἐμείῳ ποθὴν ἀπεόντος ἔχουσιν.
 ἀλλὰ σύ γ' ὄρνυθι τοῦτον, ἐπειγέσθω δὲ καὶ αὐτός,
 ὥς κεν ἔμ' ἔντοσθεν πόλιος καταμάρψῃ ἑόντα.
 καὶ γὰρ ἐγὼ οἰκόνδ' ἐσελεύσομαι, ὄφρα ἴδωμαι 365
 οἰκῆας ἄλοχόν τε φίλῃν καὶ νήπιον υἱόν·
 οὐ γὰρ οἶδ' ἢ ἔτι σφιν ὑπότροπος ἴξομαι αὐτῆς
 ἢ ἤδη μ' ὑπὸ χερσὶ θεοὶ δαμόωσιν Ἀχαιῶν."

ὥς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἑκτωρ.
 αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους ἐν ναιετάοντας, 370
 οὐδ' εὖρ' Ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροισιν,
 ἀλλ' ἢ γε ξὺν παιδὶ καὶ ἀμφιπόλῳ ἐνπέπλῳ
 πύργῳ ἐφειστήκει γοόωσά τε μυρομένη τε
 Ἑκτωρ δ' ὥς οὐκ ἔνδον ἀμύμονα τέτμεν ἄκοιτιν,
 ἔστη ἐπ' οὐδὸν ἰών, μετὰ δὲ δμῳῇσιν ἔειπεν 375
 "εἰ δ' ἄγε μοι, δμῳαί, νημερτέα μυθήσασθε.

πῇ ἔβη Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἐκ μεγάροιο;
 ἢ ἐπὶ πῇ ἐς γαλόων ἢ εἰνατέρων ἐνπέπλων
 ἢ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
 Τρῳαὶ ἐνπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται." 380

τὸν δ' αὖτ' ὀτρηνῇ ταμίῃ πρὸς μῦθον ἔειπεν.

"Ἑκτορ, ἐπεὶ μάλ' ἄνωγας ἀληθέα μυθήσασθαι
 οὔτε πῇ ἐς γαλόων ἢ εἰνατέρων ἐνπέπλων
 οὐτ' ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι

Τρῳαὶ εὐπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται,
 ἀλλ' ἐπὶ πύργον ἔβη μέγαν Ἴλιου, οὐνεκ' ἀκουσεν
 τείρεσθαι Τρῳας, μέγα δὲ κράτος εἶναι Ἀχαιῶν.
 ἥ μὲν δὴ πρὸς τεῖχος ἐπείγομένη ἀφικάνει,
 μαινομένη εἰκυῖα· φέρεي δ' ἅμα παῖδα τιθήνη."

385

ἥ ῥα γυνὴ ταμὴν, ὃ δ' ἀπέσσυτο δώματος Ἑκτωρ
 τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὐτὶς εὐκτιμέναις κατ' ἀγυιάς.

390

εὔτε πύλας ἵκανε διερχόμενος μέγα ἄστρῳ
 Σκαιάς (τῇ γὰρ ἔμελλε διεξίμεναι πεδίοις),
 ἔνθ' ἄλοχος πολύδωρος ἐναντίῃ ἦλθε θέουσα
 Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος,
 Ἡετίων ὃς ἔναιεν ὑπὸ Πλάκῳ ὑληέσση,

395

Θήβῃ ὑποπλακίῃ, Κιλίκεσσ' ἀνδρεσσι ἀνάστων
 τοῦ περ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ' Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ.
 ἥ οἱ ἔπειτ' ἦντησ', ἅμα δ' ἀμφίπολος κίεν αὐτῇ
 παῖδ' ἐπὶ κόλπῳ ἔχουσ' ἀταλάφρονα, νήπιον αὐτῶς,
 Ἑκτορίδην ἀγαπητόν, ἀλίγκιον ἀστέρι καλῷ,
 τόν ῥ' Ἑκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 Ἀστυάνακτ'· οἷος γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἑκτωρ.

400

ἥ τοι ὃ μὲν μεῖδῃσε ἰδὼν ἐς παῖδα σιωπῇ·
 Ἀνδρομάχῃ δέ· οἱ ἄγχι παρίστατο δάκρυ χέουσα,
 ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρί, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν.

405

“ δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος, οὐδ' ἐλεαίρεις
 παῖδά τε νηπίαχον καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἥ τάχα χήρῃ
 σεῦ ἔσομαι· τάχα γάρ σε κατακτανέουσιν Ἀχαιοί
 πάντες ἐφορμηθέντες. ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἶη
 σεῦ ἀφαμαρτούση χθόνα δύμεναι· σὺ γὰρ ἔτ' ἄλλη
 ἔσται θαλπωρή, ἐπεὶ ἂν σύ γε πότμον ἐπίσπῃς,
 ἀλλ' ἄχέ· οὐδέ μοι ἔστι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ.

410

ἥ τοι γὰρ πατέρ' ἀμὸν ἀπέκτανε διὸς Ἀχιλλεύς,
 ἐκ δὲ πόλιν πέρσεν Κιλίκων ἐν ναιετάουσιν,

415

Θήβην ὑψίπυλον· κατὰ δ' ἔκτανεν Ἡετίωνα,
 οὐδέ μιν ἐξενάριξε (σεβάσσατο γὰρ τό γε θυμῷ),
 ἀλλ' ἄρα μιν κατέκχε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν

ἥδ' ἐπὶ σῆμ' ἔχεεν· περὶ δὲ πτελέας ἐφύτευσαν

νύμφαι ὄρεστιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.

οἱ δέ μοι ἑπτὰ κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν,

οἱ μὲν πάντες ὑψὲρ κίον ἤματι Ἄϊδος εἴσω
 πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
 βουσὶν ἐπ' εἰλιπόδεσσι καὶ ἀργεννῆς οἴεσσιν.
 μητέρα δ', ἣ βασίλευεν ὑπὸ Πλάκῃ ὑληέτῃσιν, 425
 τὴν ἐπεὶ ἀρ' δεῦρ' ἤγαγ' ἅμ' ἄλλοισιν κτεάτεσσιν,
 ἅψ' ὃ γε τὴν ἀπέλυσε λαβὼν ἀπερείσι' ἅποινα,
 πατὴρ δ' ἐν μεγάροισι βάλ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα.
 Ἔκτορ, ἀτὰρ σύ μοι ἔσσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 ἡδὲ κασίγνητος, σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης. 430
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐλέαιρε καὶ αὐτοῦ μίμν' ἐπὶ πύργῳ,
 μὴ παῖδ' ὀρφανικὸν θήῃς χήρην τε γυναῖκα.
 [λαὸν δὲ στηῆσον παρ' ἐρινεόν, ἔνθα μάλιστα
 ἀμβατός ἐστι πόλις καὶ ἐπιδρομον ἔπλετο τείχος.
 τρεῖς γὰρ τῇ γ' ἐλθόντες ἐπειρήσανθ' οἱ ἄριστοι 435
 ἀμφ' Αἴαντε δύω καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενῆα
 ἡδ' ἀμφ' Ἀτρεΐδας καὶ Τυδέος ἄλκιμον υἱόν·
 ἥ πού τίς σφιν ἐνισπε θεοπροπίων ἐν εἰδῶς,
 ἥ νυ καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει."]

τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ 440
 “ ἥ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει, γύναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους,
 εἴ κε κακὸς ὥς νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοιο.
 οὐδέ με θυμὸς ἄνωγεν, ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐσθλός
 αἰεὶ καὶ πρώτοισι μετὰ Τρώεσσι μάχεσθαι, 445
 ἀρνύμενος πατὴρ τε μέγα κλέος ἡδ' ἐμὸν αὐτοῦ.
 εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 ἔσσεται ἡμᾶρ ὅτ' ἂν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρή
 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐυμμελίῳ Πριάμοιο.
 ἀλλ' οὐ μοι Τρώων τόσσον μέλει ἄλγος ὀπίσσω, 450
 οὔτ' αὐτῆς Ἑκάβης οὔτε Πριάμοιο ἄνακτος
 οὔτε κασιγνήτων, οἳ κεν πολέες τε καὶ ἐσθλοί
 ἐν κονίῃσι πέσοιεν ὑπ' ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
 ὅσσον σεῦ, ὅτε κέν τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 δακρυόεσσ' ἄγῃται, ἐλεύθερον ἡμᾶρ ἀπούρας. 455

καί κεν ἐν Ἀργεὶ εἰούσα πρὸς ἄλλης ἱστὸν ὑφαίνουσι,
 καί κεν ὕδωρ φορέοις Μεσσηίδος ἢ Ὑπερείης
 γάλλ' ἀεκαζομένη, κρατερὴ δ' ἐπικείσεται ἀνάγκη.

καί ποτέ τις εἶπησι ἰδὼν κατὰ δάκρυ χέουσαν
 “Ἐκτορος ἦδε γυνή, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι 460

Τρώων ἵπποδάμων, ὅτε Ἴλιον ἀμφεμάχοντο.
 ὥς ποτέ τις ἐρέει, σοὶ δ’ αὖ νέον ἔσσεται ἄλγος
 χήτει τοιοῦδ’ ἀνδρός, ἀμύνειν δούλιον ἦμαρ.
 ἀλλὰ με τεθνηῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει
 πρὶν γ’ ἔτι σῆς τε βοῆς σοῦ θ’ ἐλκηθμοῖο πυθέσθαι.” 465

ὥς εἰπὼν οὗ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος Ἐκτωρ.
 ἅψ δ’ ὁ παῖς πρὸς κόλπον ἐυζώνοιο τιθήνης
 ἐκλίνθη ἰάχων, πατρὸς φίλου ὅψιν ἀτυχθεῖς,
 ταρβήσας χαλκὸν τε ἰδὲ λόφον ἵππιοχαίτην,
 δεινὸν ἀπ’ ἀκροτάτης κόρυθος νεύοντα νοήσας. 470

ἐκ δ’ ἐγέλασσε πατήρ τε φίλος καὶ πότνια μήτηρ.
 αὐτίκ’ ἀπὸ κρατὸς κόρυθ’ εἴλετο φαίδιμος Ἐκτωρ,
 καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανόωσαν,
 αὐτὰρ ὁ ὃν φίλον υἱὸν ἐπεὶ κύσε πῆλέ τε χερσίν,
 εἶπεν ἐπευξάμενος Δίί τ’ ἄλλοισιν τε θεοῖσιν 475

“Ζεῦ ἄλλοι τε θεοί, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι
 παῖδ’ ἐμόν, ὥς καὶ ἐγὼ περ, ἀριπρεπέα Τρώεσσιν,
 ὧδε βίην τ’ ἀγαθόν, καὶ Ἰλίου Ἴφι ἀνάσσειν.
 καί ποτέ τις εἶπησι ‘πατρός γ’ ὅδε πολλὸν ἀμείνων’
 ἐκ πολέμου ἀνιόντα· φέροι δ’ ἕναρα βροτόεντα 480
 κτείνας δῆιον ἄνδρα, χαρεῖή δὲ φρένα μήτηρ.”

ὥς εἰπὼν ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσὶν ἔθηκεν
 παῖδ’ ἐόν· ἧ δ’ ἄρα μιν κηῳδεῖ δέξατο κόλπω
 δακρυόεν γελάσασα. πόσις δ’ ἐλέησε νοήσας,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξε, ἔπος τ’ ἔφατ’ ἐκ τ’ ὀνόμαζεν. 485

“δαιμονίη, μή μοί τι λήην ἀκαχίζεο θυμῷ·
 οὐ γάρ τίς μ’ ὑπὲρ αἴσαν ἀνὴρ Ἀἰδι προϊάψει,
 μοῖραν δ’ οὐ τινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,
 οὐ κακόν, οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται.
 ἀλλ’ ἐς οἶκον ἰοῦσα τὰ σ’ αὐτῆς ἔργα κόμιζε, 490

ἱστόν τ’ ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
 ἔργον ἐποίχεσθαι. πόλεμος δ’ ἄνδρεσσι μελήσει
 πᾶσι, μάλιστα δ’ ἐμοί, τοὶ Ἰλίῳ ἐγγεγάασιν.”

ὥς ἄρα φωνήσας κόρυθ’ εἴλετο φαίδιμος Ἐκτωρ

ἵππουριν· ἄλοχος δὲ φίλη οἰκόνδε βεβήκει
 ἐντροπαλιζομένη, θαλερόν κατὰ δάκρυ χέουσα.
 αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους ἐν ναιετάοντας
 Ἑκτορος ἀνδροφόνοιο, κιχήσατο δ' ἐνδοθι πολλάς
 ἀμφιπόλους, τῇσιν δὲ γόον πάσῃσιν ἐνώρσεν.
 αἱ μὲν ἔτι ζῶν γόον Ἑκτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.
 οὐ γάρ μιν ἔτ' ἔφαντο ὑπότητροπον ἐκ πολέμοιο
 ἵξεσθαι, προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν.

500

οὐδὲ Πάρις δῆθυνεν ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν,
 ἀλλ' ὃ γ' ἐπεὶ κατέδυσ κλυτὰ τεύχεα, ποικίλα χαλκῷ,
 σεύατ' ἔπειτ' ἀνὰ ἄστυ, ποσὶν κραιπνοῖσι πεποιθώς.
 ὥς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ,
 δεσμὸν ἀπορρήξας θείῃ πεδίῳ κροαίνων,
 εἰωθὼς λούεσθαι ἐυρρεῖος ποταμοῖο,
 κυδιόων· ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
 ὤμοις αἰσσονται· ὃ δ' ἀγλαΐῃφι πεποιθώς,
 ῥίμφα ἑ γοῦνα φέρει μετὰ ἥθεα καὶ νομὸν ἵππων
 ὥς υἱὸς Πριάμοιο Πάρις κατὰ Περγάμου ἄκρης,
 τεύχεσι παμφαίνων ὥς τ' ἡλέκτωρ, ἐβεβήκει
 καγχαλόων, ταχέες δὲ πόδες φέρον. αἶψα δ' ἔπειτα
 Ἑκτορα δῖον ἔτετμεν ἀδελφεόν, εὐτ' ἄρ' ἔμελλεν
 στρέψεσθ' ἐκ χώρας ὅθι ἦ δάριζε γυναικί.
 τὸν πρότερος προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής
 “ ἦθεῖ, ἦ μάλα δὴ σε καὶ ἐσσύμενον κατερύκω
 δηθύνων, οὐδ' ἦλθον ἐναίσιμον ὥς ἐκέλευες.”

505

510

515

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ
 “ δαιμόνι, οὐκ ἄν τίς τοι ἀνὴρ, ὃς ἐναίσιμος εἴη,
 ἔργον ἀτιμήσειε μάχης, ἐπεὶ ἄλκιμος ἐσσί.
 ἀλλὰ ἐκὼν μεθίης τε καὶ οὐκ ἐθέλεις· τὸ δ' ἐμὸν κῆρ
 ἄχνηται ἐν θυμῷ, ὅθ' ὑπὲρ σέθεν αἰσχρὲ ἀκούω
 πρὸς Τρώων, οἳ ἔχουσι πολὺν πόνον εἵνεκα σείῳ.
 ἀλλ' ἴομεν· τὰ δ' ὀπισθεν ἀρεσσόμεθ', εἴ κέ ποθι Ζεὺς
 δῶῃ ἐπουρανίοισι θεοῖς αἰειγενέτησιν

520

525

κρητῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροισιν,
 ἐκ Τροίης ἐλάσαντας ἑκκνήμιδας Ἀχαιοὺς.”

ΙΛΙΑΔΟΣ

Η.

Ὡς εἰπὼν πυλέων ἐξέσσυτο φαίδιμος Ἑκτωρ,
τῷ δ' ἄμ' Ἀλέξανδρος κί' ἀδελφεός· ἐν δ' ἄρα θυμῷ
ἀμφοτέρωι μέμασαν πολεμιζέμεν ἠδὲ μάχεσθαι.
ὥς δὲ θεὸς ναύτησιν ἐλδομένοισιν ἔδωκεν
οὔρον, ἐπεὶ κε κάμωσιν ἐνξέστης ἐλάτῃσιν
πόντον ἐλαύνοντες, καμάτῳ δ' ὑπὸ γυῖα λέλυνται,
ὥς ἄρα τὼ Τρώεσσιν ἐλδομένοισι φανήτην.

5

ἐνθ' ἐλέτην ὃ μὲν υἱὸν Ἀρηιθόοιο ἄνακτος,
Ἄρην ναιετάοντα Μενέσθιον, ὃν κορυνήτης
γείνατ' Ἀρηίθοος καὶ Φυλομέδουσα βοῶπις·
Ἑκτωρ δ' Ἡιονῆα βάλ' ἔγχεϊ ὀξύεντι
αὐχέν' ὑπὸ στεφάνῃς ἐυχάλκου, λῦσε δὲ γυῖα.
Γλαῦκος δ' Ἴππολόχοιο πάις, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
Ἴφίνοον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὕσμίνην
Δεξιιάδην, ἵππων ἐπιάλμενον ὠκείων,
ὦμον· ὃ δ' ἐξ ἵππων χαμάδις πέσε, λύντο δὲ γυῖα.

10

15

τοὺς δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὕσμίνῃ,
βῆ ῥα κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἶξασα
Ἴλιον εἰς ἱερήν. τῇ δ' ἀντίος ὦρνυτ' Ἀπόλλων
Περγάμου ἐκκατιδών, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην.
ἀλλήλοισι δὲ τῷ γε συναντέςθην παρὰ φηγῶ.
τὴν πρότερος προσέειπε ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων
“τίπτε σὺ δὴ αὖ μεμαυῖα, Διὸς θύγατερ μέγαλοιο,

20

ἦλθες ἀπ' Οὐλύμποιο, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν ; 25
 ἥ ἵνα δὴ Δαναοῖσι μάχης ἑτεραλκέα νίκην
 δῶς, ἐπεὶ οὐ τι Τρῶας ἀπολλυμένους ἐλεαίρεις.
 ἀλλ' εἴ μοί τι πίθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη.
 νῦν μὲν παύσωμεν πόλεμον καὶ δημοτήτα,
 σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχήσονται, εἰς ὃ κε τέκμωρ 30
 Ἰλίου εὖρωσιν, ἐπεὶ ὥς φίλον ἔπλετο θυμῷ
 ὑμῖν ἀθανάτησι, διαπραθέειν τόδε ἄστυ."

τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 "ὦδ' ἔστω, ἐκάεργε· τὰ γὰρ φρονέουσα καὶ αὐτὴ
 ἦλθον ἀπ' Οὐλύμποιο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς. 35
 ἀλλ' ἄγε, πῶς μέμονας πόλεμον καταπαυσέμεν ἀνδρῶν ;
 τὴν δ' αὖτε προσέειπε ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων
 "Ἐκτορος ὄρωμεν κρατερὸν μένος ἵπποδάμοιο,
 ἣν τινά που Δαναῶν προκαλέσσεται οἰόθεν οἶος
 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δημοτῇτι, 40
 οἳ δέ κ' ἀγασσάμενοι χαλκοκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 οἶον ἐπόρσειαν πολεμιζέμεν Ἐκτορι δίῳ."

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 τῶν δ' Ἑλένος Πριάμοιο φίλος παῖς σύνθετο θυμῷ
 βουλήν, ἣ ῥα θεοῖσιν ἐφῆνδανε μητιόωσιν. 45
 στῇ δὲ παρ' Ἐκτορ' ἰὼν, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν.
 "Ἐκτορ υἱὲ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε,
 ἥ ῥά νύ μοί τι πίθοιο ; κασίγνητος δέ τοι εἰμί.
 ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
 αὐτὸς δὲ προκαλέσσαι Ἀχαιῶν ὅς τις ἄριστος 50
 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δημοτῇτι·
 οὐ γάρ πώ τοι μοῖρα θανεῖν καὶ πότμον ἐπισπείν.
 ὥς γὰρ ἐγὼ ὅπ' ἄκουσα θεῶν αἰειγενετάων."

ὥς ἔφαθ', Ἐκτωρ δ' αὖτε χάρη μέγα μῦθον ἀκούσας,
 καί ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας, 55
 μέσσου δουρὸς ἐλών· τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.
 καδ δ' Ἀγαμέμνων εἷσεν ἐυκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 καδ δ' ἄρ' Ἀθηναίη τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 ἐξέσθην, ὄρνισι ἐοικότες αἰγυπιοῖσιν,
 φηγῶ ἐφ' ὑψηλῇ πατρὸς Διὸς αἰγιοχόιο, 60

ἀνδράσι τερπόμενοι· τῶν δὲ στίχες εἶατο πυκναί,
ἀσπίσι καὶ κορύθεσσι καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.

οἷη δὲ Ζεφύροιο ἐχεύατο πόντον ἐπὶ φρίξ
ὀρνυμένοιο νέον, μελανεῖ δέ τε πόντος ὑπ' αὐτῆς,

τοῖαι ἄρα στίχες εἶατ' Ἀχαιῶν τε Τρώων τε
ἐν πεδίῳ. Ἐκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπεν

“ κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί,
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

ὄρκια μὲν Κρονίδης ὑψίζυγος οὐκ ἐτέλεσσαν,
ἀλλὰ κακὰ φρονέων τεκμαίρεται ἀμφοτέροισιν,

εἰς ὃ κεν ἢ ὑμεῖς Τροίην εὐπυργον ἔλητε
ἢ αὐτοὶ παρὰ νηυσὶ δαμήετε ποντοπόροισιν.

ὑμῖν δ' ἐν γὰρ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν
τῶν νῦν ὃν τινα θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει,

δεῦρ' ἴτω ἐκ πάντων πρόμος ἔμμεναι Ἐκτορι δίῳ.
ὦδε δὲ μυθέομαι, Ζεὺς δ' ἄμμ' ἐπὶ μάρτυρος ἔστω.

εἰ μὲν κεν ἐμὲ κείνος ἔλη ταναήκεϊ χαλκῷ,
τεύχεα συλήσας φερέτω κοίλας ἐπὶ νῆας,

σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα.

εἰ δέ κ' ἐγὼ τὸν ἔλω, δῶή δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων,
τεύχεα συλήσας οἴσω προτὶ Ἴλιον ἱρὴν

καὶ κρεμόω προτὶ νηὸν Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο,
τὸν δὲ νέκυν ἐπὶ νῆας εὐσσέλμους ἀποδώσω,

ὄφρα ἐταρχύσωσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
σῆμά τέ οἱ χεύωσιν ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ.

καί ποτέ τις εἶπησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων,
νηὶ πολυκλήιδι πλέων ἐπὶ οἶνοπα πόντον,

‘ ἀνδρὸς μὴν τόδε σῆμα πάλαι κατατεθνηῶτος,
ὃν ποτ' ἀριστεύοντα κατέκτανε φαίδιμος Ἐκτωρ.’

ὥς ποτέ τις ἐρέει, τὸ δ' ἐμὸν κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται.”

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
αἶδεσθαι μὲν ἀνήνασθαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι.

ὁψὲ δὲ δὴ Μενέλαος ἀνίστατο καὶ μετέειπεν
νεῖκει ὄνειδίζων, μέγα δὲ στεναχίζετο θυμῷ,

“ ὦ μοι, ἀπειλητῆρες, Ἀχαιῖδες, οὐκέτ' Ἀχαιοί.

ἦ μὴν δὴ λώβῃ τάδε γ' ἔσσεται αἰνόθεν αἰνῶς,
εἰ μὴ τις Δαναῶν νῦν Ἑκτορος ἀντίος εἴσιν.
ἀλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε,
ἦμενοι αὖθι ἕκαστοι ἀκήριοι, ἀκλεῆς αὐτῶς·
τῷδε δ' ἐγὼν αὐτὸς θωρήξομαι· αὐτὰρ ὑπερβην
νίκης πείρατ' ἔχονται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν.”

100

ὥς ἄρα φωνήσας κατεδύσετο τεύχεα καλά.
ἐνθα κέ τοι Μενέλαε φάνη βιότοιο τελευτῇ
Ἑκτορος ἐν παλάμῃσιν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν,
εἰ μὴ ἀναΐξαντες ἔλον βασιλῆες Ἀχαιῶν,
αὐτὸς τ' Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
δεξιτερὴν ἔλε χεῖρα, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.

105

“ ἀφραΐνεις, Μενέλαε διοτρεφές, οὐδέ τί σε χρή
ταύτης ἀφροσύνης· ἀνὰ δ' ἴσχεο κηδόμενός περ,
μηδ' ἔθελ' ἐξ ἔριδος σεῦ ἀμείνονι φωτὶ μάχεσθαι,
Ἑκτορι. Πριαμίδῃ, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.

110

καὶ δ' Ἀχιλεὺς τούτῳ γε μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
ἔρριγ' ἀντιβολῆσαι, ὃ περ σέο πολλὸν ἀμείνων.

ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἴζεω ἰὼν μετὰ ἔθνος ἑταίρων,

115

τούτῳ δὲ πρόμον ἄλλον ἀναστήσουσιν Ἀχαιοί.

εἴ περ ἀδειῆς τ' ἐστὶ καὶ εἰ μόθου ἔστ' ἀκόρητος,

φημί μιν ἀσπασίως γόνυ καμψέμεν, εἴ κε φύγησιν

δηΐου ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δημοτῆτος.”

ὥς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρως,

120

αἴσιμα παρειπών· ὃ δ' ἐπείθετο. τοῦ μὲν ἔπειτα

γηθόσυνοι θεράποντες ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο·

Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἀνίστατο καὶ μετέειπεν

“ ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαΐδα γαῖαν ἰκάνει

ἦ κε μέγ' οἰμώξειε γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς,

125

ἐσθλὸς Μυρμιδόνων βουληφόρος ἡδ' ἀγορητής,

ὃς ποτέ μ' εἰρόμενος μέγ' ἐγήθεε ᾧ ἐνὶ οἴκῳ,

πάντων Ἀργείων ἐρέων γενεήν τε τόκον τε.

τοὺς νῦν εἰ πτώσσοντας ὑφ' Ἑκτορι πάντα ἀκούσαι,

πολλά κεν ἀθανάτοισι φίλας ἀνὰ χεῖρας ἀείραι

130

θυμὸν ἀπὸ μελέων δύναι δόμον Ἀΐδος εἴσω.

εἰ γάρ, Ζεῦ τε πύτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλῶνι,

ἡβῶμ' ὥς ὅτ' ἐπ' ὠκυρόῳ Κελάδοντι μάχοντο
 ἀγρόμενοι Πύλιοί τε καὶ Ἀρκάδες ἐγχεσίμωροι,
 Φειᾶς παρ τείχεσσιν, Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα. 135
 τοῖσι δ' Ἐρευθαλίων πρόμος ἴστατο, ἰσόθεος φῶς,
 τεύχε' ἔχων ὤμοισιν Ἀρηιθόοιο ἀνακτος,
 δίου Ἀρηιθόου, τὸν ἐπὶ κλησιν Κορυνήτην
 ἄνδρες κίκλησκον καλλίζωνοί τε γυναῖκες,
 οὐνεκ' ἄρ' οὐ τόξοισι μαχέσκετο δουρί τε μακρῷ, 140
 ἀλλὰ σιδηρεῖη κορύνη ῥήγνυσκε φάλαγγας.
 τὸν Λυκόεργος ἔπεφνε δόλῳ, οὐ τι κράτει γε,
 στεινωπῷ ἐν ὁδῷ, ὅθ' ἄρ' οὐ κορύνη οἱ ὄλεθρον
 χραῖσμε σιδηρεῖη· πρὶν γὰρ Λυκόεργος ὑποφθᾶς
 δουρὶ μέσον περόνησεν, ὃ δ' ὑπτίος οὐδεὶς ἐρείσθη. 145
 τεύχεα δ' ἐξενάριξε, τὰ οἱ πόρε χάλκεος Ἄρης.
 καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἔπειτα φόρει μετὰ μῶλον Ἄρης·
 αὐτὰρ ἐπεὶ Λυκόεργος ἐνὶ μεγάροισιν ἐγήρα,
 δῶκε δ' Ἐρευθαλίῳ φίλῳ θεράποντι φορῆναι.
 τοῦ ὃ γε τεύχε' ἔχων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους· 150
 οἱ δὲ μάλα τρόμεον καὶ ἐδείδισαν, οὐδέ τις ἔτλη.
 ἀλλ' ἐμὲ θυμὸς ἀνῆκε πολυτλήμων πολεμίζειν
 θάρσει ᾧ· γενεῇ δὲ νεώτατος ἔσκον ἀπάντων.
 καὶ μαχόμεν οἱ ἐγώ, δῶκεν δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
 τὸν δὴ μήκιστον καὶ κάρτιστον κτάνον ἄνδρα· 155
 πολλὸς γάρ τις ἔκειτο παρήορος ἔνθα καὶ ἔνθα.
 εἴθ' ὥς ἡβῶοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη·
 τῷ κε τάχ' ἀντήσειε μάχης κορυθαίολος Ἐκτωρ.
 ὑμέων δ' οἱ περ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν,
 οὐδ' οἱ προφρονέως μέμαθ' Ἐκτορος ἀντίον ἐλθεῖν." 160
 ὥς νεΐκεσσ' ὁ γέρων, οἳ δ' ἐννέα πάντες ἀνέστησαν.
 ὦρτο πολὺν πρῶτιστα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδῃς ὦρτο κρατερὸς Διομήδης,
 τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκὴν,
 τοῖσι δ' ἐπ' Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος 165
 Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρεΐφόντῃ,
 τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
 ἂν δὲ Θόας Ἀνδραϊμονίδης καὶ δῖος Ὀδυσσεύς.

πάντες ἄρ' οἳ γ' ἔθελον πολεμιζέμεν Ἑκτορι δίφ.
 τοῖς δ' αὖτις μετέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
 “ κλήρῳ νῦν πεπάλασθε διαμπερές, ὅς κε λάχῃσιν
 οὗτος γὰρ δὴ ὀνήσει ἐυκνήμιδας Ἀχαιοῦς,
 καὶ δ' αὐτὸς ὃν θυμὸν ὀνήσεται, εἴ κε φύγῃσιν
 δηίου ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δημοτῆτος.”

170

ὥς ἔφαθ', οἳ δὲ κλῆρον ἐσημήναντο ἕκαστος,
 ἐν δ' ἔβαλον κυνέη Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.
 λαοὶ δ' ἠρήσαντο θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον.
 ὦδε δέ τις εἶπεςκε ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν.

175

“ Ζεῦ πάτερ, ἦ Αἴαντα λαχεῖν ἦ Τυδέος υἱόν
 ἦ αὐτὸν βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκλήνης.”

180

ὥς ἄρ' ἔφαν, πάλLEN δὲ Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
 ἐκ δ' ἔθορεν κλῆρος κυνέης ὃν ἄρ' ἤθελον αὐτοί,
 Αἴαντος. κῆρυξ δὲ φέρων ἀν' ὄμιλον ἀπάντη
 δεῖξ' ἐνδέξια πᾶσιν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν.
 οἳ δ' οὐ γιγνώσκοντες ἀπηνήναντο ἕκαστος.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν ἴκανε φέρων ἀν' ὄμιλον ἀπάντη
 ὅς μιν ἐπιγράψας κυνέη βάλε, φαίδιμος Αἴας,
 ἦ τοι ὑπέσχεθε χεῖρ', ὃ δ' ἄρ' ἔμβαλεν ἄγχι παραστάς,
 γνῶ δὲ κλήρου σῆμα ἰδὼν, γήθησε δὲ θυμῷ.

185

τὸν μὲν παρ πόδ' ἐὼν χαμάδις βάλε, φώνησέν τε
 “ ὦ φίλοι, ἦ τοι κλῆρος ἐμός, χαίρω δὲ καὶ αὐτός
 θυμῷ, ἐπεὶ δοκέω νικησέμεν Ἑκτόρα διον.

190

ἀλλ' ἄγετ', ὅφρ' ἂν ἐγὼ πολεμήια τεύχεα δύω,
 τόφρ' ὑμεῖς εὐχεσθε Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι
 σιγῇ ἐφ' ὑμείων, ἵνα μὴ Τρῳῆς γε πύθωνται,
 ἦ καὶ ἀμφαδίην, ἐπεὶ οὐ τίνα δείδιμεν ἔμπης·
 οὐ γάρ τίς με βίῃ γε ἐκὼν ἀέκοντα δίηται,
 οὐδέ τι ἰδρεῖη, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νῆϊδά γ' οὕτως
 ἔλπομαι ἐν Σαλαμῖνι γενέσθαι τε τραφέμεν τε.”

195

ὥς ἔφαθ', οἳ δ' εὐχοντο Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι.
 ὦδε δέ τις εἶπεςκε ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν.

200

“ Ζεῦ πάτερ Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε,
 ὅς νίκην Αἴαντι καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι.
 δὲ καὶ Ἑκτορά περ φιλέεις καὶ κήδεαι αὐτοῦ,

ἴσῃν ἀμφοτέροισι βίῃν καὶ κῦδος ὅπασσον.”

205

ὥς ἄρ' ἔφαν, Αἴας δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ.

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χροὶ ἔσσατο τεύχεα,

σεύατ' ἔπειθ' οἷός τε πελώριος ἔρχεται Ἄρης,

ὃς τ' εἰσιν πόλεμόνδε μετ' ἀνέρας, οὓς τε Κρονίων

θυμοβόρου ἔριδος μένει ξυνέηκε μάχεσθαι.

210

τοῖος ἄρ' Αἴας ὤρτο πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν,

μειδιῶν βλοσυροῖσι προσώπασι· νέρθε δὲ ποσσὶν

ἦε μακρὰ βιβάς, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος.

τὸν δὲ καὶ Ἀργεῖοι μὲν ἐγήθεον εἰσορόωντες,

Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον,

215

Ἐκτορί τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασεν

ἄλλ' οὐ πως ἔτι εἶχεν ὑποτρέσαι οὐδ' ἀναδῦναι

ἄψ λαῶν ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ προκαλέσσατο χάρμη.

Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἥντε πύργον,

χάλκεον ἑπταβόειον, ὃ οἱ Τυχίος κάμε τεύχων,

220

σκυτοτόμων ὃχ' ἄριστος, Ὕλη ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων,

ὃς οἱ ἐποίησεν σάκος αἰόλον ἑπταβόειον

ταύρων ζατρεφέν, ἐπὶ δ' ὄγδοον ἤλασε χαλκόν.

τὸ πρόσθε στέρνοιο φέρων Τελαμώνιος Αἴας

στη ῥα μάλ' Ἐκτορος ἐγγύς, ἀπειλήσας δὲ προσηύδα

225

“Ἐκτορ, νῦν μὲν δὴ σάφα εἴσεται οἰόθεν οἷος

οἶοι καὶ Δαναοῖσιν ἀριστῆες μετέασιν,

καὶ μετ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα θυμολέοντα.

ἄλλ' ὃ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσιν ποντοπόροισιν

κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,

230

ἡμεῖς δ' εἰμὲν τοῖοι οἳ ἂν σέθεν ἀντιάσαιμεν,

καὶ πολέες. ἄλλ' ἄρχε μάχης ἡδὲ πτολέμοιο.”

τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ

“Αἴαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,

μή τί μεν ἥντε παιδὸς ἀφαιροῦ πειρήτιζε

235

ἡὲ γυναικός, ἣ οὐ οἶδεν πολεμήια ἔργα.

αὐτὰρ ἐγὼν ἐὺ οἶδα μάχας τ' ἀνδροκτασίας τε.

οἶδ' ἐπὶ δεξιᾷ, οἶδ' ἐπ' ἀριστερὰ νωμῆσαι βῶν.

ἄζαλέην, τό μοί ἐστι ταλαύρινον πολεμίζειν·

οἶδα δ' ἐπαῖξαι μόθον ἵππων ὤκειάων,

οἶδα δ' ἐνὶ σταδίῃ δηῖω μέλπεσθαι Ἄρηι.
 ἀλλ' οὐ γάρ σ' ἐθέλω βαλέειν τοιοῦτον ἔοντα
 λάθρῃ ὀπιπεύσας, ἀλλ' ἀμφαδόν, εἴ κε τύχωμι."

ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐη δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον

245

ἀκρότατον κατὰ χαλκόν, ὃς ὄγδοος ἦεν ἐπ' αὐτῷ.

ἔξ δὲ διὰ πτύχας ἦλθε δαΐζων χαλκὸς ἀτειρής,

ἐν τῇ δ' ἐβδομάτῃ ῥινῷ σχέτο. δεύτερος αὖτε

Αἴας διογενῆς προΐη δολιχόσκιον ἔγχος,

καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσην.

250

διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄμβριμον ἔγχος,

καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἡρήρειστο·

ἀντικρὺς δὲ παρὰ λαπάρην διάμησε χιτῶνα

ἔγχος· ὃ δὲ κλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.

τῷ δ' ἐκσπασαμένῳ δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἄμ' ἄμφω

255

σύν ῥ' ἔπεσον, λείουσι εἰκότες ὠμοφάγοισιν

ἢ συσὶ κάπροις, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν.

Πριαμίδης μὲν ἔπειτα μέσον σάκος οὔτασε δουρί,

οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμή·

Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος, ἣ δὲ διαπρό

260

ἦλυθεν ἐγχείῃ, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα,

τμήδην δ' αὐχέν' ἐπῆλθε, μέλαν δ' ἀνεκήκιεν αἷμα.

ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπέληγε μάχης κορυθαίολος Ἑκτωρ,

ἀλλ' ἀναχασσάμενος λίθον εἴλετο χειρὶ παχείῃ

κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε μέγαν τε·

265

τῷ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον

μέσσον ἐπομφάλιον, περιήχησεν δ' ἄρα χαλκός.

δεύτερος αὖτ' Αἴας πολὺ μείζονα λᾶαν αἰείρας

ἦκ' ἐπιδινήσας, ἐπέρεισε δὲ ἱν' ἀπέλεθρον,

εἴσω δ' ἀσπίδ' ἔαξε βαλὼν μυλοειδέϊ πέτρῳ,

270

βλάβψε δέ οἱ φίλα γούναθ'· ὃ δ' ὕπτιος ἐξετανύσθη

ἀσπίδ' ἐνιχυμφθείς· τὸν δ' αἰψ' ὤρθωσεν Ἀπόλλων.

καὶ νύ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν οὐτάζοντο,

εἰ μὴ κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,

ἦλθον, ὃ μὲν Τρώων ὃ δ' Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων,
 Ταλθύβιός τε καὶ Ἰδαῖος, πεπνυμένῳ ἄμφω.

275

μέσσω δ' ἀμφοτέρων σκῆπτρα σχέθον, εἶπέ τε μῦθον
κῆρυξ Ἰδαῖος, πεπνυμένα μῆδεα εἰδώς.

“μηκέτι, παῖδε φίλω, πολεμίζετε μηδὲ μάχεσθον

ἀμφοτέρω γὰρ σφῶι φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς,

280

ἄμφω δ' αἰχμητά· τό γε δὴ καὶ ἴδμεν ἅπαντες.

νῦξ δ' ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι.”

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας

“Ἰδαῖ, Ἐκτορα ταῦτα κελεύετε μυθήσασθαι·

αὐτὸς γὰρ χάρμη προκαλέσσατο πάντας ἀρίστους.

285

ἀρχέτω· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα πείσομαι ἢ περ ἂν οὗτος.”

τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ

“Αἴαν, ἐπεὶ τοι δῶκε θεὸς μέγεθός τε βίην τε

καὶ πινυτήν, περὶ δ' ἔγχει Ἀχαιῶν φέρτατος ἐσσί,

νῦν μὲν παυσώμεσθα μάχης καὶ δημοτῆτος,

290

σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ' εἰς ὃ κε δαίμων

ἄμμε διακρίνη, δῶή δ' ἐτέροισί γε νίκην.

νῦξ δ' ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι,

ὥς σύ τ' ἐυφρήνης πάντας παρὰ νηυσὶν Ἀχαιοὺς,

[σούς τε μάλιστα ἔτας καὶ ἐταίρους, οἳ τοι ἔασιν·]

295

αὐτὰρ ἐγὼ κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἀνακτος

Τρῶας ἐυφρανέω καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους,

αἷ τέ μοι εὐχόμεναι θεῖον δύσονται ἀγῶνα.

δῶρα δ' ἄγ' ἀλλήλοισι περικλυτὰ δώομεν ἄμφω,

ὄφρα τις ὥς εἴπησιν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε

300

‘ἡμὲν ἐμαρνάσθην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο,

ἦδ' αὖτ' ἐν φιλότῃ διέτμαγεν ἀρθμήσαντε.’ ”

ὥς ἄρα φωνήσας δῶκε ξίφος ἀργυρόηλον,

ξὺν κολεῷ τε φέρων καὶ ἐντμήτῳ τελαμῶνι·

Αἴας δὲ ζωστῆρα δίδου φοίνικι φαεινόν.

305

τὼ δὲ διακριθέντε ὃ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν

ἦι, ὃ δ' ἐς Τρώων ὄμαδον κίε. τοὶ δὲ χάρησαν

ὥς εἶδον ζῶόν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα,

Αἴαντος προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους·

καί ῥ' ἦγον προτὶ ἄστυ, ἀελπτέοντες σόον εἶναι.

Αἴαντ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐυκνήμιδες Ἀχαιοὶ

εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον, κεχαρηότα νύκτῃ.

οἳ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαο γέγοντο,
τοῖσι δὲ βοῦν ἱέρευσε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
ἄρσενα πενταέτηρον ὑπερμενεί Κρονίωνι.

315

τὸν δέρον ἀμφί θ' ἔπον, καί μιν διέχευαν ἅπαντα,
μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως, πείραν τ' ὀβελοῖσιν,
ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.

αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης.

320

νώτοισιν δ' Αἴαντα διηνεκέεσσι γέραιρεν

ἦρως Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων.

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,

τοῖς ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἦρχετο μῆτιν

Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνεται βουλή·

325

ὁ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν

“ Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,

πολλοὶ γὰρ τεθνᾶσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,

τῶν νῦν αἷμα κελαινὸν ἑύρροον ἀμφὶ Σκάμανδρον

ἐσκέδασ' ὄξυς Ἀρης, ψυχαὶ δ' Αἰδόςδε κατῆλθον

330

τῷ σε χρὴ πόλεμον μὲν ἅμ' ἡοὶ παῦσαι Ἀχαιῶν,

αὐτοὶ δ' ἀγρόμενοι κυκλήσομεν ἐνθάδε νεκρούς

βουσι καὶ ἡμιόνοισιν· ἀτὰρ κατακόμεν αὐτούς

τυτθὸν ἀποπρὸ νεῶν, ὥς κ' ὅστέα παισὶ ἕκαστος

οἰκαδ' ἄγῃ, ὅτ' ἂν αὐτε νεώμεθα πατρίδα γαῖαν.

335

τύμβον δ' ἀμφὶ πυρὴν ἕνα χεύομεν ἐξαγαγόντες

ἄκριτον ἐκ πεδίου· ποτὶ δ' αὐτὸν δείμομεν ὦκα

πύργους ὑψηλοὺς, εἴλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.

ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ποιήσομεν εὖ ἀραρυίας,

ὄφρα δι' αὐτῶν ἱππηλασίῃ ὁδὸς εἴῃ.

340

ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ὀρύξομεν ἐγγύθι τάφρον,

ἣ χ' ἵππους καὶ λαὸν ἐρυκάκοι ἀμφὶς ἐοῦσα,

μή ποτ' ἐπιβρίσῃ πόλεμος Τρώων ἀγερώχων.”

ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες.

Τρώων αὐτ' ἀγορὴ γένητ' Ἰλίου ἐν πόλει ἄκρῃ,

345

δεινὴ τετρηχυῖα, παρὰ Πριάμοιο θύρῃσιν.

τοῖσιν δ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν.

“ κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἧδ' ἐπίκουροι,

ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

δεῦτ' ἄγερ', Ἀργείην Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ 350

δώομεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν. νῦν δ' ὄρκια πιστά
ψευδάμενοι μαχόμεσθα· τῷ οὐ νύ τι κέρδιον ἡμῖν
[ἐλπομαι ἐκτελέεσθαι, ἵνα μὴ ῥέξομεν ὧδε.]”

ἦ τοι ὃ γ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο, τοῖσι δ' ἀνέστη 355
δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠνυκόμοιο,

ὃς μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

“ Ἀντήνορ, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.

εἰ δ' ἐτεὸν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις, 360
ἐξ ἅρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί.

αὐτὰρ ἐγὼ Τρώεσσι μεθ' ἵπποδάμοις ἀγορεύσω.

ἀντικρὺς δ' ἀπόφημι, γυναῖκα μὲν οὐκ ἀποδώσω,

κτήματα δ' ὅσ' ἀγόμεν ἐξ Ἀργεος ἡμέτερον δῶ,

πάντ' ἐθέλω δόμεναι, καὶ οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι.”

ἦ τοι ὃ γ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο, τοῖσι δ' ἀνέστη 365
Δαρδανίδης Πρίαμος, θεόφιν μῆστῳρ ἀτάλαντος,

ὃ σφιν εὐ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν

“ κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἡδ' ἐπίκουροι,

ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε κατὰ πτόλιν ὥς τὸ πάρος περ, 370

καὶ φυλακῆς μνήσασθε καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·

ἡῶθεν δ' Ἰδαῖος ἴτω κοίλας ἐπὶ νῆας

εἰπεῖν Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ

μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν,

καὶ δὲ τὸ εἰπόμεναι πυκινὸν ἔπος, εἴ κ' ἐθέλωσιν 375

παύσασθαι πολέμου δυσηχέος εἰς ὃ κε νεκροὺς

κῆομεν, ὕστερον αὐτε μαχησόμεθ', εἰς ὃ κε δαίμων

ἅμμε διακρίνη, δώῃ δ' ἐτέροισί γε νίκην.”

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἅρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἡδὲ πίθοντο, 380
[δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν.]

ἡῶθεν δ' Ἰδαῖος ἔβη κοίλας ἐπὶ νῆας.

τοὺς δ' εὖρ' εἰν ἀγορῇ Δαναούς, θεράποντας Ἀρης,

νῆϊ πάρα πρυμνῇ Ἀγαμέμνονος· αὐτὰρ ὃ τοῖσιν

στάς ἐν μέσσοισιν μετεφώνεεν ἡπύτα κῆρυξ

“ Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
 ἡνώγει Πρίαμός τε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοί
 εἰπεῖν, εἴ κέ περ ὕμμι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
 μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν.
 κτήματα μὲν ὅσ’ Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν
 ἡγάγετο Τροίηνδ’—ὥς πρὶν ὤφελλ’ ἀπολέσθαι—,
 πάντ’ ἐθέλει δόμεναι, καὶ οἴκοθεν ἄλλ’ ἐπιθεῖναι·
 κουριδίην δ’ ἄλοχον Μενελάου κυδαλίμοιο
 οὐ φησιν δώσειν· ἢ μὲν Τρῶές γε κέλονται.
 καὶ δὲ τόδ’ ἡνώγει εἰπεῖν ἔπος, εἴ κ’ ἐθέλητε
 παύσασθαι πολέμου δυσηχέος εἰς ὃ κε νεκρούς
 κῆομεν. ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ’ εἰς ὃ κε δαίμων
 ἄμμε διακρίνη, δώῃ δ’ ἐτέροισί γε νίκην.”

ὥς ἔφαθ’, οἳ δ’ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 ὁψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
 “ μήτ’ ἄρ τις νῦν κτήματ’ Ἀλεξάνδροιο δεχέσθω
 μήθ’ Ἑλένην· γνωτὸν δέ, καὶ ὅς μάλα νήπιος ἐστίν,
 ὥς ἡδὴ Τρῶεσσιν ὀλέθρου πείρατ’ ἐφῆπται.”

ὥς ἔφαθ’, οἳ δ’ ἄρα πάντες ἐπίαχον νῆες Ἀχαιῶν,
 μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
 καὶ τότε ἄρ’ Ἰδαῖον προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων
 “ Ἰδαῖ’, ἢ τοι μῦθον Ἀχαιῶν αὐτὸς ἀκούεις,
 ὥς τοι ὑποκρίνονται· ἐμοὶ δ’ ἐπιανδάνει οὕτως.
 ἀμφὶ δὲ νεκροῖσιν κατακαίμεν οὐ τι μεγαίρω·
 οὐ γάρ τις φειδὼν νεκύων κατατεθνηώτων
 γίγνεται, ἐπεὶ κε θάνωσι, πυρὸς μειλισσέμεν ὦκα.
 ὄρκια δὲ Ζεὺς ἴστω, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.”

ὥς εἰπὼν τὸ σκῆπτρον ἀνέσχεθε πᾶσι θεοῖσιν,
 ἄψορρον δ’ Ἰδαῖος ἔβη προτὶ Ἴλιον ἱρήν.
 οἳ δ’ ἔατ’ εἰν ἀγορῇ Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες,
 πάντες ὁμηγερέες, ποτιδέγμενοι ὀππότε ἄρ’ ἔλθοι
 Ἰδαῖος· ὃ δ’ ἄρ’ ἦλθε καὶ ἀγγελίην ἀπέειπεν
 στας ἐν μέσσοισιν. τοὶ δ’ ὠπλίζοντο μάλ’ ὦκα,
 ἀμφότερον, νέκυάς τ’ ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ’ ὕλην.
 Ἀργεῖοι δ’ ἐτέρωθεν ἐυσσέλμων ἀπὸ νηῶν
 ὠτρύνοντο νέκυσ τ’ ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ’ ὕλην.

ἥελιός μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας,
ἐξ ἀκαλαρρείταο βαθυρρόου Ὠκεανοῖο
οὐρανὸν εἰσανιών· οἱ δ' ἦντεον ἀλλήλοισιν.

ἔνθα διαγνῶναι χαλεπῶς ἦν ἄνδρα ἕκαστον·
ἀλλ' ὕδατι νίζοντες ἀπο βρότον αἱματόεντα,

425

δάκρυα θερμὰ χέοντες, ἀμαξάων ἐπάειραν.
οὐδ' εἶα κλαίειν Πρίαμος μέγας· οἱ δὲ σιωπῇ
νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήεον ἀχνύμενοι κῆρ,
ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν προτὶ Ἴλιον ἱρήν.

ὥς δ' αὐτῶς ἐτέρωθεν ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί
νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήεον ἀχνύμενοι κῆρ,
ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.

430

ἦμος δ' οὐτ' ἄρ πω ἠώς, ἐτι δ' ἀμφιλύκη νύξ,
τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κριτὸς ἔγρετο λαὸς Ἀχαιῶν,
τύμβον δ' ἀμφ' αὐτὴν ἓνα ποίεον ἐξαγαγόντες
ἄκριτον ἐκ πεδίου, ποτὶ δ' αὐτὸν τείχος ἔδειμαν
πύργους θ' ὑψηλοὺς, εἴλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.

435

ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ἐνεποίεον εὖ ἀραρυίας,
ὄφρα δι αὐτάων ἱππηλασίῃ ὁδὸς εἴη.
ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ἐπ' αὐτῷ τάφρον ὄρυξαν
εὐρείαν μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξαν.

440

ὥς οἱ μὲν πονέοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί·
οἱ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθήμενοι ἀστεροπητῇ
θηεῖντο μέγα ἔργον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.

445

“Ζεῦ πάτερ, ἥ ρά τις ἔστι βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν
ὃς τις ἔτ' ἀθανάτοισι νόον καὶ μῆτιν ἐνίψει·
οὐχ ὁράας ὅτι δὴ αὐτε κάρη κομόωντες Ἀχαιοί
τείχος ἐτειχίσσαντο νεῶν ὑπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
ἤλασαν, οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἐκατόμβας·
τοῦ δ' ἦ τοι κλέος ἔσται ὅσον τ' ἐπὶ κίδναται ἠώς·
τοῦ δ' ἐπιλήσονται τὸ ἐγὼ καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
ἦρω Λαομέδοντι πολίσσαμεν ἀθλήσαντες.”

450

τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
“ὦ πόποι, εἰνοσίγαι' εὐρυσθενές, οἷον ἔειπες.
ἄλλος κέν τις τοῦτο θεῶν δείσειε νόημα,

ὃς σέο πολλὸν ἀφαιρότερος χεῖράς τε μένος τε
 σὸν δ' ἢ τοι κλέος ἔσται ὅσον τ' ἐπὶ κίδναται ἧώς.
 ἄγρει μὴν, ὅτ' ἂν αὐτε κάρη κομόωντες Ἀχαιοί
 οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν, 460
 τεῖχος ἀναρρήξας τὸ μὲν εἰς ἅλα πᾶν καταχεῦαι,
 αὐτὶς δ' ἠϊόνα μεγάλην ψαμάθοισι καλύψαι,
 ὥς κέν τοι μέγα τεῖχος ἀμαλδύνηται Ἀχαιῶν."

ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 δύσετο δ' ἠέλιος, τετέλεστο δὲ ἔργον Ἀχαιῶν, 465
 βουφόνεον δὲ κατὰ κλισίας καὶ δόρπον ἔλοντο.
 νῆες δ' ἐκ Δήμνοιο παρέστασαν οἶνον ἄγουσαι
 πολλαί, τὰς προέηκεν Ἰησονίδης Εὐνῆος,
 τὸν ῥ' ἔτεχ' Ὑψιπύλη ὑπ' Ἰήσони ποιμένι λαῶν.
 χωρὶς δ' Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ 470
 δῶκεν Ἰησονίδης ἀγέμεν μέθυ, χίλια μέτρα.
 ἔνθεν ἄρ' οἰνίζοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
 ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἰθῶνι σιδήρῳ,
 ἄλλοι δὲ ῥινοῖς, ἄλλοι δ' αὐτῇσι βόεσσιν,
 ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεσσι· τίθεντο δὲ δαῖτα θάλειαν. 475

παννύχιοι μὲν ἔπειτα κάρη κομόωντες Ἀχαιοί
 δαίνυντο, Τρῶες δὲ κατὰ πτόλιν ἠδ' ἐπίκουροι
 παννύχιος δέ σφιν κακὰ μῆδετο μητιέτα Ζεὺς
 σμερδαλέα κτυπέων. τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ἦρει,
 οἶνον δ' ἐκ δεπάων χαμάδις χέον, οὐδέ τις ἔτλη 480
 πρὶν πιεῖν πρὶν λείψαι ὑπερμενεί Κρονίωνι.
 κοιμήσαντ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

ΙΛΙΑΔΟΣ

Θ.

Ἦὼς μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν,
Ζεὺς δὲ θεῶν ἀγορὴν ποιήσατο τερπικέραunos
ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
αὐτὸς δέ σφ' ἀγόρευε, θεοὶ δ' ὑπὸ πάντες ἄκουον.
“ κέκλυτέ μευ, πάντες τε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι,
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
μήτε τις οὖν θήλεια θεὸς τό γε μήτε τις ἄρσιν
πειράτῳ διακέρσαι ἐμὸν ἔπος, ἀλλ' ἅμα πάντες
αἰνεῖτ', ὄφρα τάχιστα τελευτήσω τάδε ἔργα.
ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοντα νοήσω
ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσιν ἀρηγέμεν ἢ Δαναοῖσιν,
πληγεῖς οὐ κατὰ κόσμον ἐλεύσεται Οὐλυμπόνδε,
ἢ μιν ἐλὼν ῥύψω ἐς Τάρταρον ἡερόεντα,
τῆλε μάλ', ἤχι βάθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον,
[ἐνθα σιδήρειαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδός,]
τόσσον ἔνερθ' Ἀΐδew ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης·
γνώσεται ἔπειθ' ὅσον εἰμὶ θεῶν κάρτιστος ἀπάντων.
εἰ δ' ἄγε πειρήσασθε, θεοί, ἵνα εἴδετε πάντες.
σειρὴν χρυσεῖην ἐξ οὐρανόθεν κρεμάσαντες
πάντες δ' ἐξάπτεσθε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι·
ἀλλ' οὐκ ἂν ἐρύσαιτ' ἐξ οὐρανόθεν πεδίονδε
Ζῆν' ὑπατον μήστωρ, οὐδ' εἰ μάλα πολλὰ κάμοιτε.
ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ πρόφρων ἐθέλοιμι ἐρύσσαι,
αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαιμι· αὐτῇ δὲ θαλάσσῃ.

5

10

15

20

σειρήν μὲν κεν ἔπειτα περὶ ρίον Οὐλύμποιο 25
 δησαίμην, τὰ δέ κ' αὖτε μετήορα πάντα γένοιτο.
 τόσσον ἐγὼ περί τ' εἰμὶ θεῶν περί τ' εἰμὶ ἀνθρώπων.”

[ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
 μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσεν.
 ὁψέ δὲ δὴ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη 30

“ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
 εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν ὃ τοι σθένος οὐκ ἐπιεικτόν·
 ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητῶν,
 οἱ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὀλονται.
 ἀλλ' ἦ τοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ' ὥς σὺ κελεύεις, 35
 βουλήν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἣ τις ὀνήσει,
 ὥς μὴ πάντες ὀλονται ὀδυσσαμένοιο τεεῖο.”

τὴν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
 “θάρσει, τριτογένεια, φίλον τέκος· οὐ νύ τι θυμῷ
 πρόφρονι μυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι.”] 40

ὥς εἰπὼν ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππῳ
 ὠκυπέτα, χρυσέῃσιν ἐθείρησιν κομόωντε,
 χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ, γέντο δ' ἱμάσθλην
 χρυσεῖην ἐτύκτον, ἐοῦ δ' ἐπεβήσετο δίφρου,
 μᾶστιξεν δ' ἐλάαν· τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην 45
 μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.

Ἴδην δ' ἵκανεν πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
 Γάργαρον, ἔνθα τέ οἱ τέμενος βωμός τε θυήεις.
 ἐνθ' ἵππους ἔστησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 λύσας ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἡέρα πουλὺν ἔχευεν, 50
 αὐτὸς δ' ἐν κορυφῇσι καθέζετο κύδει γαίων,
 εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν.

οἱ δ' ἄρα δεῖπνον ἔλοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί
 ῥίμφα κατὰ κλισίας, ἀπὸ δ' αὐτοῦ θωρήσσοντο.
 Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀνὰ πτόλιν ὠπλίζοντο, 55
 παυρότεροι· μέμασαν δὲ καὶ ὥς ὕσμῖνι μάχεσθαι,
 χρειοὶ ἀναγκαίῃ, πρό τε παίδων καὶ πρὸ γυναικῶν.
 πᾶσαι δ' ὠίγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαός,
 πεζοὶ θ' ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
 οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἓνα ξυνιόντες ἵκοντο, 60

σύν ῥ' ἔβαλον ῥινούς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν
χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
ἐπληντ' ἀλλήλησσι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
ἔνθα δ' ἄμ' οἰμωγὴ τε καὶ εὐχολὴ πέλεν ἀνδρῶν
ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα.

65

ὄφρα μὲν ἤως ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πίπτε δὲ λαός·
ἦμος δ' ἡέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα,
ἐν δ' ἐτίθη δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο,
Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
ἔλκε δὲ μέσσα λαβών· ῥέπε δ' αἰσιμον ἦμαρ Ἀχαιῶν.
[αἱ μὲν Ἀχαιῶν κῆρες ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
ἔξέσθην, Τρώων δὲ πρὸς οὐρανὸν εὐρὺν ἄερθεν.]
αὐτὸς δ' ἐξ Ἰδῆς μεγάλα κτύπε, δαιόμενον δέ
ἦκε σέλας μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν. οἱ δὲ ἰδόντες
θάμβησαν, καὶ πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἶλεν.

70

75

ἔνθ' οὐτ' Ἰδομενεὺς τλῇ μιμνέμεν οὐτ' Ἀγαμέμνων,
οὔτε δὺ' Αἴαντες μενέτην, θεράποντες Ἄρῃος.
Νέστωρ οἷος ἔμιμνε Γερήνιος, οὔρος Ἀχαιῶν,
οὗ τι ἐκὼν, ἀλλ' ἵππος ἐτείρετο, τὸν βάλεν ἰῷ
δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο,
ἄκρην κακ κορυφήν, ὅθι τε πρῶται τρίχες ἵππων
κρανίῳ ἐμπεφύασι, μάλιστα δὲ καίριον ἐστίν.
ἀλγήσας δ' ἀνέπαλτο, βέλος δ' εἰς ἐγκέφαλον δῦ,
σὺν δ' ἵππους ἐτάραξε κυλινδόμενος περὶ χαλκῷ.
ὄφρ' ὁ γέρων ἵπποιο παρηγορίας ἀπέταμνεν
φασγάνῳ αἴσσω, τόφρ' Ἑκτορος ὠκέες ἵπποι
ἦλθον ἀν' ἰωχμόν, θρασὺν ἠνίοχον φορέοντες
Ἑκτορα. καὶ νύ κεν ἔνθ' ὁ γέρων ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσεν,
εἰ μὴ ἄρ' ὁξὺ νόησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
σμερδαλέον δ' ἐβόησεν ἐποτρύνων Ὀδυσῆα
“διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
πῇ φεύγεις μετὰ νῶτα βαλὼν, κακὸς ὥς ἐν ὀμίλῳ;
μή τίς τοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πήξῃ
ἀλλὰ μὲν, ὄφρα γέροντος ἀπώσομεν ἄγριον ἄνδρα.”

80

85

90

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἐσάκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
ἀλλὰ παρήξεν κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Τυδείδης δ' αὐτός περ ἔων προμάχοισιν ἐμίχθη,
στῇ δὲ πρόσθ' ἵππων Νηληιάδαο γέροντος,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

“ὦ γέρον, ἦ μάλα δὴ σε νέοι τείρουσι μαχηταί,
σὴ δὲ βίη λέλνται, χαλεπὸν δέ σε γῆρας ὀπάζει,
ἡπεδανὸς δέ νύ τοι θεράπων, βραδέες δέ τοι ἵπποι.
ἀλλ' αἶψ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὅφρα ἴδῃαι
οἴοι Τρώιοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο
κραιπνὰ μῦλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκόμεν ἡδὲ φέβεσθαι,
οὓς ποτ' ἀπ' Αἰνείαν ἐλόμην, μήστωρα φόβοιο.
τούτῳ μὲν θεράποντε κομείτων, τῷδε δὲ νῦν
Τρῳσὶν ἐφ' ἵπποδάμοις ἰθύνομεν, ὅφρα καὶ Ἑκτωρ
εἴσεται ἢ καὶ ἐμὸν δόρυ μαίνεται ἐν παλάμῃσιν.”

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
Νεστορέας μὲν ἔπειθ' ἵππους θεράποντε κομείτην
ἴφθιμοι, Σθένελός τε καὶ Εὐρυμέδων ἀγαπήνων·
τὼ δ' εἰς ἀμφοτέρῳ Διομήδεος ἄρματ' ἐβήτην.
Νέστωρ δ' ἐν χεῖρεσσι λάβ' ἡνία σιγαλόεντα,
μάστιξεν δ' ἵππους· τάχα δ' Ἑκτορος ἄγχι γέροντο.
τοῦ δ' ἰθὺς μεμαῶτος ἀκόντισε Τυδέος υἱός.

καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν, ὃ δ' ἡνίοχον θεράποντα,
υἱὸν ὑπερθύμου Θηβαίου Ἡνιοπῆα,
ἵππων ἡνί' ἔχοντα βάλε στῆθος παρὰ μαζόν.
ἥριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.

Ἑκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασεν φρένας ἡνίοχοιο.
τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε, καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου,
κείσθαι, ὃ δ' ἡνίοχον μέθεπεν θρασύν. οὐδ' ἄρ' ἔτι δῖν
ἵπῳ δευέσθην σημάντορος· αἶψα γὰρ εὗρεν
Ἴφιτίδην Ἀρχεπτάλεμον θρασύν, ὃν ῥα τόθ' ἵππων
ὠκυπόδων ἐπέβησε, δίδου δέ οἱ ἡνία χερσίν.

ἔνθα κε λαιγὸς ἔην καὶ ἀμήχανα ἔργα γέροντο,
καί νύ κ' ἐσῆκασθεν κατὰ Ἴλιον ἥνυτε ἄρνες,
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

βροντήσας δ' ἄρα δεινὸν ἀφῆκ' ἀργῆτα κεραυνόν,
καδ δὲ πρόσθ' ἵππων Διομήδεος ἤκε χαμᾶζε·
δεινὴ δὲ φλόξ ὤρτο θεείου καιομένοιο,

135

τῷ δ' ἵππῳ δείσαντε καταπτήτην ὑπ' ὄχεσφιν.
Νέστορα δ' ἐκ χειρῶν φύγον ἦνία σιγαλόεντα·
δείσε δ' ὃ γ' ἐν θυμῷ, Διομήδεα δὲ προσέειπεν
“Τυδεΐδη, ἄγε δὴ αὐτε φόβονδ' ἔχε μώνυχας ἵππους.
ἦ οὐ γιγνώσκεις ὃ τοι ἐκ Διὸς οὐχ ἔπετ' ἀλκή;
νῦν μὲν γὰρ τούτῳ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάζει,
σήμερον ὕστερον αὐτε καὶ ἡμῖν, εἴ κ' ἐθέλῃσιν,
δώσει. ἀνὴρ δέ κεν οὐ τι Διὸς νόον εἰρύσσαιτο,
οὐδὲ μάλ' ἴφθιμος, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερος ἐστίν.”

140

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης
“ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
ἀλλὰ τόδ' αἶνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει·
Ἐκτωρ γάρ ποτε φήσῃ ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων
‘Τυδεΐδης ὑπ' ἐμεῖο φοβεύμενος ἵκετο νῆας.’
ὥς ποτ' ἀπειλήσει· τότε μοι χάνοι εὐρέϊα χθών.”

145

150

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
“ὦ μοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος, οἶον ἔειπες.
εἴ περ γάρ σ' Ἐκτωρ γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φήσῃ,
ἀλλ' οὐ πείσονται Τρῶες καὶ Δαρδανῖνες
καὶ Τρώων ἄλοχοι μεγαθύμων ἀσπιστάων,
τάων ἐν κονίῃσι βάλες θαλεροὺς παρακοίτας.”

155

ὥς ἄρα φωνήσας φύγαδε τράπε μώνυχας ἵππους
αὐτὶς ἀν' ἰωχμόν· ἐπὶ δὲ Τρῳῆς τε καὶ Ἐκτωρ
ἦχῃ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο.

τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυσε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ
“Τυδεΐδη, περὶ μὲν σε τίον Δαναοὶ ταχύπῳλοι
ἔδρη τε κρέασίν τε ἰδὲ πλείοις δεπάεσσιν·
νῦν δέ σ' ἀτιμήσουσι· γυναικὸς ἄρ' ἀντὶ τέτυξο.

160

[Ἐρρε, κακὴ γλήνη, ἐπεὶ οὐκ εἴξαντος ἐμεῖο
πύργων ἡμετέρων ἐπιβήσῃ, οὐδὲ γυναῖκας
ἄξεις ἐν νήεσσι· πάρος τοι δαίμονα δώσω.]”

165

ὥς φάτο, Τυδεΐδης δὲ διάνδιχα μερμήριξεν,
ἵππους τε στρέψαι καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι

τρὶς μὲν μερμήριξε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
τρὶς δ' ἄρ' ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων κτύπε μητιέτα Ζεὺς
σῆμα τιθεὶς Τρώεσσι, μάχης ἑτεραλκέα νίκην.

170

Ἐκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας

“ Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχῆται,
ἄνερες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
γιγνώσκω δ' ὅτι μοι πρόφρων κατένευσε Κρονίων
νίκην καὶ μέγα κῦδος, ἀτὰρ Δαναοῖσί γε πῆμα.

175

νήπιοι, οἳ ἄρα δὴ τάδε τείχεα μηχανόωντο
ἀβλήχρ' οὐδενόσωρα· τὰ δ' οὐ μένος ἀμὸν ἐρύξει,
ἵπποι δὲ ῥέα τάφρον ὑπερθορέονται ὀρυκτῆν.

ἄλλ' ὅτε κεν δὴ νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσι γένωμαι,

180

μνημοσύνη τις ἔπειτα πυρὸς δηίοιο γενέσθω,
ὥς πυρὶ νῆας ἐνιπρήσω, κτείνω δὲ καὶ αὐτοὺς

[Ἀργεῖους παρὰ νηυσὶν, ἀτυζομένους ὑπὸ καπνοῦ.]”

ὣς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε

[Ξάνθε τε καὶ σὺ Πόδαργε καὶ Αἴθων Λάμπε τε διέ,]

185

“ νῦν μοι τὴν κομιδὴν ἀποτίνετον, ἣν μάλα πολλὴν

Ἀνδρομάχῃ, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος,

ὑμῖν παρ προτέροισι μελίφρονα πυρὸν ἔθηκεν

[οἶνόν τ' ἐγκεράσασα πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι,]

ἢ ἐμοί, ὅς πέρ οἱ θαλερὸς πόσις εὐχομαι εἶναι.

190

ἄλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ σπεύδετον, ὅφρα λάβωμεν

ἄσπίδα Νεστόρέην, τῆς νῦν κλέος οὐρανὸν ἵκει,

πᾶσαν χρυσεῖην ἔμεναι, κανόνας τε καὶ αὐτήν,

αὐτὰρ ἀπ' ὧμοιν Διομήδεος ἵπποδάμοιο

δαιδάλεον θώρηκα, τὸν Ἡφαιστος κάμε τεύχων.

195

εἰ τούτῳ γε λάβοιμεν, ἐλποίμην κεν Ἀχαιοὺς

αὐτονυχὶ νηῶν ἐπιβησέμεν ὠκειάων.”

ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, νεμέσθησε δὲ πότνια Ἥρη,

σεῖσατο δ' εἰνὶ θρόνῳ, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν Ὀλυμπον,

καί ῥα Ποσειδάωνα μέγαν θεὸν ἀντίον ἦῤδα

200

“ ὦ πόποι, εἰνοσίγαι' εὐρυσθενές, οὐδέ νυ σοὶ περ

ὀλλυμένων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός.

οἳ δέ τοι εἰς Ἑλίκην τε καὶ Αἰγὰς δῶρ' ἀνάγουσιν
πολλά τε καὶ χαρίεντα. σὺ δέ σφισι βούλεο νίκην.

εἴ περ γάρ κ' ἐθέλοιμεν, ὅσοι Δαναοῖσιν ἄρωγοί,
Τρῶας ἀπώσασθαι καὶ ἐρυκέμεν εὐρύοπα Ζῆν,
αὐτοῦ κ' ἐνθ' ἀκάχοιτο καθήμενος οἶος ἐν Ἰδῇ." 205

τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κρείων ἐνοσίχθων
[“Ἥρη ἀπτοεπές, ποῖον τὸν μῦθον εἶπες.

οὐκ ἂν ἐγὼ γ' ἐθέλοιμι Διὶ Κρονίῳ μάχεσθαι
ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπεὶ ἡ πολὺ φέρτερος ἐστίν.” 210

ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον
τῶν δ', ὅσον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργου τάφρος ἔεργεν,
πλήθην ὁμῶς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν ἀσπιστῶν
εἰλομένων· εἴλει δὲ θεῶ ἀτάλαντος Ἄρηι 215

Ἐκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
καὶ νῦ κ' ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέῳ νῆας εἰσας,
εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκ' Ἀγαμέμνονι πότνια Ἥρη
αὐτῷ ποιπνύσαντι θεῶς ὀτρῦναι Ἀχαιοὺς.

βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν, 220
πορφύρεον μέγα φᾶρος ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,
στῆ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆος μεγακῆτεϊ νηὶ μελαίνῃ,
ἣ ῥ' ἐν μεσσάτῳ ἔσκε, γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσε·

[ἡμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο
ἡδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος, τοί ῥ' ἔσχατα νῆας εἰσας 225
εἵρυσαν ἡγορέῃ· πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν.]

ἦυσεν δὲ διαπρύσιον, Δαναοῖσι γεγωνῶς,
“αἰδώς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγῆτοί.
πῇ ἔβαν εὐχωλαί, ὅτε δὴ φάμεν εἶναι ἄριστοι,
ᾧς, ὁπότ' ἐν Λήμνῳ, κενεαυχέες ἡγοράασθε, 230
ἔσθοντες κρέα πολλὰ βοῶν ὀρθοκραιράων,
πίνοντες κρητῆρας ἐπιστεφέας οἶνοιο,

Τρώων ἄνθ' ἑκατόν τε διηκοσίων τε ἕκαστος
στήσεσθ' ἐν πολέμῳ· νῦν δ' οὐδ' ἐνὸς ἀξιοὶ εἰμέν
[Ἐκτορος, ὃς τάχα νῆας ἐνιπρήσει πυρὶ κηλέῳ.] 235

Ζεῦ πάτερ, ἡ ῥά τιν' ἤδη ὑπερμενέων βασιλῆων
τῇδ' ἄτῃ ἄσας καί μιν μέγα κῦδος ἀπηύρας·
οὐ μὴν δὴ ποτέ φημι τεὸν περικαλλέα βωμόν
ἐνὶ πολυκλήιδι παρελθέμεν ἐνθάδε ἔρρων,
ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι βοῶν δημόν καὶ μηρὶ ἔκτα,

ιέμενος Τροίην ἐντείχεον ἐξαλαπάξαι.
 ἀλλὰ Ζεῦ τόδε πέρ μοι ἐπικρήνην ἐέλδωρ.
 αὐτοὺς δὴ περ ἔασον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι,
 μηδ' οὕτω Τρώεσσι ἔα δάμνασθαι Ἀχαιοὺς."

ὥς φάτο, τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δάκρυ χέοντα, 245
 νεῦσε δέ οἱ λαὸν σόον ἔμμεναι οὐδ' ἀπολείσθαι.

αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε, τελειότατον πετεηνῶν,
 νεβρὸν ἔχοντ' ὀνύχεσσι, τέκος ἐλάφοιο ταχείης·
 παρ δὲ Διὸς βωμῷ περικαλλεῖ κάμβαλε νεβρόν,
 ἔνθα πανομφαίῳ Ζηνὶ ῥέζεσκον Ἀχαιοί. 250
 οἱ δ' ὥς οὖν εἶδονθ' ὃ τ' ἄρ' ἐκ Διὸς ἦλυθεν ὄρνις,
 μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.

ἔνθ' οὗ τις πρότερος Δαναῶν, πολλῶν περ ἐόντων,
 εὔξατο Τυδεΐδαο πάρος σχέμεν ὠκέας ἵππους
 τάφρου τ' ἐξελάσαι καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι, 255
 ἀλλὰ πολὺ πρῶτος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστήν,
 Φραδμονίδην Ἀγέλαον. ὃ μὲν φύγαδ' ἔτραπεν ἵππους·
 τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν
 ὦμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.
 ἥριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 260

τὸν δὲ μετ' Ἀτρεΐδαι Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος,
 τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκὴν,
 τοῖσι δ' ἐπ' Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος
 Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνναλίῳ ἀνδρεϊφόντῃ,
 τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός. 265
 Τεῦκρος δ' εἵνατος ἦλθε, παλίντονα τόξα τιταίνων,
 στῇ δ' ἄρ' ὑπ' Αἴαντος σάκεϊ Τελαμωνιάδαο.
 ἔνθ' Αἴας μὲν ὑπεξέφερεν σάκος· αὐτὰρ ὃ γ' ἥρως
 παπτήνας, ἐπεὶ ἄρ τιν' ὀιστεύσας ἐν ὀμίλῳ
 βεβλήκοι, ὃ μὲν αὖθι πεσὼν ἀπὸ θυμὸν ὄλεσκεν, 270
 αὐτὰρ ὃ αὖτις ἰὼν, πάις ὥς ὑπὸ μητέρα, δύσκειν
 εἰς Αἴανθ'· ὃ δέ μιν σάκεϊ κρύπτασκε φαεινῷ.

ἔνθα τίνα πρῶτον Τρώων ἔλε Τεῦκρος ἀμύμων·
 Ὀρσίλοχον μὲν πρῶτα καὶ Ὀρμενον ἦδ' Ὀφελέστην
 Δαίτορά τε Χρομίον τε καὶ ἀντίθεον Λυκοφόντην 275
 ἢ Πολυαιμονίδην Ἀμοπάονα καὶ Μελάνιππον

[πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.]

τὸν δὲ ἰδὼν γήθησε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
τόξου ἄπο κρατεροῦ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας
στῇ δὲ παρ' αὐτὸν ἰὼν, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν.

280

“Τεῦκρε, φίλῃ κεφαλῇ, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
βάλλ' οὕτως, εἴ κέν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι
πατρί τε σῶ Τελαμῶνι, ὃ σε τρέφε τυτθὸν ἑόντα
καὶ σε νόθον περ ἑόντα κομίσσατο ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
τὸν καὶ τηλόθ' ἑόντα ἑυκλείης ἐπίβησον.

285

σοὶ δ' ἐγὼ ἐξερέω ὥς καὶ τετελεσμένον ἔσται.

εἴ κέν μοι δώῃ Ζεὺς τ' αἰγίοχος καὶ Ἀθήνη
Ἰλίον ἐξαλαπάξαι, ἑυκτίμενον πτολίεθρον,
πρώτῳ τοι μετ' ἐμὲ πρεσβήιον ἐν χερὶ θήσω,
ἢ τρίποδ' ἢ ἐδύω ἵππους αὐτοῖσιν ὄχεσφιν
ἢ ἐγυναῖχ', ἢ κέν τοι ὁμὸν λέχος εἰσαναβαίνοι.”

290

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε Τεῦκρος ἀμύμων

“Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, τί με σπεύδοντα καὶ αὐτόν
ὀτρύνεις; οὐ μὴν τοι, ὅση δύναμὶς γε πάρεστιν,
παύομαι, ἀλλ' ἐξ οὗ προτὶ Ἴλιον ὠσάμεθ' αὐτούς,
ἐκ τοῦ δὴ τόξοισι δεδεγμένος ἄνδρας ἐναίρω.

295

ὀκτῶ δὴ προέηκα τανυγλώχινας ὀιστούς,
πάντες δ' ἐν χροῖ πῆχθεν ἀρηιβόων αἰζήων·
τοῦτον δ' οὐ δύναμαι βαλέειν κῖνα λυσσητήρα.”

ἢ ῥα, καὶ ἄλλον ὀιστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἱαλλεν

300

Ἐκτορος ἀντικρὺς, βαλέειν δέ ἐῖτο θυμός.

καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρθ', ὃ δ' ἀμύμονα Γοργυθίωνα,
υἱὸν ἐν Πριάμοιο, κατὰ στῆθος βάλεν ἰῶ,
τόν ῥ' ἐξ Αἰσύμηθεν ὀπυιομένη τέκε μήτηρ,
καλὴ Καστιάνειρα, δέμας εἰκυῖα θεῆσιν.

305

μήκων δ' ὥς ἐτέρωσε κάρη βάλεν, ἢ τ' ἐνὶ κήπῳ
καρπῷ βριθομένη νοτίησί τε εἰαρινῇσιν
ὥς ἐτέρωσ' ἤμυσε κάρη πῆληκι βαρυνθέν.

Τεῦκρος δ' ἄλλον ὀιστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἱαλλεν

Ἐκτορος ἀντικρὺς, βαλέειν δέ ἐῖτο θυμός.

310

ἀλλ' ὃ γε καὶ τόθ' ἅμαρτε· παρέσφηλεν γὰρ Ἀπύλλων
ἀλλ' Ἀρχεπτόλεμον, θρασὺν Ἐκτορος ἡνιοχῆρα

ἰέμενον πόλεμόνδε βάλε στῆθος παρὰ μαζόν.

ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι

ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.

315

Ἐκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασεν φρένας ἡνιόχοιο.

τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου,

Κεβριόνην δ' ἐκέλευσεν ἀδελφεὸν ἐγγὺς ἐόντα

ἵππων ἡνί· ἐλεῖν· ὃ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθῃσεν ἀκούσας.

αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος

320

σμερδαλέα ἰάχων· ὃ δὲ χερμάδιον λάβε χειρί,

βῆ δ' ἰθὺς Τεύκρου, βαλέειν δέ ε' θυμὸς ἀνώγει.

ἦ τοι ὃ μὲν φαρέτρης ἐξείλετο πικρὸν οἰστόν,

θῆκε δ' ἐπὶ νευρῇ· τὸν δ' αὖ κορυθαίολος Ἐκτωρ

αὐερύοντα παρ' ὦμον, ὅθι κληῖς ἀποέργει

325

αὐχένα τε στῆθός τε, μάλιστα δὲ καίριον ἐστίν,

τῇ ῥ' ἐπὶ οἷ μεμαῶτα βάλεν λίθῳ ὀκριόεντι,

ῥῆξε δέ οἱ νευρήν· νάρκησε δὲ χεὶρ ἐπὶ καρπῷ,

στῇ δὲ γνῦξ ἐριπών, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.

Αἴας δ' οὐκ ἀμέλησε κασιγνήτοιο πεσόντος,

330

ἀλλὰ θέωχ περίβη καὶ οἱ σάκος ἀμφεκάλυψεν.

τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύω ἐρίηρες ἑταῖροι,

Μηκιστεὺς Ἐχίοιο παῖς καὶ δῖος Ἀλάστωρ,

νῆας ἔπι γλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντα·

ἄψ δ' αὖτις Ἱρῶεσσιν Ὀλύμπιος ἐν μένος ὤρσεν.

335

οἱ δ' ἰθὺς τάφροιο βαθείης ὤσαν Ἀχαιοὺς,

Ἐκτωρ δ' ἐν πρώτοισι κίε σθένει βλεμεαίνων.

ὥς δ' ὅτε τίς τε κύων συὸς ἀγρίου ἢ λέοντος

ἄπτηται κατόπισθε, ποσὶν ταχέεσσι διώκων,

ισχία τε γλουτούς τε, ἐλίσσόμενόν τε δοκεύει,

340

ὥς Ἐκτωρ ὤπαζε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς,

αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον· οἱ δὲ φέβοκτο·

αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν

φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Τρώων ὑπὸ χερσίν,

οἱ μὲν δὴ παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,

345

ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι, καὶ πᾶσι θεοῖσιν

χεῖρας ἀνίσχοντες μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος·

Ἐκτωρ δ' ἀμφιπεριστρώφα καλλίτριχας ἵππους,

Τοργοῦς ὄμματ' ἔχων ἥ ἐ βροτολοιγοῦ Ἄρηος.

τοὺς δὲ ἰδοῦς ἑλέησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
αἶψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

350

“ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτι νῶι
ὄλλυμένων Δαναῶν κεκαδησόμεθ' ὑστάτιόν περ ;
οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται
ἀνδρὸς ἑνὸς ῥιπῇ· ὃ δὲ μαίνεται οὐκέτ' ἀνεκτῶς
Ἐκτωρ Πριαμίδης, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργεν.”

355

τὴν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη

“καὶ λῆν οὗτός γε μένος θυμόν τ' ὀλέσειεν,
χερσὶν ὑπ' Ἀργείων φθίμενος ἐν πατρίδι γαίῃ·
ἀλλὰ πατὴρ οὐμὸς φρεσὶ μαίνεται οὐκ ἀγαθῆσιν,
σχέτλιος, αἰὲν ἀλιτρός, ἐμῶν μενέων ἀπερωεύς.
οὐδέ τι τῶν μέμνηται, ὃ οἱ μάλα πολλάκις υἱὸν
τειρόμενον σῶεσκον ὑπ' Εὐρυσθέως ἀέθλων.

360

ἦ τοι ὃ μὲν κλαίεσκε πρὸς οὐρανόν, αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
τῷ ἐπαλεξήσουσαν ἀπ' οὐρανόθεν προΐαλλεν.

365

εἰ γὰρ ἐγὼ τάδε ἦδ' ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμησιν,
εὐτέ μιν εἰς Αἴδαο πυλάρταο προύπεμψεν

ἐξ ἐρέβους ἄξοντα κύνα στυγεροῦ Αἴδαο,
οὐκ ἂν ὑπεξέφυγε Στυγὸς ὕδατος αἰπὰ ῥέεθρα.

νῦν δ' ἐμὲ μὲν στυγεί, Θέτιδος δ' ἐξήνυσσε βουλάς,
ἦ οἱ γούνατ' ἔκυσσε καὶ ἔλλαβε χειρὶ γενείου

370

λίσσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.

ἔσται μὲν ὅτ' ἂν αὖτε φίλην γλαυκώπιδα εἶπῃ.

ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νῶιν ἐπέντυε μώνυχας ἵππους,

ὄφρ' ἂν ἐγὼ καταδῦσα Διὸς δόμον αἰγιόχοιο

375

τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήξομαι, ὄφρα ἴδωμαι

ἦ νῶι Πριάμοιο πάϊς κορυθαίολος Ἐκτωρ

γηθήσει προφανέντε ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας,

ἦ τις καὶ Τρώων κορέει κύνας ἦδ' οἰωνούς

δημῷ καὶ σάρκεσσι, πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.”

380

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.

ἦ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους

Ἥρη πρέσβα θεά, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνου·

αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,

πέπλον μὲν κατέχευεν ἑάνον πατρός ἐπ' οὔδει,
 ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν,
 ἥ δὲ χιτῶν' ἐνδύσα Διὸς νεφεληγερέταο
 τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.

385

ἐς δ' ὄχρεα φλόγεα ποσὶ βήσετο, λάζετο δ' ἔγχος
 βριθὺ μέγα στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
 ἡρώων τοῖσιν τε κοτέσσεται ὁμβριμοπάτρη.

390

Ἥρη δὲ μάστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους·
 αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον Ὀραιοί,
 τῆς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὐλυμπός τε,
 ἡμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος ἡδ' ἐπιθεῖναι.

395

τῇ ῥα δι' αὐτῶν κεντρηνεκέας ἔχον ἵππους.

Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἰδὴθεν ἐπεὶ ἶδε, χώσατ' ἄρ' αἰνῶς,
 Ἴριν δ' ὤτρυνεν χρυσόπτερον ἀγγελέουσιν.

“βάσκ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, πάλιν τρέπε μὴδ' ἔα ἄντην
 ἔρχεσθ'· οὐ γὰρ καλὰ συνοισόμεθα πτόλεμόνδε.

400

ᾧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 γυνώσω μὲν σφῶιν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
 αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέω, κατὰ θ' ἄρματα ἄξω,
 οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτούς
 ἔλκε' ἀπαλθήσεσθον ἃ κεν μάρπτησι κεραυνός,

405

ὄφρ' εἰδῇ γλαυκῶπις ὅτ' ἂν σὺ πατρὶ μάχηται.
 Ἥρη δ' οὐ τι τόσον νεμεσίζομαι οὐδὲ χολοῦμαι·
 αἰεὶ γάρ μοι ἔωθεν ἐνικλᾶν ὅττι κε εἴπω.”

ὥς ἔφατ', ὥρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα,
 βῆ δ' ἐξ Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὀλυμπον.

410

πρώτησιν δὲ πύλῃσι πολυπτύχου Οὐλύμποιο
 ἀντομένη κατέρυκε, Διὸς δέ σφ' ἔννεπε μῦθον.

“πῇ μέματον; τί σφῶιν ἐνὶ φρεσὶ μαίνεται ἦτορ;
 οὐκ ἑὰ Κρονίδης ἐπαμυνέμεν Ἀργείοισιν.

ᾧδε γὰρ ἠπείλησε Κρόνου πάις, ἥ τελέει περ,
 γυνώσκειν μὲν σφῶιν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
 αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέειν, κατὰ θ' ἄρματα ἄξειν.

415

οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτούς
 ἔλκε' ἀπαλθήσεσθον ἃ κεν μάρπτησι κεραυνός.”

[ὄφρ' εἰδῆς, Γλαυκῶπις, ὅτ' ἂν σὺ πατρὶ μάχηται.

420

Ἥρῃ δ' οὐ τι τόσον νεμεσίζεται οὐδὲ χολοῦται·
αἰεὶ γάρ οἱ ἔωθεν ἐνικλᾶν ὅττι κε εἶπῃ.
ἀλλὰ σύ γ' αἰνοτάτῃ, κύον ἀδεές, εἰ ἑτεόν γε
τολμήσεις Διὸς ἅντα πελώριον ἔγχος ἀεῖραι.]

ἦ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦς' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις,
αὐτὰρ Ἀθηναίην Ἥρῃ πρὸς μῦθον ἔειπεν.

425

“ὦ πόποι, αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτ' ἐγὼ γε
νῶι ἐῷ Διὸς ἅντα βροτῶν ἔνεκα πτολεμίζειν.

τῶν ἄλλος μὲν ἀποφθίσθω ἄλλος δὲ βιώτῳ,
ὅς κε τύχῃ· κείνος δὲ τὰ ἅ φρονέων ἐνὶ θυμῷ
Τρῳσὶ τε καὶ Δαναοῖσι δικαζέτω, ὥς ἐπιεικές.”

430

ὥς ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπε μώνυχας ἵππους.

τῇσιν δ' ὦραι μὲν λῦσαν καλλίτριχας ἵππους,
καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐπ' ἀμβροσίῃσι κάπησιν,

ἄρματα δὲ κλῖναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα·

435

αὐταὶ δὲ χρυσέοισιν ἐπὶ κλισμοῖσι καθίζον
μίγδ' ἄλλοισι θεοῖσι, φίλον τετιημέναι ἦτορ.

Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἰδῆθεν εὐτροχὸν ἄρμα καὶ ἵππους
Οὐλυμπόνδ' ἐδίωκε, θεῶν δ' ἐξίκετο θώκους.

τῷ δὲ καὶ ἵππους μὲν λῦσεν κλυτὸς εἰνοσίγαιος,

440

ἄρματα δ' ἅμ βωμοῖσι τίθη, κατὰ λίτα πετάσσας·

αὐτὸς δὲ χρύσειον ἐπὶ θρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
ἔζετο, τῷ δ' ὑπὸ ποσσὶ μέγας πελεμίζει' Ὀλυμπος.

αἱ δ' οἶαι Διὸς ἀμφὶς Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἥρῃ

ἦσθην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο.

445

αὐτὰρ δ' ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε

“τίφθ' οὕτω τετίησθον, Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἥρῃ;

οὐ μὴν θῆν κάμετόν γε μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ

ὀλλῦσαι Τρῶας, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἔθεσθε.

πάντως, οἷον ἐμόν γε μένος καὶ χεῖρες ἄαπτοι,

450

οὐκ ἂν με τρέψειαν ὅσοι θεοὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ.

σφῶιν δὲ πρὶν περ τρόμος ἔλλαβε φαίδιμα γυῖα

πρὶν πόλεμον ἰδέειν πολέμοιό τε μέρμερα ἔργα.

ᾧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δέ κεν τετελεσμένον ἦεν·

οὐκ ἂν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων, πληγέντε κεραυνῷ,

ἄψ' ἐς Ὀλυμπον ἴκεσθον, ἵν' ἀθανάτων ἔδος ἐσθὶν.”

ὥς ἔφαθ', αἱ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἥρῃ

πλησίοι αἵ γ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.

ἦ τοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν οὐδέ τι εἶπεν,

σκυζομένη Δὰ πατρί, χόλος δέ μιν ἄγριος ἦρει·

460

Ἥρη δ' οὐκ ἔχαδε στήθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα

“ αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες·

εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν ὃ τοι σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν·

ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητῶν,

οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλονται.

465

[ἀλλ' ἦ τοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις·

βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἦ τις ὀνήσει,

ὥς μὴ πάντες ὄλονται ὀδυσσαμένοιο τεεῖο.]”

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς

“ ἦοὺς δὴ καὶ μᾶλλον ὑπερμενέα Κρονίωνα

470

ὄψαι, εἴ κ' ἐθέλησθα, βοῶπις πότνια Ἥρη,

ὀλλύντ' Ἀργείων πουλὺν στρατὸν αἰχμητῶν·

οὐ γὰρ πρὶν πολέμου ἀποπαύσεται ὄμβριμος Ἑκτωρ

πρὶν ὄρθαι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλεΐωνα

[ἡματι τῷ ὅτ' ἂν οἱ μὲν ἐπὶ πρύμνησι μάχωνται,

475

στείνει ἐν αἰνοτάτῳ, περὶ Πατρόκλοιο πεσόντος.]

ὥς γὰρ θέσφατον ἐστί. σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω

χωομένης, οὐδ' εἴ κε τὰ νείατα πείραθ' ἵκηαι

γαίης καὶ πόντοιο, ἴν' Ἰαπετός τε Κρόνος τε

ἦμενοι. οὐτ' αὐγῆς Ὑπερίονος Ἡελίοιο

480

τέρποντ' οὐτ' ἀνέμοισι, βαθὺς δέ τε Τάρταρος ἀμφίς.

οὐδ' ἦν ἔνθ' ἀφίκηαι ἀλωμένη, οὐ σευ ἐγὼ γε

σκυζομένης ἀλέγω, ἐπεὶ οὐ σέο κύντερον ἄλλο.”

ὥς φάτο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη λευκώλενος Ἥρη.

ἐν δ' ἔπεσ' Ὠκεανῷ λαμπρὸν φάος ἡελίοιο,

485

ἔλκον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.

Τρῳσὶν μὲν ῥ' ἀέκουσιν ἔδν φάος, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς

ἀσπασίῃ τρίλλιστος ἐπήλυθε νύξ ἐρεβεννή.

Τρώων αὐτ' ἀγορὴν ποιήσατο φαίδιμος Ἑκτωρ,

νόσφι νεῶν ἀγαγών, ποταμῷ ἐπὶ δινήμεντι,

490

ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος.

ἐξ ἵππων δ' ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα μῦθον ἄκουον

τόν ῥ' Ἑκτωρ ἀγόρευε δῖφιλος· ἐν δ' ἄρα χειρὶ

ἵχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν· πάροιθέ δὲ λάμπετο δουρός

αἰχμὴ χαλκείῃ, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης. 495
 τῷ δ' ὃ γ' ἐρεισάμενος ἔπεα Τρώεσσι μετηύδα.
 “ κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἡδ' ἐπίκουροι.
 νῦν ἐφάμην νῆας τ' ὀλέσας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς
 ἄψ' ἀπθονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν·
 ἀλλὰ πρὶν κνέφας ἦλθε, τὸ νῦν ἐσάωσε μάλιστα 500
 Ἀργείους καὶ νῆας ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 ἀλλ' ἢ τοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ
 δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· ἀτὰρ καλλίτριχας ἵππους
 λύσαθ' ὑπὲξ ὀχέων, παρὰ δέ σφισι βάλλετ' ἐδωδῆν.
 ἐκ πόλιος δ' ἄξεσθε βόας καὶ ἵφια μῆλα 505
 καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζεσθε,
 σίτον τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγεσθε,
 ὥς κεν παννύχιοι μέσφ' ἡοῦς ἠριγενείης
 καίωμεν πυρὰ πολλά, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἵκη,
 μή πως καὶ διὰ νύκτα κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ 510
 φεύγειν ὀρμήσωσιν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 μὴ μὲν ἀσπουδί γε νεῶν ἐπιβαῖεν ἔκηλοι,
 ἀλλ' ὥς τις τούτων γε βέλος καὶ οἴκοθι πέσση,
 βλήμενος ἢ ἰῶ ἢ ἔγχεϊ ὀξύοντι
 νηὸς ἐπιθρώσκων, ἵνα τις στυγέησι καὶ ἄλλος 515
 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυν Ἄρηα.
 κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ διίφιλοι ἀγγελλόντων
 παῖδας πρωθήβας πολιοκροτάφους τε γέροντας
 λέξασθαι περὶ ἄστυ θεοδμήτων ἐπὶ πύργων·
 θηλύτεραι δὲ γυναῖκες ἐνὶ μεγάροισι ἐκάστη 520
 πῦρ μέγα καιόντων· φυλακὴ δέ τις ἔμπεδος ἔστω,
 μὴ λόχος εἰσέλθῃσι πόλιν λαῶν ἀπεόντων.
 [ὦδ' ἔστω, Τρῶες μεγαλήτορες, ὥς ἀγορεύω·
 μῦθος δ' ὃς μὲν νῦν ὑγιῆς, εἰρημένος ἔστω,
 τὸν δ' ἡοῦς Τρώεσσι μεθ' ἵπποδάμοις ἀγορεύσω. 525
 ἔλπομαι εὐχόμενος Διὶ τ' ἄλλοισιν τε θεοῖσιν
 ἐξελάαν ἐνθὲνδε κύνας κηρεσσιφορήτους,
 οὓς κῆρες φορέουσι μελαινάων ἐπὶ νηῶν.
 ἀλλ' ἢ τοι ἐπὶ νυκτὶ φυλάξομεν ἡμέας αὐτούς,]
 πρῶι δ' ὑπηοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες

νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὀξὺν Ἄρηα.
εἴσομαι ἧ κέ μ' ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης
παρ νηῶν πρὸς τεῖχος ἀπώσεται, ἧ κεν ἐγὼ τὸν
χαλκῷ δηώσας ἔναρα βροτόεντα φέρωμαι.

[αὔριον ἦν ἀρετὴν διαείσεται, εἴ κ' ἐμὸν ἔγχος
μείνῃ ἐπερχόμενον. ἀλλ' ἐν πρώτοισιν, οἶω,
κείσεται οὔτηθείς, πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι,
ἡελίου ἀνιόντος ἐς αὔριον. εἰ γὰρ ἐγὼν ὥς
εἶην ἀθάνατος καὶ ἀγήραος ἥματα πάντα,
τιοίμην δ' ὥς τίειτ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,
ὥς νῦν ἡμέρη ἦδε κακὸν φέρει Ἀργείοισιν.] "

535

540

ὥς Ἑκτωρ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν.
οἱ δ' ἵππους μὲν ἔλυσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἰδρώοντας,
δῆσαν δ' ἱμάντεσσι παρ' ἄρμασι οἷσι ἕκαστος
ἐκ πόλιος δ' ἄξαντο βόας καὶ ἱφία μῆλα
καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζοντο
σίτον τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγοντο.
[ἔρδον δ' ἀθανάτοισι τεληέσας ἑκατόμβας,
κνίστην δ' ἐκ πεδίου ἄνεμοι φέρον οὐρανὸν εἴσω
ἡδεῖαν. τῆς δ' οὐ τι θεοὶ μάκαρες δατέοντο,
οὐδ' ἔθελον· μάλα γάρ σφιν ἀπήχθετο Ἴλιος ἱρή
καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς ἐνμμελίῳ Πριάμοιο.]

545

550

οἱ δὲ μέγα φρονέοντες ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας
εἶατο παννύχιοι, πυρὰ δὲ σφισι καίετο πολλά.
ὥς δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄστρο φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην
φαίνεται ἄριπρεπέα, ὅτε τ' ἔπλετο νήνεμος αἰθήρ·
[ἐκ τ' ἔφανεν πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρόνες ἄκροι
καὶ νάπαι· οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ,]
πάντα δὲ εἶδεται ἄστρο, γέγηθε δέ τε φρένα ποιμήν·
τόσσα μεσηγὺ νεῶν ἦδὲ Ξάνθοιο ῥοάων
Τρώων καιόντων πυρὰ φαίνεται Ἰλιόθι πρό.
χίλι' ἄρ' ἐν πεδίῳ πυρὰ καίετο, παρ δὲ ἐκάστῳ
εἶατο πεντήκοντα σέλαι πυρὸς αἰθομένοιο.

555

560

ἵπποι δὲ κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας,
ἐστεῶτες παρ' ὄχεσφιν, εὐθρονον Ἡῶ μίμνον.

ΙΛΙΑΔΟΣ

I.

ὥς οἱ μὲν Τρῶες φυλακὰς ἔχον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
θεσπεσίῃ ἐν φύζᾳ, φόβου κρυόεντος ἑταίρῃ,
πένθει δ' ἀτλήτῳ βεβολήατο πάντες ἄριστοι.
ὥς δ' ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίνετον ἰχθυόεντα,
Βορέης καὶ Ζέφυρος, τῷ τε Θρήκηθεν ἄητον,
ἐλθόντ' ἐξαπίνης· ἄμυδις δέ τε κῦμα κελαινόν
κορθύεται, πολλὸν δὲ παρέξ ἅλα φῦκος ἔχευεν·
ὥς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι νῆσσι Ἀχαιῶν.

5

Ἀτρεΐδης δ' ἄχεϊ μεγάλῳ βεβολημένος ἦτορ
φοῖτα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κελεύων
κλήδην εἰς ἀγορὴν κικλησκέμεν ἄνδρα ἕκαστον,
μηδὲ βοᾶν· αὐτὸς δὲ μετὰ πρῶτοις πονεῖτο.

10

Ἴζον δ' εἰν ἀγορῇ τετιηότες· ἂν δ' Ἀγαμέμνων
ἵστατο δάκρυ χέων ὥς τε κρήνη μελάνυδρος,
ἣ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ.
ὥς ὁ βαρὺ στενάχων ἔπε' Ἀργείοισι μετηύδα.

15

“ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέδησε βαρείῃ,
σχέτλιος, ὃς τότε μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,

20

νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο, καί με κελεύει
δυσκλέα Ἄργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν.
[οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέει φίλον εἶναι,
ὃς δὴ πολλάων πόλιν κατέλυσεν κάρηνα.

ἦδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.]
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
 φεύγωμεν ξὺν νηυσὶ φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν·
 οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν."

25

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.

δὴν δ' ἄνεω ἦσαν τετιηότες υἱες Ἀχαιῶν

30

ὁψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης

"Ἄτρεΐδῃ, σοὶ πρῶτα μαχήσομαι ἀφραδέοντι,
 ἣ θέμις ἐστί, ἄναξ, ἀγορῇ· σὺ δὲ μή τι χολωθῆς.

ἀλκὴν μὲν μοι πρῶτον ὀνειδίσας ἐν Δαναοῖσιν,
 φὰς ἔμεν ἀπτόλεμον καὶ ἀνάλκιδα· ταῦτα δὲ πάντα
 ἴσας Ἀργείων ἡμὲν· νέοι ἦδὲ γέροντες.

35

σοὶ δὲ διάνδιχ' ἔδωκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω

σκήπτρῳ μὲν τοι ἔδωκε τετιμῆσθαι περὶ πάντων,
 ἀλκὴν δ' οὗ τοι ἔδωκεν, ὃ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.

δαιμόνι', οὕτω που μάλα ἔλπεαι υἱας Ἀχαιῶν

40

ἀπτολέμους τ' ἔμεναι καὶ ἀνάλκιδας ὥς ἀγορεύεις·

εἰ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐπέσσυται ὥς τε νέεσθαι,

ἔρχεο· πάρ τοι ὁδός, νῆες δέ τοι ἄγχι θαλάσσης

[ἐστάσ', αἷ τοι ἔποντο Μυκῆνηθεν μάλα πολλάί.]

ἀλλ' ἄλλοι μενέουσιν κάρη κομόωντες Ἀχαιοί

45

εἰς ὃ κέ περ Τροίην διαπέρσομεν· εἰ δὲ καὶ αὐτοί,

φευγόντων ξὺν νηυσὶ φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν·

νῶϊ δ', ἐγὼ Σθένελός τε, μαχησόμεθ' εἰς ὃ κε τέκμωρ

Ἰλίου εὖρωμεν· ξὺν γὰρ θεῷ εἰλήλουθμεν."

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον υἱες Ἀχαιῶν,

50

μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.

τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετεφώνεεν ἱππότα Νέστωρ

"Τυδεΐδῃ, περὶ μὲν πολέμῳ ἐνὶ καρτερός ἐσσι,

καὶ βουλῇ μετὰ πάντας ὁμήλικας ἔπλεν ἄριστος.

οὐ τίς τοι τὸν μῦθον ὀνόσσεται, ὅσσοι Ἀχαιοί,

55

οὐδὲ πάλιν ἐρέει· ἀτὰρ οὐ τέλος ἵκεο μύθων,

ἣ μὴν καὶ νέος ἐσσί, ἐμὸς δέ κε καὶ πάϊς εἴης

ὀπλότατος γενεῇφιν· ἀτὰρ πεπνυμένα βάζεις

[Ἀργείων βασιλῆας, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν εἶπες.]

ἀλλ' ἄγ' ἐγὼν, ὃς σεῖο γεραίτερος εὐχομαι εἶναι,

60

ἐξείπω καὶ πάντα διίξομαι· οὐδέ κέ τίς μοι
μῦθον ἀτιμήσει, οὐδὲ κρείων Ἀγαμέμνων.
ἀφρήτωρ ἀθέμιστος ἀνέστιός ἐστιν ἐκείνος
ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου ὀκρυόεντος.

ἀλλ' ἦ τοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ
δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθα, φυλακτῆρες δὲ ἕκαστοι
λεξάσθων παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός.

65

κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ ἔπειτα,
Ἀτρεΐδῃ, σὺ μὲν ἄρχε· σὺ γὰρ βασιλεύτατος ἐσσί.
δαίνυ δαῖτα γέρουσι· ἔοικέ τοι, οὗ τοι ἀεικές.

70

πλεῖαί τοι οἶνου κλισίαι, τὸν νῆες Ἀχαιῶν
ἡμάτια· ὠρήκηθεν ἐπ' εὐρέα πόντον ἄγουσιν·
πᾶσά τοι ἔσθ' ὑποδεξίῃ, πολέεσσι ἀνάσσεις,
πολλῶν δ' ἀγρομένων τῷ πείσεται ὃς κεν ἀρίστην
βουλὴν βουλεύσῃ. μάλα δὲ χρεὼ πάντας Ἀχαιοὺς
ἐσθλῆς καὶ πυκινῆς, ὅτι δήιοι ἐγγύθι νηῶν
καίουσιν πυρὰ πολλά· τίς ἂν τάδε γηθήσειεν ;
νὺξ δ' ἦδ' ἡ ἐκ διαρραΐσει στρατὸν ἢ σαώσει."

75

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο,
ἐκ δὲ φυλακτῆρες σὺν τεύχεσιν ἐσσεύοντο

80

ἀμφὶ τε Νεστορίδῃν Ὀρασυμήδεα, ποιμένα λαῶν,
ἠδ' ἀμφ' Ἀσκάλαφον καὶ Ἰάλμενον νῆας Ἀρης,
ἀμφὶ τε Μηριόνην Ἀφαρῆά τε Δηίπυρόν τε,
ἠδ' ἀμφὶ Κρείοντος υἱόν, Λυκομήδεα δῖον.

ἔπτ' ἔσαν ἡγεμόνες φυλάκων, ἕκατὸν δὲ ἐκάστῳ
κούροι ἅμα στεῖχον, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες.
καδ δὲ μέσον τάφρου καὶ τείχεος ἕζον ἰόντες·
ἐνθα δὲ πῦρ κήαντο, τίθεντο δὲ δόρπα ἕκαστος.

85

Ἀτρεΐδης δὲ γέροντας ἀολλέας ἦγεν Ἀχαιῶν
εἰς κλισίην, παρὰ δέ σφι τίθη μενοεικέα δαῖτα·
οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
τοῖς ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαινέμεν ἤρχετο μῆτιν
Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνεται βουλή·
ὃ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν

90

“ Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,

ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι, οὐνεκα πολλῶν
 λαῶν ἐσσι ἄναξ καὶ τοι Ζεὺς ἐγγυάλιξεν
 σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βουλευήσθαι.
 τῷ σε χρὴ περὶ μὲν φάσθαι ἔπος ἠδ' ἐπακοῦσαι, 100
 κρηῆναι δὲ καὶ ἄλλω, ὅτ' ἂν τινα θυμὸς ἀνώγη
 εἰπεῖν εἰς ἀγαθόν· σέο δ' ἔξεται ὅττι κεν ἄρχῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼ ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
 οὐ γάρ τις νόον ἄλλον ἀμείνονα τοῦδε νοήσῃ,
 οἷον ἐγὼ νοέω, ἡμὲν πάλαι ἠδ' ἔτι καὶ νῦν, 105
 ἐξ ἔτι τοῦ ὅτε, διογενές, Βρισηίδα κούρην
 χωομένου Ἀχιλῆος ἔβης κλισίῃθεν ἀπούρας
 οὐ τι καθ' ἡμέτερόν γε νόον· μᾶλα γάρ τοι ἐγὼ γε
 πόλλ' ἀπεμυθεόμην. σὺ δὲ σῶ μεγαλήτορι θυμῷ
 εἷξας ἄνδρα φέριστον, ὃν ἀθάνατοί περ ἔτισαν, 110
 ἠτίμησας· ἐλὼν γὰρ ἔχεις γέρας. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 φραζώμεσθ' ὥς κέν μιν ἄρεσσάμενοι πεπίθωμεν
 δώροισιν τ' ἀγανοῖσι ἔπεσσί τε μελιχίοισιν."

τὸν δ' αὖτε προσέειπε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 "ὦ γέρον, οὐ τι ψεῦδος ἐμὰς ἄτας κατέλεξας. 115
 ἀασάμην, οὐδ' αὐτὸς ἀναίνομαι. ἀντί νυ πολλῶν
 λαῶν ἐστὶν ἀνὴρ ὃν τε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ,
 ὥς νῦν τοῦτον ἔτισε, δάμασσε δὲ λαὸν Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην φρεσὶ λευγαλέῃσι πιθήσας,
 ἅψ' ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἀποινα· 120
 ὑμῖν δ' ἐν πάντεσσι περικλυτὰ δῶρ' ὀνομήνῳ,
 ἔπτ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
 αἶθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους
 πηγοὺς ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 οὐ κεν ἀλήγιος εἶη ἀνὴρ ὃς τόσσα γένοιτο, 125
 οὐδέ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
 ὅσσα μοι ἠνεύκοντο ἀέθλια μώνυχες ἵπποι.
 δώσω δ' ἔπτὰ γυναῖκας ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας,
 Λεσβίδας, ἃς, ὅτε Λέσβον ἐυκτιμένην ἔλεν αὐτός,
 ἐξελόμην, αἱ κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν. 130
 τὰς μὲν οἱ δώσω, μετὰ δ' ἔσσεται ἥν τότε ἀπηύρων,
 κούρῃ Βρισηῆος· ἐπὶ δὲ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι

μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἥδ' ἐμιγῆναι
 ἢ θέμις ἀνθρώπων πέλει, ἀνδρῶν ἥδ' ἐ γυναικῶν.
 ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὐτε
 ἄστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώσω· ἀλαπάξαι,
 νῆα ἄλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηυσάσθω
 εἰσελθών, ὅτε κεν δατεώμεθα ληίδ' Ἀχαιοί,
 Τρωιάδας δὲ γυναῖκας ἐείκοσιν αὐτὸς ἐλέσθω,
 αἷ κε μετ' Ἀργεῖην Ἑλένην κάλλιστα ἔωσιν.
 εἰ δέ κεν Ἄργος ἰκοίμεθ' Ἀχαικόν, οὐθαρ ἀρούρης,
 γαμβρός κέν μοι ἔοι· τίσω δέ ἐ ἴσον Ὀρέστη,
 ὅς μοι τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ.
 τρεῖς δέ μοι εἰσὶ θυγατρὲς ἐνὶ μεγάρῳ εὐπῆκτῳ,
 Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάνασσα·
 τάων ἦν κ' ἐθέλῃσι φίλην ἀνάεδνον ἀγέσθω
 πρὸς οἶκον Πηλῆος· ἐγὼ δ' ἐπὶ μείλια δώσω
 πολλὰ μάλ', ὅσσ' οὐ πώ τις ἐῖ ἐπέδωκε θυγατρί.
 ἑπτὰ δέ οἱ δώσω εὐ ναιόμενα πτολίεθρα,
 Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἰρὴν ποιήεσσαν
 Φηράς τε Ζαθέας ἥδ' Ἀνθειαν βαθύλειμον
 καλήν τ' Αἴπειαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
 πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλός, νέαται Πύλου ἡμαθόεντος·
 ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηγες πολυβοῦται,
 οἳ κέ ἐ δωτίνῃσι θεὸν ὥς τιμήσουσιν
 καὶ οἱ ὑπὸ σκῆπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
 ταῦτά κέ οἱ τελέσαιμι μεταλλήξαντι χόλοιο.
 δμηθήτω. Ἀΐδης τοι ἀμείλιχος ἥδ' ἀδάμαστος·
 τούνεκα καὶ τε βροτοῖσι θεῶν ἔχθιστος ἀπάντων.
 καὶ μοι ὑποστήτω, ὅσσον βασιλεύτερος εἰμί
 ἥδ' ὅσσον γενεῇ προγενέστερος εὐχομαι εἶναι."

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
 "Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 δῶρα μὲν οὐκέτ' ὄνοστ' ἀδίδως Ἀχιλῇ ἀνακτι·
 ἀλλ' ἄγετε, κλητοὺς ὀτρύνομεν, οἳ κε τάχιστα
 ἔλθωσ' ἐς κλισίην Πηληιάδew Ἀχιλῆος.
 εἰ δ' ἄγε, τοὺς ἂν ἐγὼν ἐπιόψομαι· οἳ δὲ πιθέσθων.
 Φοῖνιξ μὲν πρῶτιστα δίφιλος ἡγησάσθω,

αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴας τε μέγας καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·
 κηρύκων δ' Ὀδῖος τε καὶ Εὐρυβάτης ἄμ' ἐπέσθων. 17
 φέρτε δὲ χερσὶν ὕδωρ, εὐφημῆσαί τε κέλεσθε,
 ὄφρα Δὴ Κρονίδῃ ἀρησόμεθ', εἴ κ' ἐλεήσῃ."

ὣς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ἑαδότα μῦθον ἔειπεν.
 αὐτίκα κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
 κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, 17
 νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τε πῖον θ' ὅσον ἤθελε θυμός,
 ὠρμῶντ' ἐκ κλισίης Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.
 τοῖσι δὲ πόλλ' ἐπέτελλε Γερῆνιος ἱππότης Νέστωρ,
 δεινδύλλων ἐς ἕκαστον, Ὀδυσσῇ δὲ μάλιστα, 18
 • πείρᾱν ὥς πεπίθοιεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα.

τὼ δὲ βάτην παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 πολλὰ μάλ' εὐχομένω γαιηόχῳ εἰνοσιγαίῳ
 ῥηιδίως πεπιθεῖν μεγάλας φρένας Αἰακίδαο.
 Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην, 18
 τὸν δ' εὖρον φρένα τερπόμενον φόρμιγγι λιγείῃ
 καλῇ δαιδαλέῃ, ἐπὶ δ' ἀργύρεον ζυγὸν ἦεν·
 τὴν ἄρετ' ἐξ ἐνάρων, πόλιν Ἡετίωνος ὀλέσσας·
 τῇ ὃ γε θυμὸν ἔτερπεν, αἶειδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν.
 Πάτροκλος δέ οἱ οἶος ἐναντίος ἦστο σιωπῇ, 19
 δέγμενος Αἰακίδαην, ὁπότε λήξειεν αἰείδων.
 τὼ δὲ βάτην προτέρω, ἡγεῖτο δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
 στὰν δὲ πρόσθ' αὐτοῖο. ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς
 αὐτῇ σὺν φόρμιγγι, λιπὼν ἔδος ἔνθα θάασσεν.
 ὥς δ' αὐτῶς Πάτροκλος, ἐπεὶ ἶδε φῶτας, ἀνέστη. 19
 τὼ καὶ δεικνύμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 "χαίρετον· ἦ φίλοι ἄνδρες ἰκάνετον—ἦ τι μάλα χρεώ,
 οἳ μοι σκυζομένῳ περ Ἀχαιῶν φίλτατοι ἐστόν."

ὥς ἄρα φωνήσας προτέρω ἄγε δῖος Ἀχιλλεύς,
 εἶσεν δ' ἐν κλισμοῖσι τάπησί τε πορφυρέοισιν. 20
 αἶψα δὲ Πάτροκλον προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα
 "μεῖζονα δὴ κρητῆρα, Μενoitίου νιέ, καθίστα,
 ζωρότερον δὲ κέραιε, δέπας δ' ἔντυνε ἐκάστῳ
 οἳ γὰρ φίλτατοι ἄνδρες ἐμῷ ὑπέασι μελάβρω."

ὥς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἐταίρῳ. 205
 αὐτὰρ ὃ γε κρείον μέγα κάμβαλεν ἐν πυρὸς αὐγῇ,
 ἐν δ' ἄρα νῶτον ἔθηκ' ὄιος καὶ πίονος αἰγός,
 ἐν δὲ συὸς σιάλοιο ῥάχιν τεθαλυῖαν ἀλοιφῇ.
 τῷ δ' ἔχεν Αὐτομέδων, τάμνεν δ' ἄρα διὸς Ἀχιλλεύς.
 καὶ τὰ μὲν εὖ μίστυλλε καὶ ἄμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρεν, 210
 πῦρ δὲ Μενoitιάδης δαῖεν μέγα, ἰσὺθεος φῶς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη καὶ φλόξ ἐμαράνθη,
 ἀνθρακιὴν στορέσας ὀβελοὺς ἐφύπερθε τάνυσσεν,
 πᾶσσε δ' ἄλὸς θείοιο, κρατεντάων ἐπαείρας.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὤπτησε καὶ εἰν ἑλεοῖσιν ἔχευεν, 215
 Πάτροκλος μὲν σῖτον ἑλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ
 καλοῖς ἐν, κανέοισιν, ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
 αὐτὸς δ' ἀντίον ἵζεν Ὀδυσσῆος θείοιο
 τοίχου τοῦ ἑτέροιο, θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνώγει
 Πάτροκλον ὃν ἐταῖρον· ὃ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς. 220
 οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 νεῦσ' Αἴας Φοῖνικι. νόησε δὲ διὸς Ὀδυσσεύς,
 πλησάμενος δ' οἶνοιο δέπας δείδεκτ' Ἀχιλῆα.
 “χαῖρ' Ἀχιλεῦ. δαιτὸς μὲν εἴσης οὐκ ἐπιδευεῖς 225
 ἡμὲν ἐνὶ κλισίῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
 ἡδὲ καὶ ἐνθάδε νῦν· πάρα γὰρ μενοεικέα πολλὰ
 δαίνυσθ'. ἀλλ' οὐ δαιτὸς ἐπήρατα ἔργα μέμηλεν,
 ἀλλὰ λίην μέγα πῆμα, διοτρεφές, εἰσορόωντες
 δαίδιμεν· ἐν δοιῇ δὲ σόας ἔμεν ἢ ἀπολέσθαι 230
 νῆας εὐσσέλμους, εἰ μὴ σύ γε δύσεαι ἀλκῇν.
 ἐγγὺς γὰρ νηῶν καὶ τείχεος αὐλιν ἔθεντο
 Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκουροι,
 κηάμενοι πυρὰ πολλὰ κατὰ στρατόν, οὐδ' ἔτι φασὶν
 σχήσεσθ' ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι. 235
 Ζεὺς δέ σφιν Κρονίδης ἐνδέξια σήματα φαίνων
 ἀστράπτει. Ἐκτωρ δὲ μέγα σθένει βλεμεαίνων
 μαίνεται ἐκπάγλως, πίσυνος Δίῃ, οὐδέ τι τίει
 ἀνέρας οὐδὲ θεούς· κρατερὴ δὲ ἐλύσσα δέδυκεν.
 ἀρᾶται δὲ τάχιστα φανήμεναι Ἡῶ διαν·

στεῦται γὰρ νηῶν ἀποκοψέμεν ἄκρα κόρυμβα
 αὐτάς τ' ἐμπρήσειν μαλεροῦ πυρός, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 δηρώσειν παρὰ τῇσιν ἀτυζομένους ὑπὸ καπνοῦ.
 ταῦτ' αἰνῶς δείδουκα κατὰ φρένα, μή οἱ ἀπειλὰς
 ἐκτελέσωσι θεοί, ἡμῖν δὲ δὴ αἴσιμον εἶη 245
 φθίσθαι ἐνὶ Τροίῃ, ἐκὰς Ἄργεος ἱπποβότοιο.
 ἀλλ' ἄνα, εἰ μέμονάς γε καὶ ὀψέ περ νῆας Ἀχαιῶν
 τειρομένους ἐρύεσθαι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.
 αὐτῷ σοὶ μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, οὐδέ τι μῆχος
 ῥεχθέντος κακοῦ ἔστ' ἄκος εὐρέμεν. ἀλλὰ πολὺ πρὶν 250
 φράζεω ὅπως Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἡμαρ.
 ὦ πέπον, ἦ μὲν σοὶ γε πατὴρ ἐπετέλλετο Πηλεΐδης,
 ἡματι τῷ ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπεν,
 'τέκνον ἐμόν, κάρτος μὲν Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἥρῃ
 δώσουσ', εἴ κ' ἐθέλωσι, σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμόν 255
 ἴσχειν ἐν στήθεσσι· φιλοφροσύνη γὰρ ἀμείνων
 ληγέμεναι δ' ἔριδος κακομηχάνου, ὅφρα σε μᾶλλον
 τίωσ' Ἀργείων ἡμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.'
 ὥς ἐπέτελλ' ὁ γέρων, σὺ δὲ λήθαι. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 παύε', ἔα δὲ χόλον θυμαλγέα. σοὶ δ' Ἀγαμέμνων 260
 ἄξια δῶρα δίδωσι μεταλλάξαντι χόλοιο.
 εἰ δέ, σὺ μὲν μευ ἄκουσον, ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω
 ὅσσα τοι ἐν κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῶρ' Ἀγαμέμνων,
 ἔπτ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
 αἶθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους 265
 πηγοὺς ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 οὐ κεν ἀλῆϊος εἶη ἀνὴρ ὅς τοι τόσσα γένοιτο,
 οὐδέ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
 ὅσσ' Ἀγαμέμνονος ἵπποι ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 δώσει δ' ἐπτὰ γυναῖκας ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας, 270
 Λεσβίδας, ἃς, ὅτε Λέσβον ἐκτιμένην ἔλες αὐτός,
 ἐξέλεθ', αἱ τότε κάλλει ἐνίκων φύλα γυναικῶν.
 τὰς μὲν τοι δώσει, μετὰ δ' ἔσσεται ἦν τοι' ἀπηΐρα,
 κοῦρη Βρισηΐδος· ἐπὶ δὲ μέγαν ὄρκον ὁμείται
 μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι
 ἢ θέμις ἐστί, ἄναξ, ἢ τ' ἀνδρῶν ἢ τε γυναικῶν. 275

ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὖτε
 ἄστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώωσ' ἀλαπάξαι,
 νῆα ἄλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηήσασθαι
 εἰσελθών, ὅτε κεν δατεώμεθα ληϊδ' Ἀχαιοί, 280
 Τρωιάδας δὲ γυναῖκας εἰέκοσιν αὐτὸς ἐλέσθαι,
 αἷ κε μετ' Ἀργεῖην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν.
 εἰ δέ κεν Ἄργος ἰκοίμεθ' Ἀχαικόν, οὐθαρ ἁρούρης,
 γαμβρός κέν οἱ ἔοις· τίσει δέ σε ἴσον Ὀρέστη,
 ὅς οἱ τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ. 285
 τρεῖς δέ οἱ εἰσὶ θύγατρες ἐνὶ μεγάρῳ ἐνπῆκτῳ,
 Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάνασσα·
 τάων ἦν κ' ἐθέλησθα φίλην ἀνάεδνον ἄγεσθαι
 πρὸς οἶκον Πηλῆος· ὃ δ' αὖτ' ἐπὶ μείλια δώσει
 πολλὰ μάλ', ὅσσ' οὐ πώ τις ἔῃ ἐπέδωκε θυγατρί. 290
 ἑπτὰ δέ τοι δώσει εὐ ναιόμενα πτολίεθρα,
 Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἴρην ποιήεσαν
 Φηράς τε Ζαθέας ἠδ' Ἀνθειαν βαθύλειμον
 καλήν τ' Αἰπείαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
 πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλός, νέαται Πύλου ἡμαθόεντος· 295
 ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηνες πολυβοῦται,
 οἳ κέ σε δωτίνησι θεὸν ὥς τιμήσουσιν
 καὶ τοι ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
 ταῦτά κέ τοι τελέσειε μεταλλήξαντι χόλοιο.
 εἰ δέ τοι Ἀτρεΐδης μὲν ἀπήχθετο κηρόθι μᾶλλον, 300
 αὐτὸς καὶ τοῦ δῶρα, σὺ δ' ἄλλους περ Παναχαιοὺς
 τειρομένους ἐλέαιρε κατὰ στρατόν, οἳ σε θεὸν ὥς
 τίσουσ'· ἦ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἄροιο.
 νῦν γάρ χ' Ἑκτορ' ἔλοισ, ἐπεὶ ἂν μάλα τοι σχεδὸν ἔλθοι
 λύσσαν ἔχων ὀλοήν, ἐπεὶ οὐ τινά φησιν ὁμοῖον 305
 οἳ ἔμεναι Δαναῶν οὓς ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν."

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 “διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 χρή μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποειπεῖν,
 ἦ περ δὴ φρονέω τε καὶ ὥς τετελεσμένον ἔσται,
 ὥς μή μοι τρύζητε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος.
 ἐχθρὸς γάρ μοι κείνος ὁμῶς Ἀἴδαο πύλῃσιν

ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθη ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ εἶπῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼ ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
 οὐτ' ἐμέ γ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα πεισέμεν οἴω 315
 οὐτ' ἄλλους Δαναούς, ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν
 μάρνασθαι δηίοισιν ἐπ' ἀνδράσι νωλεμές αἰεῖ.
 ἴση μοῖρα μένοντι, καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζει·
 ἐν δὲ ἱῇ τιμῇ ἡμὲν κακὸς ἦδὲ καὶ ἐσθλός.
 κάτθαν' ὁμῶς ὃ τ' ἀεργὸς ἀνὴρ ὃ τε πολλὰ ἐοργῶς. 320
 οὐδέ τί μοι περίκειται, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ
 αἶεν ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν.
 ὥς δ' ὄρνις ἀπτῆσι νεοσσοῖσιν προφέρῃσιν
 μάστακ', ἐπεὶ κε λάβῃσι, κακῶς δ' ἄρα οἱ πέλει αὐτῇ,
 ὥς καὶ ἐγὼ πολλὰς μὲν αὐπνους νύκτας ἴαυον, 325
 ἥματα δ' αἱματόεντα διέπρησσον πολεμίζων,
 ἀνδράσι μαρνάμενος ὅρων ἔνεκα σφετεράων.
 δώδεκα δὴ σὺν νηυσὶ πόλις ἀλάπαξ' ἀνθρώπων,
 πεζὸς δ' ἑνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον
 τάων ἐκ πασέων κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλά 330
 ἐξελόμην, καὶ πάντα φέρων Ἀγαμέμνονι δόσκον
 Ἀτρεΐδῃ· ὃ δ' ὅπισθε μένων παρὰ νηυσὶ θοῇσιν
 δεξάμενος διὰ παῦρα δασάσκετο, πολλὰ δ' ἔχεσκεν.
 ἄσσα δ' ἀριστήεσσι δίδου γέρα καὶ βασιλεῦσιν,
 τοῖσι μὲν ἔμπεδα κεῖται, ἐμεῦ δ' ἀπὸ μούνου Ἀχαιῶν 335
 εἴλετ', ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρέα· τῇ παριαύων
 τερπέσθω. τί δὲ δεῖ πολεμιζέμεναι Τρώεσσιν
 Ἀργείους; τί δὲ λαὸν ἀνήγαγεν ἐνθάδ' ἀγείρας
 Ἀτρεΐδης; ἢ οὐχ' Ἑλένης ἔνεκ' ἠυκόμοιο;
 ἢ μούνοι φιλέουσ' ἀλόχους μερόπων ἀνθρώπων 340
 Ἀτρεΐδαι; ἐπεὶ ὅς τις ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἐχέφρων,
 τὴν αὐτοῦ φιλέει καὶ κήδεται, ὥς καὶ ἐγὼ τήν
 ἐκ θυμοῦ φίλεον δουρικτητὴν περ ἐοῦσαν.
 νῦν δ' ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέρας εἴλετο καὶ μ' ἀπάτησεν,
 μή μεν πειράτω ἐν εἰδότος· οὐδέ με πείσει. 345
 ἀλλ' Ὀδυσσεῦ σὺν σοί τε καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσιν
 φραζέσθω νήεσσιν ἀλεξέμεναι δῆιον πῦρ.
 ἢ μὲν δὴ μάλα πολλὰ πονήσατο νόσφιν ἐμεῖο,

καὶ δὴ τείχος ἔδειμε, καὶ ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ
 εὐρείαν μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξεν· 350
 ἀλλ' οὐδ' ὥς δύναται σθένος Ἑκτορος ἀνδροφόνου
 ἴσχειν. ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' χαιοῖσιν πολέμιζον,
 οὐκ ἐθέλεσκε μάχην ἀπὸ τείχεος ὀρνύμεν Ἑκτωρ,
 ἀλλ' ὅσον ἐς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκανε·
 ἔνθα ποτ' οἶον ἔμιμνε, μόγις δέ μεν ἔκφυγεν ὁρμήν. 355
 νῦν δ', ἐπεὶ οὐκ ἐθέλω πολεμιζέμεν Ἑκτορι δίῳ,
 αὐριον ἱρὰ Διὶ ῥέξας καὶ πᾶσι θεοῖσιν,
 νηήσας ἐν νῆας, ἐπὴν ἄλαδε προερύσσω,
 ὄψεαι, ἣν ἐθέλησθα καὶ εἴ κέν τοι τὰ μεμήλη,
 ἦρι μάλ' Ἑλλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντα πλεύσας 360
 νῆας ἐμάς, ἐν δ' ἄνδρας ἐρεσσέμεναι μεμαῶτας.
 εἰ δέ κεν εὐπλοῖην δώῃ κλυτὸς εἰνοσίγαιος,
 ἡματί κεν τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἱκοίμην.
 ἔστι δέ μοι μάλα πολλὰ τὰ κάλλιπον ἐνθάδε ἔρρων
 ἄλλον δ' ἐνθένδε χρυσὸν καὶ χαλκὸν ἐρυθρόν 265
 ἠδὲ γυναῖκας ἐυζώνους πολίων τε σίδηρον
 ἄξομαι, ἄσπ' ἔλαχόν γε· γέρας δέ μοι, ὅς περ ἔδωκεν,
 αὐτὶς ἐφυβρίζων ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρεΐδης. τῷ πάντ' ἀγορευέμεν ὥς ἐπιτέλλω,
 ἀμφιδόν, ὄφρα καὶ ἄλλοι ἐπισκύζωνται Ἀχαιοί, 370
 εἴ τινά ποῦ Δαναῶν ἔτι ἔλπεται ἐξαπατήσειν
 αἰὲν ἀναιδείην ἐπιειμένος. οὐδ' ἂν ἐμοί γε
 τετλαίῃ κύνεός περ ἐὼν εἰς ὧπα ιδέσθαι.
 οὐδέ τί οἱ βουλὰς συμφράσσομαι, οὐδέ τι ἔργον·
 ἐκ γὰρ δὴ μ' ἀπάτησε καὶ ἤλιτεν. οὐδ' ἂν ἔτ' αὐτὶς 375
 ἐξαπάφοιτο ἔπεσσι· ἄλις δέ οἱ. ἀλλὰ ἔκηλος
 ἐρρέτω· ἐκ γάρ εὖ φρένας εἴλετο μητιέτα Ζεὺς.
 ἐχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα, τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴσῃ.
 οὐδ' εἴ μοι δεκάκισ καὶ εἰκοσάκισ τόσα δοίῃ
 ὅσσα τέ οἱ νῦν ἔστι, καὶ εἴ ποθεν ἄλλα γένοιτο, 380
 οὐδ' ὅσ' ἐς Ὀρχομενὸν ποτινίσσεται, οὐδ' ὅσα Θήβας
 Αἰγυπτίας, ὅθι πλείστα δόμοις ἐν κτήματα κῆται,
 αἶθ' ἑκατόμυλοὶ εἰσι, διηκόσιοι δ' ἂν ἐκάστας
 ἀνέρες ἐξοιχνεύσι σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν

οὐδ' εἴ μοι τόσα δοίῃ ὅσα ψάμαθός τε κόνις τε,
 οὐδέ κεν ὥς ἔτι θυμὸν ἐμὸν πείσει' Ἀγαμέμνων,
 πρὶν γ' ἀπὸ πᾶσαν ἐμοὶ δόμεναι θυμαλγέα λώβην.
 κούρην δ' οὐ γαμέω Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
 οὐδ' εἰ χρυσεῖη Ἀφροδίτῃ κάλλος ἐρίζοι,
 ἔργα δ' Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι ἰσοφαρίζοι·
 οὐδέ μιν ὥς γαμέω· ὁ δ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἐλέσθω,
 ὃς τις οἷ τ' ἐπέοικε καὶ ὃς βασιλεύτερος ἐστίν·
 ἦν γὰρ δὴ με σόωσι θεοὶ καὶ οἴκαδ' ἵκωμαι,
 Πηλεὺς θὴν μοι ἔπειτα γυναῖκά γε μάσσεται αὐτός.
 πολλαὶ Ἀχαῖδες εἰσὶν ἅν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε,
 κοῦραι ἀριστῆων οἳ τε πτολίεθρα ῥύονται·
 τᾶων ἦν κ' ἐθέλωμι φίλῃν ποιήσομ' ἄκοιτιν.
 ἔνθα δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπέσσυτο θυμὸς ἀγῆνωρ
 γήμαντι μνηστὴν ἄλοχον, εἰκυῖαν ἄκοιτιν,
 κτήμασι τέρπεσθαι τὰ γέρων ἐκτῆσατο Πηλεὺς.
 οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον οὐδ' ὅσα φασίν
 Ἴλιον ἐκτῆσθαι ἐν ναιόμενον πτολίεθρον,
 τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθέμεν νῆας Ἀχαιῶν,
 οὐδ' ὅσα λάινος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἐέργει,
 Φοίβου Ἀπόλλωνος, Πυθοῖ ἐνι πετρηέσση.
 ληιστοὶ μὲν γάρ τε βόες καὶ ἵφια μῆλα,
 κτητοὶ δὲ τρίποδες τε καὶ ἵππων ξανθὰ κάρηνα·
 ἀνδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἐλθέμεν οὔτε λείσθη
 οὔθ' ἐλετή, ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείψεται ἔρκος ὀδόντων.
 μήτηρ γάρ τέ μέ φησι θεά, Θέτις ἀργυρόπεζα,
 διχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοσδε.
 εἰ μὲν κ' αὖθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
 ὦλετο μὲν μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσται·
 εἰ δέ κε οἴκαδ' ἵκωμι φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν,
 ὦλετό μοι κλέος ἐσθλόν, ἐπὶ δηρὸν δέ μοι αἰὼν
 ἔσσεται, οὐδέ κέ μ' ὦκα τέλος θανάτοιο κιχείη.
 καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἐγὼ παραμυθησαίμην
 οἴκαδ' ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δῆτε τέκμωρ
 Ἰλίου αἵπεινῆς· μάλα γάρ ἐθεν εὐρύσπα Ζεὺς
 χεῖρα ἐὼν ὑπερέσχε, τεθαρσῆκασι δὲ λαοί.

385

390

395

400

405

410

415

420

ἀλλ' ὑμεῖς μὲν ἰόντες ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
 ἀγγελίην ἀπόφασθε (τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων),
 ὅφρ' ἄλλην φράζωνται ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ἀμείνω,
 ἣ κέ σφιν νῆας τε σόω καὶ λαὸν Ἀχαιῶν
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῆς, ἐπεὶ οὐ σφισιν ἦδε γ' ἐτοίμη,
 ἣν νῦν ἐφράσσαντο, ἐμεῦ ἀπομηνίσαντος·
 Φοῖνιξ δ' αὖθι παρ' ἄμμι μένων κατακοιμηθήτω,
 ὅφρα μοι ἐν νήεσσι φίλῃν ἐς πατρίδ' ἔπῃται
 αὖριον, ἣν ἐθέλησιν· ἀνάγκη δ' οὐ τί μιν ἄξω.”

425

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
 μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀπέειπεν.
 ὁψὲ δὲ δὴ μετέειπε γέρων ἱππηλάτα Φοῖνιξ
 δάκρυ ἀναπρήσας· περὶ γὰρ διέ νηυσὶν Ἀχαιῶν
 “ εἰ μὲν δὴ νόστον γε μετὰ φρεσί, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 βάλλεαι, οὐδέ τι πάμπαν ἀμύνειν νηυσὶ θεῶσιν
 πῦρ ἐθέλεις αἰδῆλον, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ,
 πῶς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σείο, φίλον τέκος, αὖθι λιποίμην
 οἶος; σοὶ δέ μ' ἔπεμπε γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς
 ἥματι τῷ ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπεν
 νήπιον, οὐ πω εἰδόθ' ὁμοίου πολέμοιο
 οὐδ' ἀγορέων, ἵνα τ' ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέθουσιν.
 τούνεκά με προέηκε διδασκόμεναι τάδε πάντα,
 μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι πρηκτῆρά τε ἔργων.
 ὥς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σείο, φίλον τέκος, οὐκ ἐθέλομι
 λείπεσθ', οὐδ' εἴ κέν μοι ὑποσταίῃ θεὸς αὐτός,
 γῆρας ἀποξύσας, θήσειν νέον ἠβώοντα,
 οἶον ὅτε πρῶτον λίπον Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
 φεύγων νείκεα πατρὸς Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο,
 ὃς μοι παλλακίδος περιχώσατο καλλικόμοιο,
 τὴν αὐτὸς φιλέεσκεν, ἀτιμάζεσκε δ' ἄκοιτιν,
 μητέρ' ἐμήν. ἦ δ' αἰὲν ἐμὲ λισσέσκετο γούνων
 παλλακίδι προμιγῆναι, ἵν' ἐχθήρειε γέροντα.
 τῇ πιθόμην καὶ ἔρεξα. πατὴρ δ' ἐμὸς αὐτίκ' οἰσθείς
 πολλὰ κατηρᾶτο, στυγεράς δ' ἐπεκέκλειτ' ἐρωῦς,
 μή ποτε γούνασι οἷσιν ἐφέσσεσθαι φίλον υἱόν
 ἐξ ἐμέθεν γεγαῶτα· θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαράς,

430

435

440

445

450

Ζεὺς τε καταχθόνιος καὶ ἐπαινὴ Περσεφόνεια.
 τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατακτάμεν ὀξεί χαλκῷ
 ἀλλὰ τις ἀθανάτων παῦσεν χόλον, ὅς ῥ' ἐνὶ θυμῷ
 δήμου θῆκε φάτιν καὶ ὄνειδεα πόλλ' ἀνθρώπων, 460
 ὥς μὴ πατροφόνος μετ' Ἀχαιοῖσιν καλεοίμην.
 ἔνθ' ἐμοὶ οὐκέτι πάμπαν ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμός
 πατρὸς χωρόμενοιο κατὰ μέγαρα στρωφᾶσθαι.
 ἦ μὴν πολλὰ ἔται καὶ ἀνεψιοὶ ἀμφὶς ἐόντες
 αὐτοῦ λισσόμενοι κατερήτυον ἐν μεγάροισιν, 465
 πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἑλικας βοῦς
 ἔσφαζον, πολλοὶ δὲ σύες θαλέθοντες ἀλοιφῇ
 εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλόγος Ἥφαιστοιο,
 πολλὸν δ' ἐκ κεράμων μέθυ πίνετο τοῖο γέροντος.
 εἰνάνυχες δέ μοι ἀμφ' αὐτῷ παρὰ νύκτας ἵαυον 470
 οἱ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον, οὐδέ ποτ' ἔσβη
 πῦρ, ἕτερον μὲν ὑπ' αἰθούσῃ ἐνερκέος αὐλῆς,
 ἄλλο δ' ἐνὶ προδόμῳ, πρόσθεν θαλάμοιο θυράων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ μοι ἐπήλυθε νύξ ἐρεβεννή,
 καὶ τότε ἐγὼ θαλάμοιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας 475
 ῥήξας ἐξῆλθον, καὶ ὑπέρθορον ἐρκίον αὐλῆς
 ῥεῖα, λαθὼν φύλακάς τ' ἄνδρας δμωάς τε γυναῖκας.
 φεύγον ἔπειτ' ἀπάνευθε δι' Ἑλλάδος εὐρυχόροιο,
 Φθίην δ' ἐξικόμην ἐριβώλακα, μητέρα μῆλων,
 ἐς Πηλῆα ἄναχθ'. ὃ δέ με πρόφρων ὑπέδεκτο, 480
 καί με φίλησ' ὥς εἴ τε πατὴρ ὃν παῖδα φιλήσῃ
 μούνον τηλύγετον πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσιν,
 καί μ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ μοι ὥπασε λαόν
 ναῖον δ' ἐσχατιὴν Φθίης, Δολόπεσσι ἀνάσσω.
 καί σε τοσοῦτον ἔθηκα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ, 485
 ἐκ θυμοῦ φιλέων, ἐπεὶ οὐκ ἐθέλεσκες ἅμ' ἄλλῳ
 οὔτ' ἐς δαῖτ' ἵεναι οὔτ' ἐν μεγάροισι πάσασθαι,
 πρίν γ' ὅτε δὴ σ' ἐπ' ἐμοῖσιν ἐγὼ γούνεσσι καθίσσας
 ὄψου τ' ἄσαιμι προταμῶν καὶ οἶνον ἐπισχών.
 πολλάκι μοι κατέδευσας ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνα 490
 οἶνον ἀποβλύζων ἐν νηπιέῃ ἀλεγεινῇ.
 ἔς ἐπὶ σοὶ μάλα πολλὰ πάθον καὶ πολλὰ μύγησα,

τὰ φρονέων, ὃ μοι οὐ τι θεοὶ γόνον ἐξετέλειον
 ἐξ ἐμεῦ· ἀλλὰ σὲ παῖδα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 ποιεύμην, ἵνα μοί ποτ' αἰκέα λοιγὸν ἀμύνης. 495
 ἀλλ' Ἀχιλεῦ δάμασον θυμὸν μέγαν, οὐδέ τί σε χρή
 νηλεὲς ἦτορ ἔχειν· στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί,
 τῶν περ καὶ μείζων ἀρετὴ τιμὴ τε βίη τε.
 καὶ μὴν τοὺς θυέεσσι καὶ εὐχολῆς ἀγανῆσιν
 λοιβῇ τε κνίσῃ τε παρατρωπῶσ' ἄνθρωποι 500
 λισσόμεναι, ὅτε κέν τις ὑπερβῇ καὶ ἀμάρτη.
 καὶ γάρ τε λιταί εἰσι Διὸς κούραι μεγάλοιο,
 χωλαί τε ῥυσαί τε παραβλῶπές τ' ὀφθαλμῷ,
 αἷ ῥά τε καὶ μετόπισθ' αἴτης ἀλέγουσι κιοῦσαι.
 ἦ δ' αἴτη σθεναρὴ τε καὶ ἀρτίπος, οὐνεκα πάσας 505
 πολλὸν ὑπεκπροθέει, φθάνει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἶαν
 βλάπτουσ' ἀνθρώπους· αἱ δ' ἐξακέονται ὀπίσσω.
 ὅς μὲν τ' αἰδέσεται κούρας Διὸς ἄσσον ἰούσας,
 τὸν δὲ μέγ' ὤνησαν καὶ τε κλύον εὐχομένοιο·
 ὅς δέ κ' ἀνήνηται καὶ τε στερεῶς ἀποείπη, 510
 λίσσονται δ' ἄρα ταί γε Δία Κρονίωνα κιοῦσαι
 τῷ αἴτην ἅμ' ἔπεσθαι, ἵνα βλαφθεὶς ἀποτίσῃ.
 ἀλλ' Ἀχιλεῦ πόρε καὶ σὺ Διὸς κούρησιν ἔπεσθαι
 τιμὴν, ἣ τ' ἄλλων περ ἐπιγνάμπτει νόον ἐσθλῶν.
 εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶρα φέροι, τὰ δ' ὀπισθ' ὀνομάζοι 515
 Ἀτρεΐδης, ἀλλ' αἰὲν ἐπιζαφέλως χαλεπαίνοι,
 οὐκ ἂν ἐγὼ γέ σε μῆνιν ἀπορρίψαντα κελοίμην
 Ἀργείοισιν ἀμυνέμεναι, χατέουσί περ ἔμπης·
 νῦν δ' ἅμα τ' αὐτίκα πολλὰ διδοῖ, τὰ δ' ὀπισθεν ὑπέστη,
 ἄνδρας δὲ λίσσεσθαι ἐπιπροέηκεν ἀρίστους 520
 κρινάμενος κατὰ λαὸν Ἀχαικόν, οἳ τε σοὶ αὐτῷ
 φίλτατοι Ἀργείων· τῶν μὴ σύ γε μῦθον ἐλέγξης
 μηδὲ πόδας· πρὶν δ' οὐ τι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.
 οὕτω καὶ τῶν πρόσθεν ἐπευθόμεθα κλέα ἀνδρῶν
 ἡρώων, ὅτε κέν τιν' ἐπιζάφελος χόλος ἴκοι· 525
 δωρητοὶ τ' ἐπέλοντο παράρρητοί τε ἔπεσσιν.
 μέμνημαι τόδε ἔργον ἐγὼ πάλαι, οὐ τι νέον γε,
 ὥς ἦν· ἐν δ' ὑμῖν ἐρέω πάντεσσι φίλοισιν.

αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴας τε μέγας καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·
κηρύκων δ' Ὀδῖος τε καὶ Εὐρυβάτης ἅμ' ἐπέσθων.
φέρτε δὲ χερσὶν ὕδωρ, εὐφημῆσαί τε κέλεσθε,
ὄφρα Διὶ Κρονίδῃ ἀρησόμεθ', εἴ κ' ἐλεήσῃ."

ὥς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ἑαδότα μῦθον ἔειπεν.
αὐτίκα κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο,
νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσάν τε πῖον θ' ὅσον ἤθελε θυμός,
ὠρμῶντ' ἐκ κλισίης Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο.
τοῖσι δὲ πόλλ' ἐπέτελλε Γερῆνιος ἱππότης Νέστωρ,
δενδίλλων ἐς ἕκαστον, Ὀδυσσῇ δὲ μάλιστα,
· πείρᾱν ὥς πεπίθοιεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα.

τὼ δὲ βάτην παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
πολλὰ μάλ' εὐχομένω γαιηόχῳ εἰνοσιγαίῳ
ῥηιδίως πεπιθεῖν μεγάλας φρένας Αἰακίδαο.
Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην,
τὸν δ' εὖρον φρένα τερπόμενον φόρμιγγι λιγείῃ
καλῇ δαιδαλέῃ, ἐπὶ δ' ἀργύρεον ζυγὸν ἦεν·
τὴν ἄρετ' ἐξ ἐνάρων, πόλιν Ἡετίωνος ὀλέσσας·
τῇ ὃ γε θυμὸν ἔτερπεν, αἶδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν.
Πάτροκλος δέ οἱ οἶος ἐναντίος ἦστο σιωπῇ,
δέγμενος Αἰακίδαο, ὁπότε λήξειεν αἰείδων.
τὼ δὲ βάτην προτέρω, ἡγεῖτο δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
στὰν δὲ πρόσθ' αὐτοῖο. ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς
αὐτῇ σὺν φόρμιγγι, λιπὼν ἔδος ἔνθα θάασσεν.
ὥς δ' αὐτῶς Πάτροκλος, ἐπεὶ ἶδε φῶτας, ἀνέστη.
τὼ καὶ δεικνύμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
"χαίρετον· ἢ φίλοι ἄνδρες ἰκάνετον—ἢ τι μάλα χρεώ,
οἳ μοι σκυζομένῳ περ Ἀχαιῶν φίλτατοι ἐστόν."

ὥς ἄρα φωνήσας προτέρω ἄγε δῖος Ἀχιλλεύς,
εἶσεν δ' ἐν κλισμοῖσι τάπησί τε πορφυρέοισιν.
αἶψα δὲ Πάτροκλον προσεφώνεεν ἐγγὺς ἔοντα
"μεῖζονα δὴ κρητῆρα, Μενoitίου υἱέ, καθίστα,
ζωρότερον δὲ κέραιε, δέπας δ' ἔντυνε ἐκάστω·
οἳ γὰρ φίλτατοι ἄνδρες ἐμῷ ὑπέασι μελάθρῳ."

ὥς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἑταίρῳ.
 αὐτὰρ ὃ γε κρεῖον μέγα κάμβαλεν ἐν πυρὸς αὐγῇ,
 ἐν δ' ἄρα νῶτον ἔθηκ' ὄιος καὶ πίονος αἰγός,
 ἐν δὲ συνὸς σιάλοιο ράχιν τεθαλυῖαν ἀλοιφῇ.
 τῷ δ' ἔχεν Αὐτομέδων, τάμνεν δ' ἄρα διὸς Ἀχιλλεύς.
 καὶ τὰ μὲν εὖ μίστυλλε καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρεν,
 πῦρ δὲ Μενoitιάδης δαῖεν μέγα, ἰσύθεος φῶς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη καὶ φλόξ ἐμαράνθη,
 ἀνθρακιὴν στορέσας ὀβελοὺς ἐφύπερθε τάνυσσεν,
 πάσσε δ' ἄλὸς θείοιο, κρατευτάων ἐπαείρας.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὤπτησε καὶ εἰν ἑλεοῖσιν ἔχευεν,
 Πάτροκλος μὲν σῖτον ἑλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ
 καλοῖς ἐν, κανέοισιν, αὐτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
 αὐτὸς δ' ἀντίον ἔζεν Ὀδυσσῆος θείοιο
 τοίχου τοῦ ἑτέροιο, θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνώγει
 Πάτροκλον ὃν ἑταῖρον· ὃ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς.
 οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 νεῦσ' Αἴας Φοῖνικι. νόησε δὲ διὸς Ὀδυσσεύς,
 πλησάμενος δ' οἴνοιο δέπας δεῖδεκτ' Ἀχιλλῆα.
 “χαῖρ' Ἀχιλεῦ. δαιτὸς μὲν εἴσης οὐκ ἐπιδευεῖς
 ἡμὲν ἐνὶ κλισίῃ Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο
 ἡδὲ καὶ ἐνθάδε νῦν· πάρα γὰρ μενοεικέα πολλὰ
 δαίνυσθ'. ἀλλ' οὐ δαιτὸς ἐπήρατα ἔργα μέμηλεν,
 ἀλλὰ λίην μέγα πῆμα, διοτρεφές, εἰσορόωντες
 δεῖδιμεν· ἐν δοιῇ δὲ σόας ἔμεν ἢ ἀπολέσθαι
 νῆας εὐσσέλμους, εἰ μὴ σύ γε δύσεαι ἀλκὴν.
 ἐγγὺς γὰρ νηῶν καὶ τείχεος αὐλιν ἔθεντο
 Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκουροι,
 κηάμενοι πυρὰ πολλὰ κατὰ στρατόν, οὐδ' ἔτι φασὶν
 σχήσεσθ' ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι.
 Ζεὺς δέ σφιν Κρονίδης ἐνδέξια σήματα φαίνων
 ἀστράπτει. Ἐκτωρ δὲ μέγα σθένει βλεμεαίνων
 μαίνεται ἐκπάγλως, πίσυνος Διί, οὐδέ τι τίει
 ἀνέρας οὐδὲ θεούς· κρατερὴ δὲ ἐλίσσασα δέδυκεν.
 ἀρᾶται δὲ τάχιστα φανήμεναι Ἡῷ διαν·

στεῦται γὰρ νηῶν ἀποκοψέμεν ἄκρα κόρυμβα
 αὐτάς τ' ἐμπρήσειν μαλεροῦ πυρός, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 δηρώσειν παρὰ τῆσιν ἀτυζομένους ὑπὸ καπνοῦ.
 ταῦτ' αἰνῶς δείδουκα κατὰ φρένα, μή οἱ ἀπειλὰς
 ἐκτελέσωσι θεοί, ἡμῖν δὲ δὴ αἴσιμον εἶη 245
 φθίσθαι ἐνὶ Τροίῃ, ἐκὰς Ἄργεος ἵπποβότοιο.
 ἀλλ' ἄνα, εἰ μέμονάς γε καὶ ὀψέ περ νῆας Ἀχαιῶν
 τειρομένους ἐρύεσθαι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.
 αὐτῷ σοὶ μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, οὐδέ τι μῆχος
 ῥεχθέντος κακοῦ ἔστ' ἄκος εὐρέμεν. ἀλλὰ πολὺ πρὶν 250
 φράζευ ὅπως Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἦμαρ.
 ὦ πέπον, ἦ μὲν σοὶ γε πατὴρ ἐπετέλλετο Πηλεΐδης,
 ἦματι τῷ ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπεν,
 'τέκνον ἐμόν, κάρτος μὲν Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἥρῃ
 δώσουσ', εἴ κ' ἐθέλωσι, σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν 255
 ἴσχειν ἐν στήθεσσι· φιλοφροσύνη γὰρ ἀμείνων
 ληγέμεναι δ' ἔριδος κακομηχάνου, ὅφρα σε μᾶλλον
 τίωσ' Ἀργείων ἡμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.
 ὥς ἐπέτελλ' ὁ γέρων, σὺ δὲ λήθεται. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 παύε', ἔα δὲ χόλον θυμαλγέα. σοὶ δ' Ἀγαμέμνων 260
 ἄξια δῶρα δίδωσι μεταλλήξαντι χόλοιο.
 εἰ δέ, σὺ μὲν μευ ἄκουσον, ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω
 ὅσσα τοι ἐν κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῶρ' Ἀγαμέμνων,
 ἔπτ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
 αἶθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους 265
 πηγοὺς ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 οὐ κεν ἀλήιος εἶη ἀνὴρ ᾧ τόσσα γένοιτο,
 οὐδέ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
 ὅσσ' Ἀγαμέμνονος ἵπποι ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 δώσει δ' ἑπτὰ γυναῖκας ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας, 270
 Λεσβίδας, ἄς, ὅτε Λέσβον ἐκτιμένην ἔλες αὐτός,
 ἐξέλεθ', αἱ τότε κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν.
 τὰς μὲν τοι δώσει, μετὰ δ' ἔσσεται ἦν τοτ' ἀπηύρα,
 κοῦρη Βρισηΐδος· ἐπὶ δὲ μέγαν ὄρκον ὁμείται
 μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι 275
 ἢ θέμις ἐστί, ἄναξ, ἦ τ' ἀνδρῶν ἦ τε γυναικῶν.

ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὖτε
 ἄστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώωσ' ἀλαπάξαι,
 νῆα ἄλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηήσασθαι
 εἰσελθών, ὅτε κεν δατεώμεθα ληϊδ' Ἀχαιοί, 280
 Τρωιάδας δὲ γυναιῖκας εἰκόσιν αὐτὸς ἐλέσθαι,
 αἷ κε μετ' Ἀργεῖην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν.
 εἰ δέ κεν Ἄργος ἰκοίμεθ' Ἀχαικόν, οὐθαρ ἀρούρης,
 γαμβρός κέν οἱ ἔοις· τίσει δέ σε ἴσον Ὀρέστη,
 ὅς οἱ τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ. 285
 τρεῖς δέ οἱ εἰσὶ θυγατρὲς ἐνὶ μεγάρῳ ἐνπῆκτῳ,
 Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάνασσα·
 τάων ἦν κ' ἐθέλησθα φίλην ἀνάεδνον ἄγεσθαι
 πρὸς οἶκον Πηλῆος· ὃ δ' αὖτ' ἐπὶ μείλια δώσει
 πολλὰ μάλ', ὅσσο' οὐ πώ τις ἐῖς ἐπέδωκε θυγατρί. 290
 ἐπτὰ δέ τοι δώσει ἐν ναιόμενα πτολίεθρα,
 Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἴρην ποιήεσσαν
 Φηράς τε ζαθέας ἧδ' Ἀνθειαν βαθύλειμον
 καλὴν τ' Αἴπειαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
 πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλός, νέαται Πύλου ἡμαθόεντος· 295
 ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηνες πολυβοῦται,
 οἳ κέ σε δωτίνῃσι θεὸν ὥς τιμήσουσιν
 καὶ τοι ὑπὸ σκῆπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
 ταῦτά κέ τοι τελέσειε μεταλλήξαντι χόλοιο.
 εἰ δέ τοι Ἀτρεΐδης μὲν ἀπήχθετο κηρόθι μᾶλλον, 300
 αὐτὸς καὶ τοῦ δῶρα, σὺ δ' ἄλλους περ Παναχαιοὺς
 τειρομένους ἐλέαιρε κατὰ στρατόν, οἳ σε θεὸν ὥς
 τίσουσ'· ἦ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἄροιο.
 νῦν γάρ χ' Ἑκτορ' ἔλοισ, ἐπεὶ ἂν μάλα τοι σχεδὸν ἔλθοι
 λύσσαν ἔχων ὀλοήν, ἐπεὶ οὐ τινά φησιν ὁμοῖον 305
 οἳ ἔμεναι Δαναῶν οὓς ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν."

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 "διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 χρή μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποειπεῖν,
 ἦ περ δὴ φρονέω τε καὶ ὥς τετελεσμένον ἔσται,
 ὥς μή μοι τρύζητε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος.
 ἐχθρὸς γάρ μοι κείνος ὁμῶς Ἀἶδαο πύλῃσιν

ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ εἶπῃ.
αὐτὰρ ἐγὼ ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.

οὐτ' ἐμέ γ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα πεισέμεν οἶω
οὐτ' ἄλλους Δαναούς, ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν
μάρνασθαι δηίοισιν ἐπ' ἀνδράσι νωλεμές αἰεῖ.

315

ἴσῃ μοῖρα μένοντι, καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζει·
ἐν δὲ ἱῇ τιμῇ ἡμὲν κακὸς ἦδὲ καὶ ἐσθλός.

κάτθαν' ὁμῶς ὃ τ' ἀεργὸς ἀνὴρ ὃ τε πολλὰ ἐοργῶς.

320

οὐδέ τί μοι περίκειται, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ
αἶεν ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν.

ὥς δ' ὄρνις ἀπτῇσι νεοσσοῖσιν προφέρῃσιν
μάστακ', ἐπεὶ κε λάβῃσι, κακῶς δ' ἄρα οἱ πέλει αὐτῇ,

325

ὥς καὶ ἐγὼ πολλὰς μὲν αὐπνους νύκτας ἴαυον,

ἥματα δ' αἱματόεντα διέπρησσον πολεμίζων,

ἀνδράσι μαρνάμενος ὅρων ἔνεκα σφετεράων.

δώδεκα δὴ σὺν νηυσὶ πόλις ἀλάπαξ' ἀνθρώπων,

πεζὸς δ' ἔνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον·

τάων ἐκ πασέων κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλά

330

ἐξελόμην, καὶ πάντα φέρων Ἀγαμέμνονι δόσκον

Ἀτρεΐδῃ· ὃ δ' ὅπισθε μένων παρὰ νηυσὶ θοῇσιν

δεξάμενος διὰ παῦρα δασάσκετο, πολλὰ δ' ἔχεσκεν.

ἄσσα δ' ἀριστήεσσι δίδου γέρα καὶ βασιλεῦσιν,

τοῖσι μὲν ἔμπεδα κεῖται, ἐμεῦ δ' ἀπὸ μούνου Ἀχαιῶν

335

εἵλετ', ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρέα· τῇ παριαύων

τερπέσθω. τί δὲ δεῖ πολεμιζέμεναι Τρώεσιν

Ἀργείους; τί δὲ λαὸν ἀνήγαγεν ἐνθάδ' ἀγείρας

Ἀτρεΐδης; ἢ οὐχ' Ἑλένης ἔνεκ' ἠυκόμοιο;

ἢ μούνοι φιλέουσ' ἀλόχους μερόπων ἀνθρώπων

340

Ἀτρεΐδαι; ἐπεὶ ὅς τις ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἐχέφρων,

τὴν αὐτοῦ φιλέει καὶ κήδεται, ὥς καὶ ἐγὼ τὴν

ἐκ θυμοῦ φίλεον δουρικτητὴν περ ἐοῦσαν.

νῦν δ' ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέρας εἵλετο καὶ μ' ἀπάτησεν,

μή μεν πειράτω ἐν εἰδότος· οὐδέ με πείσει.

345

ἀλλ' Ὀδυσσεῦ σὺν σοί τε καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσιν

φραζέσθω νήεσσιν ἀλεξέμεναι δῆιον πῦρ.

ἢ μὲν δὴ μάλα πολλὰ πονήσατο νόσφιν ἐμεῖο,

καὶ δὴ τείχος ἔδειμε, καὶ ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ
 εὐρείαν μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξεν 350
 ἀλλ' οὐδ' ὥς δύναται σθένος Ἑκτορος ἀνδροφόνοιο
 ἴσχειν. ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' χαιοῖσιν πολέμιζον,
 οὐκ ἐθέλεσκε μάχην ἀπὸ τείχεος ὀρνύμεν Ἑκτωρ,
 ἀλλ' ὅσον ἐς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκανεν
 ἔνθα ποτ' οἶον ἔμιμνε, μόγις δέ μεν ἔκφυγεν ὀρμήν. 355
 νῦν δ', ἐπεὶ οὐκ ἐθέλω πολεμιζέμεν Ἑκτορι δίῳ,
 αὐριον ἱρὰ Διὶ ῥέξας καὶ πᾶσι θεοῖσιν,
 νηήσας ἐν νῆας, ἐπήν ἄλαδε προερύσσω,
 ὄψεαι, ἣν ἐθέλησθα καὶ εἴ κέν τοι τὰ μεμήλη,
 ἦρι μάλ' Ἑλλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντα πλεούσας 360
 νῆας ἐμάς, ἐν δ' ἄνδρας ἐρεσσέμεναι μεμαῶτας.
 εἰ δέ κεν εὐπλοίην δώῃ κλυτὸς εἰνοσίγαιος,
 ἡματί κεν τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἰκοίμην.
 ἔστι δέ μοι μάλα πολλὰ τὰ κάλλιπον ἐνθάδε ἔρρων
 ἄλλον δ' ἐνθένδε χρυσὸν καὶ χαλκὸν ἐρυθρόν 365
 ἠδὲ γυναῖκας ἐνζώνους πολιὸν τε σίδηρον
 ἄξομαι, ἄσσοι ἔλαχόν γε· γέρας δέ μοι, ὃς περ ἔδωκεν,
 αὐτὶς ἐφυβρίζων ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρεΐδης. τῷ πάντ' ἀγορευέμεν ὥς ἐπιτέλλω,
 ἀμφιδόν, ὄφρα καὶ ἄλλοι ἐπισκύζωνται Ἀχαιοί, 370
 εἴ τινα πού Δαναῶν ἔτι ἔλπεται ἐξαπατήσειν
 αἰὲν ἀναιδείην ἐπιειμένος. οὐδ' ἂν ἐμοί γε
 τετλαίῃ κύνεός περ ἐὼν εἰς ὧπα ιδέσθαι.
 οὐδέ τί οἱ βουλὰς συμφράσσομαι, οὐδέ τι ἔργον·
 ἐκ γὰρ δὴ μ' ἀπάτησε καὶ ἤλιτεν. οὐδ' ἂν ἔτ' αὐτὶς 375
 ἐξαπάφοιτο ἔπεσσι· ἄλις δέ οἱ. ἀλλὰ ἔκηλος
 ἐρρέτω· ἐκ γάρ εὖ φρένας εἵλετο μητιέτα Ζεὺς.
 ἐχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα, τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴσῃ.
 οὐδ' εἴ μοι δεκάκισ καὶ εἰκοσάκισ τόσα δοίῃ
 ὅσσα τέ οἱ νῦν ἔστι, καὶ εἴ ποθεν ἄλλα γένοιτο, 380
 οὐδ' ὅσ' ἐς Ὀρχομενὸν ποτινίσσεται, οὐδ' ὅσα Θήβας
 Αἰγυπτίας, ὅθι πλείστα δόμοις ἐν κτήματα κείται,
 αἱ θ' ἐκατόμυυλοί εἰσι, διηκόσιοι δ' ἂν ἐκάστας
 ἄνδρες ἐξοιχνεῦσι σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν·

οὐδ' εἴ μοι τόσα δοίῃ ὅσα ψάμαθός τε κόνις τε,
οὐδέ κεν ὥς ἔτι θυμὸν ἐμὸν πείσει Ἀγαμέμνων,
πρὶν γ' ἀπὸ πᾶσαν ἐμοὶ δόμεναι θυμαλγέα λώβην.

κούρην δ' οὐ γαμέω Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,

οὐδ' εἰ χρυσεῖη Ἀφροδίτῃ κάλλος ἐρίζοι,

ἔργα δ' Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι ἰσοφαρίζοι·

390

οὐδέ μιν ὥς γαμέω· ὁ δ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἐλέσθω,

ὅς τις οἷ τ' ἐπέοικε καὶ ὅς βασιλεύτερος ἐστίν·

ἦν γὰρ δὴ με σόωσι θεοὶ καὶ οἴκαδ' ἵκωμαι,

Πηλεὺς θὴν μοι ἔπειτα γυναῖκά γε μάσσεται αὐτός.

πολλαὶ Ἀχαΐδες εἰσὶν ἂν Ἑλλάδα τε Φθίην τε,

395

κούραι ἀριστῆων οἳ τε πτολίεθρα ῥύονται·

τάων ἦν κ' ἐθέλωμι φίλῃν ποιήσομ' ἄκοιτιν.

ἔνθα δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπέσσυτο θυμὸς ἀγῆνωρ

γῆμαντι μνηστὴν ἄλοχον, εἰκυῖαν ἄκοιτιν,

κτήμασι τέρπεσθαι τὰ γέρων ἐκτῆσατο Πηλεὺς.

400

οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον οὐδ' ὅσα φασίν

Ἴλιον ἐκτῆσθαι ἐν ναιόμενον πτολίεθρον,

τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθέμεν νῆας Ἀχαιῶν,

οὐδ' ὅσα λάινος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἐέργει,

Φοῖβου Ἀπόλλωνος, Πυθοῖ ἐνι πετρηέσση.

405

ληιστοὶ μὲν γάρ τε βόες καὶ ἵφια μῆλα,

κτητοὶ δὲ τρίποδες τε καὶ ἵππων ξανθὰ κάρηνα·

ἀνδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἐλθέμεν οὔτε λειστή

οὔθ' ἐλετή, ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείψεται ἔρκος ὀδόντων.

μήτηρ γάρ τέ μέ φησι θεά, Θέτις ἀργυρόπεζα,

410

διχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοςδε.

εἰ μὲν κ' αὖθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,

ᾧλετο μὲν μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσται·

εἰ δέ κε οἴκαδ' ἵκωμι φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν,

ᾧλετό μοι κλέος ἐσθλόν, ἐπὶ δὴρὸν δέ μοι αἰὼν

415

ἔσσεται, οὐδέ κέ μ' ᾧκα τέλος θανάτοιο κιχείη.

καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἐγὼ παραμυθησαίμην

οἴκαδ' ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δῆτε τέκμωρ

Ἰλίου αἰπεινῆς· μάλα γάρ ἐθεν εὐρύσπα Ζεὺς

χεῖρα ἔην ὑπερέσχε, τεθαροσῆκας δὲ λαοί.

420

ἀλλ' ὑμεῖς μὲν ἰόντες ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
 ἀγγελίην ἀπόφασθε (τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων),
 ὅφρ' ἄλλην φράζωνται ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ἀμείνω,
 ἣ κέ σφιν νῆας τε σόω καὶ λαὸν Ἀχαιῶν
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῆς, ἐπεὶ οὐ σφισιν ἦδε γ' ἐτοίμη,
 ἣν νῦν ἐφράσσαντο, ἐμεῦ ἀπομηνίσαντος·
 Φοῖνιξ δ' αὖθι παρ' ἄμμι μένων κατακοιμηθήτω,
 ὅφρα μοι ἐν νήεσσι φίλῃν ἐς πατρίδ' ἔπηται
 αὐριον, ἣν ἐθέλῃσιν· ἀνάγκη δ' οὐ τί μιν ἄξω.”

425

ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
 μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀπέειπεν.
 ὅψε δὲ δὴ μετέειπε γέρων ἱππηλάτα Φοῖνιξ
 δάκρυ ἀναπρήσας· περὶ γὰρ δῖε νηυσὶν Ἀχαιῶν
 “ εἰ μὲν δὴ νόστον γε μετὰ φρεσὶ, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 βάλλεαι, οὐδέ τι πάμπαν ἀμύνειν νηυσὶ θοῇσιν
 πῦρ ἐθέλεις αἰδήλον, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ,
 πῶς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σείο, φίλον τέκος, αὖθι λιποῖμην
 οἶος; σοὶ δέ μ' ἔπεμπε γέρων ἱππηλάτα Πηλεΐς
 ἡματι τῷ ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπεν
 νήπιον, οὐ πω εἰδόθ' ὁμοίου πολέμοιο
 οὐδ' ἀγορέων, ἵνα τ' ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέθουσιν.
 τούνεκά με προέηκε διδασκόμεναι τάδε πάντα,
 μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι πρηκτῆρά τε ἔργων.
 ὥς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σείο, φίλον τέκος, οὐκ ἐθέλοιμι
 λείπεσθ', οὐδ' εἴ κέν μοι ὑποσταίῃ θεὸς αὐτός,
 γῆρας ἀποξύσας, θήσκειν νέον ἡβώνοντα,
 οἶον ὅτε πρῶτον λίπον Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
 φεύγων νείκεα πατρὸς Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο,
 ὅς μοι παλλακίδος περιχώσατο καλλικόμοιο,
 τὴν αὐτὸς φιλέεσκεν, ἀτιμάζεσκε δ' ἄκοιτιν,
 μητέρ' ἐμήν. ἣ δ' αἶεν ἐμὲ λισσέσκετο γούνων
 παλλακίδι προμιγῆναι, ἵν' ἐχθήρειε γέροντα.
 τῇ πιθόμην καὶ ἔρεξα· πατὴρ δ' ἐμὸς αὐτίκ' οἰσθείς
 πολλὰ κατηρᾶτο, στυγεράς δ' ἐπεκέκλετ' ἐρυῶς,
 μή ποτε γούνασι οἷσιν ἐφέσσεσθαι φίλον υἱὸν
 ἐξ ἐμέθεν γεγαῶτα· θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαράς,

430

435

440

445

450

Ζεὺς τε καταχθόνιος καὶ ἐπαινὴ Περσεφόνεια.
 τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατακτάμεν ὀξεί χαλκῷ
 ἀλλὰ τις ἀθανάτων παῦσεν χόλον, ὅς ῥ' ἐνὶ θυμῷ
 δήμου θῆκε φάτιν καὶ ὀνειδέα πόλλ' ἀνθρώπων, 460
 ὥς μὴ πατροφόνος μετ' Ἀχαιοῖσιν καλεοίμην.
 ἔνθ' ἐμοὶ οὐκέτι πάμπαν ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμός
 πατρὸς χωρόμενοιο κατὰ μέγαρα στρωφᾶσθαι.
 ἦ μὴν πολλὰ ἔται καὶ ἀνεψιοὶ ἀμφὶς ἐόντες
 αὐτοῦ λισσόμενοι κατερήτυον ἐν μεγάροισιν, 465
 πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἑλικας βούς
 ἔσφαζον, πολλοὶ δὲ σύες θαλέθοντες ἀλοιφῇ
 εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλόγος Ἡφαίστοιο,
 πολλὸν δ' ἐκ κεράμων μέθυ πίνετο τοῖο γέροντος.
 εἰνάνυχες δέ μοι ἀμφ' αὐτῷ παρὰ νύκτας ἵαυον 470
 οἱ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον, οὐδέ ποτ' ἔσβη
 πῦρ, ἕτερον μὲν ὑπ' αἰθούσῃ ἐνερκέος αὐλῆς,
 ἄλλο δ' ἐνὶ προδόμῳ, πρόσθεν θαλάμοιο θυράων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ μοι ἐπήλυθε νύξ ἐρεβειννή,
 καὶ τότε ἐγὼ θαλάμοιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας 475
 ῥήξας ἐξῆλθον, καὶ ὑπέρθορον ἐρκίον αὐλῆς
 ῥεῖα, λαθὼν φύλακας τ' ἀνδρας δμωάς τε γυναῖκας.
 φεύγον ἔπειτ' ἀπάνευθε δι' Ἑλλάδος εὐρυχόροιο,
 Φθίην δ' ἐξικόμην ἐριβώλακα, μητέρα μῆλων,
 ἐς Πηλῆα ἀναχθ'. ὃ δέ με πρόφρων ὑπέδεκτο, 480
 καί με φίλησ' ὥς εἴ τε πατὴρ ὃν παῖδα φιλήσῃ
 μῶνον τηλύγετον πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσιν,
 καί μ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ μοι ὤπασε λαόν
 ναῖον δ' ἐσχατιὴν Φθίης, Δολόπεσσι ἀνάσσω.
 καί σε τοσοῦτον ἔθηκα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ, 485
 ἐκ θυμοῦ φιλέων, ἐπεὶ οὐκ ἐθέλεσκες ἄμ' ἄλλῳ
 οὔτ' ἐς δαῖτ' ἵεναι οὔτ' ἐν μεγάροισι πάσασθαι,
 πρίν γ' ὅτε δὴ σ' ἐπ' ἐμοῖσιν ἐγὼ γούνεσσι καθίσσας
 ὄψου τ' ἄσαιμι προταμῶν καὶ οἶνον ἐπισχών.
 πολλάκι μοι κατέδευσας ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνα 490
 οἶνον ἀποβλύζων ἐν νηπιέῃ ἀλεγεινῇ.
 ὥς ἐπὶ σοὶ μάλα πολλὰ πάθον καὶ πολλὰ μόγησα,

ἀ φρονέων, ὃ μοι οὐ τι θεοὶ γόνον ἐξετέλειον
ἐ ἐμεῦ· ἀλλὰ σὲ παῖδα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
γοιεύμην, ἵνα μοί ποτ' ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνης. 495

Ἰλλ' Ἀχιλλεῦ δάμασον θυμὸν μέγαν, οὐδέ τί σε χρή
ἡλεές ἦτορ ἔχειν· στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοῖ,
ῶν περ καὶ μείζων ἀρετὴ τιμὴ τε βίη τε.
καὶ μὴν τοὺς θυέεσσι καὶ εὐχολῆς ἀγανῆσιν
λοιβῇ τε κνίσῃ τε παρατρωπῶσ' ἄνθρωποι 500
λίσσόμεναι, ὅτε κέν τις ὑπερβῇ καὶ ἀμάρτη.

καὶ γάρ τε λιταί εἰσι Διὸς κοῦραι μέγαλοιο,
ζωλαί τε ῥυσαί τε παραβλῶπές τ' ὀφθαλμῷ,
ἤ ῥά τε καὶ μετόπισθ' αἴτης ἀλέγουσι κιούσαι.
ἢ δ' αἴτη σθεναρὴ τε καὶ ἀρτίπος, οὐνεκα πάσας 505
τολλὸν ὑπεκπροθέει, φθάνει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἴαν
ζλάπτουσ' ἀνθρώπους· αἱ δ' ἐξακέονται ὀπίσσω.

ἵς μὲν τ' αἰδέσεται κούρας Διὸς ἄσσον ιούσας,
γὼν δὲ μέγ' ὦνησαν καὶ τε κλύον εὐχομένοιο·
ἵς δέ κ' ἀνήνηται καὶ τε στερεῶς ἀποείπη, 510
λίσσονται δ' ἄρα ταί γε Δία Κρονίωνα κιούσαι
γῶ αἴτην ἅμ' ἔπεσθαι, ἵνα βλαφθεὶς ἀποτίσῃ.

Ἰλλ' Ἀχιλλεῦ πόρε καὶ σὺ Διὸς κούρησιν ἔπεσθαι
γυμνῇ, ἣ τ' ἄλλων περ ἐπιγνάμπτει νόον ἐσθλῶν.
εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶρα φέροι, τὰ δ' ὅπισθ' ὀνομάζοι 515
Ἀτρεΐδης, ἀλλ' αἰὲν ἐπιζαφέλως χαλεπαῖνοι,
οὐκ ἂν ἐγὼ γέ σε μῆνιν ἀπορρίψαντα κελοίμην

Ἀργείοισιν ἀμυνέμεναι, χατέουσί περ ἔμπης·
νῦν δ' ἅμα τ' αὐτίκα πολλὰ δίδοι, τὰ δ' ὅπισθεν ὑπέστη,
ἄνδρας δὲ λίσσεσθαι ἐπιπροέηκεν ἀρίστους 520
κρινάμενος κατὰ λαὸν Ἀχαικόν, οἳ τε σοὶ αὐτῷ
φίλτατοι Ἀργείων· τῶν μὴ σύ γε μῦθον ἐλέγξης
μηδὲ πόδας. πρὶν δ' οὐ τι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.

οὕτω καὶ τῶν πρόσθεν ἐπευθόμεθα κλέα ἀνδρῶν
ἡρώων, ὅτε κέν τιν' ἐπιζάφελος χόλος ἴκοι· 525
δωρητοὶ τ' ἐπέλοντο παράρρητοί τε ἔπεσσι.
κέμνημαι τόδε ἔργον ἐγὼ πάλαι, οὐ τι νέον γε,
ὅς ἦν· ἐν δ' ὑμῖν ἐρέω πάντεσσι φίλοισιν.

Κουρήτες τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι
 ἀμφὶ πόλιν Καλυδῶνα, καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον, 530
 Αἰτωλοὶ μὲν ἀμυνόμενοι Καλυδῶνος ἐραννῆς,
 Κουρήτες δὲ διαπραθέειν μεμαῶτες Ἄρηι.
 καὶ γὰρ τοῖσι κακὸν χρυσόθρονος Ἄρτεμις ὤρσεν,
 χωσαμένη ὃ οἱ οὐ τι θαλύσια γουνῶ ἀλωῆς
 Οἰνεὺς ῥέξ· ἄλλοι δὲ θεοὶ δαίνυνθ' ἐκατόμβας, 535
 οἷη δ' οὐκ ἔρρεξε Διὸς κούρη μέγαλοιο.
 ἦ λάθεται ἦ οὐκ ἐνόησεν· ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ.
 ἦ δὲ χολωσαμένη, δῖον γένος, ἰοχέαιρα
 ὤρσεν ἐπὶ χλούνην σὺν ἄγριον ἀργιόδοντα,
 ὃς κακὰ πόλλ' ἔρρεξε ἔθων Οἰνῆος ἀλωήν· 540
 πολλὰ δ' ὃ γε προθέλυμα χαμαὶ βάλε δένδρεα μακρὰ
 αὐτῇσιν ῥίζησι καὶ αὐτοῖς ἄνθεσι μήλων.
 τὸν δ' υἱὸς Οἰνῆος ἀπέκτεινεν Μελέαγρος,
 πολλέων ἐκ πολίων θηρήτορας ἄνδρας ἀγείρας
 καὶ κύνας· οὐ μὴν γάρ κε δάμη παύροισι βροτοῖσιν· 545
 τόσσος ἔην, πολλοὺς δὲ πυρῆς ἐπέβησ' ἀλεγεινῆς.
 ἦ δ' ἀμφ' αὐτῷ θῆκε πολὺν κέλαδον καὶ αὐτήν,
 ἀμφὶ σὺς κεφαλῇ καὶ δέρματι λαχνήεντι,
 Κουρήτων τε μεσηγὺ καὶ Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
 ὄφρα μὲν οὖν Μελέαγρος ἀρηίφιλος πολέμιζεν, 550
 τόφρα δὲ Κουρήτεσσι κακῶς ἦν, οὐδὲ δύναντο
 τείχεος ἔκτοσθεν μίμνειν πολέες περ ἐόντες·
 ἀλλ' ὅτε δὴ Μελέαγρον ἔδν χόλος, ὃς τε καὶ ἄλλων
 οἰδάνει ἐν στήθεσσι νόον πύκα περ φρονεόντων,
 ἦ τοι ὃ μητρὶ φίλῃ Ἀλθαίῃ χωόμενος κῆρ 555
 κείτο παρὰ μνηστῇ ἀλόχῳ, καλῇ Κλεοπάτρῃ,
 κούρη Μαρπήσσης καλλισφύρου Εὐηνίνης
 Ἰδεῷ θ', ὃς κάρτιστος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν
 τῶν τότε, καὶ ῥα ἄνακτος ἐναντίον εἶλετο τόξον
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος καλλισφύρου εἵνεκα νύμφης. 560
 τὴν δὲ τότε ἐν μεγάροισι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
 Ἀλκυόνην καλέεσκον ἐπώνυμον, οὐνεκ' ἄρ' αὐτῆς
 μήτηρ ἀλκυόγος πολυπενθέος οἶτον ἔχουσα
 κλαῖ, ὅτε μιν ἐκάεργος ἀνῆρπασε Φοῖβος Ἀπόλλων.

τῇ δ' ὅ γε παρκατέλεκτο χόλον θυμάλγέα πέσσω, 565
 ἐξ ἄρέων μητρὸς κεχολωμένος, ἧ ῥα θεοῖσιν
 πόλλ' ἀχέουσ' ἡῤᾶτο κασιγνήτοιο φόνοιο,
 πολλὰ δὲ καὶ γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἀλοῖα
 κικλήσκουσ' Ἀΐδην καὶ ἐπαινὴν Περσεφόνειαν, 570
 πρόχην καθεζομένην, δεύοντο δὲ δάκρυσι κόλποι,
 παιδὶ δόμεν θάνατον· τῆς δ' ἡεροφοῖτις ἐρινὺς
 ἔκλυεν ἐξ ἐρέβесφιν ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσα.
 τῶν δὲ τάχ' ἀμφὶ πύλας ὄμαδος καὶ δοῦπος ὀρώρει
 πύργων βαλλομένων. τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες 575
 Αἰτωλῶν, πέμπον δὲ θεῶν ἱερῆας ἀρίστους,
 ἐξελθεῖν καὶ ἀμῦναι, ὑποσχόμενοι μέγα δῶρον.
 ὀππόθι πιότατον πεδῖον Καλυδῶνος ἐρανῆς,
 ἔνθα μιν ἦνωγον τέμενος περικαλλὲς ἐλέσθαι
 πεντηκοντόγυον, τὸ μὲν ἥμισυ οἰνοπέδοιο, 580
 ἥμισυ δὲ ψιλὴν ἄροσιν πεδίοιο ταμέσθαι.
 πολλὰ δὲ μιν λιτάνευε γέρων ἱππηλάτα Οἰνεύς,
 οὐδοῦ ἐπεμβεβαῶς ὑψηρεφέος θαλάμοιο,
 σείων κολλητὰς σανίδας, γουνούμενος υἱόν·
 πολλὰ δὲ τὸν γε κασίγνηται καὶ πότνια μήτηρ 585
 ἐλλίσσονθ'· ὃ δὲ μᾶλλον ἀναΐνετο. πολλὰ δ' ἑταῖροι,
 οἳ οἳ κεδνότατοι καὶ φίλτατοι ἦσαν ἀπάντων·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς τοῦ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ θάλαμος πύκ' ἐβάλλετο, τοὶ δ' ἐπὶ πύργων
 βαῖνον Κουρῆτες καὶ ἐνέπρηθον μέγα ἄστυ.
 καὶ τότε δὴ Μελέαγρον εὐζωνος παράκοιτις 590
 λίσσεται ὀδυρομένη, καὶ οἳ κατέλεξεν ἅπαντα
 κῆδέ', ὅσ' ἀνθρώποισι πέλει τῶν ἄστυ ἀλώῃ
 ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δὲ τε πῦρ ἀμαθύνει,
 τέκνα δὲ τ' ἄλλοι ἄγουσι βαθυζώνους τε γυναῖκας.
 τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἀκούοντος κακὰ ἔργα, 595
 βῆ δ' ἰέναι, χροῖ δ' ἔντε' ἐδύσετο παμφανόωντα.
 ὥς ὃ μὲν Αἰτωλοῖσιν ἀπήμυνεν κακὸν ἦμαρ
 εἷξας ᾧ θυμῷ· τῷ δ' οὐκέτι δῶρα τέλεσσαν
 πολλά τε καὶ χαρίεντα, κακὸν δ' ἦμυνε καὶ αὖτως.
 ἀλλὰ σὺ μὴ μοι ταῦτα νόει φρεσὶ, μηδὲ σε δαίμων

ἐνταῦθα τρέψειε, φίλος· χαλεπὸν δέ κεν εἶη
νηυσὶν καιομένησιν ἀμυνέμεν. ἀλλ' ἐπὶ δώρων
ἔρχεο· ἴσον γάρ σε θεῶ τίσουσιν Ἀχαιοί.
εἰ δέ κ' ἄτερ δώρων πόλεμον φθισήνορα δῦης,
οὐκέθ' ὁμῶς τιμῆς ἔσεαι, πόλεμόν περ ἀλαλκῶν.”

605

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
“ Φοῖνιξ ἄττα, γεραιὲ διοτρεφές, οὐ τί με ταύτης
χρεὼ τιμῆς· φρονέω δὲ τετιμῆσθαι Διὸς αἴσῃ,
ἧ μ' ἔξει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν εἰς ὃ κ' αὐτμή
ἐν στήθεσσι μένη καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.

610

μή μοι σύγχει θυμὸν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων,
Ἄτρεϊδῃ ἥρωι φέρων χάριν· οὐδέ τί σε χρή
τὸν φιλέειν, ἵνα μή μοι ἀπέχθῃαι φιλέοντι.
καλὸν τοι σὺν ἐμοὶ τὸν κηδέμεν ὅς κ' ἐμὲ κήδη.
ἴσον ἐμοὶ βασίλευε, καὶ ἥμισυ μείρεο τιμῆς.
οὔτοι δ' ἀγγελέουσι, σὺ δ' αὐτόθι λέξεο μίμνων
εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ· ἅμα δ' ἡοὶ φαινομένηφιν
φρασσόμεθ' ἧ κε νεώμεθ' ἐφ' ἡμέτερ' ἧ κε μένωμεν.”

615

ἧ, καὶ Πατρόκλῳ ὃ γ' ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε σιωπῇ
Φοῖνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος, ὅφρα τάχιστα
ἐκ κλισίης νόστοιο μεδοίατο. τοῖσι δ' ἄρ' Αἴας
ἀντίθεος Τελαμωνιάδης μετὰ μῦθον ἔειπεν.

620

“ διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
ἴομεν· οὐ γάρ μοι δοκέει μῦθοιο τελευτῇ
τῇδὲ γ' ὀδῶ κρανεέσθαι· ἀπαγγεῖλαι δὲ τάχιστα
χρὴ μῦθον Δαναοῖσι, καὶ οὐκ ἀγαθὸν περ ἑόντα,
οἳ που νῦν ἔσται ποτιδέγμενοι. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς

625

ἄγριον ἐν στήθεσσι θέτο μεγαλήτορα θυμὸν
σχέτλιος, οὐδὲ μετατρέπεται φιλότητος ἐταίρων
τῆς ἧ μιν παρὰ νηυσὶν ἐτίομεν ἔξοχον ἄλλων,
νηλῆς· καὶ μὴν τίς τε κασιγνήτοιο φονῆος
ποινὴν ἧ οὐ παιδὸς ἐδέξατο τεθνηῶτος·

630

καί ῥ' ὃ μὲν ἐν δῆμῳ μένει αὐτοῦ πόλλ' ἀποτίσας,
τοῦ δέ τ' ἐρητύεται κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ
ποινὴν δεξαμένου. σοὶ δ' ἄλληκτόν τε κακὸν τε

635

θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι θεοὶ θέσαν εἵνεκα κούρης
οἷης. νῦν δέ τοι ἐπτὰ παρίσχομεν ἔξοχ' ἀρίστας
ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τῇσι. σὺ δ' ἱλαὸν ἔνθεο θυμόν,
αἰδεσσαι δὲ μέλαθρον· ὑπωρόφιοι δέ τοι εἰμὲν
πληθύος ἐκ Δαναῶν, μέμαμεν δέ τοι ἔξοχον ἄλλων
κῆδιστοί τ' ἔμεναι καὶ φίλτατοι, ὅσσοι Ἀχαιοί.”

640

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
“ Αἴαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
πάντα τί μοι κατὰ θυμὸν εἰσαο μυθήσασθαι·
ἀλλὰ μοι οἰδάνεται κραδίη χόλῳ, ὅππότε' ἐκείνων
μνήσομαι, ὥς μ' ἀσύφηλον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν
Ἀτρεΐδης ὥς εἴ τιν' ἀτίμητον μετανάστην.

645

ἀλλ' ὑμεῖς ἔρχεσθε καὶ ἀγγελίην ἀπόφασθε·
οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο μεδήσομαι αἱματόεντος
πρὶν γ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἑκτορα δῖον,
Μυρμιδόνων ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθαι
κτείνοντ' Ἀργείους, κατὰ τε σμῦξαι πυρὶ νῆας.
ἀμφὶ δέ τοι τῇ ἐμῇ κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
Ἑκτορα καὶ μεμαῶτα μάχης σχήσεσθαι οἶω.”

650

655

ὥς ἔφαθ', οἱ δὲ ἕκαστος ἐλὼν δέπας ἀμφικύπελλον
σπείσαντες παρὰ νῆας ἴσαν πάλιν· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
Πάτροκλος δ' ἐτάροισι ἰδὲ δμωῇσι κέλευεν
Φοίνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος ὅττι τάχιστα·
αἱ δ' ἐπιπειθόμεναι στόρεσαν λέχος ὥς ἐκέλευσεν,
κώεά τε ῥῆγός τε λίνιοιό τε λεπτὸν ἄωτον.

660

ἐνθ' ὁ γέρων κατέλεκτο καὶ Ἡῶ διὰν ἔμιμνεν.
αὐτὰρ Ἀχιλλεύς εὖδε μυχῶ κλισίης ἐνπῆκτου·
τῷ δ' ἄρα παρκατέλεκτο γυνή, τὴν Λεσβόθεν ἦγεν,
Φόρβαντος θυγάτηρ Διομήδη καλλιπάρης.

665

Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἐλέξατο· παρ δ' ἄρα καὶ τῷ
Ἴφιδι εὐζωνος, τὴν οἱ πόρε δῖος Ἀχιλλεύς
Σκῦρον ἐλὼν αἰπείαν, Ἐνυῆος πτολίεθρον.

οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαο γέγοντο,
τοὺς μὲν ἄρα χρυσέοισι κυπέλλοις ὕβες Ἀχαιῶν
δειδέχατ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀνασταδόν, ἐκ τ' ἐρέοντο·
πρῶτος δ' ἐξερέεινε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων

670

“ εἴπ’ ἄγε μ’, ὦ πολύαιν’ Ὀδυσσεύ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
ἧ ῥ’ ἐθέλει νήεσσιν ἀλεξέμεναι δῆιον πῦρ,
ἧ ἀπέειπε, χόλος δ’ ἔτ’ ἔχει μεγαλήτορα θυμόν.”

τὸν δ’ αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς

“ Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
κεῖνός γ’ οὐκ ἐθέλει σβέσσαι χόλον, ἀλλ’ ἔτι μᾶλλον
πιμπλάνεται μένεος, σὲ δ’ ἀναίνεται ἡδὲ σὰ δῶρα.

αὐτόν σε φράζεσθαι ἐν Ἀργείοισιν ἄνωγεν

ὅππως κεν νῆάς τε σόως καὶ λαὸν Ἀχαιῶν

αὐτὸς δ’ ἠπείλησεν ἅμ’ ἡοῖ φαινομένηφιν

νῆας εὐσσέλμους ἅλαδ’ ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας.

καὶ δ’ ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἔφη παραμυθήσασθαι

οἴκαδ’ ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δῆτε τέκμωρ

Ἰλίου αἰπεινῆς· μάλα γάρ ἐθεν εὐρύοπα Ζεὺς

χεῖρα ἐὼν ὑπερέσχε, τεθαρσῆκασι δὲ λαοί.

ὥς ἔφατ’· εἰσὶ καὶ οἶδε τὰ εἰπέμεν, οἳ μοι ἔποντο,

Αἴας καὶ κήρυκε δύω, πεπνυμένω ἄμφω.

Φοῖνιξ δ’ αὖθ’ ὁ γέρων κατελέξατο· ὥς γὰρ ἀνώγει,

ὄφρα οἱ ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ’ ἔπηται

αὔριον, ἣν ἐθέλησιν· ἀνάγκη δ’ οὗ τί μιν ἄξει.”

ὥς ἔφαθ’, οἳ δ’ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ

[μῦθον ἀγασσάμενοι, μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσεν.]

δὴν δ’ ἄνεω ἦσαν τετιηότες νῆες Ἀχαιῶν

ὁψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης

“ Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,

μηδ’ ὄφελος λίσσεσθαι ἀμύμονα Πηλεΐωνα,

μυρία δῶρα διδούς· ὁ δ’ ἀγῆνωρ ἐστὶ καὶ ἄλλως·

νῦν αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγνηορίησιν ἐνῆκας.

ἀλλ’ ἧ τοι κεῖνον μὲν ἐάσομεν, ἧ κεν ἴησιν

ἧ κε μένη· τότε δ’ αὖτε μαχήσεται ὁππότε κέν μιν

θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγῃ καὶ θεὸς ὄρσῃ.

ἀλλ’ ἄγεθ’, ὥς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες.

νῦν μὲν κοιμήσασθε τεταρπόμενοι φίλον ἦτορ

σίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή·

αὐτὰρ ἐπεὶ κε φανῇ καλὴ ῥοδοδάκτυλος Ἥώς,
καρπαλίμως πρὸ νεῶν ἐχέμεν λαόν τε καὶ ἵππους

δοτρύνων, καὶ δ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μάχεσθαι.'

ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες,
μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἵπποδάμοιο.

710

καὶ τότε δὴ σπείσαντες ἔβαν κλισίηνδε ἕκαστος,
ἐνθα δὲ κοιμήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

ΙΛΙΑΔΟΣ

Κ.

Ἄλλοι μὲν παρὰ νηυσὶν ἀριστῆες Παναχαιῶν
εὖδον παννύχιοι, μαλακῶ δεδμημένοι ὕπνῳ·
ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
ὕπνος ἔχε γλυκερός, πολλὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντα.
ὥς δ' ὅτ' ἂν ἀστράπτῃ πόσις Ἥρης ἠγκόμοιο,
τεύχων ἢ πολὺν ὄμβρον ἀθέσφατον ἢ χάλαζαν
ἢ νιφετόν, ὅτε πέρ τε χιῶν ἐπάλυνεν ἀρούρας,
ἢ ποθι πτολέμοιο μέγα στόμα πευκεδανοῖο,
ὥς πυκὶν' ἐν στήθεσσι ἀνεστενάχιζ' Ἀγαμέμνων
νειόθεν ἐκ κραδίας, τρομέοντο δέ οἱ φρένες ἐντός.
ἢ τοι ὅτ' ἐς πεδῖον τὸ Τρωικὸν ἀθρήσειεν,
θαύμαζεν πυρὰ πολλὰ τὰ καίετο Ἰλιόθι πρό,
αὐλῶν συρίγγων τ' ἐνοπὴν ὁμαδὸν τ' ἀνθρώπων.
αὐτὰρ ὅτ' ἐς νῆας τε ἴδοι καὶ λαὸν Ἀχαιῶν,
πολλὰς ἐκ κεφαλῆς προβελύμνους ἔλκετο χαίτας
ὑψόθ' ἐόντι Δίῃ, μέγα δὲ στένε κυδάλιμον κῆρ.
ἦδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή,
Νέστορ' ἐπὶ πρῶτον Νηλήϊον ἐλθέμεν ἀνδρῶν,
εἴ τινα οἱ σὺν μῆτιν ἀμύμονα τεκτῆναιτο,
ἢ τις ἀλεξίκακος πᾶσιν Δαναοῖσι γένοιτο.
ὀρθωθείς δ' ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
ἀμφὶ δ' ἔπειτα δαφοινὸν ἐέσσατο δέρμα λέοντος
ἵκνος μεγάλιο ποδηγεκές, εἴλετο δ' ἔγχος.

5

10

15

20

ὥς δ' αὐτῶς Μενέλαον ἔχεν τρόμος· οὐδὲ γὰρ αὐτῷ 25
 ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφίζανε, μή τι πάθοιεν
 Ἀργεῖοι, τοὶ δὴ ἔθεν εἵνεκα πουλὺν ἐφ' ὑγρὴν
 ἤλυθον ἐς Τροίην πόλεμον θρασὺν ὀρμαίνοντες.
 παρδαλέῃ μὲν πρῶτα μετάφρενον εὐρὺ κάλυψεν
 ποικίλῃ, αὐτὰρ ἐπὶ στεφάνῃν κεφαλῇφιν αἰέρας 30
 θήκατο χαλκείην, δόρυ δ' εἵλετο χειρὶ παχείῃ.
 βῆ δ' ἵμεν ἀνστήσων ὃν ἀδελφεόν, ὃς μέγα πάντων
 Ἀργείων ἦνασσε, θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμῳ.
 τὸν δ' εὖρ' ἀμφ' ὤμοισι τιθήμενον ἔντεα καλά
 νηὶ παρά πρυμνῇ· τῷ δ' ἀσπᾶσιος γένετ' ἐλθών. 35
 τὸν πρότερος προσέειπε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος
 “τίφθ' οὕτως ἡθείε κορύσσεαι; ἢ τιν' ἐταίρων
 ὄτρυνέεις Τρώεσσιν ἐπίσκοπον; ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 δεῖδω μὴ οὗ τίς τοι ὑπόσχηται τόδε ἔργον,
 ἄνδρας δυσμενέας σκοπιαζέμεν οἷος ἐπελθών 40
 νύκτα δι' ἀμβροσίην. μάλα τις θρασυκάρδιος ἔσται.”
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων
 “χρεὼ βουλῆς ἐμέ καὶ σέ, διοτρεφεὺς ὦ Μενέλαε,
 κερδαλέης, ἢ τίς κε ἐρύσσεται ἡδὲ σαώσει
 Ἀργεῖους καὶ νῆας, ἐπεὶ Διὸς ἐτράπετο φρήν. 45
 Ἐκτορέοις ἄρα μᾶλλον ἐπὶ φρένα θῆχ' ἱεροῖσιν·
 οὐ γάρ πω ἰδόμην, οὐδὲ κλύον αὐδῆσαντος,
 ἄνδρ' ἓνα τοσσάδε μέρμερ' ἐπ' ἡματι μητίσασθαι
 ὅσσ' Ἐκτωρ ἔρρεξε διίφιλος υἱᾶς Ἀχαιῶν,
 αὐτῶς, οὔτε θεᾶς υἱὸς φίλος οὔτε θεοῖο. 50
 ἔργα δ' ἔρεξ' ὅσα φημὶ μελησέμεν Ἀργεῖοισιν
 δηθά τε καὶ δολιχόν· τόσα γὰρ κακὰ μήσατ' Ἀχαιοὺς.
 ἀλλ' ἴθι νῦν, Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα κάλεσσον
 ῥίμφα θεῶν παρὰ νῆας· ἐγὼ δ' ἐπὶ Νέστορα δῖον
 εἶμι, καὶ ὄτρυνέω ἀνστήμεναι, εἴ κ' ἐθέλῃσιν 55
 ἐλθεῖν ἐς φυλάκων ἱερὸν τέλος ἡδ' ἐπιτεῖλαι.
 κείνῳ γάρ κε μάλιστα πιθοίατο· τοῖο γὰρ υἱός
 σημαίνει φυλάκεσσι, καὶ Ἰδομενῆος ὀπάων
 Μηριόνης· τοῖσιν γὰρ ἐπετράπομέν γε μάλιστα.”
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος

“ πῶς γάρ μοι μύθῳ ἐπιτέλλεαι ἡδὲ κελεύεις ;
αὐθι μένω μετὰ τοῖσι, δεδεγμένος εἰς ὃ κεν ἔλθῃς,
ἦε θέω μετὰ σ’ αὐτίς, ἐπὴν εὐ τοῖς ἐπιτείλω ;”

τὸν δ’ αὖτε προσέειπε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
“ αὐθι μένειν, μή πως ἀβροτάξομεν ἀλλήλοιν
ἐρχομένῳ· πολλαὶ γὰρ ἀνὰ στρατὸν εἰσι κέλευθοι.
φθέγγεο δ’ ἢ κεν ἴησθα, καὶ ἐγρήγορθαι ἄνωχθι,
πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον,
πάντας κυδαίνων· μηδὲ μεγαλίζεο θυμῷ,
ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ περ πονεώμεθα. ὦδέ που ἄμμιν
Ζεὺς ἐπὶ γιγνομένοισιν ἴη κακότητα βαρεΐαν.”

ὥς εἰπὼν ἀπέπεμπεν ἀδελφεόν, εὖ ἐπιτείλας,
αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ’ ἰέναι μετὰ Νέστορα ποιμένα λαῶν.
τὸν δ’ εὗρεν παρά τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
εὐνῇ ἐνι μαλακῇ· παρὰ δ’ ἔντεα ποικίλ’ ἔκειτο,
ἄσπῃς καὶ δύο δοῦρε φαεινὴ τε τρυφάλεια.

παρ’ δὲ ζωστήρ κείμενος παναίολος, ᾧ ῥ’ ὁ γεραιός
ζῶννυθ’ ὅτ’ ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσοιτο
λαὸν ἄγων, ἐπεὶ οὐ μὲν ἐπέτρεπε γήραϊ λυγρῷ.
ὀρθωθείς δ’ ἄρ’ ἐπ’ ἀγκῶνος, κεφαλὴν ἐπαείρας,
Ἀτρεΐδην προσέειπε καὶ ἐξερεεΐνετο μύθῳ

“ τίς δ’ οὗτος κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν ἔρχεαι οἶος
νύκτα δι’ ὀρφναίην, ὅτε θ’ εὖδουσιν βροτοὶ ἄλλοι ;
ἦέ τιν’ οὐρήων διζήμενος ἢ τιν’ ἐταίρων ;
φθέγγεο, μηδ’ ἀκέων ἐπ’ ἐμ’ ἔρχεο· τίπτε δέ σε χρεώ ;”

τὸν δ’ ἡμείβετ’ ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
“ ὦ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
γνώσεται Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων
Ζεὺς ἐνέηκε πόνοισι διαμπερές, εἰς ὃ κ’ αὐτμή
ἐν στήθεσσι μένη καί μοι φίλα γούνατ’ ὀρώρη.
πλάζομαι ὦδ’, ἐπεὶ οὐ μοι ἐπ’ ὄμμασι νήδυμος ὕπνος
ἰζάνει, ἀλλὰ μέλει πόλεμος καὶ κήδε’ Ἀχαιῶν.
αἰνῶς γὰρ Δαναῶν περιδείδια, οὐδέ μοι ἦτορ
ἔμπεδον, ἀλλ’ ἀλαλύκτῃμαι, κραδίη δέ μοι ἔξω
στηθέων ἐκθρώσκει, τρομέει δ’ ὑπὸ φαίδιμα γυῖα.
ἀλλ’ εἴ τι δραίνεις, ἐπεὶ οὐδὲ σέ γ’ ὕπνος ἰκάνει,

δεῦρ' ἐς τοὺς φύλακας καταβείομεν, ὄφρα ἴδωμεν,
μὴ τοὶ μὲν καμάτῳ ἀδηκότες ἦδὲ καὶ ὕπνῳ
κοιμήσωνται, ἀτὰρ φυλακῆς ἐπὶ πάγχυ λάθωνται.
δυσμενέες δ' ἄνδρες σχεδὸν εἶαται· οὐδέ τι ἴδμεν,
μή πως καὶ διὰ νύκτα μενοινήσωσι μάχεσθαι.”

100

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
“ Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
οὗ θην Ἑκτορι πάντα νοήματα μητιέτα Ζεὺς
ἐκτελέει, ὅσα που νῦν ἔλπεται· ἀλλὰ μιν οἷω
κῆδεσι μοχθήσειν καὶ πλείοσιν, εἴ κεν Ἀχιλλεὺς
ἐκ χόλου ἀργαλέοιο μεταστρέψῃ φίλον ἦτορ.
σοὶ δὲ μάλ' ἔσομ' ἐγώ· ποτὶ δ' αὖ καὶ ἐγείρομεν ἄλλους,
ἡμὲν Τυδεΐδην δουρικλυτὸν ἦδ' Ὀδυσῆα
ἦδ' Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλέος ἄλκιμον υἱόν.
ἀλλ' εἴ τις καὶ τούσδε μετοιχόμενος καλέσειεν,
ἀντίθεόν τ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα·
τῶν γὰρ νῆες ἔασι ἐκαστάτῳ, οὐδὲ μάλ' ἐγγύς.
ἀλλὰ φίλον περ ἔοντα καὶ αἰδοῖον Μενέλαον
νεικέσω, εἴ πέρ μοι νεμεσήσεται, οὐδ' ἐπικεύσω,
ὥς εὔδει, σοὶ δ' οἷω ἐπέτρεψεν πονέεσθαι.
νῦν ὄφελεν κατὰ πάντας ἀριστῆας πονέεσθαι
λίσσόμενος· χρεῖῳ γὰρ ἱκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός.”

105

110

115

τὸν δ' αὖτε προσέειπε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
“ ὦ γέρον, ἄλλοτε μὲν σε καὶ αἰτιάασθαι ἄνωγα·
πολλάκι γὰρ μεθιεῖ τε καὶ οὐκ ἐθέλει πονέεσθαι,
οὗτ' ὅκνῳ εἰκὼν οὗτ' ἀφραδίῃσι νόοιο,
ἀλλ' ἐμέ τ' εἰσορόων καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενος ὁρμήν.
νῦν δ' ἐμέο πρότερος μάλ' ἐπέγρετο καὶ μοι ἐπέστη.
τὸν μὲν ἐγὼ προέηκα καλήμεναι οὓς σὺ μεταλλάῃς.
ἀλλ' ἴομεν· κείνους δὲ κιχησόμεθα πρὸ πυλάων
ἐν φυλάκεσσ'· ἵνα γάρ σφιν ἐπέφραδον ἡγερέθεσθαι.”

125

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
“ οὕτως οὗ τίς οἱ νεμεσήσεται οὐδ' ἀπιθήσει
Ἀργείων, ὅτε κέν τιν' ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.”

130

ὥς εἰπὼν ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,

ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν περονήσατο φοινικόεσσαν
διπλὴν ἐκταδίην, οὐλὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη.

εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξεί χαλκῷ,
βῆ δ' ἰέναι κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.

135

πρῶτον ἔπειτ' Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον
ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ
φθεγξάμενος. τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἤλυθ' ἰωή,
ἐκ δ' ἦλθεν κλισίης, καὶ σφεας πρὸς μῦθον ἔειπεν.

140

“τίφθ' οὕτω κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν οἶοι ἀλᾶσθε
νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅτι δὴ χρειὼν τόσον ἵκει;”

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ
“διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιοῦς.

145

ἀλλ' ἔπευ, ὅφρα καὶ ἄλλον ἐγείρομεν, ὃν τ' ἐπέοικεν
βουλὰς βουλεύειν, ἣ φευγέμεν ἢ μάχεσθαι.”

ὥς φάθ', ὃ δὲ κλισίηνδε κιὼν πολύμητις Ὀδυσσεύς
ποικίλον ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο, βῆ δὲ μετ' αὐτούς.

βὰν δ' ἐπὶ Τυδείδην Διομήδεα. τὸν δὲ κίχανον
ἐκτὸς ἀπὸ κλισίης σὺν τεύχεσιν· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι

150

εὖδον, ὑπὸ κρασὶν δ' ἔχον ἀσπίδας· ἔγχεα δὲ σφιν
ὄρθ' ἐπὶ σαυρωτῆρος ἐλήλατο, τῇλε δὲ χαλκός

λάμφ' ὥς τε στεροπὴ πατρὸς Διός. αὐτὰρ ὃ γ' ἦρως
εὖδ', ὑπὸ δ' ἔστρωτο ῥινὸν βοὸς ἀγραύλοιο,

155

αὐτὰρ ὑπὸ κράτεσφι τάπης τετάνυστο φαεινός.
τὸν παρστὰς ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ,

λάξ ποδὶ κινήσας, ὥτρυνέ τε, νείκεσέ τ' ἄντην.

“ἔγρεο, Τυδέος υἱέ. τί πάννυχον ὕπνον ἀωτεῖς;

οὐκ αἶεις ὥς Τρῶες ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο

160

εἶαται ἄγχι νεῶν, ὀλίγος δ' ἔτι χῶρος ἐρύκει;”

ὥς φάθ', ὃ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλα κραιπνῶς ἀνόρουσεν,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

“σχέτλιός ἐσσι, γεραίέ· σὺ μὴν πόνου οὐ ποτε λήγεις.

οὐ νυ καὶ ἄλλοι ἔασι νεώτεροι υἱες Ἀχαιῶν,

165

οἳ κεν ἔπειτα ἕκαστον ἐγείρειαν βασιλῆων

πάντῃ ἐποικόμενοι; σὺ δ' ἀμήχανός ἐσσι, γεραίέ.”

τὸν δ' αὖτε προσέειπε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ

“ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 εἰσὶν μὲν μοι παῖδες ἀμύμονες, εἰσὶ δὲ λαοὶ
 καὶ πολέες, τῶν κέν τις ἐποιχόμενος καλέσειεν.
 ἀλλὰ μάλα μεγάλη χρεὶώ βεβίηκεν Ἀχαιοὺς·
 νῦν γὰρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ξυροῦ ἴσταται ἀκμῆς
 ἢ μάλα λυγρὸς ὄλεθρος Ἀχαιοῖς ἢ ἐβῶναι.
 ἀλλ’ ἴθι νῦν Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλῆος υἱόν
 ἀνστησον (σὺ γάρ ἐσσι νεώτερος), εἴ μ’ ἐλεαίρεις.”

170

175

ὥς φάθ’, ὃ δ’ ἄμφ’ ὤμοισιν ἔεσσατο δέρμα λέοντος
 αἰθωνος μεγάλοιο ποδηνεκές, εἴλετο δ’ ἔγχος.
 βῆ δ’ ἰέναι, τοὺς δ’ ἔνθεν ἀναστήσας ἄγεν ἥρως.

οἱ δ’ ὅτε δὴ φυλάκεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν,
 οὐδὲ μὲν εὐδοντας φυλάκων ἡγήτορας εὗρον,
 ἀλλ’ ἐγρηγορτὶ σὺν τεύχεσιν εἶατο πάντες.

180

ὥς δὲ κύνες περὶ μῆλα δυσωρήσωσιν ἐν αὐλῇ
 θηρὸς ἀκούσαντες κρατερόφρονος, ὃς τε καθ’ ὕλην
 ἔρχηται δι’ ὄρεσφι· πολὺς δ’ ὀρυμαγδὸς ἐπ’ αὐτῷ
 ἀνδρῶν ἡδὲ κυνῶν, ἀπὸ τέ σφισιν ὕπνος ὄλωλεν
 ὥς τῶν νήδυμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάρουιν ὀλώλει
 νύκτα φυλασσομένοισι κακὴν· πεδίοις δὲ γὰρ αἰεὶ
 τετράφαθ’, ὅππότε ἐπὶ Τρώων αἰοίεν ἰόντων.

185

τοὺς δ’ ὁ γέρων γήθησε ἰδὼν, θάρσυνέ τε μύθῳ,
 καὶ σφῆας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “οὐτῷ νῦν, φίλα τέκνα, φυλάσσετε· μηδέ τιν’ ὕπνος
 αἰρείτω, μὴ χάρμα γενώμεθα δυσμενέεσσιν.”

190

ὥς εἰπὼν τάφροιο διέσσυτο· τοὶ δ’ ἅμ’ ἔποντο
 Ἀργείων βασιλῆες, ὅσοι κεκλήατο βουλήν.

195

τοῖς δ’ ἅμα Μηριόνης καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός
 ἦισαν· αὐτοὶ γὰρ κάλεον ξυμμητιάασθαι.

τάφρον δ’ ἐκδιαβάντες ὀρυκτὴν ἐδριόωντο

ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος

πιπτόντων· ὅθεν αὖτις ἀπετράπετ’ ὄμβριμος Ἑκτωρ

200

ὄλλυς Ἀργείους, ὅτε δὴ περὶ νύξ ἐκάλυψεν.

ἐνθα καθεζόμενοι ἔπ’ ἀλλήλοισι πίφαισκον.

τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.

“ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δὴ τις ἀνὴρ πεπίθοιθ’ ἐῷ αἰτοῦ

θυμῷ·τολμήντι μετὰ Τρῶας μεγαθύμους
 ἔλθειν· εἴ τινά που δηίων ἔλοι ἐσχατόωντα,
 ἥ τινά που καὶ φῆμιν ἐνὶ Τρώεσσι πύθοιτο,
 ἄσσα τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν, ἥ μεμάασιν
 αὖθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἥε πόλινδε
 ἄψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοὺς.

205

ταῦτά κε πάντα πύθοιτο, καὶ ἄψ εἰς ἡμέας ἔλθοι
 ἀσκηθῆς. μέγα κέν οἱ ὑπουράνιον κλέος εἶη
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, καὶ οἱ δόσις ἔσσεται ἐσθλή·
 ὅσσοι γὰρ νήεσσιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
 τῶν πάντων οἱ ἕκαστος οἷν δώσουσι μέλαιναν
 θῆλυν ὑπόρρηνον. τῇ μὲν κτέρας οὐδὲν ὁμοῖον,
 αἰεὶ δ' ἐν δαίτῃσι καὶ εἰλαπίνῃσι παρέσται."

210

215

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
 "Νέστορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ
 ἀνδρῶν δυσμενέων δύναι στρατὸν ἐγγὺς εἶντα,
 Τρῶων. ἀλλ' εἴ τίς μοι ἀνὴρ ἄμ' ἔποιτο καὶ ἄλλος,
 μᾶλλον θαλπωρὴ καὶ θαρσαλεώτερον ἔσται.
 σύν τε δὺ' ἐρχομένω καί τε πρὸ ὃ τοῦ ἐνόησεν
 ὅππως κέρδος ἔη· μούνος δ' εἴ πέρ τε νοήσῃ,
 ἀλλὰ τέ οἱ βράσσων τε νόος λεπτή δέ τε μῆτις."

220

225

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἔθελον Διομήδεϊ πολλοὶ ἔπεσθαι.
 ἠθέλετ' Ἀἴαντε δύνω, θεράποντες Ἄρηος,
 ἠθελε Μηριόνης, μάλα δ' ἠθελε Νέστορος υἱός,
 ἠθελε δ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος,
 ἠθελε δ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεὺς καταδύναι ὄμιλου
 Τρῶων· αἰεὶ γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτόλμα.

230

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 "Τυδεΐδῃ Διόμηδες ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
 τὸν μὲν δὴ ἑταρόν γ' αἵρήσεται ὃν κ' ἐθέλησθα,
 φαινομένων τὸν ἄριστον, ἐπεὶ μεμάασί γε πολλοί.
 μηδὲ σύ γ' αἰδόμενος σῆσιν φρεσὶ τὸν μὲν ἀρείω
 καλλείπειν, σὺ δὲ χεῖρον ὁπάσσειαι αἰδοῖ εἴκων,
 ἐς γενεὴν ὀρώων, μηδ' εἰ βασιλεύτερος ἐστίν."

235

ὥς ἔφατ', ἔδεισεν δὲ περὶ ξανθῷ Μενελάῳ.

24

τοῖς δ' αὖτις μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
 “ εἰ μὲν δὴ ἔταρόν γε κελεύετε μ' αὐτὸν ἐλέσθαι,
 πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην,
 οὐ περὶ μὲν πρόφρων κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ
 ἐν πάντεσσι πόνοισι, φιλεῖ δέ ἐ Παλλὰς Ἀθήνη.
 τούτου γε ὑπομένοιο καὶ ἐκ πυρὸς αἰθομένοιο
 ἄμφω νοστήσαιμεν, ἐπεὶ περίοιδε νοῆσαι.”

245

τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
 “ Τυδεΐδῃ, μήτ' ἄρ με μάλ' αἶνεε μήτε τι νείκει·
 εἰδόσι γάρ τοι ταῦτα μετ' Ἀργείοις ἀγορεύεις.
 ἀλλ' ἴομεν· μάλα γὰρ νύξ ἄνεται, ἐγγύθι δ' ἡώς,
 ἄστρο δὲ δὴ προβέβηκε, παροίχωκεν δὲ πλέων νύξ
 τῶν δῦα μοιράων, τριτάτῃ δ' ἔτι μοῖρα λέλειπται.”

250

ὥς εἰπόνθ' ὅπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην.
 Τυδεΐδῃ μὲν ἔδωκε μενεπτόλεμος Θρασυμήδης
 φάσγανον ἄμφηκες (τὸ δ' ἐὼν παρὰ νηὶ λέλειπτο)
 καὶ σάκος· ἄμφι δέ οἱ κυνέην κεφαλῇφιν ἔθηκεν
 ταυρεῖην, ἄφαλόν τε καὶ ἄλλοφον, ἣ τε καταῖτυξ
 κέκληται, ῥύεται δὲ κάρη θαλερῶν αἰζηνῶν.

255

Μηριόνης δ' Ὀδυσῆϊ δίδου βιὸν ἠδὲ φαρέτρην
 καὶ ξίφος, ἄμφι δέ οἱ κυνέην κεφαλῇφιν ἔθηκεν
 ῥινοῦ παιητήν· πολέσιν δ' ἔντοσθεν ἱμάσιν
 ἐντέτατο στερεῶς· ἔκτοσθε δὲ λευκοὶ ὀδόντες
 ἀργιόδοντος ὑὸς θαμέες ἔχον ἔνθα καὶ ἔνθα

260

εὖ καὶ ἐπισταμένως, μέσση δ' ἐνὶ πῖλος ἀρήρει.
 τήν ῥά ποτ' ἐξ Ἑλεῶνος Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο
 ἐξέλετ' Αὐτόλυκος πυκινὸν δόμον ἀντιτορήσας,
 Σκάνδειαν δ' ἄρ' ἔδωκε Κυθηρίῳ Ἀμφιδάμαντι·
 Ἀμφιδάμας δὲ Μόλῳ δῶκε ξεινήιον εἶναι,
 αὐτὰρ ὁ Μηριόνη δῶκεν ἔ παιδὶ φορῆναι.

265

δὴ τότε Ὀδυσῆος πύκασεν κάρη ἀμφιτεθεῖσα.

270

τὼ δ' ἐπεὶ οὖν ὅπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην,
 βάν ῥ' ἰέναι, λιπέτην δὲ κατ' αὐτόθι πάντας ἀρίστους.
 τοῖσι δὲ δεξιὸν ἦκεν ἐρωδιὸν ἐγγὺς ὁδοῖο
 Παλλὰς Ἀθηναίη· τοὶ δ' οὐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
 νύκτα δι' ὀρφγαίην, ἀλλὰ κλάγξαντος ἤκουσαν.

271

χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιθ' Ὀδυσσεύς, ἥρᾱτο δ' Ἀθήνη
 “ κλυθί μεν, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἥ τέ μοι αἰεὶ
 ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίστασαι, οὐδέ σε λήθω
 κινύμενος. νῦν αὖτε μάλιστά με φίλαι, Ἀθήνη,
 δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας εὐκλείας ἀφικέσθαι
 ῥέξαντας μέγα ἔργον, ὃ κεν Τρώεσσι μελήσει.”

δεύτερος αὐτ' ἥρᾱτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
 “ κέκλυθι νῦν καὶ ἐμεῖο, Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη.
 σπεῖό μοι ὥς ὅτε πατρὶ ἄμ' ἔσπεο Τυδεί δῖω
 ἐς Θήβας, ὅτε τε πρὸ Ἀχαιῶν ἄγγελος ᾗει.
 τοὺς δ' ἄρ' ἐπ' Ἀσωπῷ λίπε χαλκοχίτωνας Ἀχαιοὺς,
 αὐτὰρ ὃ μειλίχιον μῦθον φέρε Καδμείοισιν
 κείσ'· ἀτὰρ ἄψ ἀπὼν μάλα μέρμερα μήσατο ἔργα
 σὺν σοί, δῖα θεά, ὅτε οἱ πρόφρασσα παρέστης.
 ὥς νῦν μοι ἐθέλουσα παρίσταο καὶ με φύλασσε.
 σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἦνιν εὐρυμέτωπον
 ἀδμήτην, ἦν οὗ πω ὑπὸ ζυγὸν ἦγαγεν ἀνὴρ·
 τήν τοι ἐγὼ ῥέξω, χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.”

ὥς ἔφαν εὐχόμενοι, τῶν δὲ κλύε Παλλὰς Ἀθήνη.
 οἱ δ' ἐπεὶ ἠρήσαντο Διὸς κούρη μέγαλοιο,
 βάν ῥ' ἵμεν ὥς τε λέοντε δύω διὰ νύκτα μέλαιναν,
 ἄμ φόνον, ἂν νέκυας, διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα.

οὐδὲ μὲν οὐδὲ Τρώας ἀγήνορας εἶας Ἑκτωρ
 εὔδειν, ἀλλ' ἄμυδις κικλήσκετο πάντας ἄριστους,
 ὅσσοι ἔσαν Τρώων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες.
 τοὺς ὃ γε συγκαλέσας πυκινὴν ἠρτύνετο βουλήν.
 “ τίς κέν μοι τόδε ἔργον ὑποσχόμενος τελέσειεν
 δώρῳ ἐπὶ μεγάλῳ; μισθὸς δέ οἱ ἄρκιος ἔσται·
 δώσω γὰρ δίφρον τε δύω τ' ἐριαύχενας ἵππους,
 οἳ κεν ἄριστοι ἔωσι θοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
 ὃς τίς κε τλαίῃ, οἳ κ' αὐτῷ κῦδος ἄροιτο,
 νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέσθαι
 ἧς φυλάσσονται νῆες θοαὶ ὥς τὸ πάρος περ,
 ἧ ἤδη χεῖρεσσιν ὑφ' ἡμετέρησι δαμέντες
 φύξιν βουλεύουσι μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλουσιν
 νύκτα φυλασσέμεναι, καμάτῳ ἀδηκότες αἰνῶ.”

ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δόλων Ἑυμήδεος υἱός
 κήρυκος θείοιο, πολύχρυσος πολύχαλκος· 315
 ὃς δὴ τοι εἶδος μὲν ἦν κακός, ἀλλὰ ποδώκης·
 αὐτὰρ ὁ μούνος ἦν μετὰ πέντε κασιγνήτησιν.
 ὃς ῥα τότε Τρωσὶν τε καὶ Ἑκτορι μῦθον ἔειπεν.
 “Ἑκτορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ
 νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν ἔκ τε πυθέσθαι. 320
 ἀλλ' ἄγε μοι τὸ σκῆπτρον ἀνάσχεο, καί μοι ὁμοσσον
 ἥ μὴν τοὺς ἵππους τε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ
 δώσειν οἳ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
 σοὶ δ' ἐγὼ οὐχ ἄλιος σκοπὸς ἔσσομαι, οὐδ' ἀπὸ δόξης
 τόφρα γὰρ ἐς στρατὸν εἶμι διαμπερὲς ὄφρ' ἂν ἴκωμαι 325
 νῆ' Ἀγαμεμνονέην, ὅθι που μέλλουσιν ἄριστοι
 βουλὰς βουλεύειν, ἥ φευγέμεν ἢ μάχεσθαι.”
 ὥς φάθ', ὁ δ' ἐν χερσὶ σκῆπτρον λάβε καὶ οἱ ὁμοσσαν.
 “Ἰστω νῦν Ζεὺς αὐτός, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
 μὴ μὴν τοῖς ἵπποισιν ἀνὴρ ἐποχήσεται ἄλλος 330
 Τρώων, ἀλλὰ σέ φημι διαμπερὲς ἀγλαΐεῖσθαι.”
 ὥς φάτο καὶ ῥ' ἐπίορκον ἐπώμοσε, τὸν δ' ὀρόθυνεν.
 αὐτίκα δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐβάλλετο καμπύλα τόξα,
 ἔσσατο δ' ἔκτοσθεν ῥινὸν πολιοῖο λύκοιο,
 κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδέην κυνέην, ἔλε δ' ὄξυν ἄκοντα, 335
 βῆ δ' ἰέναι προτὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ. οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
 ἐλθὼν ἐκ νηῶν ἅψ' Ἑκτορι μῦθον ἀποίσειν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν κάλλιφ' ὄμιλον,
 βῆ ῥ' ἂν ὁδὸν μεμαῶς· τὸν δὲ φράσατο προσιόντα
 διογενὴς Ὀδυσσεύς, Διομήδεα δὲ προσέειπεν 340
 “οὗτός τις, Διόμηδες, ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται ἀνὴρ,
 οὐκ οἶδ' ἢ νήεσσιν ἐπίσκοπος ἡμετέρησιν
 ἢ τινὰ συλήσων νεκύων κατατεθνηώτων.
 ἀλλ' ἐῷμέν μιν πρῶτα παρεξελθεῖν πεδίοιο
 τυτθόν· ἔπειτα δέ κ' αὐτὸν ἐπαΐξαντες ἔλοιμεν 345
 καρπαλίμως. εἰ δ' ἄμμε παραφθαίησι πόδεςσιν,
 αἰεὶ μιν ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατόφιν προτιελθεῖν
 ἔγχει ἐπαΐσσων, μίγ' πῶς προτὶ ἄστυ ἀλύξῃ.”

ὥς ἄρα φωνήσαντε παρὲς ὁδοῦ ἐν νεκύεσσιν
κλινθήτην· ὃ δ' ἄρ' ὦκα παρέδραμεν ἀφραδίῃσιν.
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπένην ὅσσον τ' ἐπὶ οὐρα πέλονται
ἡμιόνων (αἶ γάρ τε βοῶν προφερέστεραι εἰσὶν
ἐλκέμεναι νειοῖο βαθείης πηκτὸν ἄροτρον),
τὼ μὲν ἐπεδραμέτην, ὃ δ' ἄρ' ἔστη δοῦπον ἀκούσας·
ἔλπετο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀποστρέψοντας ἐταίρους
ἐκ Τρώων ἰέναι, πάλιν Ἑκτορος ὀτρύναντος.

350

355

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπεσαν δουρηνεκές ἥ καὶ ἔλασσον,
γνῶ ῥ' ἄνδρας δηίους, λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα
φευγέμεναι· τοὶ δ' αἶψα διωκέμεν ὠρμήθησαν.
ὥς δ' ὅτε καρχαρόδοντε δύω κύνε, εἰδότε θήρης,
ἥ κεμάδ' ἥε λαγῶν ἐπείγετον ἐμμενὲς αἰεὶ
χῶρον ἂν ὑλήενθ', ὃ δέ τε προθέησι μεμηκώς,
ὥς τὸν Τυδεΐδης ἠδ' ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεύς
λαοῦ ἀποτμήξαντε διώκετον ἐμμενὲς αἰεὶ.

360

365

ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε μιγήσεσθαι φυλάκεσσιν
φεύγων ἐς νῆας, τότε δὴ μένος ἔμβαλ' Ἀθήνη
Τυδεΐδῃ, ἵνα μή τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
φθαίῃ ἐπευξάμενος βαλέειν, ὃ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
δουρὶ δ' ἐπαίσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης
“ ἥε μὲν ἥε σε δουρὶ κιχήσομαι, οὐδέ σέ φημι
δηρὸν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἀλυξέμεν αἰπὺν ὄλεθρον.”

370

ἥ ῥα, καὶ ἔγχος ἀφῆκε, ἐκὼν δ' ἡμάρτανε φωτός,
δεξιτερὸν δ' ὑπὲρ ὦμον εὖξου δουρὸς ἀκωκή
ἐν γαίῃ ἐπάγη. ὃ δ' ἄρ' ἔστη τάρβησέν τε
βαμβαίνων, ἄραβος δὲ διὰ στόμα γίγνεται ὀδόντων,
χλωρὸς ὑπὸ δείους. τὼ δ' ἀσθμαίνοντε κιχήτην,
χειρῶν δ' ἀψάσθην. ὃ δὲ δακρύσας ἔπος ηὔδα.

375

“ ζῶγρεῖτ', αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι· ἔστι γὰρ ἔνδον
χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος,
τῶν κ' ὑμῖν χαρίσαιο πατὴρ ἀπερείσι' ἅποινα,
εἴ κεν ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.”

380

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
“ θάρσει, μηδέ τί τοι θάνατος καταθύμιος ἔστω.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον

πῇ δ' οὕτως ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεαι οἶος
 385
 νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὐδουσιν βροτοὶ ἄλλοι;
 ἢ τιὰ συλήσων νεκύων κατατεθνηώτων;
 ἢ σ' Ἐκτωρ προέηκε διασκοπιᾶσθαι ἕκαστα
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς; ἢ σ' αὐτὸν θυμὸς ἀνῆκεν;"

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Δόλων· ὑπὸ δ' ἔτρεμε γυνίᾳ·
 390
 “ πολλῇσιν μ' ἄτησι παρέκ νόον ἤγαγεν Ἐκτωρ,
 ὅς μοι Πηλεΐωνος ἀγαυοῦ μώνυχας ἵππους
 δωσέμεναι κατένευσε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ,
 ἡνώγει δέ μ' ἰόντα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
 395
 ἀνδρῶν δυσμενέων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἕκ τε πυθέσθαι
 ἢ φυλάσσονται νῆες θοαὶ ὥς τὸ πάρος περ,
 ἢ ἤδη χεῖρεσσιν ὑφ' ἡμετέρησι δαμέντες
 φύξιν βουλεύουσι μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλουσιν
 νύκτα φυλασσέμεναι, καμάτῳ ἀδηκότες αἰνῶ.”

τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
 400
 “ ἢ ῥά νύ τοι μεγάλων δώρων ἐπεμαίετο θυμός,
 ἵππων Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι ἢδ' ὀχέεσθαι,
 ἄλλῳ γ' ἢ Ἀχιλῇ, τὸν ἀθανάτῃ τέκε μήτηρ.
 405
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
 ποῦ νῦν δεῦρο κίων λίπες Ἐκτορα ποιμένα λαῶν;
 ποῦ δέ οἱ ἔντεα κεῖται ἄρηια, ποῦ δέ οἱ ἵπποι;
 πῶς δ' αἱ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαὶ τε καὶ εὐναί;
 ἄσσα τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν, ἢ μεμάασιν
 410
 αὖθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἢ πόλινδε
 ἄψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοὺς.”

τὸν δ' αὖτε προσέειπε Δόλων Ἑυμήδεος υἱός
 “ τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 Ἐκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν, ὅσοι βουλευφόροι εἰσὶν,
 415
 βουλὰς βουλεύει θείου παρὰ σήματι Ἴλου,
 νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου· φυλακὰς δ' ἅς εἵρεαι, ἥρως,
 οὐ τις κεκριμένη ῥύεται στρατὸν οὐδὲ φυλάσσει.
 ὅσσαι μὲν Τρώων πυρὸς ἐσχάραι, οἷσιν ἀνάγκη,
 οἱ δ' ἐγρηγόρθασιν φυλασσέμεναί τε κέλονται
 ἀλλήλοισι, ἀτὰρ αὖτε πολύκλητοι ἐπίκουροι

εὔδουσιν· Τρωσὶν γὰρ ἐπιτραπέουσι φυλάσσειν
οὐ γάρ σφιν παῖδες σχεδὸν εἵται οὐδὲ γυναῖκες.”

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

“ πῶς γὰρ νῦν, Τρώεσσι μεμιγμένοι ἵπποδάμοισιν
εὔδουσ', ἢ ἀπάνευθε; δῖεϊπέ μοι, ὄφρα δαείω.”

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Δόλων Ἐυμήδεος υἱός
“ τοιγὰρ ἐγὼ καὶ ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
πρὸς μὲν ἄλως Κᾶρες καὶ Παῖονες ἀγκυλότοξοι
καὶ Λέλεγες καὶ Καύκωνες δῖοί τε Πελασγοί,
πρὸς Θύμβρης δ' ἔλαχον Λύκιοι Μυσοὶ τ' ἀγέρωχοι
καὶ Φρύγες ἱππόμαχοι καὶ Μήονες ἱπποκορυσταί.
ἀλλὰ τί ἢ ἐμὲ ταῦτα διεξερέεσθε ἕκαστα;

εἰ γὰρ δὴ μέματον Τρώων καταδῦναι ὄμιλον,
Θρήικες οἷδ' ἀπάνευθε νεήλυδες, ἔσχατοι ἄλλων,
ἐν δέ σφιν Ῥῆσος βασιλεύς, παῖς Ἡιονῆος,
τοῦ δὴ καλλίστους ἵππους ἴδον ἠδὲ μεγίστους·
λευκότεραι χιόνος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι.
ἄρμα δέ οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ εὖ ἥσκηται.
τεύχεα δὲ χρύσεια πελώρια, θαῦμα ιδέσθαι,
ἦλυθ' ἔχων· τὰ μὲν οὐ τι καταθνητοῖσι ἔοικεν
ἄνδρεσσιν φορέειν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
ἀλλ' ἐμὲ μὲν νῦν νηυσὶ πελάσσετον ὠκυπόροισιν,
ἠέ με δῆσαντες λίπετ' αὐτόθι νηλεί δεσμῷ,
ὄφρα κεν ἔλθητον καὶ πειρηθῆτον ἐμέῳ
ἠέ κατ' αἶσαν ἔειπον ἐν ὑμῖν ἦε καὶ οὐκί.”

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης

“ μὴ δὴ μοι φύξιν γε, Δόλων, ἐμβάλλεο θυμῷ,
ἔσθλά περ ἀγγείλας, ἐπεὶ ἵκεο χεῖρας ἐς ἀμάς.
εἰ μὲν γὰρ κέ σε νῦν ἀπολύσομεν ἠὲ μεθῶμεν,
ἦ τε καὶ ὕστερον εἰσθα θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
ἠὲ διοπτρεύσων ἠὲ ἐναντίβιον πολεμίζων
εἰ δέ κ' ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης,
οὐκέτ' ἔπειτα σὺ πῆμά ποτ' ἔσσειαι Ἀργείοισιν.”

ἦ, καὶ ὁ μὲν μιν ἔμελλε γενείου χειρὶ παχείῃ
ἀψάμενος λίσσεσθαι, ὁ δ' αὐχένα μέσσον ἔλασεν
φασγάνῳ αἶξας, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε

φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦ γε κάρη κονίησιν ἐμίχθη.
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κτιδέην κυνέην κεφαλῇφιν ἔλοντο
 καὶ λυκέην καὶ τόξα παλίντονα καὶ δόρυ μακρόν
 καὶ τὰ γ' Ἀθηναίῃ ληίτιδι δῖος Ὀδυσσεύς
 ὑψόσ' ἀνέσχεθε χειρί, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα.

460

“χαῖρε θεὰ τοῖσδεσσι· σὲ γὰρ πρώτην ἐν Ὀλυμπῷ
 πάντων ἀθανάτων ἐπιδωσόμεθ'. ἀλλὰ καὶ αὐτὶς
 πέμψον ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν ἵππους τε καὶ εὐνάς.”

ὥς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἔθεν ὑψόσ' αἰείρας
 θῆκεν ἀνὰ μυρίκην· δέελον δ' ἐπὶ σῆμά τ' ἔθηκεν,
 ξυμμάρψας δόνακας μυρίκης τ' ἐριθηλέας ὄζους,
 μὴ λάθοι αὐτὶς ἰόντε θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν.

465

τῷ δὲ βάτην προτέρω διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα,
 αἶψα δ' ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν τέλος ἵξον ἰόντες.

470

οἱ δ' εὐδον καμάτῳ ἀδηκότες, ἔντεα δέ σφιν
 καλὰ παρ' αὐτοῖσι χθονὶ κέκλιτο, εὖ κατὰ κόσμον,
 τριστοιχί· παρὰ δέ σφι ἐκάστῳ δίζυγες ἵπποι.

Ῥῆσος δ' ἐν μέσῳ εὔδε, παρ' αὐτῷ δ' ὠκέες ἵπποι
 ἐξ ἐπιδιφριάδος πυμάτης ἱμάσι δέδεντο.

475

τὸν δ' Ὀδυσσεὺς προπάροιθε ἰδὼν Διομήδεϊ δείξεν.

“οὗτός τοι Διόμηδες ἀνὴρ, οὗτοι δέ τοι ἵπποι.

οὓς νῶιν πίφασκε Δόλων, ὃν ἐπέφνομεν ἡμεῖς.

ἀλλ' ἄγε δῆ, πρόφερε κρατερὸν μένος· οὐδέ τί σε χρή
 ἐστάμεναι μέλεον ξὺν τεύχεσιν, ἀλλὰ λυ' ἵππους.

480

ἦε σύ γ' ἄνδρας ἔναιρε, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.”

ὥς φάτο, τῷ δ' ἔμπνευσε μένος γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 κτεῖνε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' αἰκῆς
 ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνετο δ' αἵματι γαῖα.

ὥς δὲ λέων μήλοισιν ἀσημάντοισιν ἐπελθών,

485

αἶγεσσ' ἢ οἶεσσι, κακὰ φρονέων ἐνορούση,

ὥς μὲν Θρήικας ἄνδρας ἐπώχετο Τυδέος υἱός,

ὄφρα δυώδεκ' ἔπεφνεν. ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεύς,

ὃν τινα Τυδεΐδης ἄορι πλήξειε παραστάς,

τὸν δ' Ὀδυσσεὺς μετόπισθε λαβὼν ποδὸς ἐξερύσασκεν,

490

τὰ φρονέων κατὰ θυμόν, ὅπως καλλίτριχες ἵπποι
 ρεῖα διέλθοιεν, μηδὲ τρομεοῖατο θυμῷ

νεκροῖς ἀμβαίνοντες· ἀήθεσσον γὰρ ἔτ' αὐτῶν.

ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆα κιχήσατο Τυδέος υἱός,

τὸν τρισκαιδέκατον μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα

495

ἀσθμαίνοντα· κακὸν γὰρ ὄναρ κεφαλῇφιν ἐπέστη

[τὴν νύκτ', Οἰνείδαο πάις, διὰ μῆτιν Ἀθήνης].

τόφρα δ' ἄρ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεὺς λύε μώνυχας ἵππους,

σὺν δ' ἤειρεν ἱμάσι, καὶ ἐξήλυνεν ὄμιλου

τόξῳ ἐπιπλήσσω, ἐπεὶ οὐ μάστιγα φαεινὴν

500

ποικίλου ἐκ δίφροιο νοήσατο χερσὶν ἐλέσθαι.

ροίζησεν δ' ἄρα πιφαύσκων Διομήδεϊ δίῳ.

αὐτὰρ ὁ μερμήριζε μένων ὅτι κύντατον ἔρδοι,

ἢ ὃ γε δίφρον ἐλών, ὅθι ποικίλα τεύχε' ἔκειτο,

ῥυμοῦ ἐξερύοι ἢ ἐκφέροι ὑψόσ' αἰέρας,

505

ἢ ἔτι τῶν πλεόνων Θρηκῶν ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.

εἶος ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα, τόφρα δ' Ἀθήνη

ἐγγύθεν ἰσταμένη προσέφη Διομήδεα δῖον

“ νόστου δὴ μνήσαι, μεγαθύμου Τυδέος υἱέ,

νῆας ἐπὶ γλαφυράς, μὴ καὶ πεφοβημένος ἔλθης,

510

μή πού τις καὶ Τρῶας ἐγείρησιν θεὸς ἄλλος.”

ὥς φάθ', ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὅπα φωνησάσης,

καρπαλίμως δ' ἵππων ἐπεβήσετο. κόπτε δ' Ὀδυσσεὺς

τόξῳ· τοὶ δ' ἐπέτοντο θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

οὐδ' ἀλαοσκοπίην εἶχ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,

515

ὥς ἰδ' Ἀθηναίην μετὰ Τυδέος υἱὸν ἔπουσαν·

τῇ κοτέων Τρώων κατεδύσετο πουλὺν ὄμιλον,

ᾧρσεν δὲ Θρηκῶν βουληφόρον Ἴπποκόωντα,

Ῥήσου ἀνεψιὸν ἐσθλόν, ὁ δ' ἐξ ὑπνου ἀγορούσας,

ὥς ἰδε χῶρον ἐρήμον ὅθ' ἕστασαν ὠκέες ἵπποι,

520

ἄνδρας τ' ἀσπαίροντας ἐν ἀργαλέησι φονῇσιν,

ᾧμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον τ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον.

Τρώων δὲ κλαγγή τε καὶ ἄσπετος ᾧρτο κυδοιμός

θυνόντων ἄμυδις· θηεῖντο δὲ μέρμερα ἔργα,

ὅσος ἄνδρες ῥέξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.

525

οἳ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἱκανὸν ὅθι σκοπὸν Ἑκτορος ἔκταν,

ἐνθ' Ὀδυσσεὺς μὲν ἔρυξε δίφιλος ὠκέας ἵππους,

Τυδείδης δὲ χαμᾶζε θορῶν ἕναρα βροτόεντα

ἐν χείρεσσ' Ὀδυσῆι τίθη, ἐπιβήσεται δ' ἵππων.
 μᾶστιξεν δ' ἐλάαν, τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην
 [νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ].

530

Νέστωρ δὲ πρῶτος κτύπον αἶε, φώνησέν τε
 “ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 ψεύσομαι ἢ ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμός.
 ἵππων μ' ὠκυπόδων ἀμφὶ κτύπος οὐατα βάλλει.
 αἶ γὰρ δὴ Ὀδυσσεύς τε καὶ ὁ κρατερός Διομήδης
 ὧδ' ἄφαρ ἐκ Τρώων ἐλασαίατο μώνυχας ἵππους.
 ἀλλ' αἰνῶς δεῖδοικα μετὰ φρεσὶ μή τι πάθωσιν
 Ἀργείων ὠριστοὶ ὑπὸ Τρώων ὄρουμαγδοῦ.”

535

οὐ πω πᾶν εἶρητο ἔπος ὅτ' ἄρ' ἤλυθον αὐτοί.
 καὶ ῥ' οἳ μὲν κατέβησαν ἐπὶ χθόνα, τοὶ δὲ χαράντες
 δεξιῇ ἡσπάζοντο ἔπεσσί τε μυλιχίοισιν.

540

πρῶτος δ' ἐξερέεινε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ.
 “εἰπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 ὅπως τούσδ' ἵππους λάβετον· καταδύντες ὄμιλον
 Τρώων; ἢ τίς σφωκε πόρεν θεὸς ἀντιβολήσας;
 αἰνῶς ἀκτίνεσσι ἰοικότες ἡελίοιο.

545

αἰεὶ μὲν Τρώεσσ' ἐπιμίσγομαι, οὐδέ τί φημι
 μιμνάζειν παρὰ νηυσί, γέρων περ ἐὼν πολεμιστής·
 ἀλλ' οὐ πω τοίους ἵππους ἶδον οὐδὲ νόησα.
 ἀλλὰ τιν' ὕμμ' ὀίω δόμεναι θεὸν ἀντιάσαντα·
 ἀμφοτέρω γὰρ σφῶι φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς
 κούρη τ' αἰγιόχοιο Διός, γλαυκῶπις Ἀθήνη.”

550

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
 “ὦ Νέστωρ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 ῥεῖα θεός γ' ἐθέλων καὶ ἀμείνονας ἦέ περ οἶδε
 ἵππους δωρήσαιτ', ἐπεὶ ἢ πολὺ φέρτεροι εἰσιν.

555

ἵπποι δ' οἶδε γεραιὲ νεήλυδες, οὓς ἐρεείνεις,
 Θρηίκιοι· τὸν δέ σφι ἄνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης
 ἔκτανε, παρ δ' ἐτάρους δυοκαῖδεκα πάντας ἀρίστους.

560

τὸν τρισκαιδέκατον σκοπὸν εἵλομεν ἐγγύθι νηῶν,
 τὸν ῥα διοπτῆρα στρατοῦ ἔμμεναι ἡμετέροιο
 Ἐκτωρ τε προέηκε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοί.”

καγχαλόων· ἅμα δ' ἄλλοι ἴσαν χαίροντες Ἀχαιοι..
οἱ δ' ὅτε Τυδεΐδew κλισίην εὐτυκτον ἵκοντο,
ἵππους μὲν κατέδησαν ἐντμήτοισιν ἱμάσιν
φάτνη ἐφ' ἱππείῃ, ὅθι περ Διομήδεος ἵπποι
ἔστασαν ὠκύποδες μελιηδέα πυρὸν ἔδοντες,
νῆι δ' ἐνὶ πρυμνῇ ἔναρα βροτόεντα Δόλωνος
θῆκ' Ὀδυσσεύς, ὅφρ' ἱρὸν ἐτοιμασσαίατ' Ἀθήνη.
αὐτοὶ δ' ἰδρῶ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσση
ἐσβάντες, κνήμας τε ἰδὲ λόφον ἀμφί τε μηρούς.
αὐτὰρ ἐπεὶ σφιν κῦμα θαλάσσης ἰδρῶ πολλόν
νύψεν ἀπὸ χρωτὸς καὶ ἀνέψυχθεν φίλον ἦτορ,
ἔς ῥ' ἀσαμίνθους βάντες ἐυξέστας λούσαντο.
τῷ δὲ λοεσσαμένῳ καὶ ἀλειψαμένῳ λίπ' ἐλαίῳ
δείπνῳ ἐφιζανέτην, ἀπὸ δὲ κρητῆρος Ἀθήνη
πλείου ἀφυσσόμενοι λείβον μελιηδέα οἶνον.

565

570

575

ΙΛΙΑΔΟΣ

Λ.

Ἦὼς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο
ᾠρνυθ', ἱν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἡδὲ βροτοῖσιν·
Ζεὺς δ' Ἐριδα προΐαλλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
ἀργαλέην, πολέμοιο τέρας μετὰ χερσὶν ἔχουσιν.
στῇ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆος μεγακῆτεϊ νηὶ μελαίνῃ, 5
ἥ ῥ' ἐν μεσσάτῳ ἔσκε γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσιν,
ἡμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο
ἡδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος, τοί ῥ' ἔσχατα νῆας εἰσας
εἵρυσαν, ἡγορέῃ πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν.
ἔνθα σταῶσ' ἦνσε θεὰ μέγα τε δεινόν τε 10
ᾠρθί, Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἐκάστῳ
καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμιζέμεν ἡδὲ μάχεσθαι.
[τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἢ ἐνέεσθαι
ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν.]
Ἀτρεΐδης δ' ἐβόησε ἰδὲ ζώννυσθαι ἄνωγεν 15
Ἀργείους· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκόν.
κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν
καλάς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν,
τόν ποτέ οἱ Κινύρης δῶκε ξεινήιον εἶναι. 20
πέυθετο γὰρ Κύπρονδε μέγα κλέος, οὐνεκ' Ἀχαιοί
ἐς Τροίην νήεσσιν ἀναπλεύσεσθαι ἔμελλον
τούνεκά οἱ τὸν ἔδωκε, χαριζόμενος βασιλῆϊ.
τοῦ δ' ἦ τοι δέκα οἴμοι ἔσαν μέλανος κῦάνοιο,

δώδεκα δὲ χρυσοῦ καὶ εἴκοσι κασσιτέροιο·
 κυάνεοι δὲ δράκοντες ὀρωρέχато προτὶ δειρὴν
 τρεῖς ἐκάτερθ', ἱρισσι εἰκότες ἄς τε Κρονίων
 ἐν νέφει στήριξε τέρας μερόπων ἀνθρώπων.

25

ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν βάλετο ξίφος· ἐν δέ οἱ ἥλοι
 χρύσειοι πάμφαινον, ἀτὰρ περὶ κουλεὸν ἦεν
 ἀργύρεον, χρυσεόισιν ἀορτήρεσσιν ἀρηρός.

30

ἂν δ' ἔλετ' ἀμφιβρότην πολυδαίδαλον ἀσπίδα θοῦριν,
 καλήν, ἣν πέρι μὲν κύκλοι δέκα χάλκεοι ἦσαν,
 ἐν δέ οἱ ὀμφαλοὶ ἦσαν εἴκοσι κασσιτέροιο
 λευκοί, ἐν δὲ μέσοισιν ἦν μέλανος κυάνοιο.

35

τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργῷ βλοσυρῶπις ἐστεφάνωτο
 δεινὸν δερκομένη, περὶ δὲ δειμός τε φόβος τε
 τῆς δ' ἐξ ἀργύρεος τελαμῶν ἦν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῦ
 κυάνεος ἐλέλικτο δράκων, κεφαλαὶ δέ οἱ ἦσαν
 τρεῖς ἀμφιστροφές, ἐνὸς αὐχένος ἐκπεφυυῖαι.

40

καρτὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάλῃρον
 ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
 εἴλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω, κεκορυθμένα ἄχαλκῳ,
 ὀξέα· τῇλε δὲ χαλκὸς ἀπ' αὐτόφιν οὐρανὸν εἴσω
 λάμπ'. ἐπὶ δὲ γδούπησαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη,
 τιμῶσαι βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκῆνης.

45

ἡνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἐὼς ἐπέτελλε ἕκαστος
 ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὐτ' ἐπὶ τάφρῳ,
 αὐτοὶ δὲ πρυλέες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 ῥῶοντ'· ἄσβεστος δὲ βοή γένητ' ἡῷσι πρό.
 φθάν δὲ μέγ' ἱππῶν ἐπὶ τάφρῳ κοσμηθέντες,
 ἱππῆες δ' ὀλίγον μετεκίαθον. ἐν δὲ κυδοιμὸν
 ὤρσε κακὸν Κρονίδης, κατὰ δ' ὑψόθεν ἦκεν ἐέрсας
 αἵματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος, οὐνεκ' ἐμελλεν
 πολλὰς ἰφθίμους κεφαλὰς Ἀἰδὶ προΐάψειν.

50

55

Τρῶες δ' αὐτ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο,
 Ἑκτορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα
 Αἰνεΐαν θ', ὃς Τρῳσὶ θεὸς ὣς τίετο δῆμῳ,
 τρεῖς τ' Ἀντηνορίδας, Πόλυβον καὶ Ἀγήνορα Δίῳ
 φίθεόν τ' Ἀκάμαντ', ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν.

60

Ἐκτωρ δ' ἐν πρώτοισι φέρ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν.
οἷος δ' ἐκ νεφέων ἀναφαίνεται οὐλιος ἀστήρ
παμφαίνων, τοτὲ δ' αὖτις ἔδν νέφεα σκιόεντα,
ὥς Ἐκτωρ ὅτε μὲν τε μετὰ πρώτοισι φάνεσκεν
ἄλλοτε δ' ἐν πυμάτοισι κελεύων· πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
λάμφ' ὥς τε στεροπὴ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.

65

οἱ δ', ὥς τ' ἀμνητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισιν
ὄγμον ἐλαύνωσιν ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρουραν
πυρῶν ἢ κριθέων· τὰ δὲ δράγματα ταρφέα πίπτει
ὥς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες
δήουν, οὐδ' ἕτεροι μνώνοντ' ὀλοοῖο φόβοιο.

70

ἴσας δ' ὑσμίνῃ κεφαλὰς ἔχεν, οἱ δὲ λύκοι ὥς
θῦνον. Ἔρις δ' ἄρ' ἔχαιρε πολύστονος εἰσορόωσα·
οἷη γάρ ῥα θεῶν παρετύγχανε μαρναμένοισιν,
οἱ δ' ἄλλοι οὐ σφιν πάρεσαν θεοί, ἀλλὰ ἔκηλοι
σφοῖσιν ἐνὶ μεγάροισι καθεῖατο, ἥχι ἐκάστῳ
δῶματα κάλ' ἐτέτυκτο κατὰ πτύχας Οὐλύμποιο.

75

[πάντες δ' ἠτιόωντο κελαινεφέα Κρονίωνα,
οὐνεκ' ἄρα Τρώεσσιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.
τῶν μὲν ἄρ' οὐκ ἀλέγιζε πατήρ· ὁ δὲ νόσφι λιασθείς
τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καθέζετο κύδεϊ γαίῳν,
εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν
χαλκοῦ τε στεροπὴν, ὀλλύντας τ' ὀλλυμένους τε.]

80

ὄφρα μὲν ἤως ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλέ' ἤπτετο, πίπτε δὲ λαός·
ἦμος δὲ δρυτόμος περ ἀνὴρ ὠπλίσσατο δεῖπνον
οὔρεος ἐν βήσσησιν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο χεῖρας
τάμνων δένδρεα μακρά, ἄδος τέ μιν ἵκετο θυμόν,
σίτου τε γλυκεροῖο περὶ φρένας ἱμερος αἰρεῖ,
τῆμος σφῇ ἀρετῇ Δαναοὶ ῥήξαντο φάλαγγας,
κεκλόμενοι ἐτάροισι κατὰ στίχας. ἐν δ' Ἀγαμέμνων
πρῶτος ὄρουσ', ἔλε δ' ἄνδρα Βιήνορα ποιμένα λαῶν,
αὐτόν, ἔπειτα δ' ἐταῖρον Ὀιλῆα πλήξιππον.

85

90

ἦ τοι ὁ γ' ἐξ ἵππων κατεπάλμενος ἀντίος ἔσται
τὸν δ' ἰθὺς μεμαῶτα μετώπιον ὀξείῳ δουρί
νύξ', οὐδὲ στεφάνῃ δόρυ οἱ σχέθε χαλκοβάρεα,

ἀλλὰ δι' αὐτῆς ἦλθε καὶ ὀστέου, ἐγκέφαλος δέ
 ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
 καὶ τοὺς μὲν λίπεν αὖθι ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 στήθεσι παμφαίνοντας, ἐπεὶ περιίδυσε χιτῶνας·

100

αὐτὰρ ὁ βῆ Ἴσόν τε καὶ Ἀντιφον ἐξεναρίζων,
 υἷε δὺν Πριάμοιο, νόθον καὶ γνήσιον, ἄμφω
 εἷν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντας. ὁ μὲν νόθος ἡνιόχευεν,

Ἀντιφος αὖ παρέβασκε περικλυτός· ὦ ποτ' Ἀχιλλεύς
 Ἰδης ἐν κνημοῖσι δίδη μόσχοισι λύγοισιν,

105

ποιμαίνοντ' ἐπ' ὅεσσι λαβῶν, καὶ ἔλυσεν ἀποίνων.

δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων

τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο κατὰ στήθος βάλε δουρί,

Ἀντιφον αὖτε παρ' οὗς ἔλασε ξίφει, ἐκ δ' ἔβαλ' ἵππων.

σπερχόμενος δ' ἀπὸ τοῖν ἐσύλα τεύχεα καλά,

110

γιγνώσκων· καὶ γάρ σφε πάρος παρὰ νηυσὶ θοῇσιν

εἶδεν, ὅτ' ἐξ Ἰδης ἄγαγεν πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς.

ὥς δέ λέων ἐλάφοιο ταχείης νήπια τέκνα

ῥηιδίως συνέαξε λαβῶν κρατεροῖσιν ὀδοῦσιν,

ἐλθὼν εἰς εὐνὴν, ἀπαλόν τέ σφ' ἦτορ ἀπηύρα·

115

ἦ δ' εἴ πέρ τε τύχῃσι μάλα σχεδόν, οὐ δύναταί σφιν

χραιοσμεῖν· αὐτὴν γάρ μιν ὑπὸ τρόμος αἰνὸς ἰκάνει·

καρπαλίμως δ' ἦιξε διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην

σπεύδουσ' ἰδρώουσα κραταιοῦ θηρὸς ὑφ' ὀρμῆς·

ὥς ἄρα τοῖς οὗ τις δύνατο χραιοσμήσαι ὀλεθρον

120

Τρώων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπ' Ἀργείοισι φέβοντο.

αὐτὰρ ὁ Πείσανδρόν τε καὶ Ἰππόλοχον μενεχάρμην,

υἱέας Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος, ὅς ῥα μάλιστα

χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένος, ἀγλαὰ δῶρα,

οὐκ εἴασχ' Ἑλένην δόμεναι ξανθῷ Μενελάῳ,

125

τοῦ περ δὴ δύο παῖδε λάβεν κρείων Ἀγαμέμνων

εἷν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντας, ὁμοῦ δ' ἔχον ὠκέας ἵππους·

ἐκ γάρ σφεας χειρῶν φύγον ἡνία σιγαλόεντα,

τὼ δὲ κυκηθήτην. ὁ δ' ἐναντίον ὤρτο λέων ὥς

Ἀτρεΐδης· τὼ δ' αὖτ' ἐκ δίφρου γουναζέσθην.

130

“ζῶγρει, Ἀτρείος υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἀποινα·

παλλὰ δ' ἐκ Ἀντιμάχοιο δόμοις κεμήλια κείται,

χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος,
τῶν κέν τοι χαρίσαιο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
εἰ νῶϊ ζωὸς πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν."

135

ὥς τῷ γε κλαίοντε προσαυδήτην βασιλῆα
μειλιχίοις ἐπέεσσιν· ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἄκουσαν.
"εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος υἱέες ἐστόν,
ὅς ποτ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλαον ἄνωγεν,
ἀγγελίην ἐλθόντα σὺν ἀντιθέῳ Ὀδυσῇ,
αὐθι κατακτεῖναι μηδ' ἐξέμεν ἄψ ἐς Ἀχαιοὺς,
νῦν μὲν δὴ τοῦ πατρὸς ἀεικέα τίσετε λώβην."

140

ἦ, καὶ Πείσανδρον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμᾶζε,
δουρὶ βαλὼν πρὸς στῆθος· ὃ δ' ὕπτιος οὔδεις ἐρείσθη·
Ἰππόλοχος δ' ἀπόρουσε. τὸν αὖ χαμαὶ ἐξενάριξεν,
χεῖρας ἀπὸ ξίφει πλήξας ἀπὸ τ' αὐχένα κόψας,
ὄλμον δ' ὥς ἔσσευε κυλίνδεσθαι δι' ὀμίλου.

145

τοὺς μὲν ἔασ', ὃ δ', ὅθι πλείσται κλονέοντο φάλαγγες,
τῇ ῥ' ἐνόρουσ', ἅμα δ' ἄλλοι ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί.
πεζοὶ μὲν πεζοὺς ὄλεκον φεύγοντας ἀνάγκη,
ἱππῆες δ' ἱππῆας—ὑπὸ σφίσι δ' ὤρτο κονίη
ἐκ πεδίου, τὴν ὤρσαν ἐρίγδουποι πόδες ἵππων—
χαλκῷ δηιόωντες. ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
αἰὲν ἀποκτείνων ἔπετ', Ἀργείοισι κελεύων.

150

ὥς δ' ὅτε πῦρ αἰδήλον ἐν ἀξύλῳ ἐμπέσῃ ὕλῃ·
πάντῃ τ' ἐὼλυφόων ἄνεμος φέρει, οἱ δέ τε θάμνοι
πρόρριζοι πίπτουσιν ἐπειγόμενοι πυρὸς ὀρμῇ·
ὥς ἄρ' ὑπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι πῖπτε κάρηνα
Τρώων φευγόντων, πολλοὶ δ' ἐριαύχενες ἵπποι
κείν' ὄχεα κροτάλιζον ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας,
ἡνιόχους ποθέοντες ἀμύμονας. οἳ δ' ἐπὶ γαίῃ
κείατο, γύπεσσιν πολὺ φίλτεροι ἢ ἀλόχοισιν.

155

Ἐκτορα δ' ἐκ βελέων ὕπαγε Ζεὺς ἐκ τε κονίης
ἐκ τ' ἀνδροκτασίης ἐκ θ' αἵματος ἐκ τε κυδοιμοῦ·
Ἀτρεΐδης δ' ἔπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων.

165

οἳ δὲ παρ' Ἴλου σῆμα παλαιοῦ Δαρδανίδαο,
μέσσον καπ πεδίων, παρ' ἐρινεὸν ἐσσεύοντο
ἰέμενοι πόλιος· ὃ δὲ κεκληγὼς ἔπετ' αἰεὶ

χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιθ' Ὀδυσσεύς, ἥρᾱτο δ' Ἀθήνη
 “ κλυθί μεν, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἣ τέ μοι αἰεὶ
 ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίστασαι, οὐδέ σε λήθω
 κινύμενος. νῦν αὖτε μάλιστά με φίλαι, Ἀθήνη,
 δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας εὐκλείας ἀφικέσθαι
 ῥέξαντας μέγα ἔργον, ὃ κεν Τρώεσσι μελήσει.”

280

δεύτερος αὐτ' ἥρᾱτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
 “ κέκλυθι νῦν καὶ ἐμεῖο, Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη.
 σπεῖό μοι ὥς ὅτε πατρὶ ἄμ' ἔσπεο Τυδεί δῖφ
 ἐς Θήβας, ὅτε τε πρὸ Ἀχαιῶν ἄγγελος ᾗει.
 τοὺς δ' ἄρ' ἐπ' Ἀσωπῷ λίπε χαλκοχίτωνας Ἀχαιοὺς,
 αὐτὰρ ὃ μειλίχιον μῦθον φέρε Καδμείοισιν
 κείσ'· ἀτὰρ ἄψ ἀπῶν μάλα μέρμερα μήσατο ἔργα
 σὺν σοί, δῖα θεά, ὅτε οἱ πρόφρασσα παρέστης.
 ὥς νῦν μοι ἐθέλουσα παρίσταο καί με φύλασσε.
 σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἥνιν εὐρυμέτωπον
 ἀδμήτην, ἣν οὗ πω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνὴρ·
 τήν τοι ἐγὼ ῥέξω, χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.”

285

290

ὥς ἔφαν εὐχόμενοι, τῶν δὲ κλύε Παλλὰς Ἀθήνη.
 οἱ δ' ἐπεὶ ἠρήσαντο Διὸς κούρη μέγαλοιο,
 βάν ῥ' ἴμεν ὥς τε λέοντε δύω διὰ νύκτα μέλαιναν,
 ἄμ φόνον, ἂν νέκυας, διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα.

295

οὐδὲ μὲν οὐδὲ Τρώας ἀγήνορας εἶας Ἑκτωρ
 εὔδειν, ἀλλ' ἄμυδις κικλήσκετο πάντας ἀρίστους,
 ὅσσοι ἔσαν Τρώων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες.
 τοὺς ὃ γε συγκαλέσας πυκινὴν ἠρτύνετο βουλήν.

300

“ τίς κέν μοι τόδε ἔργον ὑποσχόμενος τελέσειεν
 δώρῳ ἐπὶ μεγάλῳ; μισθὸς δέ οἱ ἄρκιος ἔσται·
 δώσω γὰρ δίφρον τε δύω τ' ἐριαύχενας ἵππους,
 οἳ κεν ἄριστοι ἔωσι θοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
 ὃς τίς κε τλαίῃ, οἳ κ' αὐτῷ κῦδος ἄροιτο,
 νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέσθαι
 ἢ φυλάσσονται νῆες θοαὶ ὥς τὸ πάρος περ,
 ἢ ἤδη χεῖρεσσιν ὑφ' ἡμετέρησι δαμέντες

305

310

φύξιν βουλεύουσι μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλουσιν
 νύκτα φυλασσέμεναι, καμάτῳ ἀδηκότες αἰνῶ.”

ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δόλων Ἑυμήδεος υἱός
 κήρυκος θείοιο, πολύχρυσος πολύχαλκος· 315
 ὃς δὴ τοι εἶδος μὲν ἦν κακός, ἀλλὰ ποδώκης·
 αὐτὰρ ὁ μούνος ἦν μετὰ πέντε κασιγνήτησιν.
 ὃς ῥα τότε Τρωσὶν τε καὶ Ἑκτορι μῦθον ἔειπεν.
 “Ἑκτορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ
 νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν ἐκ τε πυθέσθαι. 320
 ἀλλ' ἄγε μοι τὸ σκῆπτρον ἀνάσχεο, καί μοι ὁμοσσον
 ἦ μὴν τοὺς ἵππους τε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ
 δώσῃ οἳ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
 σοὶ δ' ἐγὼ οὐχ ἄλιος σκοπὸς ἔσσομαι, οὐδ' ἀπὸ δόξης·
 τόφρα γὰρ ἐς στρατὸν εἶμι διαμπερὲς ὄφρ' ἂν ἴκωμαι 325
 νῆ' Ἀγαμεμνονέην, ὅθι που μέλλουσιν ἄριστοι
 βουλὰς βουλευέειν, ἣ φευγέμεν ἢ μάχεσθαι.”
 ὥς φάθ', ὁ δ' ἐν χερσὶ σκῆπτρον λάβε καὶ οἳ ὁμοσσαν.
 “Ἰστω νῦν Ζεὺς αὐτός, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
 μὴ μὴν τοῖς ἵπποισιν ἀνὴρ ἐποχῆσεται ἄλλος 330
 Τρώων, ἀλλὰ σέ φημι διαμπερὲς ἀγλαΐεῖσθαι.”
 ὥς φάτο καὶ ῥ' ἐπίορκον ἐπώμοσε, τὸν δ' ὀρόθυνεν.
 αὐτίκα δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐβάλλετο καμπύλα τόξα,
 ἔσσατο δ' ἔκτοσθεν ῥινὸν πολιοῖο λύκοιο,
 κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδέην κυνέην, ἔλε δ' ὄξυν ἄκοντα, 335
 βῆ δ' ἰέναι προτὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ. οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
 ἐλθὼν ἐκ νηῶν ἅψ' Ἑκτορι μῦθον ἀποίσειν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν κάλλιφ' ὄμιλον,
 βῆ ῥ' ἀν' ὁδὸν μεμαώς· τὸν δὲ φράσατο προσιώντα
 διογενὴς Ὀδυσσεύς, Διομήδεα δὲ προσέειπεν 340
 “οὗτός τις, Διόμηδες, ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται ἀνὴρ,
 οὐκ οἶδ' ἦ νήεσσιν ἐπίσκοπος ἡμετέρησιν
 ἦ τινὰ συλήσων νεκύων κατατεθνηώτων.
 ἀλλ' ἐῷμέν μιν πρῶτα παρεξελθεῖν πεδίοιο
 τυτθόν· ἔπειτα δέ κ' αὐτὸν ἐπαΐξαντες ἔλοιμεν 345
 καρπαλίμως. εἰ δ' ἄμμε παραφθαίησι πόδεςσιν,
 αἰεὶ μιν ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατόφιν προτιελεῖν
 ἔγχει ἐπαΐσσω, μίγ' πῶς προτὶ ἄστν ὀλύξῃ.”

ὥς ἄρα φωνήσαντε παρέξ ὁδοῦ ἐν νεκύεσσιν
κλινθήτην· ὃ δ' ἄρ' ὦκα παρέδραμεν ἀφραδίῃσιν.
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπένην ὅσσον τ' ἐπὶ οὖρα πέλονται
ἡμιόνων (αἶ γάρ τε βοῶν προφερέστεραι εἰσὶν
ἐλκέμεναι νειοῖο βαθείης πηκτὸν ἄροτρον),
τὼ μὲν ἐπεδραμέτην, ὃ δ' ἄρ' ἔστη δοῦπον ἀκούσας·
ἔλπετο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀποστρέψοντας ἑταίρους
ἐκ Τρώων ἰέναι, πάλιν Ἑκτορος ὀτρύναντος.
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἄπεςαν δουρηnekές ἥ καὶ ἔλασσον,
γνῶ ῥ' ἄνδρας δηίους, λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα
φευγέμεναι· τοὶ δ' αἶψα διωκέμεν ὠρμήθησαν.
ὥς δ' ὅτε καρχαρόδοντε δύω κύνε, εἰδότε θήρης,
ἥ κεμάδ' ἥε λαγῶν ἐπείγετον ἐμμενὲς αἰεὶ
χῶρον ἂν ὑλήενθ', ὃ δέ τε προθέησι μεμηκώς,
ὥς τὸν Τυδεΐδης ἠδ' ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεύς
λαοῦ ἀποτμήξαντε διώκετον ἐμμενὲς αἰεὶ.
ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε μιγήσεσθαι φυλάκεσσιν
φεύγων ἐς νῆας, τότε δὴ μένος ἔμβαλ' Ἀθήνη
Τυδεΐδῃ, ἵνα μή τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
φθαίῃ ἐπευξάμενος βαλέειν, ὃ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
δουρὶ δ' ἐπαίσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης
“ ἥε μὲν ἥε σε δουρὶ κιχήσομαι, οὐδέ σέ φημι
δηρὸν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἀλυξέμεν αἰπὺν ὄλεθρον.”

ἥ ῥα, καὶ ἔγχος ἀφῆκε, ἐκὼν δ' ἡμάρτανε φωτός,
δεξιτερὸν δ' ὑπὲρ ὦμον εὖξου δουρὸς ἀκωκή
ἐν γαίῃ ἐπάγῃ. ὃ δ' ἄρ' ἔστη τάρβησέν τε
βαμβαίνων, ἄραβος δὲ διὰ στόμα γίγνεται ὀδόντων,
χλωρὸς ὑπὸ δείους. τὼ δ' ἀσθμαίνοντε κιχήτην,
χειρῶν δ' αἰψάσθην. ὃ δὲ δακρύσας ἔπος ηὔδα.
“ ζωγρεῖτ', αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι· ἔστι γὰρ ἔνδον
χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος,
τῶν κ' ὑμῖν χαρίσαιο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
εἴ κεν ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.”

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
“ θάρσει, μηδέ τί τοι θάνατος καταθύμιος ἔστω.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον

πῇ δ' οὕτως ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεαι οἶος
 νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὐδουσιν βροτοὶ ἄλλοι;
 ἦ τινὰ συλήσων νεκύων κατατεθνηώτων;
 ἦ σ' Ἐκτωρ προέηκε διασκοπιᾶσθαι ἕκαστα
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς; ἦ σ' αὐτὸν θυμὸς ἀνῆκεν;"

385

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Δόλων· ὑπὸ δ' ἔτρεμε γυνίᾳ·
 "πολλῆσιν μ' αἴτησι παρέκ νόον ἤγαγεν Ἐκτωρ,
 ὃς μοι Πηλεΐωνος ἀγαυοῦ μώνυχας ἵππους
 δωσέμεναι κατένευσε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ,
 ἡνώγει δέ μ' ἰόντα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
 ἀνδρῶν δυσμενέων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἕκ τε πυθέσθαι
 ἢ ἐφυλάσσονται νῆες θοαὶ ὥς τὸ πάρος περ,
 ἦ ἤδη χεῖρεσσιν ὑφ' ἡμετέρησι δαμέντες
 φύξιν βουλεύουσιν μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλουσιν
 νύκτα φυλασσέμεναι, καμάτῳ ἀδηκότες αἰνῶ." 390

390

τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
 "ἦ ῥά νύ τοι μεγάλων δώρων ἐπεμαίετο θυμός,
 ἵππων Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἳ δ' ἀλεγεινοὶ
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι ἢ δ' ὀχέεσθαι,
 ἄλλῳ γ' ἢ Ἀχιλῇ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
 ποῦ νῦν δεῦρο κιὼν λίπες Ἐκτορα ποιμένα λαῶν;
 ποῦ δέ οἱ ἔντεα κείται ἀρήια, ποῦ δέ οἱ ἵπποι;
 πῶς δ' αἱ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαὶ τε καὶ εὐναί;
 ἄσσα τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν, ἦ μεμάασιν
 αὖθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἢ ἐπὶ πόλινδε
 ἄψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοὺς." 405

400

405

τὸν δ' αὖτε προσέειπε Δόλων Ἐυμήδεος υἱός
 "τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 Ἐκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν, ὅσοι βουληφόροι εἰσὶν,
 βουλὰς βουλεύει θεοῦ παρὰ σήματι Ἴλου,
 νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου· φυλακὰς δ' ἅς εἴρεαι, ἦρωες,
 οὗ τις κεκριμένη ῥύεται στρατὸν οὐδὲ φυλάσσει.
 ὅσσαι μὲν Τρώων πυρὸς ἐσχάται, οἷσιν ἀνάγκη,
 οἳ δ' ἐγρηγόρθασιν φυλασσέμεναί τε κέλονται
 ἀλλήλοισι, ἀτὰρ αὖτε πολύκλητοι ἐπίκουροι 415

410

415

εὔδουσιν· Τρῳσὶν γὰρ ἐπιτραπέουσιν φυλάσσειν
οὐ γάρ σφιν παῖδες σχεδὸν εἵαται οὐδὲ γυναῖκες.”

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

“ πῶς γὰρ νῦν, Τρώεσσι μεμιγμένοι ἵπποδάμοισιν
εὔδουσ', ἢ ἀπάνευθε; δίειπέ μοι, ὄφρα δαείω.”

425

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Δόλων· Εὐμήδεος υἱός
“ τοιγὰρ ἐγὼ καὶ ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.

πρὸς μὲν ἄλως Κᾶρες καὶ Παῖονες ἀγκυλότοξοι
καὶ Λέλεγες καὶ Καύκωνες δίοί τε Πελασγοί,
πρὸς Θύμβρης δ' ἔλαχον Λύκιοι Μυσοί τ' ἀγέρωχοι
καὶ Φρύγες ἵππόμαχοι καὶ Μήονες ἵπποκορυσταί.
ἀλλὰ τί ἢ ἐμὲ ταῦτα διεξερέεσθε ἕκαστα;

430

εἰ γὰρ δὴ μέματον Τρώων καταδῦναι ὄμιλον,
Θρήικες οἷδ' ἀπάνευθε νεήλυδες, ἔσχατοι ἄλλων,

ἐν δέ σφιν Ῥῆσος βασιλεύς, παῖς Ἡιονῆος,
τοῦ δὴ καλλίστους ἵππους ἴδον ἠδὲ μεγίστους·
λευκότεραι χιόνος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι.

435

ἄρμα δέ οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ εὖ ἥσκηται.
τεύχεα δὲ χρύσεια πελώρια, θαῦμα ιδέσθαι,

ἦλυθ' ἔχων· τὰ μὲν οὖν τι καταθνητοῖσι ἔοικεν
ἄνδρεσσιν φορέειν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

440

ἀλλ' ἐμὲ μὲν νῦν νηυσὶ πελάσσετον ὠκυπόροισιν,
ἦέ με δῆσαντες λίπετ' αὐτόθι νηλεί δεσμῷ,

ὄφρα κεν ἔλθητον καὶ πειρηθῆτον ἐμεῖο

ἦέ κατ' αἶσαν ἔειπον ἐν ὑμῖν ἦε καὶ οὐκί.”

445

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης

“ μὴ δὴ μοι φύξιν γε, Δόλων, ἐμβάλλεο θυμῷ,

ἔσθλα περ ἀγγείλας, ἐπεὶ ἴκεο χεῖρας ἐς ἀμάς.

εἰ μὲν γὰρ κέ σε νῦν ἀπολύσομεν ἦέ μεθῶμεν,

ἦ τε καὶ ὕστερον εἰσθα θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν

450

ἦέ διοπτεύσων ἦ ἐναντίβιον πολεμίζων·

εἰ δέ κ' ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης,

οὐκέτ' ἔπειτα σὺ πῆμά ποτ' ἔσσεαι Ἀργείοισιν.”

ἦ, καὶ ὁ μὲν μιν ἔμελλε γενείου χειρὶ παχείῃ

ἀψάμενος λίσσεσθαι, ὁ δ' αὐχένα μέσσον ἔλασεν

455

φασγάνῳ αἶξας, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντες

φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦ γε κάρη κονίησιν ἐμίχθη.
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κτιδέην κυνέην κεφαλῇφιν ἔλοντο
 καὶ λυκέην καὶ τόξα παλίντονα καὶ δόρυ μακρόν
 καὶ τὰ γ' Ἀθηναίῃ ληίτιδι δῖος Ὀδυσσεύς
 ὑπόσ' ἀνέσχεθε χειρί, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα.

460

“χαῖρε θεὰ τοῖσδεσσι· σὲ γὰρ πρώτην ἐν Ὀλυμπῳ
 πάντων ἀθανάτων ἐπιδωσόμεθ'. ἀλλὰ καὶ αὖτις
 πέμψον ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν ἵππους τε καὶ εὐνάς.”

ὥς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἔθεν ὑψύσ' αἰείρας
 θῆκεν ἀνὰ μυρίκην· δέελον δ' ἐπὶ σῆμά τ' ἔθηκεν,
 ξυμμάρψας δόνακας μυρίκης τ' ἐριθηλέας ὄζους,
 μὴ λάθοι αὖτις ἰόντε θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν.

465

τὼ δὲ βάτην προτέρω διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα,
 αἶψα δ' ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν τέλος ἶξον ἰόντες.

470

οἱ δ' εὐδον καμάτῳ ἀδηκότες, ἔντεα δέ σφιν
 καλὰ παρ' αὐτοῖσι χθονὶ κέκλιτο, εὖ κατὰ κόσμον,
 τριστοιχί· παρὰ δέ σφι ἐκάστω δίζυγες ἵπποι.

Ῥῆσος δ' ἐν μέσῳ εὔδε, παρ' αὐτῷ δ' ὠκέες ἵπποι
 ἐξ ἐπιδιφριάδος πυμάτης ἱμάσι δέδεντο.

475

τὸν δ' Ὀδυσσεὺς προπάροιθε ἰδὼν Διομήδεϊ δεῖξεν.

“οὗτός τοι Διόμηδες ἀνὴρ, οὗτοι δέ τοι ἵπποι.

οὓς νῶιν πίφαισκε Δόλων, ὃν ἐπέφνομεν ἡμεῖς.

ἀλλ' ἄγε δῆ, πρόφερε κρατερὸν μένος· οὐδέ τί σε χρή
 ἐστάμεναι μέλεον ξὺν τεύχεσιν, ἀλλὰ λυῖ ἵππους.

480

ἢ ἐσύ γ' ἄνδρας ἔναιρε, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.”

ὥς φάτο, τῷ δ' ἔμπνευσε μένος γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 κτεῖνε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀεικῆς
 ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνετο δ' αἵματι γαῖα.

ὥς δὲ λέων μήλοισιν ἀσημάντοισιν ἐπελθών,

485

αἶγεσσ' ἢ οἴεσσι, κακὰ φρονέων ἐνορούσῃ,

ὥς μὲν Θρήικας ἄνδρας ἐπώχετο Τυδέος υἱός,

ὄφρα δυνώδεκ' ἔπεφνεν. ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεύς,

ὃν τινα Τυδεΐδης ἄορι πλήξειε παραστάς,

τὸν δ' Ὀδυσσεὺς μετόπισθε λαβὼν ποδὸς ἐξερύσασκεν,

490

τὰ φρονέων κατὰ θυμόν, ὅπως καλλίτριχες ἵπποι

ρεῖα διέλθοιεν, μηδὲ τρομεοῖατο θυμῷ

νεκροῖς ἀμβαίνοντες· ἀήθεσσον γὰρ ἔτ' αὐτῶν.

ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆα κιχήσατο Τυδέος υἱός,

τὸν τρισκαιδέκατον μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα

495

ἀσθμαίνοντα· κακὸν γὰρ ὄναρ κεφαλῇφιν ἐπέστη

[τὴν νύκτ', Οἰνείδαο πάϊς, διὰ μῆτιν Ἀθήνης].

τόφρα δ' ἄρ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεὺς λυέ μώνυχας ἵππους,

σὺν δ' ἥειρεν ἱμάσι, καὶ ἐξήλυνεν ὄμιλου

τόξῳ ἐπιπλήσων, ἐπεὶ οὐ μάστιγα φαεινὴν

500

ποικίλου ἐκ δίφροιο νοήσατο χερσὶν ἐλέσθαι.

ροίζησεν δ' ἄρα πιφαύσκων Διομήδεϊ δίῳ.

αὐτὰρ ὁ μερμήριζε μένων ὅτι κύντατον ἔρδοι,

ἢ ὃ γε δίφρον ἐλών, ὅθι ποικίλα τεύχε' ἔκειτο,

ῥυμοῦ ἐξερύοι ἢ ἐκφέροι ὑψόσ' αἰέρας,

505

ἢ ἔτι τῶν πλεόνων Θρηκῶν ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.

εἶος ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα, τόφρα δ' Ἀθήνη

ἐγγύθεν ἰσταμένη προσέφη Διομήδεα δῖον

“ νόστου δὴ μνήσαι, μεγαθύμου Τυδέος υἱέ,

νῆας ἔπι γλαφυράς, μὴ καὶ πεφοβημένος ἔλθης,

510

μή πού τις καὶ Τρώας ἐγείρησιν θεὸς ἄλλος.”

ὣς φάθ', ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὅπα φωνησάσης,

καρπαλίμως δ' ἵππων ἐπεβήσετο. κόπτε δ' Ὀδυσσεὺς

τόξῳ· τοὶ δ' ἐπέτοντο θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

οὐδ' ἀλαοσκοπίην εἶχ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,

515

ὥς ἴδ' Ἀθηναίην μετὰ Τυδέος υἱὸν ἔπουσαν·

τῇ κοτέων Τρώων κατεδύσετο πουλὺν ὄμιλον,

ᾧρσεν δὲ Θρηκῶν βουληφόρον Ἴπποκόωντα,

Ῥήσου ἀνεψιὸν ἐσθλόν, ὁ δ' ἐξ ὑπνου ἀνορούσας,

ὥς ἴδε χῶρον ἐρήμον ὅθ' ἕστασαν ὠκέες ἵπποι,

520

ἄνδρας τ' ἀσπαίροντας ἐν ἀργαλέησι φονῇσιν,

ᾧμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον τ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον.

Τρώων δὲ κλαγγή τε καὶ ἄσπετος ᾧρτο κυδοιμός

θυνόντων ἄμυδις· θηεῦντο δὲ μέρμερα ἔργα,

ὅσος ἄνδρες ῥέξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.

525

οἳ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἱκανὸν ὅθι σκοπὸν Ἔκτορος ἔκταν,

ἐνθ' Ὀδυσσεὺς μὲν ἔρυξε δίφιλος ὠκέας ἵππους,

Τυδείδης δὲ χαμᾶζε θορῶν ἕναρα βροτόεντα

ἐν χείρεσσ' Ὀδυσῇ τίθη, ἐπεβήσето δ' ἵππων.
μάστιξεν δ' ἐλάαν, τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην
[νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ].

530

Νέστωρ δὲ πρῶτος κτύπον αἶε, φώνησέν τε
“ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ψεύσομαι ἢ ἔτυμον ἑρέω; κέλεται δέ με θυμός.
ἵππων μ' ὠκυπόδων ἀμφὶ κτύπος οὐατα βάλλει,
εἰ γὰρ δὴ Ὀδυσσεύς τε καὶ ὁ κρατερός Διομήδης
ὧδ' ἄφαρ ἐκ Τρώων ἐλασαίατο μώνυχας ἵππους.
ἄλλ' αἰνῶς δείδοικα μετὰ φρεσὶ μή τι πάθωσιν
Ἀργείων ὥριστοι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.”

535

οὗ πω πᾶν εἶρητο ἔπος ὅτ' ἄρ' ἤλυθον αὐτοί.
καί ῥ' οἱ μὲν κατέβησαν ἐπὶ χθόνα, τοὶ δὲ χαρέντες
δεξιῇ ἡσπάζοντο ἔπεσσί τε μελιχίοισιν.

540

πρῶτος δ' ἐξερέεινε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
“εἰπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
ὅπως τούσδ' ἵππους λάβητον· καταδύντες ὄμιλον
Τρώων; ἢ τίς σφωε πόρεν θεὸς ἀντιβολήσας;
αἰνῶς ἀκτίνεσσι ἐοικότες ἡελίοιο.

545

αἰεὶ μὲν Τρώεσσ' ἐπιμίσγομαι, οὐδέ τί φημι
μιμνάξειν παρὰ νηυσί, γέρων περ ἐὼν πολεμιστής·
ἄλλ' οὗ πω τοίους ἵππους ἴδον οὐδέ νόησα.
ἀλλά τιν' ὕμμ' οἶω δόμεναι θεὸν ἀντιάσαντα·
ἀμφοτέρω γὰρ σφῶι φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς
κούρη τ' αἰγιόχοιο Διός, γλαυκῶπις Ἀθήνη.”

550

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
“ὦ Νέστορ Νηληιάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
ῥεῖα θεός γ' ἐθέλων καὶ ἀμείνονας ἠέ περ οἶδε
ἵππους δωρήσαιτ', ἐπεὶ ἢ πολὺ φέρτεροι εἰσιν.

555

ἵπποι δ' οἶδε γεραιὲ νεήλυνδες, οὓς ἐρεείνεις,
Θρηίκιοι· τὸν δέ σφι ἄνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης
ἔκτανε, παρ δ' ἐτάρους δυοκαίδεκα πάντας ἀρίστους.

560

τὸν τρισκαίδέκατον σκοπὸν εἵλομεν ἐγγύθι νηῶν,
τόν ῥα διοπτῆρα στρατοῦ ἔμμεναι ἡμετέροιο
Ἐκτωρ τε προέηκε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοί.”

ὥς εἰπὼν τάφροιο διήλασε μώνυχας ἵππους

καγχαλόων· ἅμα δ' ἄλλοι ἴσαν χαίροντες Ἀχαιοι..
οἱ δ' ὅτε Τυδεΐδew κλισίην εὐτυκτον ἵκοντο,
ἵππους μὲν κατέδησαν ἐντμήτοισιν ἱμᾶσιν
φάτνη ἐφ' ἱππείῃ, ὅθι περ Διομήδεος ἵπποι
ἔστασαν ὠκύποδες μελιηδέα πυρὸν ἔδοντες,
νῆι δ' ἐνὶ πρυμνῇ ἔναρα βροτόεντα Δόλωνος
θῆκ' Ὀδυσσεύς, ὅφρ' ἱρὸν ἐτοιμασσαίατ' Ἀθήνη.
αὐτοὶ δ' ἰδρῶ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσση
ἐσβάντες, κνήμας τε ἰδὲ λόφον ἀμφί τε μηρούς.
αὐτὰρ ἐπεὶ σφιν κῦμα θαλάσσης ἰδρῶ πολλόν
νύψεν ἀπὸ χρωτὸς καὶ ἀνέψυχθεν φίλον ἦτορ,
ἔς ῥ' ἀσαμίνθους βάντες ἐυξέστας λούσαντο.
τῷ δὲ λοεσσαμένῳ καὶ ἀλειψαμένῳ λίπ' ἐλαίῳ
δείπνῳ ἐφίζανέτην, ἀπὸ δὲ κρητῆρος Ἀθήνη
πλείου ἀφυσσόμενοι λείβον μελιηδέα οἶνον.

565

570

575

ΙΛΙΑΔΟΣ

Λ.

Ἦὼς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο
ῶρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἡδὲ βροτοῖσιν·
Ζεὺς δ' Ἑρίδα προΐαλλε θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
ἀργαλέην, πολέμοιο τέρας μετὰ χερσὶν ἔχουσαν.
στῇ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆος μεγακῆτεϊ νηὶ μελαίνῃ, 5
ἥ ῥ' ἐν μεσσάτῳ ἔσκε γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσε,
ἡμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο
ἡδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος, τοί ῥ' ἔσχατα νῆας εἴσας
εἵρυσαν, ἡγορέῃ πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν.
ἔνθα στᾶσ' ἦνσε θεὰ μέγα τε δεινόν τε 10
ὄρβι', Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαι' ἐκάστω
καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμιζέμεν ἡδὲ μάχεσθαι.
[τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἢ νέεσθαι
ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλην ἐς πατρίδα γαίαν.]
Ἄτρεΐδης δ' ἐβόησε ἰδὲ ζώννυσθαι ἄνωγεν 15
Ἀργείους· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκόν.
κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν
καλάς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν,
τόν ποτέ οἱ Κινύρης δῶκε ξεινήιον εἶναι. 20
πεύθετο γὰρ Κύπρονδε μέγα κλέος, οὔνεκ' Ἀχαιοί
ἐς Τροίην νήεσσιν ἀναπλεύσεσθαι ἔμελλον·
τούνεκά οἱ τὸν ἔδωκε, χαριζόμενος βασιλῆϊ.
τοῦ δ' ἦ τοι δέκα οἴμοι ἔσαν μέλανος κυάνοιο,

δώδεκα δὲ χρυσοῦ καὶ εἴκοσι κασσιτέριοι·
 κυάνεοι δὲ δράκοντες ὀρωρέχατο προτὶ δειρὴν
 τρεῖς ἐκάτερθ', ἴρισι ἐοικότες ἄς τε Κρονίων
 ἐν νέφεϊ στήριξε τέρας μερόπων ἀνθρώπων.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος· ἐν δέ οἱ ἥλοι
 χρύσειοι πάμφαινον, ἀτὰρ περὶ κουλεὸν ἦεν
 ἀργύρεον, χρυσέοισιν ἀορτήρεσσι ἀρηρός.
 ἂν δ' ἔλετ' ἀμφιβρότην πολυδαίδαλον ἀσπίδα θοῦριν,
 καλήν, ἣν πέρι μὲν κύκλοι δέκα χάλκεοι ἦσαν,
 ἐν δέ οἱ ὀμφαλοὶ ἦσαν ἐείκοσι κασσιτέριοι
 λευκοί, ἐν δὲ μέσοισιν ἦν μέλανος κυάνοιο.
 τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργῷ βλοσυρῶπις ἐστεφάνωτο
 δεινὸν δερκομένη, περὶ δὲ δειμὸς τε φόβος τε
 τῆς δ' ἐξ ἄργυρεος τελαμῶν ἦν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῦ
 κυάνεος ἐλέλικτο δράκων, κεφαλαὶ δέ οἱ ἦσαν
 τρεῖς ἀμφιστρεφές, ἐνὸς αὐχένος ἐκπεφυῖαι.
 καρτὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάλῃρον
 ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
 εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω, κεκορυθμένα χαλκῷ,
 ὀξέα· τῇλε δὲ χαλκὸς ἀπ' αὐτόφιν οὐρανὸν εἴσω
 λάμπ'. ἐπὶ δὲ γδούπησαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη,
 τιμῶσαι βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκῆνης.

ἡνιόχῳ μὲν ἔπατα ἐῷ ἐπέτελλε ἕκαστος
 ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὐτ' ἐπὶ τάφρῳ,
 αὐτοὶ δὲ πρυλέες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 ῥῶοντ'· ἄσβεστος δὲ βοή γίνεται ἡῷθι πρό.
 φθάν δὲ μέγ' ἱππῶν ἐπὶ τάφρῳ κοσμηθέντες,
 ἱππῆες δ' ὀλίγον μετεκίαθον· ἐν δὲ κυδομιόν
 ὤρσε κακὸν Κρονίδης, κατὰ δ' ὑψόθεν ἦκεν ἐέρσας
 αἵματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος, οὐνεκ' ἔμελλεν
 πολλὰς ἰφθίμους κεφαλὰς Ἀἰδι προΐαψεν.

Τρῶες δ' αὐτ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο,
 Ἑκτορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα
 Αἰνεΐαν θ', ὃς Τρωσὶ θεὸς ὣς τίετο δῆμῳ,
 τρεῖς τ' Ἀντηνορίδας, Πόλυβον καὶ Ἀγήνορα δῖον
 ἠΐθεόν τ' Ἀκάμαντ', ἐπινείκελον ἀθανάτοισιν.

Ἐκτωρ δ' ἐν πρώτοισι φέρ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν.
οἷος δ' ἐκ νεφέων ἀναφαίνεται οὐλιος ἀστήρ
παμφαίνων, τοτὲ δ' αὖτις ἔδυνέφεα σκιόεντα,
ὥς Ἐκτωρ ὅτε μὲν τε μετὰ πρώτοισι φάνεσκεν
ἄλλοτε δ' ἐν πυμάτοισι κελεύων· πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
λάμφ' ὥς τε στεροπὴ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.

65

οἱ δ', ὥς τ' ἀμνητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισιν
ὄγμον ἐλαύνωσιν ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρουραν
πυρῶν ἢ κριθέων· τὰ δὲ δράγματα ταρφέα πίπτει·
ὥς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες
δήουν, οὐδ' ἕτεροι μνώνοντ' ὀλοοῖο φόβοιο.

70

ἴσας δ' ὑσμίνῃ κεφαλὰς ἔχεν, οἱ δὲ λύκοι ὥς
θύνον. Ἔρις δ' ἄρ' ἔχαιρε πολύστονος εἰσορώσα·
οἷη γάρ ῥα θεῶν παρετύγχανε μαρναμένοισιν,
οἱ δ' ἄλλοι οὐ σφιν πάρεσαν θεοί, ἀλλὰ ἔκηλοι
σφοῖσιν ἐνὶ μεγάροισι καθεῖατο, ἦχι ἐκάστῳ
δώματα κάλ' ἐτέτυκτο κατὰ πτύχας Οὐλύμποιο.

75

[πάντες δ' ἠτιόωντο κελαινεφέα Κρονίωνα,
οὐνεκ' ἄρα Τρῶεσσιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.
τῶν μὲν ἄρ' οὐκ ἀλέγιζε πατὴρ· ὁ δὲ νόσφι λιασθείς
τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καθέζετο κύδεϊ γαίῳν,
εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν
χαλκοῦ τε στεροπὴν, ὁλλύντας τ' ὁλλυμένους τε.]

80

ὄφρα μὲν ἤως ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἦπτετο, πίπτε δὲ λαός·
ἦμος δὲ δρυτόμος περ ἀνὴρ ὠπλίσσατο δεῖπνον
οὔρεος ἐν βήσσησιν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο χεῖρας
τάμνων δένδρεα μακρά, ἄδος τέ μιν ἵκετο θυμόν,
σίτου τε γλυκεροῖο περὶ φρένας ἥμερος αἰρεῖ,
τῆμος σφῇ ἀρετῇ Δαναοὶ ῥήξαντο φάλαγγας,
κεκλόμενοι ἐτάροισι κατὰ στίχας. ἐν δ' Ἀγαμέμνων
πρῶτος ὄρουσ', ἔλε δ' ἄνδρα Βιήνορα ποιμένα λαῶν,
αὐτόν, ἔπειτα δ' ἐταῖρον Οἰλῆα πλήξιππον.

85

90

ἦ τοι ὁ γ' ἐξ ἵππων κατεπάλμενος ἀντίος ἔσται
τὸν δ' ἰθὺς μεμαῶτα μετώπιον ὀξείῃ δουρὶ
νύξ', οὐδὲ στεφάνῃ δόρυ οἱ σχίθε χαλκοβάρεα.

ἀλλὰ δι' αὐτῆς ἦλθε καὶ ὀστέου, ἐγκέφαλος δέ
 ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
 καὶ τοὺς μὲν λίπεν αὖθι ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 στήθεσι παμφαίνοντας, ἐπεὶ περιίδυσσε χιτῶνας·
 αὐτὰρ ὁ βῆ Ἴσόν τε καὶ Ἀντιφον ἐξεναρίζων,
 υἱε δύω Πριάμοιο, νόθον καὶ γνήσιον, ἄμφω
 εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντας. ὁ μὲν νόθος ἡνιόχευεν,
 Ἀντιφος αὖ παρέβασκε περικλυτός· ὦ ποτ' Ἀχιλλεύς

100

Ἰδης ἐν κνημοῖσι δίδη μόσχοισι λύγοισιν,
 ποιμαίνοντ' ἐπ' ὅεσσι λαβῶν, καὶ ἔλυσεν ἀποίνων.
 δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
 τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο κατὰ στήθος βάλε δουρί,
 Ἀντιφον αὖτε παρ' οὗς ἔλασε ξίφει, ἐκ δ' ἔβαλ' ἵππων.
 σπερχόμενος δ' ἀπὸ τοῖν ἐσύλα τεύχεα καλά,
 γιγνώσκων· καὶ γάρ σφε πάρος παρὰ νηυσὶ θοῇσιν
 εἶδεν, ὅτ' ἐξ Ἰδης ἄγαγεν πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.

105

ὥς δὲ λέων ἐλάφοιο ταχείης νήπια τέκνα
 ῥηιδίως συνέαξε λαβὼν κρατεροῖσιν ὁδοῦσιν,
 ἐλθὼν εἰς εὐνὴν, ἀπαλὸν τέ σφ' ἦτορ ἀπηύρα·
 ἣ δ' εἴ πέρ τε τύχῃσι μάλα σχεδόν, οὐ δύναταί σφιν
 χραισμεῖν· αὐτὴν γάρ μιν ὑπὸ τρόμος αἰνὸς ἰκάνει·
 καρπαλίμως δ' ἦξε διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην
 σπεύδουσ' ἰδρώουσα κραταιοῦ θηρὸς ὑφ' ὀρμῆς·
 ὥς ἄρα τοῖς οὐ τις δύνατο χραισμησάμενος ὄλεθρον
 Τρώων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπ' Ἀργείοισι φέβοντο.

110

115

120

αὐτὰρ ὁ Πείσανδρόν τε καὶ Ἴππόλοχον μενεχάρμην,
 υἱέας Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος, ὅς ῥα μάλιστα
 χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένος, ἀγλαὰ δῶρα,
 οὐκ εἴασχ' Ἑλένην δόμεναι ξανθῷ Μενελάῳ,
 τοῦ περ δὴ δύο παῖδε λάβεν κρείων Ἀγαμέμνων
 εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντας, ὁμοῦ δ' ἔχον ὠκέας ἵππους·
 ἐκ γάρ σφεας χειρῶν φύγον ἡνία σιγαλόεντα,
 τῷ δὲ κυκηθήτην. ὁ δ' ἐναντίον ὤρτο λέων ὥς
 Ἀτρεΐδης· τῷ δ' αὖτ' ἐκ δίφρου γουναζέσθην.

125

130

“ζώγρει, Ἀτρέος υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα·
 παλλὰ δ' ἐν Ἀντιμάχοιο δόμοις κειμήλια κείται·

χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος,
τῶν κέν τοι χαρίσαιο πατήρ ἀπερείσι' ἄποινα,
εἰ νῶϊ ζωὸς πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν."

135

ὥς τῷ γε κλαίοντε προσαυδήτην βασιλῆα
μειλιχίοις ἐπέεσσιν· ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἄκουσαν.

“ εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος υἱέες ἐστόν,
ὅς ποτ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλαον ἄνωγεν,

140

ἀγγελίην ἐλθόντα σὺν ἀντιθέῳ Ὀδυσῇ,
αὐθι κατακτεῖναι μηδ' ἐξέμεν ἄψ ἔς Ἀχαιοὺς,
νῦν μὲν δὴ τοῦ πατρὸς ἀεικέα τίσετε λῶβην."

ἦ, καὶ Πείσανδρον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμάζε,
δουρὶ βαλὼν πρὸς στῆθος· ὃ δ' ὕπτιος οὐδὲ ἐρείσθη·

145

Ἴππόλοχος δ' ἀπόρουσε. τὸν αὖ χαμαὶ ἐξενάριξεν,
χεῖρας ἀπὸ ξίφει πλήξας ἀπὸ τ' αὐχένα κόψας,

ὄλμον δ' ὥς ἔσσευε κυλίνδεσθαι δι' ὀμίλου.

τοὺς μὲν ἔασ', ὃ δ', ὅθι πλείσται κλονέοντο φάλαγγες,
τῇ ῥ' ἐνόρουσ', ἅμα δ' ἄλλοι ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί.

150

πεζοὶ μὲν πεζοὺς ὄλεκον φεύγοντας ἀνάγκη,
ἱππῆες δ' ἱππῆας—ὑπὸ σφίσι δ' ὤρτο κονίη

ἐκ πεδίου, τὴν ὤρσαν ἐρίγδουποι πόδες ἵππων—
χαλκῷ δηιόωντες. ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων

αἰὲν ἀποκτείνων ἔπετ', Ἀργείοισι κελεύων.

155

ὥς δ' ὅτε πῦρ αἰδῆλον ἐν ἀξύλῳ ἐμπέσῃ ὕλῃ·

πάντῃ τ' εὐλυφόων ἄνεμος φέρει, οἱ δέ τε θάμνοι
πρόρριζοι πίπτουσιν ἐπειγόμενοι πυρὸς ὄρμῃ·

ὥς ἄρ' ὑπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι πῖπτε κάρηνα
Τρώων φευγόντων, πολλοὶ δ' ἐριαύχενες ἵπποι

160

κεῖν' ὄχεα κροτάλιζον ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας,
ἡνιόχους ποθέοντες ἀμύμονας. οἱ δ' ἐπὶ γαίῃ

κεῖατο, γύπεσσιν πολὺ φίλτεροι ἢ ἀλόχοισιν.
Ἐκτορα δ' ἐκ βελέων ὕπαγε Ζεὺς ἐκ τε κονίης

ἐκ τ' ἀνδροκτασίης ἐκ θ' αἵματος ἐκ τε κυδοιμοῦ
Ἀτρεΐδης δ' ἔπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων.

165

οἱ δέ παρ' Ἴλου σῆμα παλαιοῦ Δαρδανίδαο,
μέσσον καὶ πεδίων, παρ' ἐρινεὸν ἐσσεύοντο

ἰέμενοι πόλιος· ὃ δὲ κεκληγῶς ἔπετ' αἰεὶ

- Ἄτρεΐδης, λύθρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκοντο, 170
 ἔνθ' ἄρα δὴ ἵσταντο καὶ ἀλλήλους ἀνέμιμνον.
 οἳ δ' ἔτι καμ μέσσον πεδῖον φοβέοντα, βόες ὥς
 ἄς τε λέων ἐφόβησε μολῶν ἐν νυκτὸς ἀμολγῷ
 πάσας· τῇ δέ τ' ἰὴ ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος·
 τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε λαβὼν κρατεροῖσιν ὁδοῦσιν 175
 πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἶμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει.
 ὥς τοὺς Ἄτρεΐδης ἔφεπεν κρείων Ἀγαμέμνων,
 αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον· οἳ δὲ φέβοντο.
 [πολλοὶ δὲ πρηνεῖς τε καὶ ὑπτιοὶ ἔκπεσον ἵππων
 Ἄτρεΐδew ὑπὸ χερσὶ· περιπρὸ γὰρ ἔγχει θύεν.] 180
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἐμελλον ὑπὸ πτόλιν αἰπὺ τε τείχος
 ἵξεσθαι, τότε δὴ ῥα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ἰδης ἐν κορυφῇσι καθέζετο πιδιέσσης
 οὐρανόθεν καταβάς· ἔχε δ' ἀστεροπὴν μετὰ χερσίν·
 Ἴριν δ' ὠτρυνεν χρυσόπτερον ἀγγελέουσιν. 185
 “βάσκ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, τὸν Ἑκτορι μῦθον ἐνίσπες.
 ὄφρ' ἂν μὲν κεν ὄρῃ Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
 θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
 τόφρ' ἀναχωρεῖτω, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνώχθω
 μάρνασθαι δηίοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην. 190
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἦ δουρὶ τυπεῖς ἢ βλήμενος ἰῶ
 εἰς ἵππους ἄλεται, τότε οἱ κράτος ἐγγυαλίξω,
 κτείνειν εἰς ὃ κε νῆας ἐυσσέλμους ἀφίκηται
 δύη τ' ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.”
 ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε ποδὴνεμος ὠκέα Ἴρις, 195
 βῇ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων εἰς Ἴλιον ἱρὴν.
 εὖρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἑκτορα δῖον,
 ἔστεῳτ' ἐν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν.
 ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις
 “Ἑκτορ υἱὲ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε, 200
 Ζεὺς με πατὴρ προέηκε τεῖν τάδε μυθήσασθαι.
 ὄφρ' ἂν μὲν κεν ὄρῃς Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
 θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
 τόφρ' ὑπόεικε μάχης, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνωχθί

μάρνασθαι δηίοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.
αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἦ δουρὶ τυπεὶς ἦ βλήμενος ἰὼ
εἰς ἵππους ἄλεται, τότε τοι κράτος ἐγγυαλίξει,
κτείνειν εἰς ὃ κε νῆας ἐυσσέλμους ἀφίκηαι
δύη τ' ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ."

205

ἦ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις,

210

Ἐκτωρ δ' ἐξ ὀχέων ξὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,
πάλλων δ' ὀξέα δοῦρε κατὰ στρατὸν ὦχετο πάντῃ,
ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνῆν.

οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.

Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας.

215

ἡρτύνθη δὲ μάχῃ, στὰν δ' ἀντίοι. ἐν δ' Ἀγαμέμνων
πρῶτος ὄρουσ', ἔθελεν δὲ πολὺ προμάχεσθαι ἀπάντων.

ἔσπετε νῦν μοι, μούσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,

ὅς τις δὴ πρῶτος Ἀγαμέμνονος ἀντίον ἦλθεν

ἢ αὐτῶν Τρώων ἢ ἐκλειτῶν ἐπικούρων.

220

Ἰφιδάμας Ἀντηνορίδης ἥς τε μέγας τε,

ὅς τράφη ἐν Θωρήκῃ ἐριβώλακι, μητέρι μήλων.

Κισσῆς τόν γ' ἔθρεψε δόμοις ἐνὶ τυτθὸν ἐόντα

μητροπάτῳ, ὅς ἔτικτε Θεανῷ καλλιπάρηον·

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἦβης ἐρικυδέος ἵκετο μέτρον,

225

αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὃ γε θυγατέρα ἦν·

γῆμας δ' ἐκ θαλάμοιο μετὰ κλέος ἵκετ' Ἀχαιῶν

ξὺν δυοκαίδεκα νηυσὶ κορωνίσιν, αἷ οἱ ἔποντο.

τὰς μὲν ἔπειτ' ἐν Περκώτῃ λίπε νῆας εἵσας,

αὐτὰρ ὃ πεζὸς ἐὼν εἰς Ἴλιον εἰληλούθει.

230

ὅς ῥα τότε Ἀτρεΐδῳ Ἀγαμέμνονος ἀντίον ἦλθεν.

οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

Ἀτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παραλ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος,

Ἰφιδάμας δὲ κατὰ ζώνην, θώρηκος ἔνερθεν,

νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρρισε, βαρεῖή χειρὶ πιθήσας·

235

οὐδ' ἔτορε ζωστήρα παναίολον, ἀλλὰ πολὺ πρὶν

ἀργύρῳ ἀντομένη, μόλιβος ὥς, ἐτράπετ' αἰχμή.

καὶ τό γε χειρὶ λαβὼν εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων

ἔλκ' ἐπὶ οἱ μεμαῶς ὥς τε λῖς, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς

σπάσσατο· τὸν δ' ἄορι πληῆξ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα.

24

ὥς ὁ μὲν αὖθι πεσὼν κοιμήσατο. χάλκεον ὕπνον
οἰκτρός, ἀπὸ μνηστῆς ἀλόχου, ἀστοῖσιν ἀρήγων,
κουριδίης, ἧς οὐ τι χάριν ἶδε, πολλὰ δ' ἔδωκεν·
πρῶθ' ἑκατὸν βούς δῶκεν, ἔπειτα δὲ χίλι' ὑπέστη,
αἶγας ὁμοῦ καὶ ὄις, τὰ οἱ ἄσπετα ποιμαίνοντο.
δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων ἐξενάριξεν,
βῆ δὲ φέρων ἀν' ὄμιλον Ἀχαιῶν τεύχεα καλά.

τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε Κόων ἀριδείκετος ἀνδρῶν,
πρεσβυγενὴς Ἀντηνορίδης, κρατερόν ρά ἐ πένθος
ὀφθαλμοὺς ἐκάλυψε κασιγνήτοιο πεσόντος.
στῇ δ' εὐράξ σὺν δουρί, λαθὼν Ἀγαμέμνονα δῖον,
νύξε δέ μιν κατὰ χεῖρα μέσσην, ἀγκῶνος ἔνερθεν,
ἀντικρὺς δὲ διέσχε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκή.
ρίγησέν τ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπέληγε μάχης ἡδὲ πτολέμοιο,
ἀλλ' ἐπόρουσε Κόωνι ἔχων ἀνεμοτρεφὲς ἔγχος.
ἦ τοι ὅ Ἰφιδάμαντα κασίγνητον καὶ ὄπατρον
ἔλκε ποδὸς μεμαώς, καὶ αὐτεὶ πάντας ἀρίστους·
τὸν δ' ἔλκοντ' ἀν' ὄμιλον ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
οὔτησε ξυστῶ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυνί·
τοῖο δ' ἐπ' Ἰφιδάμαντι κάρη ἀπέκοψε παραστάς.
ἐνθ' Ἀντήνορος υἱὲς ὑπ' Ἀτρεΐδῃ βασιλῇ
πότμον ἀναπλήσαντες ἔδυν δόμον Ἀἶδος εἴσω.

αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν
ἔγχει τ' ἄορί τε μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν,
ὄφρα οἱ αἰμ' ἔτι θερμὸν ἀνήνοθεν ἐξ ὠτειλῆς.
αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἶμα,
ὀξείαι δ' ὀδύнай δῦνον μένος Ἀτρεΐδαο.
ὥς δ' ὅτ' ἂν ὠδίνουσας ἔχη βέλος ὀξὺ γυναικα,
δριμύ, τό τε πρῆϊέισι μογοστόκοι εἰλείθυιαι,
Ἥρης θυγατέρες πικρὰς ὠδῖνας ἔχουσαι,
ὥς ὀξεῖ ὀδύναι δῦνον μένος Ἀτρεΐδαο.
ἐς δῖφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἡνιώχῃ ἐπέτελλεν
ἡγυῖν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· ἦχθετο γὰρ κῆρ.
ἦνυσεν δὲ διαπρύσιον, Δαναοῖσι γεγωνώς.
“ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέοοντες,

ὕμεῖς μὲν νῦν νηυσὶν ἀμύνετε ποντοπόροισιν
φύλοπιν ἀργαλέην, ἐπεὶ οὐκ ἐμὲ μητιέτα Ζεὺς
εἶασεν Τρώεσσι πανημέριον πολεμίζειν.”

ὥς ἔφαθ', ἠνίοχος δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους 280
νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην·
ἄφρεον δὲ στήθεα, ῥαίνοντο δὲ νέρθε κονίῃ,
τειρόμενον βασιλῆα μάχης ἀπάνευθε φέροντες.

Ἐκτωρ δ' ὥς ἐνόησ' Ἀγαμέμνονα νόσφι κιόντα,
Τρωσὶ τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας 285
“ Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
οἶχετ' ἀνὴρ ὤριστος, ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκεν
Ζεὺς Κρονίδης. ἀλλ' ἰθὺς ἐλαύνετε μώνυχας ἵππους
ἰφθίμων Δαναῶν, ἵν' ὑπέρτερον εὖχος ἄρησθε.” 290

ὥς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
ὥς δ' ὅτε πού τις θηρητὴρ κύνας ἀργιόδοντας
σεύῃ ἐπ' ἀγροτέρῳ συὶ καπρίῳ ἢ λέοντι,
ὥς ἐπ' Ἀχαιοῖσιν σεῦεν Τρῶας μεγαθύμους
Ἐκτωρ Πριαμίδης, βροτολοιγῷ ἴσος Ἄρηι. 295
αὐτὸς δ' ἐν πρώτοισι μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
ἐν δ' ἔπεσ' ὑσμίνῃ ὑπεραεί ἴσος ἀέλλη,
ἧ τε καθαλλομένη ἰοειδέα πόντον ὀρίνει.

ἔνθα τίνα πρῶτον τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξεν
Ἐκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κύδος ἔδωκεν ; 300
Ἀσαῖον μὲν πρῶτα καὶ Αὐτόνοον καὶ Ὀπίτην
καὶ Δόλοπα Κλυτίδην καὶ Ὀφέλτιον ἠδ' Ἀγέλαον
Αἴσυμνόν τ' Ὠρόν τε καὶ Ἰππόνοον μενεχάρμην.
τοὺς ἄρ' ὃ γ' ἠγεμόνας Δαναῶν ἔλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
πληθύν, ὥς ὁπότε νέφεα Ζέφυρος στυφελίξῃ 305

ἀργεστᾶο Νότοιο, βαθείῃ λαίλαπι τύπτων·
πολλὸν δὲ τρόφι κῆμα κυλίνδεται, ὑψόσε δ' ἄχνη
σκίδναται ἐξ ἀνέμοιο πολυπλάγκτοιο ἰωῆς·
ὥς ἄρα πυκνὰ καρήαθ' ὑφ' Ἐκτορι δάμνατο λαῶν.

ἔνθα κε λοιγὸς ἔην καὶ ἀμήχανα ἔργα γέγοντα, 310
καὶ νῦ κεν ἐν νήεσσι πέσον φεύγοντες Ἀχαιοί,
εἰ μὴ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ κέκλετ' Ὀδυσσεὺς

“Τυδεΐδῃ, τί παθόντε λελάσμεθα θούριδος ἀλκῆς ;
ἀλλ’ ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ’ ἐμ’ ἴστασο· δὴ γὰρ ἔλεγχος
ἔσσεται, εἴ κεν νῆας ἔλῃ κορυθαίολος Ἑκτωρ.”

315

τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης
“ἦ τοι ἐγὼ μενέω καὶ τλήσομαι· ἀλλὰ μίνυνθα
ἡμέων ἔσται ἡδός, ἐπεὶ νεφεληγερέτα Ζεὺς
Τρῳσὶν δὴ βόλεται δοῦναι κράτος ἡέ περ ἡμῖν.”

ἦ, καὶ Θυμβραῖον μὲν ἀφ’ ἵππων ὥσε χαμᾶζε,
δουρὶ βαλὼν κατὰ μαζὸν ἀριστερόν, αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ἀντίθεον θεράποντα Μολίονα τοῖο ἀνακτος.

320

τοὺς μὲν ἔπειτ’ εἶασαν, ἐπεὶ πολέμου ἀπέπαυσαν·
τὼ δ’ ἂν’ ὄμιλον ἰόντε κυδοίμεον, ὥς ὅτε κάπρω
ἐν κυσὶ θηρητῆρσι μέγα φρονέοντε πέσῃτον·

325

ὥς ὄλεκον Τρῶας πάλιν ὀρμένω. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἀσπασίως φεύγοντες ἀνέπνεον Ἑκτορα δῖον.

ἐνθ’ ἐλέτην δίφρον τε καὶ ἀνέρε δῆμον ἀρίστω,
νῆε δὺν Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων
ἦδη μαντοσύνας, οὐδὲ οὓς παῖδας ἔασκεν
στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα. τὼ δέ οἱ οὐ τι
πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.

330

τοὺς μὲν Τυδεΐδης δουρικλειτὸς Διομήδης,
θυμοῦ καὶ ψυχῆς κεκαδὼν κλυτὰ τεύχε’ ἀπηύρα,
Ἰππόδαμον δ’ Ὀδυσσεὺς καὶ Ὑπείροχον ἐξενάριξεν.

335

ἐνθα σφιν κατὰ ἴσα μάχην ἐτάνυσσε Κρονίων
ἐξ Ἰδῆς καθορῶν· τοὶ δ’ ἀλλήλους ἐνάριζον.

ἦ τοι Τυδέος υἱὸς Ἀγαστροφον οὐτάσε δουρὶ
Παιονίδην ἥρωα κατ’ ἰσχίον· οὐδὲ γὰρ ἵπποι
ἐγγὺς ἔσαν προφυγεῖν, ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ.

340

τοὺς μὲν γὰρ θεράπων ἀπάνευθ’ ἔχεν, αὐτὰρ ὁ πεζὸς
θῦνε διὰ προμάχων, εἰως φίλον ὤλεσε θυμόν.

Ἑκτωρ δ’ ὁζὺ νόησε κατὰ στίχας, ὥρτο δ’ ἐπ’ αὐτοὺς
κεκληγώς· ἅμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες.

τὸν δὲ ἰδὼν ρίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,

345

ἔφα δ’ Ὀδυσσῆα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἑόντα

“νῶϊν δὴ τόδε πῆμα κυλίνδεται, ὄμβριμος Ἑκτωρ.
ἀλλ’ ἄγε δὴ στέωμεν καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.”

ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐη δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, τιτυσκόμενος κεφαλῇφιν, 350
 ἄκρην κακ κόρυθα. πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκόφι χαλκός,
 οὐδ' ἵκετο χροά καλόν· ἐρύκακε γὰρ τρυφάλεια
 τρίπτυχος αὐλῶπις, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Ἐκτωρ δ' ὦκ' ἀπέλεθρον ἀνέδραμε, μῖκτο δ' ὁμίλῳ,
 στῆ δὲ γυνὴ ἐριπών, καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ 355
 γαίης· ἀμφὶ δὲ ὅσσε κελαινὴ νύξ ἐκάλυπεν.
 ὄφρα δὲ Τυδεΐδης μετὰ δούρατος ὥχετ' ἐρωήν
 τῆλε διὰ προμάχων, ὅθι οἱ καταείσατο γαίης,
 τόφρ' Ἐκτωρ ἄμπνυτο, καὶ ἄψ ἐς δίφρον ὀρούσας
 ἐξέλασ' ἐς πληθύν, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν. 360
 δουρὶ δ' ἐπαίσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης
 “ ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύον. ἦ τέ τοι ἄγχι
 ἦλθε κακόν· νῦν αὐτὲ σ' ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ὃ μέλλεις εὖχεσθαι ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.
 ἦ θὴν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας, 365
 εἴ πού τις καὶ ἐμοί γε θεῶν ἐπιτάρροθος ἐστίν.
 νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὃν κε κιχείω.”
 ἦ, καὶ Παιονίδην δουρικλυτὸν ἐξενάριζεν.
 αὐτὰρ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠνκόμοιο,
 Τυδεΐδῃ ἐπὶ τόξα τιταίνεται, ποιμένι λαῶν, 370
 στήλῃ κεκλιμένος ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ
 Ἴλου Δαρδανίδαο, παλαιοῦ δημογέροντος.
 ἦ τοι ὃ μὲν θώρηκα Ἀγαστρόφου ἰφθίμοιο
 αἶνυτ' ἀπὸ στήθεσφι παναίολον ἀσπίδα τ' ὦμων
 καὶ κόρυθα βριαρὴν· ὃ δὲ τόξου πῆχυν ἀνελκεν 375
 καὶ βάλεν, οὐδ' ἄρα μιν ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
 ταρσὸν δεξιτεροῖο ποδός· διὰ δ' ἀμπερὲς ἰός
 ἐν γαίῃ κατέπηκτο. ὃ δὲ μάλα ἠδὺ γελάσσας
 ἐκ λόχου ἀμπήδησε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠὔδα.
 “ βέβληαι, οὐδ' ἄλιον βέλος ἔκφυγεν. ὥς ὄφελόν τοι 380
 νεΐατον ἐς κενεῶνα βαλὼν ἐκ θυμὸν ἐλέσθαι.
 οὕτω κεν καὶ Τρῶες ἀνέπνευσαν κακότητος,
 οἳ τέ σε πεφρίκασι λέονθ' ὥς μηκάδες αἰγες.”
 τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης

“ τοξότα λωβητήρ, κέραι ἀγλαέ, παρθενοπίπα,
εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον ξὺν τεύχεσι πειρηθείης,
οὐκ ἄν τοι χραίσμῃσι βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί·
νῦν δέ μ’ ἐπιγράψας ταρσὸν ποδὸς εὖχεαι αὐτως.

385

οὐκ ἀλέγω, ὥς εἴ με γυνὴ βάλοι ἢ πάις ἄφρων·
κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάλκιδος οὐτιδανοῖο.
ἦ τ’ ἄλλως ὑπ’ ἐμείο, καὶ εἴ κ’ ὀλίγον περ ἐπαύρη,
ὄξυ βέλος πέλεται, καὶ ἀκήριον αἶψα τίθησιν·
τοῦ δὲ γυναικὸς μὲν τ’ ἀμφίδρυφοί εἰσι παρειαί,
παῖδες δ’ ὀρφανικοί· ὃ δέ θ’ αἵματι γαῖαν ἐρεύθων
πύθεται, οἶωνοὶ δὲ περὶ πλέες ἦν γυναῖκες.”

390

395

ὥς φάτο. τοῦ δ’ Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
ἔστη πρόσθ’· ὃ δ’ ὀπισθε καθεζόμενος βέλος ὠκύ
ἐκ ποδὸς ἔλκ’, ὀδύνῃ δὲ διὰ χροὸς ἦλθ’ ἀλεγεινῇ.
ἐς δίφρον δ’ ἀνόρουσε, καὶ ἡνιόχῳ ἐπέτελλεν
νηυσὶν ἐπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· ἦχθετο γὰρ κῆρ.

400

οἰώθη δ’ Ὀδυσσεὺς δουρικλυτός, οὐδέ τις αὐτῷ
Ἀργείων παρέμεινεν, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντας.
ὀχθήσας δ’ ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
“ ὦ μοι ἐγώ, τί πάθω; μέγα μὲν κακόν, εἴ κε φέβωμαι
πληθὺν тарβήσας, τὸ δὲ ρίγιον, εἴ κε ἀλώω
μοῦνος· τοὺς δ’ ἄλλους Δαναοὺς ἐφόβησε Κρονίων.
ἀλλὰ τί ἦ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
οἶδα γὰρ ὅττι κακοὶ μὲν ἀποίχονται πολέμοιο,
ὃς δέ κ’ ἀριστεύῃσι μάχῃ ἐνι, τὸν δὲ μάλα χρεώ
ἐστάμεναι κρατερῶς, ἦ τ’ ἐβλητ’ ἦ τ’ ἐβαλ’ ἄλλον.”

405

410

εἰς ὃ ταῦθ’ ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
τόφρα δ’ ἐπὶ Τρώων στίχες ἦλυθον ἀσπιστάων,
ἔλσαν δ’ ἐν μέσσοισι, μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες.
ὥς δ’ ὅτε κάπριον ἀμφὶ κύνες θαλεροὶ τ’ αἰζηοὶ
σεύωνται· ὃ δέ τ’ εἰσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο
θήγων λευκὸν ὀδόντα μετὰ γναμπτῇσι γένυσσιν,
ἀμφὶ δέ τ’ αἰσσονται, ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων
γίγνεται· οἳ δὲ μένουσιν ἄφαρ δεινὸν περ ἐόντα·

415

ὥς ῥα τότε ἄμφ’ Ὀδυσῆα δῖφιλον ἐσσεύοντο
Τρῶες· ὃ δὲ πρῶτον μὲν ἀμύμονα Δημοπύτην

420

οὔτασεν ὦμον ὑπερθεν ἐπάλμενος ὀξεί δουρί,
 αὐτὰρ ἔπειτα Θόωνα καὶ Ἐννομον ἐξενάριξεν.
 Χερσιδάμαντα δ' ἔπειτα, καθ' ἵππων αἰζάντα.
 δουρὶ κατὰ πρότμησιν ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
 νύξεν· ὃ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ. 425
 τοὺς μὲν ἕασ', ὃ δ' ἄρ' Ἴππασίδην Χάροπ' οὔτασε δουρί,
 αὐτοκασίγνητον ἐνγηγενέος Σώκοιο.

τῷ δ' ἐπαλεξήσων Σῶκος κίε, ἰσόθεος φῶς,
 στῇ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν.
 “ὦ Ὀδυσσεῦ πολύαινε, δόλων ἄτ' ἠδὲ πόνοιο, 430
 σήμερον ἢ δοιοῖσιν ἐπεύξεται Ἴππασίδησιν,
 τοιῷδ' ἄνδρε κατακτείνας καὶ τεύχε' ἀπούρας,
 ἢ κεν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης.”

ὥς εἰπὼν οὔτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν.
 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄμβριμον ἔγχος, 435
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο,
 πάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν χροά ἔργαθεν· οὐδέ τ' ἔασεν
 Παλλὰς Ἀθηναίη μιχθήμεναι ἔγκασι φωτός.
 γινῶ δ' Ὀδυσσεὺς ὃ οἱ οὗ τι τέλος κατακαίριον ἦλθεν,
 ἅψ δ' ἀναχωρήσας Σῶκον πρὸς μῦθον ἔειπεν. 440

“ἂ δεῖλ', ἢ μάλα δὴ σε κιχάνεται αἰπὺς ὀλεθρος.
 ἢ τοι μὴν ἔμ' ἔπαυσας ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι·
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
 ἡματι τῷδ' ἔσσεσθαι, ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
 εὖχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἀΐδι κλυτοπόλῳ.” 445

ἦ, καὶ ὃ μὲν φύγαδ' αὐτὶς ὑποστρέψας ἐβεβήκει,
 τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν
 ὦμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασεν.
 δούπησεν δὲ πεσὼν· ὃ δ' ἐπεύξατο διὸς Ὀδυσσεύς
 “ὦ Σῶχ' Ἰππάσου υἱὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο, 450
 φθῇ σε τέλος θανάτοιο κιχήμενον, οὐδ' ὑπάλυξας.
 ἂ δεῖλ', οὐ μὴν σοί γε πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
 ὅσσε καθαιρήσουσι θανόντι περ, ἀλλ' οἰωνοὶ
 ὤμῃσται ἐρύουσι, περὶ πτερὰ πυκνὰ βαλόντες·
 αὐτὰρ ἔμ', εἴ κε θάνω, κτεριοῦσί γε διοὶ Ἀχαιοί.”

ὥς εἰπὼν Σώκοιο δαΐφρονος ὄμβριμον ἔγχος

ἔξω τε χροὸς ἔλκε καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης·
 αἷμα δέ οἱ σπασθέντος ἀνέσσυτο, κῆδε δὲ θυμόν.
 Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ὅπως ἴδον αἶμ' Ὀδυσῆος,
 κεκλόμενοι καθ' ὄμιλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν.
 αὐτὰρ ὃ γ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, αὖτε δ' ἐταίρους.
 τρὶς μὲν ἔπειτ' ἦνυσεν, ὅσον κεφαλὴ χάδε φωτός,
 τρὶς δ' αἶεν ἰάχοντος ἀρηίφίλος Μενέλαος.
 αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἑόντα
 “ Αἴαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 ἀμφί μ' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἵκετ' αὐτή,
 τῷ ἱκέλῃ ὥς εἴ ἐ βιώατο μῶνον ἑόντα
 Τρῶες ἀποτμήξαντες ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
 ἀλλ' ἴομεν καθ' ὄμιλον· ἀλεξέμεναι γὰρ ἄμεινον.
 δεῖδω μὴ τι πάθῃσιν ἐνὶ Τρώεσσι μονωθείς,
 ἔσθλός ἐών, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι γένηται.”

ὥς εἰπὼν ὃ μὲν ἦρχ', ὃ δ' ἄμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς.
 εὖρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα διίφιλον, ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτόν
 Τρῶες ἔπονθ' ὥς εἴ τε δαφουνοὶ θῶες ὄρεσφιν
 ἀμφ' ἔλαφον κεραὸν βεβλημένον, ὃν τ' ἔβαλ' ἀνὴρ
 ἰῶ ἀπὸ νευρῆς· τὸν μὲν τ' ἤλυξε πόδεσσιν
 φεύγων, ὅφρ' αἷμα λιαρὸν καὶ γούνατ' ὀρώρῃ·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὸν γε δαμάσσεται ὠκύς οἰστός,
 ὠμοφάγοι μιν θῶες ἐν οὔρεσι δαρδάπτουσιν
 ἐννέμεϊ σκιερῷ· ἐπὶ τε λῖν ἦγαγε δαίμων
 σίντην· θῶες μὲν τε διέτρεσαν, αὐτὰρ ὃ δάπτει.
 ὥς ῥα τότε ἀμφ' Ὀδυσῆα δαίφρονα ποικιλομήτην
 Τρῶες ἔπον πολλοί τε καὶ ἄλκιμοι, αὐτὰρ ὃ γ' ἦρως
 αἴσσω ὧ ἔγχει ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ·
 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἥντε πύργον,
 στῆ δὲ παρεξ, Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος.
 ἦ τοι τὸν Μενέλαος ἀρήιος ἔξαγ' ὀμίλου
 χειρὸς ἔχων, εἴως θεράπων σχεδὸν ἤλασεν ἵππους.

Αἴας δὲ Τρώεσσιν ἐπάλμενος εἶλε Δόρυκλον
 Πριαμίδην, νόθον υἱόν, ἔπειτα δὲ Πάνδοκον οὔτα,
 οὔτα δὲ Λύσανδρον καὶ Πύρασον ἠδὲ Πυλάρτην.
 ὥς δ' ὁπότε πλήθων ποταμὸς πεδίονδε κάτεισιν

χειμάρρους κατ' ὄρεσφιν, ὀπαζόμενος Διὸς ὄμβρῳ,
πολλὰς δὲ ἄρ' ἄζαλέας πολλὰς δέ τε πεύκας
ἔσφέρεται, πολλὸν δέ τ' ἀφυσγετὸν εἰς ἅλα βάλλει, 495

ὥς ἔφεπεν κλονέων πεδίον τότε φαίδιμος Αἴας,
δαΐζων ἵππους τε καὶ ἀνέρας. οὐδέ πω Ἑκτωρ
πεύθετ', ἐπεὶ ῥα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ μάρνατο πάσης,
ὄχθας παρ ποταμοῖο Σκαμάνδρου, τῇ ῥα μάλιστα
ἀνδρῶν πίπτε κάρηνα, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει 500
Νέστορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀρήιον Ἴδομενῆα.

Ἑκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν ὁμίλει μέρμερα ῥέζων
ἔγχει θ' ἱπποσύνη τε, νέων δ' ἀλάπαζε φάλαγγας·
οὐδ' ἂν πω χάζοντο κελεύθου δῖοι Ἀχαιοί,
εἰ μὴ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠνκόμοιο, 505
παῦσεν ἀριστεύοντα Μαχάονα ποιμένα λαῶν,
ἰὼ τρεγλώχινι βαλὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον.

τῷ ῥα περιδείσαν μένεα πνεύοντες Ἀχαιοί,
μή πῶς μιν πολέμοιο μετακλινθέντος ἔλοιεν.
αὐτίκα δ' Ἴδομενεὺς προσεφώνεε Νέστορα δῖον 510

“ὦ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
ἄγρει, σὼν ὀχέων ἐπιβήσεο, παρ δὲ Μαχάων
βαινέτω, ἐς νῆας δὲ τάχιστ' ἔχε μώνυχας ἵππους·
ἱητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιός ἄλλων
[ἰοὺς τ' ἐκτάμνειν ἐπὶ τ' ἥπια φάρμακα πάσσειν.]” 515

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
αὐτίκα ὦν ὀχέων ἐπεβήσετο, παρ δὲ Μαχάων
βαῖν', Ἀσκληπιοῦ υἱὸς ἀμύμονος ἱητῆρος.
μάστιξεν δ' ἵππους, τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην
νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ. 520

Κεβριόνης δὲ Τρῶας ὀρινομένους ἐνόησεν
Ἑκτορι παρβεβαώς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν.
“Ἑκτορ, νῶι μὲν ἐνθάδ' ὁμιλέομεν Δαναοῖσιν,
ἔσχατιν πολέμου δυσηχέος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Τρῶες, ὀρίνονται ἐπιμίξ, ἵπποι τε καὶ αὐτοί. 525

Αἴας δὲ κλονέει Τελαμώνιος. εὖ δέ μιν ἔγνω
εὐρὺ γὰρ ἀμφ' ὥμοισιν ἔχει σάκος. ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς
κεῖσ' ἵππους τε καὶ ἄρμ' ἰθύνομεν, ἐνθα μάλιστα

ἱππῆες πεζοί τε, κακὴν ἔριδα προβαλόντες,
ἀλλήλους ὀλέκουνσι, βοὴ δ' ἄσβεστος ὄρωρεν.”

530

ὣς ἄρα φωνήσας ἵμασιν καλλίτριχας ἵππους
μάστιγι λιγυρῇ· τοὶ δὲ πληγῆς αἶοντες
ρίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
στείβοντες νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας. αἵματι δ' ἄξων
νέρθεν ἅπας πεπάλακτο καὶ ἄντυγες αἱ περὶ δίφρον,
ἅς ἄρ' ἀφ' ἱππείων ὀπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον
αἱ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων. ὃ δὲ ἴετο δύναι ὄμιλον
ἀνδρόμεον ῥῆξαι τε μετάλμενος· ἐν δὲ κυδοιμόν
ἦκε κακὸν Δαναοῖσι, μίνυνθα δὲ χάζετο δουρός.
αὐτὰρ ὃ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν
ἔγχει τ' ἄορί τε μεγάλοισι τε χερμαδίοισιν,
Αἴαντος δ' ἀλέεινε μάχην Τελαμωνιάδαο.

535

540

[Ζεὺς γάρ οἱ νεμεσᾶθ', ὅτ' ἀμείνονι φωτὶ μάχοιτο.]

Ζεὺς δὲ πατὴρ Αἴανθ' ὑψίζυγος ἐν φόβον ὤρσεν.
στῇ δὲ ταφῶν, ὅπιθεν δὲ σάκος βάλεν ἐπταβόειαν,
τρέσσε δὲ παπτήνας ἐφ' ὀμίλου, θηρὶ ἐοικώς,
ἐντροπαλιζόμενος, ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων.
ὥς δ' αἰθωνα λέοντα βοῶν ἀπὸ μεσσαύλοιο
ἐσσεύαντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροιώται,
οἳ τέ μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαρ ἐλέσθαι
πάννυχοι ἐγρήσσοντες· ὃ δὲ κρειῶν ἐρατίζων
ἰθύει, ἀλλ' οὐ τι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
ἀντίον αἰσσοῦσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
καιόμεναί τε δεταί, τὰς τε τρεῖ ἐσσύμενός περ·
ἠῶθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ·

545

550

555

ὥς Αἴας τότε ἀπὸ Τρώων τετιημένος ἦτορ
ἦιε πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ διέ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
[ὥς δ' ὅτ' ὄνος παρ' ἄρουραν ἰὼν ἐβιήσατο παῖδας
νωθῆς, ᾧ δὴ πολλὰ περὶ ῥόπαλ' ἀμφὶς ἐάγη,
κεῖρει τ' εἰσελθὼν βαθὺ λήιον· οἱ δέ τε παῖδες
τύπτουσιν ῥοπάλοισι, βίη δέ τε νηπίη αὐτῶν
σπουδῇ τ' ἐξήλασαν ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο φορβῆς·

560

ὥς τότε ἔπειτ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν,
Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκουροι

νύσσοντες ξυστοῖσι μέσον σάκος αἰὲν ἔποντο.

565

Αἴας δ' ἄλλοτε μὲν μνησάσκετο θούριδος ἄλκῃς
αὐτὶς ὑποστρεφθεὶς, καὶ ἐρητύσασκε φάλαγγας
Τρώων ἵπποδάμων, ὅτε δὲ τρωπάσκετο φεύγειν.
πάντας δὲ προέεργε θοὰς ἐπὶ νῆας ὁδεύειν,
αὐτὸς δὲ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν θῦνε μεσηγύς
ἱστάμενος. τὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
ἄλλα μὲν ἐν σάκεϊ μεγάλῳ πάγεν ὄρμενα πρόσσω,
πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγύ, πάρος χροά λευκὸν ἐπαυρεῖν,
ἐν γαίῃ ἴσταντο, λιλαιόμενα χροὸς ἄσαι.]

570

τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησ' Ἐυαίμονος ἀγλαὸς υἱὸς
Εὐρύπυλος πυκινοῖσι βιαζόμενον βελέεσσιν,
στή ῥα παρ' αὐτὸν ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
καὶ βάλε Φανσιάδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,
ἦπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἴθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν.
Εὐρύπυλος δ' ἐπόρουσε, καὶ αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων.

575

580

τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδής
τεύχε' ἀπαινύμενον Ἀπισάονος, αὐτίκα τόξον
ἔλκετ' ἐπ' Εὐρυπύλῳ, καί μιν βάλε μηρὸν ὀιστῷ
δεξιόν· ἐκλάσθη δὲ δόναξ, ἐβάρυνε δὲ μηρόν.

585

ἄψ δ' ἐτάρων ἐς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' Ἀλεείνων,
ἦυσεν δὲ διαπρύσιον, Δαναοῖσι γεγωνώς,

“ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
στήτ' ἐλελιχθέντες καὶ ἀμύνετε νηλεὲς ἡμαρ
Αἴανθ', ὃς βελέεσσι βιάζεται· οὐδέ ἐ φημί
φεύξεσθ' ἐκ πολέμου δυσηχέος. ἀλλὰ μάλ' ἄντην
ἴστασθ' ἀμφ' Αἴαντα μέγαν, Τελαιμώνιον υἱόν.”

590

ὥς ἔφατ' Εὐρύπυλος βεβλημένος· οἱ δὲ παρ' αὐτόν
πλησίοι ἕστησαν, σάκε ὥμοισιν κλίναντες,
δούρατ' ἀνασχόμενοι. τῶν δ' ἀντίος ἦλυθεν Αἴας,
στή δὲ μεταστρεφθεὶς, ἐπεὶ ἴκετο ἔθνος ἐταίρων.

595

ὥς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
Νέστορα δ' ἐκ πολέμοιο φέρον Νηλήϊαι ἵπποι
ιδρώουσ', ἦγον δὲ Μαχάονα ποιμένα λαῶν.
τὸν δὲ ἰδὼν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
στήκει γὰρ ἐπὶ πρυμνῇ μεγακῆτεϊ νηϊ,

εἰσορόων πόνον αἰπὺν ἰώκά τε δακρυόεσσαν.

αἶψα δ' ἑταῖρον ἐὼν Πατροκλῆα προσέειπεν,
φθεγξάμενος παρὰ νηός· ὃ δὲ κλισίῃθην ἀκούσας

ἔκμολε Ἴσος Ἄρηι, κακοῦ δ' ἄρα οἱ πέλεν ἀρχή·

[τὸν πρότερος προσέειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός

605

“τίπτε με κικλήσκεις Ἀχιλεῦ; τί δέ σε χρεὼ ἐμεῖο;”

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς]

“διε Μενoitιάδῃ, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,

νῦν οἶω περὶ γούνατ' ἐμὰ στήσεσθαι Ἀχαιοὺς

λίσσομένους· χρεὼ γὰρ ἰκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός.

610

ἄλλ' ἴθι νῦν, Πάτροκλε δῦφιλε, Νέστορ' ἔρειο

ὃν τινα τοῦτον ἄγει βεβλημένον ἐκ πολέμοιο.

ἦ τοι μὲν τά γ' ὅπισθε Μαχάονι πάντα ἔοικεν

τῷ Ἀσκληπιάδῃ, ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὄμματα φωτός·

ἵπποι γάρ με παρήϊξαν πρόσσω μεμαυῖαι.”

615

ὣς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἑταίρῳ,

βῆ δὲ θέειν παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν.

οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Νηληιάδew ἀφίκοντο,

αὐτοὶ μὲν ῥ' ἀπέβησαν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν,

ἵππους δ' Εὐρυμέδων θεράπων λύε τοῖο γέροντος

620

ἐξ ὀχέων. τοὶ δ' ἰδρῷ ἀπειψύχοντο χιτώνων,

στάντε ποτὶ πνοιὴν παρὰ θῖν' ἁλός· αὐτὰρ ἔπειτα

ἐς κλισίην ἐλθόντες ἐπὶ κλισμοῖσι καθίζον.

τοῖσι δὲ τεῦχε κυκειῷ εὐπλόκαμος Ἑκαμήδῃ,

τὴν ἄρετ' ἐκ Τενέδοιο γέρων ὅτε πέρσεν Ἀχιλλεύς,

625

θυγατέρ' Ἀρσινόου μεγαλήτορος, ἣν οἱ Ἀχαιοί

ἔξελον οὐνεκα βουλῇ ἀριστεύεσκεν ἀπάντων.

ἦ σφωιν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τράπεζαν

καλὴν κυανόπεζαν εὐξοον, αὐτὰρ ἐπ' αὐτῆς

χάλκειον κάνειον, ἐπὶ δὲ κρόμυον ποτῷ ὄψον

630

ἠδὲ μέλι χλωρόν, παρὰ δ' ἀλφίτου ἱεροῦ ἀκτῆν,

παρ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ οἴκοθεν ἦγ' ὁ γεραιός

χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον· οὗατα δ' αὐτοῦ

τέσσαρ' ἔσαν, δοιαὶ δὲ πελειάδες ἀμφὶ ἕκαστον

χρύσειαι νεμέθοντο, δύω δ' ὑπὸ πυθμένες ἦσαν.

635

ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέζης

πλείον ἔόν, Νέστωρ δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν.
 ἐν τῷ ῥά σφι κύκησε γυνὴ εἰκυῖα θεῇσιν
 οἴνῳ Πραμνεΐῳ, ἐπὶ δ' αἶγειον κνή τυρόν
 κνήστι χαλκείῃ, ἐπὶ δ' ἄλφιστα λευκὰ πάλυνεν, 640
 πινέμεναι δ' ἐκέλευσεν, ἐπεὶ ῥ' ὥπλισσε κυκειῶ.
 τὼ δ' ἐπεὶ οὖν πίνουντ' ἀφέτην πολυκαγκέα δίψαν,
 μύθοισιν τέρποντο πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες,
 Πάτροκλος δὲ θύρησιν ἐφίστατο, ἰσόθεος φῶς.
 τὸν δὲ ἰδὼν ὁ γεραιὸς ἀπὸ θρόνου ὤρτο φαεινοῦ, 645
 ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἐλών, κατὰ δ' ἐδριάασθαι ἄνωγεν.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀναίνετο, εἶπέ τε μῦθον.
 “οὐχ ἔδος ἐστί, γεραιὲ διοτρεφές, οὐδέ με πείσεις.
 αἰδοῖος νεμεσητὸς ὃ με προέηκε πυθέσθαι
 ὃν τινα τοῦτον ἄγεις βεβλημένον. ἀλλὰ καὶ αὐτός 650
 γινώσκω, ὁρώ δὲ Μαχάονα ποιμένα λαῶν.
 νῦν δὲ ἔπος ἐρέων πάλιν ἄγγελος εἶμ' Ἀχιλῆι.
 εὖ δὲ σὺ οἶσθα, γεραιὲ διοτρεφές, οἷος ἐκείνος,
 δεινὸς ἀνὴρ· τάχα κεν καὶ ἀναίτιον αἰτιόωτο.”
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ 655
 “τίπτε τ' ἄρ' ὧδ' Ἀχιλεὺς ὀλοφύρεται νῆας Ἀχαιῶν,
 ὅσοι δὴ βέλεσιν βεβλήαται; οὐδέ τι οἶδεν
 πένθεος ὅσον ὄρωρε κατὰ στρατόν· οἱ γὰρ ἄριστοι
 ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
 βέβληται μὲν ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης 660
 οὐτασται δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἠδ' Ἀγαμέμνων
 [βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν οἰστώ.]
 τοῦτον δ' ἄλλον ἐγὼ νέον ἥγαγον ἐκ πολέμοιο
 ἰὼ ἀπὸ νευρῆς βεβλημένον. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 ἐσθλὸς ἐὼν Δαναῶν οὐ κήδεται οὐδ' ἐλεαίρει. 665
 ἥ μένει εἰς ὃ κε δὴ νῆες θοαὶ ἄγχι θαλάσσης,
 Ἀργείων ἀέκητι, πυρὸς δηίοιο θέρωνται,
 αὐτοὶ τε κτεινόμεθ' ἐπισχερώ; οὐ γὰρ ἐμὴ ἴς
 ἔσθ' οἷη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν.
 εἴθ' ὥς ἡβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη, 670
 ὥς ὁπότε Ἥλείοισι καὶ ἡμῖν νείκος ἐτύχθη
 ἀμφὶ βοηλασίῃ, ὅτ' ἐγὼ κτάνον Ἴτυμονῆα

ἐσθλὸν Ὑπειροχίδην, ὃς ἐν Ἥλιδι ναιετάασκεν,
 ῥύσι' ἐλαυνόμενος. ὃ δ' ἀμύνων ἦσι βόεσσιν
 ἔβλητ' ἐν πρώτοισιν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι,
 καὶ δ' ἔπεσεν, λαοὶ δὲ περίτρεσαν ἀγροῦῳται.
 ληίδα δ' ἐκ πεδίου συνελάσσαμεν ἤλιθα πολλήν,
 πεντήκοντα βοῶν ἀγέλας, τόσα πῶεα οἴων,
 τόσσα συῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν,
 ἵππους δὲ ξανθὰς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα,
 πάσας θηλείας, πολλῇσι δὲ πῶλοι ὑπῆσαν.
 καὶ τὰ μὲν ἤλασάμεσθα Πύλον Νηλήιον εἴσω
 ἐννύχιοι προτὶ ἄστν, γεγήθει δὲ φρένα Νηλεύς
 οὔνεκά μοι τύχε πολλὰ νέω πόλεμόνδε κιόντι·
 κήρυκες δ' ἐλίγαινον ἅμ' ἡοὶ φαινομένηφιν
 τοὺς ἴμεν οἷσιν χρεῖος ὀφέλλετ' ἐν Ἥλιδι δῖη.
 οἳ δὲ συναγρόμενοι Πυλίων ἡγήτορες ἄνδρες
 δαίτρευνον, πολέσιν γὰρ Ἐπειοὶ χρεῖος ὀφελλον,
 ὥς ἡμεῖς παῦροι κεκακωμένοι ἐν Πύλῳ ἦμεν.
 ἐλθὼν γάρ ῥ' ἐκάκωσε βίη Ἡρακληεῖη
 τῶν προτέρων ἐτέων, κατὰ δ' ἔκταθεν ὅσσοι αριστοί.
 δώδεκα γὰρ Νηλῆος ἀμύμονος υἱέες ἦμεν
 τῶν οἷος λιπόμην, οἳ δ' ἄλλοι πάντες ὄλοντο.
 ταῦθ' ὑπερηφανέοντες Ἐπειοὶ χαλκοχίτωνες,
 ἡμέας ὑβρίζοντες, ἀτάσθαλα μηχανόωντο.
 ἐκ δ' ὁ γέρων ἀγέλην τε βοῶν καὶ πῶν μέγ' οἴων
 εἶλετο, κρινάμενος τριηκόσι' ἠδὲ νομῆας.
 καὶ γὰρ τῷ χρεῖος μέγ' ὀφέλλετ' ἐν Ἥλιδι δῖη,
 τέσσαρες ἀθλοφόροι ἵπποι αὐτοῖσιν ὄχεσφιν,
 ἐλθόντες μετ' ἅεθλα. περὶ τρίποδος γὰρ ἔμελλον
 θεύσεσθαι· τοὺς δ' αὖθι ἄναξ ἀνδρῶν Αὐγείας
 κάσχεθε, τὸν δ' ἐλατῆρ' ἀφίη ἀκαχήμενον ἵππων.
 τῶν ὁ γέρων ἐπέων κεχολωμένος ἠδὲ καὶ ἔργων
 ἐξέλετ' ἄσπετα πολλά· τὰ δ' ἄλλ' ἐς δῆμον ἔδωκεν
 [δαιτρεύειν, μή τίς οἱ ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.]
 ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν, ἀμφί τε ἄστν
 ἔρδομεν ἱρὰ θεοῖς· οἳ δὲ τρίτῳ ἡματι πάντες
 ἦλθον ὁμῶς αὐτοί τε πολεῖς καὶ μώνυχες ἵπποι,

πασσυδίῃ· μετὰ δέ σφι Μολίονε θωρήσσοντο
 παῖδ' ἔτ' ἐόντ', οὐ πω μάλα εἰδότε θούριδος ἀλκῆς. 710
 ἔστι δέ τις Θρυόεσσα πόλις, αἰπεῖα κολώνη,
 τηλοῦ ἐπ' Ἀλφειῷ, νεάτῃ Πύλου ἡμαθόεντος·
 τὴν ἀμφεστρατόωντο διαρραῖσαι μεμαῶτες·
 ἀλλ' ὅτε πᾶν πεδῖον μετεκίαθον, ἄμμι δ' Ἀθήνη
 ἄγγελος ἦλθε θεοῦσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι 715
 ἔννυχος, οὐδ' ἀέκοντα Πύλον κάτα λαὸν ἄγειρεν
 ἀλλὰ μάλ' ἐσσυμένους πολεμιζέμεν. οὐδέ με Νηλεὺς
 εἶα θωρήσσεσθαι, ἀπέκρυψεν δέ μοι ἵππους·
 οὐ γάρ πώ τί μ' ἔφη ἴδμεν πολεμήια ἔργα.
 ἀλλὰ καὶ ὥς ἱππεῦσι μετέπρεπον ἡμετέροισιν, 720
 καὶ πεζὸς περ ἐὼν, ἐπεὶ ὥς ἄγε νεῖκος Ἀθήνη.
 ἔστι δέ τις ποταμὸς Μινυήιος εἰς ἅλα βάλλων
 ἐγγύθεν Ἀρήνης, ὅθι μείναμεν ἡῶ διαν
 ἱππῆες Πυλίων, τὰ δ' ἐπέρρεε ἔθνεα πεζῶν.
 ἔνθεν πασσυδίῃ σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες 725
 ἔνδιοι ἰκόμεσθ' ἱερὸν ῥόον Ἀλφειοῖο.
 ἔνθα Διὶ ῥέξαντες ὑπερμενεῖ ἱερὰ καλά,
 σαῦρον δ' Ἀλφειῷ, ταῦρον δὲ Ποσειδάωνι,
 αὐτὰρ Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι βοῦν ἀγελαίην,
 δόρπον ἔπειθ' ἐλόμεσθα κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν 730
 καὶ κατεκοιμήθημεν ἐν ἔντεσι οἷσι ἕκαστος
 ἀμφὶ ῥοᾶς ποταμοῖο. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
 ἀμφέσταν δὴ ἄστυ διαπραθέειν μεμαῶτες.
 ἀλλὰ σφιν προπάροιθε φάνη μέγα ἔργον Ἄρηος·
 εὖτε γὰρ ἥελιος φαέθων ὑπερέσχεθε γαίης, 735
 συμφερόμεσθα μάχῃ, Διὶ τ' εὐχόμενοι καὶ Ἀθήνη.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Πυλίων καὶ Ἐπειῶν ἔπλετο νεῖκος,
 πρῶτος ἐγὼν ἔλον ἄνδρα, κόμισσα δὲ μώνυχας ἵππους,
 Μούλιον αἰχμητήν· γαμβρὸς δ' ἦν Αὐγείαιο,
 πρεσβυτάτην δὲ θυγάτρ' εἶχε ξανθὴν Ἀγαμήδην, 740
 ἥ τόσα φάρμακα ἦδη ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών.
 τὸν μὲν ἐγὼ προσίοντα βάλον χαλκῆρεϊ δουρί,
 ἥριπε δ' ἐν κονίῃσιν· ἐγὼ δ' ἐς δίφρον ὀρούσας
 στήν ῥα μετὰ προμάχοισιν. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ

- ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος, ἐπεὶ ἴδον ἄνδρα πεσόντα
 ἡγεμόν' ἱππῶν, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι. 745
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόρουσα κελαινῇ λαίλαπι ἴσος,
 • πεντήκοντα δ' ἔλον δίφρους, δύο δ' ἀμφὶ ἕκαστον
 φῶτες ὁδὰξ ἔλον οὐδας, ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
 καὶ νύ κεν Ἀκτορίωνε Μολίωνε παῖδ' ἀλάπαξα, 750
 εἰ μή σφωε πατήρ εὐρὺ κρείων ἐνοσίχθων
 ἐκ πολέμου ἐσάωσε, καλύψας ἥερι πολλῇ.
 ἔνθα Ζεὺς Πυλίοισι μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν·
 τόφρα γὰρ οὖν ἐπόμεσθα διὰ σπιδέος πεδίοιο,
 κτείνοντές τ' αὐτοὺς ἀνά τ' ἔντεα καλὰ λέγοντες, 755
 ὄφρ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυπύρου βήσαμεν ἵππους
 πέτρης τ' Ὀλενίης, καὶ Ἀλεισίου ἔνθα κολώνη
 κέκληται· ὅθεν αὐτὶς ἀπέτραπε λαὸν Ἀθήνη.
 ἔνθ' ἄνδρα κτείνας πύματον λίπον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἄψ ἀπὸ Βουπρασίοιο Πύλονδ' ἔχον ὠκέας ἵππους, 760
 πάντες δ' εὐχετόωντο θεῶν Διὶ Νέστορί τ' ἀνδρῶν.
 ὥς ἔον, εἴ ποτ' ἔον γε, μετ' ἀνδράσιν. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 οἷος τῆς ἀρετῆς ἀπονήσεται· ἦ τέ μιν οἶω
 πολλὰ μετακλαύσεσθαι, ἐπεὶ κ' ἀπὸ λαὸς ὀληται.
 ὦ πέπον, ἦ μὴν σοὶ γε Μενοίτιος ὦδ' ἐπέτελλεν 765
 ἥματι τῷ ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπεν·
 νῶϊ δέ τ' ἔνδον ἐόντες, ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 πάντα μάλ' ἐν μεγάροις ἠκούομεν ὥς ἐπέτελλεν.
 Πηλῆος δ' ἰκόμεσθα δόμους ἐν ναιετάοντας
 λαὸν ἀγείροντες κατ' Ἀχαιίδα καλλιγύναικα. 770
 ἔνθα δ' ἔπειθ' ἥρωα Μενοίτιον εὖρομεν ἔνδον
 ἠδὲ σέ, παρ δ' Ἀχιλῆα· γέρων δ' ἱππηλάτα Πηλεὺς
 πίονα μηρί' ἔκαie βοὸς Διὶ τερπικεραύνῳ
 αὐλῆς ἐν χόρτῳ, ἔχε δὲ χρύσειον ἄλεισον,
 σπένδων αἶθοπα οἶνον ἐπ' αἰθομένοις ἱεροῖσιν. 775
 σφῶϊ μὲν ἀμφὶ βοὸς ἔπετον κρέα, νῶϊ δ' ἔπειτα
 στήμεν ἐνὶ προθύροισι· ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς,
 ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἐλών, κατὰ δ' ἐδριάασθαι ἄνωγεν,
 ξείνιά τ' εὖ παρέθηκεν, ἃ τε ξείνοισι θέμις ἐστίν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπημεν ἰδητύος ἠδὲ ποτῆτος, 780

ἥρχον ἐγὼ μύθοιο, κελεύων ὑμῖν ἅμ' ἐπεσθαι·
 σφῶν δὲ μάλ' ἠθέλετον, τὼ δ' ἅμφω πόλλ' ἐπέτελλον.
 Πηλεὺς μὲν ᾧ παιδὶ γέρων ἐπέτελλ' Ἀχιλῆι
 αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων·
 σοὶ δ' αὖθ' ᾧδ' ἐπέτελλε Μενοίτιος Ἀκτορος υἱός
 ἔκνον ἐμόν, γενεῇ μὲν ὑπέρτερός ἐστιν Ἀχιλλεύς,
 πρεσβύτερος δὲ σύ ἐσσι· βίῃ δ' ὃ γε πολλὸν ἀμείνων.
 ἀλλ' εὖ οἱ φάσθαι πυκινὸν ἔπος ἠδ' ὑποθέσθαι
 καὶ οἱ σημαίνειν· ὃ δὲ πείσεται εἰς ἀγαθὸν περ.
 ὣς ἐπέτελλ' ὁ γέρων, σὺ δὲ λήθεαι. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 τὰ εἵποισ Ἀχιλῆι δαΐφρονι, εἴ κε πίθηται.
 τίς οἶδ' εἴ κέν οἱ σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίναις
 παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἐταίρου.
 εἰ δέ τινα φρεσὶ ᾗσι θεοπροπίην ἀλεείνει
 καὶ τινά οἱ παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
 ἀλλὰ σέ περ προέτω, ἅμα δ' ἄλλος λαὸς ἐπέσθω
 Μυρμιδόνων, εἴ κέν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι.
 καὶ τοι τεύχεα καλὰ δότῳ πόλεμόνδε φέρεσθαι,
 εἴ κέ σέ τῳ ἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
 Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήιοι νῆες Ἀχαιῶν
 τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
 [ῥεῖα δέ κ' ἀκμῆτες κεκμηότας ἄνδρας αὐτῇ
 ὥσαισθε προτὶ ἄστν νεῶν ἅπο καὶ κλισιάων.]”

785

790

795

800

ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄριεν,
 βῆ δὲ θέειν παρὰ νῆας ἐπ' Αἰακίδην Ἀχιλῆα·
 ἀλλ' ὅτε δὴ κατὰ νῆας Ὀδυσσῆος θείοιο
 ἶξε θεῶν Πάτροκλος, ἵνα σφ' ἀγορή τε θέμις τε
 ᾗην, τῇ δὴ καὶ σφι θεῶν ἐτετεύχατο βωμοί,
 ἔνθα οἱ Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντεβόλησεν,
 διογενὴς Εὐναιμονίδης, κατὰ μηρὸν οἰστώ,
 σκάζων ἐκ πολέμιον· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρώς
 ὤμων καὶ κεφαλῆς, ἀπὸ δ' ἔλκεος ἀργαλέοιο
 αἷμα μέλαν κελάρυζε, νόος γε μὲν ἔμπεδος ἦεν.
 τὸν δὲ ἰδὼν ᾧκτειρε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός,
 καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “ὦ δειλοὶ Δαναῶν ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,

805

810

ε

ὥς ἄρ' ἐμέλλετε, τῇλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης,
 ἄσσειν ἐν Τροίῃ ταχέας κύνας ἀργέτι δημῷ.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ, διοτρεφὲς Εὐρύπυλ' ἦρως,
 ἣ ῥ' ἔτι που σχήσουσι πελώριον Ἑκτορ' Ἀχαιοί,
 ἣ ἤδη φθίσονται ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμέντες.”

τὸν δ' αὖτ' Εὐρύπυλος πεπνυμένος ἀντίον ἦρδα
 “ οὐκέτι, διογενὲς Πατρόκλεες, ἄλκαρ Ἀχαιῶν
 ἔσσεται, ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέονται·
 οἳ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
 ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε
 χερσὶν ὑπο Τρώων, τῶν δὲ σθένος ὄρνυται αἰεὶ.
 ἀλλ' ἐμὲ μὲν σὺ σάωσον ἄγων ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
 μηροῦ δ' ἔκταμ' οἰστόν, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἶμα κελαιόν
 νίξ' ὕδατι λιαρῶ, ἐπὶ δ' ἥπια φάρμακα πάσσε
 ἔσθλά, τά σε προτί φασιν Ἀχιλλῆος δεδιδάχθαι,
 ὃν Χείρων ἐδίδαξε, δικαιοτάτος Κενταύρων.
 ἱητροὶ μὲν γὰρ Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων,
 τὸν μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν οἶομαι ἔλκος ἔχοντα,
 χρηρίζοντα καὶ αὐτὸν ἀμύμονος ἱητῆρος,
 κεῖσθαι· ὃ δ' ἐν πεδίῳ Τρώων μένει ὀξὺν Ἄρρη.”

τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός
 “ πῶς κεν ἔοι τάδε ἔργα ; τί ῥέξομεν Εὐρύπυλ' ἦρως ;
 ἔρχομαι ὄφρ' Ἀχιλῆι δαΐφρονι μῦθον ἐνίσπω
 ὃν Νέστωρ ἐπέτελλε Γερήνιος, οὔρος Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς περ σείῳ μεθήσω τειρομένοιο.”

ἦ, καὶ ὑπὸ στέρνοιο λαβὼν ἄγε ποιμένα λαῶν
 ἐς κλισίην· θεράπων δὲ ἰδὼν ὑπέχευε βοείας.
 ἔνθα μιν ἐκτανύσας ἐκ μηροῦ τάμνε μαχαίρῃ
 ὀξὺ βέλος περιπευκές, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἶμα κελαιόν
 νίξ' ὕδατι λιαρῶ, ἐπὶ δὲ ῥίζαν βάλε πικρὴν
 χερσὶ διατρίψας, ὀδυνήφατον, ἣ οἱ ἀπάσας
 ἔσχ' ὀδύνας. τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἶμα

ΙΛΙΑΔΟΣ

Μ.

ὥς ὃ μὲν ἐν κλισίῃσι Μενoitίου ἄλκιμος υἱός.
ἰᾶτ' Εὐρύπυλον βεβλημένον· οἱ δὲ μάχοντο
Ἀργεῖοι καὶ Τρῶες ὁμιλαδόν. οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
τάφρος ἔτι σχήσειν Δαναῶν καὶ τεῖχος ὑπερθεν
εὐρύ, τὰ ποιήσαντο νεῶν ὑπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
ἤλασαν. οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἐκατόμβας,
ὄφρα σφιν νῆας τε θοὰς καὶ ληίδα πολλήν
ἐντὸς ἔχον ῥύοιτο, θεῶν δ' ἀέκητι τέτυκτο
ἀθανάτων· τὸ καὶ οὗ τι πολὺν χρόνον ἔμπεδον ἦεν.
ὄφρα μὲν Ἑκτωρ ζῶς ἦν καὶ μῆνι' Ἀχιλλεύς
καὶ Πριάμοιο ἀνακτος ἀπόρθητος πόλις ἔπλεν,
τόφρα δὲ καὶ μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν ἔμπεδον ἦεν.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μὲν Τρώων θάνον ὅσσοι ἄριστοι,
πολλοὶ δ' Ἀργείων οἱ μὲν δάμεν οἱ δὲ λίποντο,
πέρθετο δὲ Πριάμοιο πόλις δεκάτῳ ἐνιαυτῷ,
Ἀργεῖοι δ' ἐν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἔβησαν,
δὴ τότε μητιόωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
τεῖχος ἀμαλδῦναι, ποταμῶν μένος εἰσαγαγόντες
ὅσσοι ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἄλαδε προρέουσιν,
Ῥῆσός θ' Ἐπτάπορός τε Κάρησός τε Ῥοδῖός τε
Γρήνικός τε καὶ Αἴσηπος δῖός τε Σκάμανδρος
καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάγρια καὶ τρυφάλεια
κάππεσον ἐν κονίῃσι καὶ ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν.
τῶν πάντων ὁμόσε στόματα τράπε Φοῖβος Ἀπόλλων.

ἐννήμαρ δ' ἐς τείχος ἦν ῥόον· ὕε δ' ἄρα Ζεὺς
 συνεχές, ὅφρα κε θᾶσσον ἀλίπλοα τείχεα θείη.
 αὐτὸς δ' εἰνοσίγαιος ἔχων χεῖρεσσι τρίαῖναν
 ἡγεῖτ', ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμείλια κύμασι πέμπεν
 φιτρῶν καὶ λάων, τὰ θέσαν μογέοντες Ἀχαιοί,
 λεία δ' ἐποίησεν παρ' ἀγάρροον Ἑλλήσποντον,
 αὖτις δ' ἠϊόνα μεγάλην ψαμάθοισι κάλυψεν,
 τείχος ἀμαλδύνας· ποταμοὺς δὲ τρέψε νέεσθαι
 καὶ ῥόον, ἧ περ πρόσθεν ἵεν καλλίρροον ὕδωρ.

ὥς ἄρ' ἔμελλον ὀπισθε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
 θησέμεναι· τότε δ' ἀμφὶ μάχῃ ἐνοπή τε δεδήει
 τείχος εὐδμητον, κανάχιζε δὲ δούρατα πύργων
 βαλλόμεν'. Ἀργεῖοι δὲ Διὸς μᾶστιγι δαμέντες
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι ἐελμένοι ἰσχανόωντο,
 Ἑκτορα δειδιότες, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο·
 αὐτὰρ ὁ γ', ὥς τὸ πρόσθεν, ἐμάρνατο ἴσος ἀέλλη.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ἔν τε κύνεσσι καὶ ἀνδράσι θηρητῆρσιν
 κάπριος ἢ ἑλέων στρέφεται σθένει βλεμεαίνων,
 οἳ δέ τε πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες
 ἀντίον ἵστανται, καὶ ἀκοντίζουσι θαμείας
 αἰχμὰς ἐκ χειρῶν· τοῦ δ' οὐ ποτε κυδάλιμον κῆρ
 ταρβεῖ οὐδὲ φοβεῖται, ἀγνηορίῃ δέ μιν ἔκτα·
 ταρφέα τε στρέφεται στίχας ἀνδρῶν πειρητίζων·
 ὅππῃ τ' ἰθύσῃ, τῇ εἵκουσι στίχες ἀνδρῶν·
 ὥς Ἑκτωρ ἂν' ὁμίλον ἱὼν ἐλλίσσεθ' ἐταίρους
 τάφρον ἐποτρύνων διαβαινέμεν. οὐδέ οἱ ἵπποι
 τόλμων ὠκύποδες, μάλα δὲ χρεμέτιζον ἐπ' ἄκρῳ
 χεῖλει ἐφεσταότες· ἀπὸ γὰρ δειδίσσετο τάφρος
 εὐρεῖ, οὐτ' ἄρ' ὑπερθορέειν σχεδὸν οὔτε περῆσαι
 ῥηιδίῃ· κρήμνοι γὰρ ἐπηρεφές περὶ πᾶσαν
 ἔστασαν ἀμφοτέρωθεν, ὑπερθεν δὲ σκολόπεσσι
 ὀξέσιν ἡρήρει, τοὺς ἔστασαν νῆες Ἀχαιῶν
 πυκνοὺς καὶ μεγάλους, δηίων ἀνδρῶν ἀλεωρήν.
 ἔνθ' οὐ κεν ῥέα ἵππος εὐτροχὸν ἄρμα τιταίνων
 ἐσβαίῃ, πεζοὶ δὲ μενοίνεον εἰ τελέουσιν.

δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἑκτορα εἶπε παραστάς

“ Ἐκτορ τ’ ἦδ’ ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ ἦδ’ ἐπικούρων,
ἀφραδέως διὰ τάφρον ἐλαύνομεν ὠκείας ἵππους.

ἦ δὲ μάλ’ ἀργαλήη περάσῃ· σκόλοπες γὰρ ἐν αὐτῇ
ὀξέες ἐστᾶσιν, προτὶ δ’ αὐτοὺς τεῖχος Ἀχαιῶν.

ἔνθ’ οὐ πως ἔστιν καταβήμεναι οὐδὲ μάχεσθαι
ἱππεῦσι· στείκος γάρ, ὅθι τρώσεσθαι οἶω.

65

εἰ μὲν γὰρ τοὺς πάγχυ κακὰ φρονέων ἀλαπάξει

Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ ἴετ’ ἀρήγειν,

ἦ τ’ ἂν ἐγὼ γ’ ἐθέλοισι καὶ αὐτίκα τοῦτο γενέσθαι,
νωνύμους ἀπολέσθαι ἀπ’ Ἀργεος ἐνθάδ’ Ἀχαιούς·

70

εἰ δέ χ’ ὑποστράψωσι, παλίωξις δὲ γένηται

ἐκ νηῶν καὶ τάφρῳ ἐνιπλήξωμεν ὀρυκτῇ,

οὐκέτ’ ἔπειτ’ οἶω οὐδ’ ἄγγελον ἀπονέεσθαι

ἄσπορρον προτὶ ἄστρῳ ἐλιχθέντων ὑπ’ Ἀχαιῶν.

ἀλλ’ ἄγεθ’, ὥς ἂν ἐγὼ εἶπω, πειθώμεθα πάντες.

75

ἵππους μὲν θεράποντες ἐρυκόντων ἐπὶ τάφρῳ,

αὐτοὶ δὲ πρυαίεες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες

Ἐκτορι πάντες ἐπώμεθ’ ἀολλέες. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
οὐ μενέουσ’, εἰ δὴ σφιν ὀλέθρου πείρατ’ ἐφήπται.”

ὥς φάτο Πουλυδάμας, ἅδε δ’ Ἐκτορι μῦθος ἀπήμων,

80

αὐτίκα δ’ ἐξ ὀχέων ξὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε.

οὐδὲ μὲν ἄλλοι Τρῶες ἐφ’ ἵππων ἠγερέθοντο,

ἀλλ’ ὑπὸ πάντες ὄρουσαν, ἐπεὶ ἴδον Ἐκτορα δῖον.

ἠνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἐφ’ ἐπέτελλε ἕκαστος

ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὐθ’ ἐπὶ τάφρῳ·

85

οἱ δὲ διαστάντες, σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,

πένταχα κοσμηθέντες ἅμ’ ἠγεμόνεσσιν ἔποντο.

οἱ μὲν ἅμ’ Ἐκτορ’ ἴσαν καὶ ἀμύμονι Πουλυδάμαντι,

οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα

τεῖχος ῥηξάμενοι κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχεσθαι.

90

καὶ σφιν Κεβριόνης τρίτος εἶπετο· παρ δ’ ἄρ’ ὄχεσφιν

ἄλλον Κεβριόναο χερεῖονα κάλλιπεν Ἐκτωρ.

τῶν δ’ ἐτέρων Πάρις ἦρχε καὶ Ἀλκάθοος καὶ Ἀγήνωρ,

τῶν δὲ τρίτων Ἐλενος καὶ Δηίφοβος θεοειδής,

νῆε δὴ Πριάμοιο· τρίτος δ’ ἦν Ἀσιος ἥρως,

95

Ἄσιος Ὑρτακίδης, δὴν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι

αἰθωνες μεγάλοι, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος.
 τῶν δὲ τετάρτων ἦρχεν εὖς πάις Ἀγχίσαιο
 Αἰνεΐας, ἅμα τῷ γε δῶν Ἀντήνορος υἱε,
 Ἀρχέλοχός τ' Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης. 100
 Σαρπηδὼν δ' ἠγήσατ' ἀγακλειτῶν ἐπικούρων,
 πρὸς δ' ἔλετο Γλαῦκον καὶ Ἀρήιον Ἀστεροπαῖον·
 οἱ γάρ οἱ εἴσαντο διακριδὸν εἶναι ἄριστοι
 τῶν ἄλλων μετὰ γ' αὐτόν· ὃ δὲ πρέπε καὶ διὰ πάντων.
 οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους ἄραρον τυκτῆσι βόεσσιν, 105
 βάν ῥ' ἰθὺς Δαναῶν λεληημένοι, οὐδ' ἔτ' ἔφαντο
 σχήσεσθ' ἄλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι.

ἐνθ' ἄλλοι Τρῶες τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκουροι
 βουλῇ Πουλυδάμαντος ἀμωμήτοιο πίθοντο·
 ἄλλ' οὐχ Ὑρτακίδης ἔθελ' Ἄσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν, 110
 αὖθι λιπεῖν ἵππους τε καὶ ἡνίοχον θεράποντα,
 ἀλλὰ σὺν αὐτοῖσιν πέλασεν νήεσσι θοῇσιν
 νήπιος, οὐδ' ἄρ' ἐμελλε κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύξας,
 ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν ἀγαλλόμενος παρὰ νηῶν
 ἄψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν· 115
 πρόσθεν γάρ μιν μοῖρα δυσώνυμος ἀμφεκάλυψεν
 ἔγχει Ἰδομενῆος ἀγαυοῦ Δευκαλίδας.

εἶσατο γὰρ νηῶν ἐπ' ἀριστερά, τῇ περ Ἀχαιοὶ
 ἐκ πεδίου νίσσοντο σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν·
 τῇ ῥ' ἵππους τε καὶ ἄρμα διήλασεν, οὐδὲ πύλῃσιν 120
 εὖρ' ἐπικεκλιμένας σανίδας καὶ μακρὸν ὄχημα,
 ἄλλ' ἀναπεπταμένας ἔχον ἄνδρες, εἴ τιν' ἐταίρων
 ἐκ πολέμου φεύγοντα σαώσειαν μετὰ νῆας.

τῇ ῥ' ἰθὺς φρονέων ἵππους ἔχε, τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 ὀξέα κεκληγῶτες· ἔφαντο γὰρ οὐκέτ' Ἀχαιοὺς 125
 σχήσεσθ' ἄλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι
 νήπιοι. ἐν δὲ πύλῃσι δὴ ἄνδρας εὖρον ἀρίστους,
 νῆας ὑπερθύμους Λαπιθάων αἰχμητῶν,

τὸν μὲν Πειριθόου νῆα κρατερὸν Πολυποίτην,
 τὸν δὲ Λεοντῆα βροτολοιγῷ Ἴσον Ἄρηι. 130

τὼ μὲν ἄρα προπάροιθε πυλάων ὑψηλῶν
 ἕστασαν ὥς ὅτε τε δρύες οὖρεσιν ὑψικάρῃνοι,

αἶ τ' ἄνεμον μίμνουσι καὶ ὑετὸν ἥματα πάντα,
 ῥίψουσιν μεγάλῃσι διηνεκέεσσ' ἀραρυῖαι·
 ὥς ἄρα τὼ χεῖρεσσι πεποιθότες ἡδὲ βίηφιν 135
 μίμνον ἐπερχόμενον μέγαν Ἄσιον, οὐδὲ φέβοντο.
 οἳ δ' ἰθὺς πρὸς τεῖχος εὐδμητον, βόας αὔας
 ὑψόσ' ἀνασχόμενοι, ἔκιον μεγάλῳ ἀλαλητῷ
 Ἄσιον ἀμφὶ ἄνακτα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην
 Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα Θόωνά τε Οἰνόμαόν τε. 140
 οἳ δ' ἦ τοι εἴως μὲν εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 ὦρνυον ἔνδον ἐόντες ἀμύνεσθαι περὶ νηῶν
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησαν
 Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε,
 ἐκ δὲ τὼ αἶξαντε πυλάων πρόσθε μαχέσθην, 145
 ἀγροτέροισι σύεσσι ἐοικότε, τῷ τ' ἐν ὄρεσιν
 ἀνδρῶν ἡδὲ κυνῶν δέχεται κολοσυρτὸν ἰόντα,
 δοχμῷ τ' αἰσسونτε περὶ σφίσι ἄγνυτον ὕλην,
 πρυμνὴν ἐκτάμνοντες, ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων
 γίγνεται, εἰς ὃ κέ τις τε βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔληται. 150
 ὥς τῶν κόμπει χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι φαεινὸς
 ἄντην βαλλομένων· μάλα γὰρ κρατερῶς ἐμάχοντο,
 λαοῖσιν καθύπερθε πεποιθότες ἡδὲ βίηφιν.
 οἳ δ' ἄρα χερμαδίοισιν εὐδμήτων ἀπὸ πύργων
 βάλλον, ἀμυνόμενοι σφῶν τ' αὐτῶν καὶ κλισιάων 155
 νηῶν τ' ὠκυπόρων. νιφάδες δ' ὥς πίπτον ἔραζε,
 ἄς τ' ἄνεμος ζαῆς, νέφεα σκιόεντα δονήσας,
 ταρφειᾶς κατέχευεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
 ὥς τῶν ἐκ χειρῶν βέλεα ῥέον, ἡμὲν Ἀχαιῶν
 ἡδὲ καὶ ἐκ Τρώων· κόρυθες δ' ἀμφ' αὖτον αὐτευν 160
 βαλλόμεναι μυλάκεσσι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
 δὴ ῥα τὸν ὤμωξεν καὶ ὦ πεπλήγετο μηρῷ
 Ἄσιος Ὑρτακίδης, καὶ ἀλαστήσας ἔπος ηὔδα.
 “Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά νυ καὶ σὺ φιλοψευδὴς ἐτέτυξο
 πάγχυ μάλ'· οὐ γὰρ ἐγὼ γε φάμην ἥρωας Ἀχαιοὺς 165
 σχήσειν ἡμέτερόν γε μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους.
 οἳ δ', ὥς τε σφῆκες μέσον αἰόλοι ἢ ἐμέλισσαι
 οἰκία ποιήσωνται ὁδῷ ἔπι παιπαλοέσση,

οὐδ' ἀπολείπουσιν κοῖλον δόμον, ἀλλὰ μένοντες
 ἄνδρας θηρητῆρας ἀμύνονται περὶ τέκνων,
 ὥς οἷδ' οὐκ ἐθέλουσι πυλάων καὶ δὴ ἔοντες
 χάσσασθαι πρὶν γ' ἢ κατακτάμεν ἢ ἀλῶναι.”

170

ὥς ἔφατ', οὐδὲ Διὸς πεῖθεν φρένα ταῦτ' ἀγορεύων
 Ἑκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.

[ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλησι μάχην ἐμάχοντο πύλῃσιν·

175

ἀργαλέον δέ με ταῦτα θεὸν ὥς πάντ' ἀγορεύσαι
 πάντῃ γὰρ περὶ τείχος ὀρώρει θεσπιδᾶες πῦρ
 λαῖνον. Ἀργεῖοι δέ, καὶ ἀχνύμενοί περ, ἀνάγκη
 νηῶν ἡμύνοντο. θεοὶ δ' ἀκαχήατο θυμόν

πάντες, ὅσοι Δαναοῖσι μάχης ἐπιτάρροβοι ἦσαν.
 σὺν δ' ἔβαλον Λαπίθαι πόλεμον καὶ δηιοτήτα.]

180

ἔνθ' αὖ Πειριθόου υἱὸς κρατερὸς Πολυποίτης
 δουρὶ βάλεν Δάμασον κυνέης διὰ χαλκοπαρήν·
 οὐδ' ἄρα χαλκείῃ κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ διαπρὸ
 αἰχμῇ χαλκείῃ ῥῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δέ
 ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
 αὐτὰρ ἔπειτα Πύλωνα καὶ Ὀρμενον ἐξενάριξεν.

185

υἱὸν δ' Ἀντιμάχοιο Λεοντεὺς ὄζος Ἄρης
 Ἱππόμαχον βάλε δουρί, κατὰ ζωστήρα τυχήσας.

αὐτὶς δ' ἐκ κολεοῖο ἐρυσσάμενος ξίφος ἄξυ

190

Ἀντιφάτην μὲν πρῶτον, επαίξας δι' ὀμίλου,
 πλῆξ' αὐτοσχεδίην· ὃ δ' ἄρ' ὕπτιος οὐδεὶ ἐρείσθη·
 αὐτὰρ ἔπειτα Μένωνα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην
 πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.

ὄφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα μαρμαίροντα,

195

τόφρ' οἱ Πουλυδάμαντι καὶ Ἑκτορι κούροι ἔποντο,
 οἱ πλείστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα
 τεῖχος τε ῥήξειν καὶ ἐνιπρήσειν πυρὶ νῆας,
 οἱ ῥ' ἔτι μερμήριζον ἐφισταότες παρὰ τάφρῳ.

ὄρνις γάρ σφιν ἐπῆλθε περησέμεναι μεμαῶσιν,

200

αἰετὸς ὑσιπέτης ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἐέργων,
 φοινῆεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον
 ζῶόν, ἔτ' ἀσπαίροντα. καὶ οὐ πῶ λήθετο χάρμης·
 ὅψε γὰρ αὐτὸν ἔχοντα κατὰ στήθος παρὰ δειρὴν

ιδωνθεῖς ὀπίσω. ὃ δ' ἀπὸ ἔθεν ἦκε χαμᾶζε 205

ἀλγήσας ὀδύνῃσι, μέσῳ δ' ἐνὶ κάμβαλ' ὁμίλῳ,
αὐτὸς δὲ κλάγξας πέτετο πνοιῆς ἀνέμοιο.

Τρῶες δὲ ῥίγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν
κείμενον ἐν μέσσοισι, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.

δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἑκτορα εἶπε παραστάς 210

“Ἑκτορ, αἰὲν μὲν πῶς μοι ἐπιπλήσσεις ἀγορήσιν

ἔσθλα φραζομένῳ, ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικεν

δῆμον εἶντα παρὲξ ἀγορευόμεν, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ

οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ, σὸν δὲ κράτος αἰὲν ἀέξειν

νῦν αὖτ' ἐξερέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα. 215

μὴ ἴομεν Δαναοῖσι μαχησόμενοι περὶ νηῶν.

ᾧδε γὰρ ἐκτελέεσθαι ὀίομαι, εἰ ἐτεὸν γε

Τρῳσὶν ὃδ' ὄρνις ἦλθε περησέμεναι μεμαῶσιν,

αἰετὸς ὑψιπέτης ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἐέργων,

φοινήεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον 220

ζῶον· ἄφαρ δ' ἀφέηκε πάρος φίλα οἰκί' ἰκέσθαι,

οὐδ' ἐτέλεσσε φέρων δόμεναι τεκέεσσι ἐοῖσιν.

ὥς ἡμεῖς, εἴ πέρ τε πύλας καὶ τεῖχος Ἀχαιῶν

ῥηξόμεθα σθένει μεγάλῳ, εἴξωσι δ' Ἀχαιοί,

οὐ κόσμῳ παρὰ ναῦφιν ἐλευσόμεθ' αὐτὰ κέλευθα· 225

πολλοὺς γὰρ Τρώων καταλείψομεν, οὓς κεν Ἀχαιοί

χαλκῷ δηώσουσιν, ἀμυνόμενοι περὶ νηῶν.

ᾧδέ χ' ὑποκρίναιτο θεοπρόπος, ὃς σάφα θυμῷ

εἰδείη τεράων καὶ οἱ πειθοίατο λαοί.”

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ 230

“Πουλύδαμαν, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις

οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.

εἰ δ' ἐτεὸν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,

ἐξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί,

ὃς κέλεαι Ζηνὸς μὲν ἐριγδούποιον λαθέσθαι 235

βουλέων, ὥς τέ μοι αὐτὸς ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν

τῆνι δ' οἰωνοῖσι τανυπτερύγεσσι κελεύεις

πείθεσθαι, τῶν οὐ τι μετατρέπομ' οὐδ' ἀλεγίζω,

εἴ τ' ἐπὶ δεξιῇ ἴωσι πρὸς ἡῷ τ' ἡελίον τε,

εἴ τ' ἐπ' ἀριστερὰ τοί γε ποτὶ ζόφον ἡερόντα.

ἡμεῖς δὲ μεγάλοιο Διὸς πειθώμεθα βουλῇ,
 ὃς πᾶσιν θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι ἀνάσσει.
 εἰς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.
 [τίπτε σὺ δεῖδοικας πόλεμον καὶ δημοτῆτα;
 εἴ περ γάρ τ' ἄλλοι γε περικτεινόμεθα πάντες
 νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων, σοὶ δ' οὐ δέος ἔστ' ἀπολέσθαι·
 σὺ γάρ τοι κραδίη μενεδήιος οὐδὲ μαχήμων.
 εἰ δὲ σὺ δημοτῆτος ἀφέξαι, ἢέ τιν' ἄλλον
 παρφάμενος ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις πολέμοιο,
 αὐτίκ' ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσεις.]”

245

250

ὣς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 ἠχῇ θεσπεσίῃ. ἐπὶ δὲ Ζεὺς τερπικέρανος
 ὤρσεν ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἀνέμοιο θύελλαν,
 ἣ ῥ' ἰθὺς νηῶν κονίην φέρειν· αὐτὰρ Ἀχαιῶν
 θέλγε νόον, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἑκτορι κῦδος ὄπαζεν.
 τοῦ περ δὴ τεράεσσι πεποιθότες ἠδὲ βίηφιν
 ῥήγνυσθαι μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν πειρήτιζον.
 κρόσσας μὲν πύργων ἔρυον, καὶ ἔρειπον ἐπ' ἀλξείας,
 στήλας τε προβλήτας ἐμόχλεον, ἅς ἄρ' Ἀχαιοὶ
 πρῶτας ἐν γαίῃ θέσαν ἔμμεναι ἔχματα πύργων.
 τὰς οἱ γ' αὐέρυον, ἔλποντο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
 ῥήξειν. οὐδέ νύ πω Δαναοὶ χάζοντο κελεύθου,
 ἀλλ' οἱ γε ῥινοῖσι βοῶν φράξαντες ἐπ' ἀλξείας
 βάλλον ἀπ' αὐτῶν δηίους ὑπὸ τεῖχος ἰόντας.

255

260

ἀμφοτέρω δ' Αἴαντε κελευτιόωντ' ἐπὶ πύργων
 πάντοσε φοιτήτην, μένος ὀτρύνοντες Ἀχαιῶν.
 ἄλλον μειλιχίοις ἄλλον στερεοῖσι ἔπεσσι
 νείκεον, ὃν τινα πάγχυ μάχης μεθιέντα ἴδοιεν.
 “ὦ φίλοι, Ἀργείων ὃς τ' ἑξοχος ὃς τε μεσήεις
 ὃς τε χεριώτερος, ἐπεὶ οὐ πω πάντες ὁμοῖοι
 ἀνέρες ἐν πολέμῳ, νῦν ἔπλετο ἔργον ἅπασιν·
 καὶ δ' αὐτοὶ τόδε πού γινώσκετε. μή τις ὀπίσσω
 τετράφθω προτὶ νῆας ὁμοκλητῆρος ἀκούσας,
 ἀλλὰ πρόσσω ἴεσθε καὶ ἀλλήλοισι κέλεσθε,
 εἴ κε Ζεὺς δώῃσιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς
 νείκος ἀπωσαμένους δηίους προτὶ ἄστρ' ἰέσθαι.”

265

270

275

ὥς τώ γε προβοῶντε μάχην ὤτρυνον Ἀχαιῶν.
 τῶν δ', ὥς τε νιφάδες χιόνος πίπτωσι θαμεῖαι
 ἥματι χειμερίῳ, ὅτε τ' ὤρετο μητιέτα Ζεὺς
 νειφέμεν, ἀνθρώποισι πιφασκόμενος τὰ ἅ κῆλα·
 κοιμήσας δ' ἀνέμους χέει ἔμπεδον, ὄφρα καλύψῃ
 ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς καὶ πρόωνας ἄκρους
 καὶ πεδία λωτοῦντα καὶ ἀνδρῶν πίονα ἔργα,
 καὶ τ' ἐφ' ἄλὸς πολιῆς κέχυται λιμέσιν τε καὶ ἄκταις,
 κῦμα δέ μιν προσπλάζον ἐρύκεται· ἄλλα δὲ πάντα
 εἰλύαται καθύπερθ', ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος·
 ὥς τῶν ἀμφοτέρωσσε λίθοι πωτῶντο θαμεῖαι,
 αἱ μὲν ἄρ' ἐς Τρῶας, αἱ δ' ἐκ Τρώων ἐς Ἀχαιοὺς,
 βαλλομένων· τὸ δὲ τεῖχος ὑπερ πάντων δοῦπος ὀρώρει.

280

285

οὐδ' ἂν πω τότε γε Τρῶες καὶ φαίδιμος Ἴκτωρ
 τείχεος ἐρρήξαντο πύλας καὶ μακρὸν ὄχῃα,
 εἰ μὴ ἄρ' υἱὸν ἔον Σαρπηδόνα μητιέτα Ζεὺς
 ὤρσεν ἐπ' Ἀργείοισι,λέονθ' ὥς βουσὶ ἔλιξιν.
 αὐτίκα δ' ἀσπίδα μὲν πρόσθε σχέτο πάντοσ' εἴσῃν
 καλὴν χαλκείην ἐξήλατον, ἣν ἄρα χαλκεὺς
 ἤλασεν, ἔντοσθεν δὲ βοείας ῥάψε θαμείας
 χρυσεῖης ῥάβδοισι διηνεκέσιν περὶ κύκλον.
 τὴν ἄρ' ὃ γε πρόσθε σχόμενος, δύο δοῦρε τινάσσων,
 βῆ ῥ' ἵμεν ὥς τε λέων ὀρεσίτροφος, ὅς τ' ἐπιδευῆς
 δηρὸν ἔη κρειῶν, κέλεται δέ ἐ θυμὸς ἀγῆνωρ
 μῆλων πειρήσοντα καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν·
 εἴ περ γάρ χ' εὖρησι παραυτόθι βώτορας ἄνδρας
 σὺν κυσὶ καὶ δούρεσσι φυλάσσοντας περὶ μῆλα,
 οὐ ῥά τ' ἀπείρητος μέμονε σταθμοῖο δῖεσθαι,
 ἀλλ' ὃ γ' ἄρ' ἦ ἥρπαξε μετάλμενος ἥ καὶ αὐτός
 ἔβλητ' ἐν πρώτοισι θοῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι.
 ὥς ῥα τότε ἀντίθεον Σαρπηδόνα θυμὸς ἀνῆκεν
 τεῖχος ἐπαΐξαι διὰ τε ῥήξασθαι ἐπάλξεις.
 αὐτίκα δὲ Γλαῦκον προσέφη, παῖδ' Ἴππολόχοιο,
 “Γλαῦκε, τί ἦ δὴ νῶϊ τετιμήμεσθα μάλιστα
 ἔδρη τε κρέασίν τε ἰδὲ πλείοις δεπάεσσιν
 ἐν Λυκίῃ, πάντες δὲ θεοὺς ὥς εἰσορόωσιν,

290

295

300

305

310

J

καὶ τέμενος νεμόμεσθα μέγα Ξάνθοιο παρ' ὄχθας
καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης πυροφόροιο.

τῷ νῦν χρὴ Λυκίοισι μέτα πρώτοισιν ἐόντας
ἐστάμεν ἥδ' ἐμάχης καυστειρῆς ἀντιβολῆσαι,

315

ὄφρα τις ὦδ' εἶπῃ Λυκίων πύκα θωρηκτῶν

‘ οὐ μὲν ἀκληεῖς Λυκίην κύτα κοιρανέουσιν

ἡμέτεροι βασιλῆες, ἔδουσί τε πίονα μῆλα

οἶνόν τ' ἐξαιτον μελιηδέα· ἀλλ' ἄρα καὶ ἴς

320

ἐσθλή, ἐπεὶ Λυκίοισι μέτα πρώτοισι μάχονται.’

ὦ πέπον, εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντες

αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγῆρω τ' ἀθανάτῳ τε

ἐσσεσθ', οὔτε κεν αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μαχοίμην

οὔτε κε σὲ στέλλοιμι μάχην ἐς κυδιάνειραν

325

νῦν δ' (ἔμπης γὰρ κῆρες ἐφ' ἐστᾶσιν θανάτοιο

μυρία, ἃς οὐκ ἔστι φυγεῖν βροτὸν οὐδ' ὑπαλύξαι)

ἴομεν, ἥ ἢ τῷ εὖχος ὀρέξομεν ἥ ἢ τις ἡμῖν.”

ὣς ἔφατ', οὐδὲ Γλαῦκος ἀπετράπετ' οὐδ' ἀπίθηνεν

τῷ δ' ἰθὺς βήτην Λυκίων μέγα ἔθνος ἄγοντες.

330

τοὺς δὲ ἰδὼν ῥίγησ' υἱὸς Πετῆω Μενεσθεύς·

τοῦ γὰρ δὴ πρὸς πύργον ἴσαν κακότητα φέροντες.

πάπτηνεν δ' ἀνὰ πύργον Ἀχαιῶν εἴ τι ν' ἴδοιτο

ἡγεμόνων, ὅς τις οἱ ἀρὴν ἐτάροισιν ἀμύναι

ἐς δ' ἐνόησ' Αἴαντε δύω, πολέμου ἀκορήτῳ,

335

ἐσταότας, Τεῦκρόν τε νέον κλισίῃθ' ἐόντα,

ἐγγύθεν. ἀλλ' οὐ πῶς οἱ ἔην βώσαντι γεγωνεῖν

τόσσος γὰρ κτύπος ἦεν, αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἴκεν,

βαλλομένων σακέων τε καὶ ἵπποκόμων τρυφαλειῶν

καὶ πυλέων· πᾶσαι γὰρ ἐπώχατο, τοῖ δὲ κατ' αὐτάς

340

ἱστάμενοι πειρῶντο βίῃ ῥήξαντες ἐσελθεῖν.

αἴψα δ' ἐπ' Αἴαντα προΐη κήρυκα Θωώτην.

“ ἔρχεο, δῖε Θωῶτα, θέων Αἴαντα κάλεσσον,

ἀμφοτέρῳ μὲν μᾶλλον· ὁ γὰρ κ' ὄχ' ἀριστον ἀπάντων

εἶη, ἐπεὶ τάχα τῇδε τετεύξεται αἰπὺς ὄλεθρος·

345

ὦδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοί, οἳ τὸ πάρος περ

ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμῖνας.

εἰ δέ σφιν καὶ κεῖθι πόνος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,

ἀλλά περ οἷος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
καί οἱ Τεῦκρος ἅμα σπένσθω τόξων ἐν εἰδώς.”

350

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἄρα οἱ κῆρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας,
βῆ δὲ θέειν παρὰ τεῖχος Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
στη δὲ παρ' Αἰάντεσσι κιών, εἴθαρ δὲ προσηύδα
“ Αἴαντ' Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων,
ἡνώγει Πετεῶο διατρεφέος φίλος υἱός

355

κεῖσ' ἴμεν, ὄφρα πόκοιο μίνυκθά περ ἀντιάσῃτον,
ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γάρ κ' ὅχ' ἄριστον ἀπάντων
εἴη, ἐπεὶ τάχα κεῖθι τετεύξεται αἰπὺς ὄλεθρος·
ᾧδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοί, οἳ τὸ πάρος περ
ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.

360

εἰ δὲ καὶ ἐνθάδε περ πόλεμος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
ἀλλά περ οἷος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
καί οἱ Τεῦκρος ἅμα σπένσθω τόξων ἐν εἰδώς.”

ὥς ἔφατ', αὐδ' ἀπίθησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.
αὐτίκ' Οἰλιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

365

“ Αἴαν, σφῶι μὲν αὖθι, σὺ καὶ κρατερὸς Λυκομήδης,
ἔσταότες Δαναοὺς ὀτρύνετε ἴφι μάχεσθαι·
αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἴμι καὶ ἀντιῶ πολέμοιο.
αἶψα δ' ἐλεύσομαι αὐτίς, ἐπὴν ἐν τοῖς ἐπαμύνω.”

ὥς ἄρα φωνήσας ἀπέβη Τελαμώνιος Αἴας,

370

καί οἱ Τεῦκρος ἅμ' ἦε κασίγνητος καὶ ὄπατρος
τοῖς δ' ἅμα Πανδίων Τεύκρου φέρει καμπύλα τόξα.
εὔτε Μένεσθῆος μεγαθύμου πύργον ἵκοντο
τείχεος ἐντὸς ἰόντες—ἐπειγομένοισι δ' ἵκοντο—,
οἳ δ' ἐπ' ἐπάλξεις βαῖνον ἐρεμνῇ λαίλαπι ἴσοι,
ἴφθιμοι Λυκίων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
σὺν δ' ἐβάλοντο μάχεσθαι ἐναντίον, ὦρτο δ' αὐτή.

375

Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα,
Σαρπήδοντος ἐταῖρον Ἐπικλῆα μεγάθυμον,
μαρμάρῳ ὀκριόεντι βαλὼν, ὃ ῥα τείχεος ἐντός
κεῖτο μέγας παρ' ἐπαλξιν ὑπέρτατος· οὐδέ κέ μιν ῥέα
χείρεσσ' ἀμφοτέρῃς ἔχοι ἀνὴρ, οὐδέ μάλ' ἡβῶν,
οἷοι νῦν βροτοί εἰς· ὃ δ' ἄρ' ὑψόθεν ἔμβαλ' αἶρας,
θλάσσε δὲ τετράφαλον κυνέην, ξὺν δ' ὅστ' ἄρα ξαν

380

πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς· ὃ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι ἐοικώς
κάππεσ' ἀφ' ὑψηλοῦ πύργου, λίπε δ' ὀστέα θυμός.

385

Τεῦκρος δὲ Γλαῦκον κρατερὸν παῖδ' Ἴππολόχοιο
ἰῶ ἐπεσσύμενον βάλε τείχεος ὑψηλοῖο,

ἧ ἴδε γυμνωθέντα βραχίονα, παῦσε δὲ χάρμης.

ἄψ δ' ἀπὸ τείχεος ἄλτο λαθών, ἵνα μή τις Ἀχαιῶν
βλήμενον ἀθρήσειε καὶ εὐχετόωτο ἔπεσσιν.

390

Σαρπήδοντι δ' ἄχος γένετο Γλαύκου ἀπιόντος,

αὐτίκ' ἐπεὶ τ' ἐνόησεν· ὅμως δ' οὐ λήθετο χάρμης,

ἄλλ' ὃ γε Θεστορίδην Ἀλκμάονα δουρὶ τυχῆσας

νύξ', ἐκ δὲ σπάσεν ἔγχος· ὃ δὲ σπόμενος πέσε δουρὶ

395

πρηνῆς, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.

Σαρπηδὼν δ' ἄρ' ἔπαλξιν ἐλὼν χερσὶ στιβαρῆσιν

ἔλχ'· ἧ δ' ἔσπετο πᾶσα διαμπερές, αὐτὰρ ὑπερθεν

τείχος ἐγυμνώθη, πολέεσσι δὲ θῆκε κέλευθον.

τὸν δ' Αἴας καὶ Τεῦκρος ὁμαρτήσανθ' ὃ μὲν ἰῶ

400

βεβλήκει τελαμῶνα περὶ στήθεσσι φαεινόν

ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ἀλλὰ Ζεὺς κῆρας ἄμυνεν

παιδὸς ἐοῦ, μὴ νηυσὶν ἐπὶ πρυμνήσι δαμείῃ·

Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος, οὐδὲ διαπρό

ἤλυθεν ἐγχείῃ, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα.

405

χώρησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἐπάλξιος· οὐδ' ὃ γε πάμπαν

χάζετ', ἐπεὶ οἱ θυμὸς ἐέλπετο κῦδος ἀρέσθαι.

κέκλετο δ' ἀντιθέοισι ἐλιξάμενος Λυκίοισιν

“ὦ Λύκιοι, τί τ' ἄρ' ὧδε μεθίετε θούριδος ἀλκῆς ;

ἀργαλέον δέ μοί ἐστι, καὶ ἰφθίμῳ περ ἐόντι,

410

μούνῳ ῥηξάμενῳ θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον.

ἄλλ' ἐφομαρτεῖτε· πλεόνων τοι ἔργον ἄμεινον.”

ὣς ἔφαθ', οἳ δὲ ἄνακτος ὑποδείσαντες ὁμοκλήν

μᾶλλον ἐπέβρισαν βουληφόρον ἀμφὶ ἄνακτα.

Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας

415

τείχεος ἔντοσθεν· μέγα δὲ σφισι φαίνεται ἔργον·

οὔτε γὰρ ἰφθιμοὶ Λύκιοι Δαναῶν ἐδύναντο

τείχος ῥηξάμενοι θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον,

οὔτε ποτ' αἰχμηταὶ Δαναοὶ Λυκίους ἐδύναντο

τείχεος ἄψ ὥσασθαι, ἐπεὶ τὰ πρῶτα πέλασθεν.

420

ἀλλ' ὥς τ' ἀμφ' οὔροισι δὺ' ἀνέρε δηριάασθον,
 μέτρ' ἐν χερσὶν ἔχοντες, ἐπιξύνῃ ἐν ἀρούρῃ,
 ὦ τ' ὀλίγῃ ἐνὶ χώρῃ ἐρίζητον περὶ ἴσης,
 ὥς ἄρα τοὺς διέεργον ἐπάλξιες· οἳ δ' ὑπὲρ αὐτέων
 δῆρουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας,
 ἀσπίδας εὐκύκλους λαισθήϊά τε πτερόεντα. 425

πολλοὶ δ' οὐτάζοντο κατὰ χροά νηλεί χαλκῷ,
 ἡμὲν ὅτέῃ στρεφθέντι μετάφρενα γυμνωθείη
 μαρναμένων, πολλοὶ δὲ διαμπερὲς ἀσπίδος αὐτῆς.
 πάντα δὴ πύργοι καὶ ἐπάλξιες αἵματι φωτῶν 430
 ἐρράδατ' ἀμφοτέρωθεν ἀπὸ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν.

ἀλλ' οὐδ' ὥς ἐδύναντο φόβον ποιῆσαι Ἀχαιῶν,
 ἀλλ' ἔχον ὥς τε τάλαντα γυνὴ χερνῆτις ἀληθῆς,
 ἣ τε σταθμὸν ἔχουσα καὶ εἴριον ἀμφὶς ἀνέλκει
 ἰσάζουσ', ἵνα παισὶν ἀεικέα μισθὸν ἄρηται. 435

ὥς μὲν τῶν ἐπὶ ἴσα μάχῃ τέτατο πτόλεμός τε,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ Ζεὺς κῦδος ὑπέρτερον Ἑκτορι δῶκεν
 Πριαμίδῃ, ὃς πρῶτος ἐσήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν.
 ἦρσεν δὲ διαπρύσιον, Τρώεσσι γεγωνῶς.

“ ὄρνυσθ', ἱππόδαμοι Τρῶες, ῥήγνυσθε δὲ τεῖχος 440
 Ἀργείων, καὶ νηυσὶν ἐνίετε θεσπιδαῆς πῦρ.”

ὥς φάτ' ἐποτρύνων, οἳ δ' οὔασι πάντες ἄκουον,
 ἴθυσαν δ' ἐπὶ τεῖχος ἀολλέες. οἳ μὲν ἔπειτα
 κροσσάων ἐπέβαινον ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες,
 Ἑκτωρ δ' ἀρπάξας λᾶαν φέρεν. ὃς ῥα πυλάων 445
 ἐστήκει πρόσθεν, πρυμνὸς παχύς, αὐτὰρ ὑπερθεν
 ὀξὺς ἔην. τὸν δ' οὐ κε δὺ' ἀνέρε δήμου ἀρίστῳ
 ῥηιδίως ἐπ' ἄμαξαν ἀπ' οὔδεος ὀχλήσειαν,
 οἳοι νῦν βροτοὶ εἰσ'. ὃ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.

[τόν οἱ ἐλαφρὸν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω.] 450
 ὥς δ' ὅτε ποιμὴν ῥεῖα φέρει πόκον ἄρσενος οἴος
 χειρὶ λαβὼν ἐτέρῃ, ὀλίγον δέ μιν ἄχθος ἐπείγει,
 ὥς Ἑκτωρ ἰθὺς σανίδων φέρε λᾶαν αἰείρας,
 οἳ ῥα πύλας εἴρυντο πύκα στιβαρῶς ἀραρυίας,
 δικλίδας ὑψηλάς· δοιοὶ δ' ἐντοσθεν ὀχῆες 455
 εἶχον ἐπημοιβοί, μία δὲ κληὶς ἐπαρήρει.

στῇ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ ἐρεϊσάμενος βάλε μέσσας,
 εὖ διαβάς, ἵνα μή αἱ ἀφανρότερον βέλος εἴη,
 ῥῆξε δ' ἀπ' ἀμφοτέρους θαιρούς. πέσε δὲ λίθος εἴσω
 βριθοσύνη, μέγα δ' ἀμφὶ πύλαι μύκον, οἷδ' ἄρ' ὄχῃες 460
 ἐσχεθέτην, σανίδες δὲ διέτμαγεν ἄλλυδις ἄλλη
 λαὸς ὑπὸ ῥιπῆς. ὃ δ' ἄρ' ἔσθορε φαίδιμος Ἴκτωρ
 νυκτὶ θοῇ ἀτάλαντος ὑπώπια· λάμπε δὲ χαλκῇ
 σμερδαλέῳ, τὸν ἔεστο περὶ χροῖ, δοιὰ δὲ χερσὶν
 δοῦρ' ἔχεν. οὐ κέν τίς μιν ἐρύκακεν ἀντιβολήσας 465
 νόσφι θεῶν, ὅτ' ἔσαλτο πύλας· πυρὶ δ' ὅσσε δεδήει.
 κέκλετο δὲ Τρώεσσι ἐλιξάμενος καθ' ὄμιλον
 τεῖχος ὑπερβαίνειν· τοὶ δ' ὀτρύνοντι πίθοντο.
 αὐτίκα δ' οἳ μὲν τεῖχος ὑπέρβασαν, οἳ δὲ κατ' αὐτὰς
 ποιητὰς ἐσέχυντο πύλας. Δαναοὶ δὲ φόβηθεν 470
 νῆας ἀνὰ γλαφυράς, ὄμαδος δ' ἀλίαςτος ἐτύχθη.

ΤΟ ΤΕΛΟΣ.

CAMBRIDGE,
August, 1867.

PUBLISHED BY
DEIGHTON, BELL, AND CO
Agents to the University,
AND
BELL AND DALDY, LONDON.

NOW IN COURSE OF PUBLICATION.

Uniformly printed in Foolscep 8vo.

**Cambridge School and College
Text Books,**

*A Series of Elementary Treatises adapted for the Use of
Students in the Universities, Schools, and Candi-
dates for the Public Examinations.*

In order to secure a general harmony in the treatment, these works will be edited by Members of the University of Cambridge, and the methods and processes employed in University teaching will be followed.

Principles will be carefully explained, clearness and simplicity will be aimed at, and an endeavour will be made to avoid the extreme brevity which has so frequently made the Cambridge treatises too difficult to be used by those who have not the advantage of a private Tutor. Copious examples will be added.

Now Ready.

ARITHMETIC for the use of Schools and Colleges.

By A. WRIGLEY, M.A. Professor of Mathematics in the late Royal Military College, Addiscombe. 3s. 6d. cl.

ELEMENTARY TRIGONOMETRY. By T. P. HUDSON, M.A. Fellow of Trinity College. 3s. 6d. cl.

ELEMENTARY STATICS. By the Very Rev. H. GOODWIN, D.D. DEAN OF ELY. 3s. cl.

ELEMENTARY DYNAMICS. By the Very Rev. H. GOODWIN, D.D. DEAN OF ELY. 3s. cl.

[Continued]

2 SCHOOL AND COLLEGE TEXT BOOKS—*Continued.*

ELEMENTARY HYDROSTATICS. By W. H. BESANT, M.A., Late Fellow of St John's College. 4s. cl.

MENSURATION, An Elementary Treatise on. By B. T. MOORE, M.A., Fellow of Pembroke College, Professor of Mathematics, Royal Staff College, Sandhurst. With numerous Examples. 5s.

ELEMENTARY GEOMETRICAL CONIC SECTIONS. By W. H. BESANT, M.A., Late Fellow of St John's College. [*In the Press.*]

ELEMENTARY CHEMISTRY. By G. D. LIVEING, M.A., Late Fellow of St John's College. *Preparing.*

Now in course of Publication,

Cambridge Greek and Latin Texts,

CAREFULLY REPRINTED FROM THE BEST EDITIONS.

THIS series is intended to supply for the use of Schools and Students cheap and accurate editions of the Classics, which shall be superior in mechanical execution to the small German editions now current in this country, and more convenient in form.

The texts of the "*Bibliotheca Classica*" and "*Grammar-School Classics*," so far as they have been published, will be adopted. These editions have taken their place amongst scholars as valuable contributions to the Classical Literature of this country, and are admitted to be good examples of the judicious and practical nature of English scholarship; and as the editors have formed their texts from a careful examination of the best editions extant, it is believed that no texts better for general use can be found.

The volumes are well printed at the Cambridge University Press, in a 16mo. size, and are issued at short intervals.

The following are now ready.

NOVUM TESTAMENTUM Graecum, Textus Stephanici, 1550. Accedunt variae lectiones editionum Bezae, Elzeviri, Lachmanni, Tischendorffii, Tregellesii. Curante F. H. SCRIVENER, A.M. 4s. 6d.

An Edition on writing paper, for Notes. 4to. half-bound. 12s.

AESCHYLUS, ex novissima recensione F. A. PALEY, A.M. Price 3s.

CAESAR DE BELLO GALLICO, recensuit G. LONG, A.M. 2s.

CICERO DE SENECTUTE ET DE AMICITIA ET EPISTOLAE SELECTAE, recensuit G. LONG, A.M. 1s. 6d.

CICERONIS ORATIONES. Vol. I. Recensuit G. LONG, A.M. 3s. 6d.

EURIPIDES, ex recensione F. A. PALEY, A.M. Vol. I. 3s. 6d. Vol. II. 3s. 6d. Vol. III. 3s. 6d.

HERODOTUS, recensuit J. W. BLAKESLEY, S.T.B. 2 Vols. 3s. 6d. each Vol.

HORATIUS, ex recensione A. J. MACLEANE, A.M. Price 2s. 6d.

JUVENAL ET PERSIUS, ex recensione A. J. MACLEANE, A.M. 1s. 6d.

LUCRETIUS, recognovit H. A. J. MUNRO, A.M. 2s. 6d.

SALLUSTI CATILINA ET JUGURTHA, ex recensione G. LONG, A.M. 1s. 6d.

THUCYDIDES, recensuit J. G. DONALDSON, S.T.P. 2 Vols. 3s. 6d. each Vol.

VERGILIUS, ex recensione J. CONINGTON, A.M. 3s. 6d.

XENOPHONTIS EXPEDITIO CYRI, recensuit J. F. MACMICHAEL, A.B. 2s. 6d.

OTHERS IN PREPARATION.

4 MATHEMATICAL TEXT BOOKS PUBLISHED BY

. ARITHMETIC AND ALGEBRA.

Arithmetic for the use of Schools and Colleges.

By A. WRIGLEY, M.A., Professor of Mathematics in the late Royal Military College, Addiscombe. 3s. 6d.

Principles and Practice of Arithmetic. By the Rev.

J. HIND. Ninth Edition, with Questions, 4s. 6d.

* * * KEY, with Questions for Examination. Second Edition. 5s.

A Progressive Course of Examples in Arithmetic.

With Answers. By the Rev. JAMES WATSON, M.A., of Corpus Christi College, Cambridge, and formerly Senior Mathematical Master of the Ordnance School, Carshalton. *Second Edition, revised and corrected.* Fcp. 8vo. 2s. 6d.

Elements of Algebra. By the Rev. J. HIND. Sixth

Edition, revised. 640 pp. 8vo. 10s. 6d.

Treatise on the Theory of Algebraical Equations.

By the Rev. J. HYMERS, D.D. Third Edition. 8vo. 10s. 6d.

TRIGONOMETRY.

Trigonometry required for the Additional Subject

for Honours at the Previous Examination, according to the new scheme sanctioned by the Senate June 1865. By J. M^cDOWELL, M.A., Pembroke College. Crown 8vo. 3s. 6d.

Elementary Trigonometry. By T. P. HUDSON,

M.A., Fellow of Trinity College. 3s. 6d.

Elements of Plane and Spherical Trigonometry.

By the Rev. J. HIND. Fifth Edition. 12mo. 6s.

Syllabus of a Course of Lectures upon Trigonometry and the Application of Algebra to Geometry. 8vo. 7s. 6d.

MECHANICS AND HYDROSTATICS.

Mechanics, required for the Additional Subjects
for Honours at the Previous Examination, and for the Ordinary B.A.
Degree. By J. M^CDOWELL, M.A., Pembroke College. Crown 8vo.
3s. 6d.

Elementary Hydrostatics. By W. H. BESANT,
M.A., Late Fellow of St John's College. Fcp. 8vo. 4s.

Elementary Hydrostatics for Junior Students. By
R. POTTER, M.A. late Fellow of Queens' College, Cambridge, Professor
of Natural Philosophy and Astronomy in University College, London.
7s. 6d.

The Propositions in Mechanics and Hydrostatics
which are required for those who are not Candidates for Honours. By
A. C. BARRETT, M.A. Third Edition. Crown 8vo. 6s.

Mechanical Euclid. Containing the Elements of
Mechanics and Hydrostatics. By the late W. WHEWELL, D.D.
Fifth Edition. 5s.

Elementary Statics. By the Very Rev. H. GOODWIN,
D.D. Dean of Ely. Fcp. 8vo, cloth, 3s.

Elementary Dynamics. By the Very Rev. H.
GOODWIN, D.D. Dean of Ely. Fcp. 8vo, cloth, 3s.

A Treatise on Statics. By the Rev. S. EARNSHAW,
M.A. Fourth Edition. 8vo. 10s.

Dynamics, or, a Treatise on Motion. By the Rev.
S. EARNSHAW. Third Edition. 8vo. 14s.

A Treatise on the Dynamics of a Rigid Body. By
the Rev. W. N. GRIFFIN. 8vo. 6s. 6d.

••• SOLUTIONS OF THE EXAMPLES. 8vo.

6 MATHEMATICAL TEXT BOOKS PUBLISHED BY

Problems in illustration of the Principles of Theoretical Mechanics. By W. WALTON, M.A. Second Edition. 8vo. 18s.

Treatise on the Motion of a Single Particle and of two Particles acting on one another. By A. SANDEMAN. 8vo. 8s. 6d.

Of Motion. An Elementary Treatise. By the Rev. J. R. LUNN, M.A. Fellow and Lady Sadleir's Lecturer of St John's College. 8vo. 7s. 6d.

Chapter I. General principles of velocity and acceleration. Chapter II. Of the motion of a point in general. Analytical expressions for velocities and accelerations in certain directions. Chapter III. Of the motion of a point affected by a constant acceleration, the direction of which is always the same. Chapter IV. Of the motion of a point affected by an acceleration, the direction of which always passes through a fixed point. Chapter V. Of matter and force. Chapter VI. Of the dynamical laws of force, commonly called the laws of motion. Chapter VII. Of certain cases of free motion in nature. Chapter VIII. Of constrained motion of particles. Chapter IX. Of impulses and collision of particles. *Appendix.* Of the Cycloid.

Treatise on Hydrostatics and Hydrodynamics. By W. H. BESANT, M.A. 8vo. 9s.

The Principles of Hydrostatics. By T. WEBSTER, M.A. 8vo. 7s. 6d.

Problems in illustration of the Principles of Theoretical Hydrostatics and Hydrodynamics. By W. WALTON, M.A. 8vo. 10s. 6d.

Collection of Elementary Problems in Statics and Dynamics. Designed for Candidates for Honours, first three days. By W. WALTON, M.A. 8vo. 10s. 6d.

CONIC SECTIONS AND ANALYTICAL GEOMETRY.

Elementary Analytical Geometry for Schools and Beginners. By T. G. VYVYAN, Fellow of Gonville and Caius College, and Mathematical Master of Charterhouse. Crown 8vo. 7s. 6d.

Trilinear Co-ordinates, and other methods of *Modern Analytical Geometry* of Two Dimensions. By the Rev. W. ALLEN WHITWORTH, M.A., Professor of Mathematics in Queen's College, Liverpool, and late Scholar of St John's College, Cambridge. 8vo. 16s.

An Introduction to Plane Co-ordinate Geometry.

By W. P. TURNBULL, B.A. Fellow of Trinity College. 8vo. 12s.

Elementary Geometrical Conic Sections. By W. H.

BESANT, M.A., Late Fellow of St John's College. [*In the Press.*]

Conic Sections. Their principal Properties proved

Geometrically. By the late W. WHEWELL, D.D. Master of Trinity.
Third Edition. 8vo. 2s. 6d.

The Geometrical Construction of a Conic Section.

By the Rev. T. GASKIN. 8vo. 3s.

Treatise on Conic Sections. By the Rev. J. HYMERS,

D.D. Third Edition. 8vo. 9s.

A Treatise on the Application of Analysis to Solid

Geometry. By D. F. GREGORY, M.A. and W. WALTON, M.A.
Second Edition. 8vo. 12s.

The Elements of Conic Sections. By J. D.

HUSTLER, B.D. Fourth Edition. 8vo. 4s. 6d.

Elementary Treatise on Solid Geometry. By W.

S. ALDIS, M.A. 8vo. 8s.

A Treatise on Plane Co-ordinate Geometry. By

the Rev. M. O'BRIEN. 8vo. 9s.

A Treatise on Analytical Geometry of Three

Dimensions. By J. HYMERS, D.D. Third Edition. 8vo. 10s. 6d.

Problems in illustration of the Principles of Plane

Co-ordinate Geometry. By W. WALTON, M.A. 8vo. 16s.

DIFFERENTIAL AND INTEGRAL CALCULUS.

An Elementary Treatise on the Differential Calculus.

By W. H. MILLER, M.A. Third Edition. 8vo. 6s.

Treatise on the Differential Calculus. By W.

WALTON, M.A. 8vo. 10s. 6d.

8 MATHEMATICAL TEXT BOOKS PUBLISHED BY

A Treatise on the Integral Calculus. By the Rev.
J. HYMERS, D.D. 8vo. 10s. 6d.

Geometrical Illustrations of the Differential Calculus. By M. B. PELL. 8vo. 2s. 6d.

**Examples of the Principles of the Differential and
Integral Calculus.** Collected by D. F. GREGORY. Second Edition.
Edited by W. WALTON, M.A. 8vo. 18s.

ASTRONOMY.

**Elementary Treatise on Astronomy for the use of
Colleges and Schools, and for Students preparing for the three days'
Examination in the Senate-House.** By P. T. MAIN, B.A. Fellow of
St. John's College. 8vo. 7s. 6d.

**Practical and Spherical Astronomy for the use
chiefly of Students in the Universities.** By the Rev. R. MAIN, M.A.,
Radcliffe Observer, Oxford. 8vo. 14s.

Brünnow's Spherical Astronomy. Translated by
the Rev. R. MAIN, M.A. F.R.S. Radcliffe Observer. Part. I. In-
cluding the Chapters on Parallax, Refraction, Aberration, Precession,
and Nutation. 8vo. 8s. 6d.

**Elementary Chapters on Astronomy from the
"Astronomie Physique" of Biot.** By the Very Rev. HARVEY
GOODWIN, D.D. Dean of Ely. 8vo. 8s. 6d.

"They were translated with a different intention, but the admirable
precision and clearness of description which characterise them led
me to think that the publication of them would make a useful addi-
tion to our present list of elementary books."—*Translator's Preface.*

Lectures on Practical Astronomy. By the Rev. J.
CHALLIS, M.A., F.R.S., F.R.A.S., Plumian Professor of the Univer-
sity. [Preparing.]

Choice and Chance. Two Chapters of Arithmetic.

With an Appendix containing the Algebraical treatment of Permutations and Combinations newly set forth. By the Rev. WILLIAM ALLEN WHITWORTH, M.A., Professor of Mathematics in Queen's College, Liverpool. Crown 8vo. 3s. 6d.

Exercises on Euclid and in Modern Geometry,

containing Applications of the Principles and Processes of Modern Pure Geometry. By J. McDOWELL, M.A., F.R.A.S., Pembroke College. pp. xxxi, 300. Crown 8vo. 8s. 6d.

Elementary Course of Mathematics. Designed

principally for Students of the University of Cambridge. By the Very Rev. HARVEY GOODWIN, D.D., Dean of Ely. Sixth Edition, revised and enlarged by P. T. MAIN, M.A., Fellow of St John's College, Cambridge. 8vo. 16s.

Problems and Examples, adapted to the "Elementary

Course of Mathematics." By HARVEY GOODWIN, D.D. Dean of Ely. Third Edition, revised, with Additional Examples in Conic Sections and Newton. By THOMAS G. VYVYAN, M.A. Fellow of Gonville and Caius College. 8vo. 5s.

Solutions of Goodwin's Collection of Problems and

Examples. By W. W. HUTT, M.A. late Fellow of Gonville and Caius College. Third Edition, revised and enlarged. By the Rev. T. G. VYVYAN, M.A. 8vo. 9s.

Collection of Examples and Problems in Arith-

metic, Algebra, Geometry, Logarithms, Trigonometry, Conic Sections, Mechanics, &c. with Answers and Occasional Hints. By the Rev. A. WRIGLEY. Sixth Edition. 8vo. 8s. 6d.

A Companion to Wrigley's Collection of Examples

and Problems, being Illustrations of Mathematical Processes and Methods of Solution. By J. PLATTS, Esq., and the Rev. A. WRIGLEY, M.A. 8vo. 15s.

Newton's Principia. First Three Sections, with

Appendix, and the Ninth and Eleventh Sections. By the Rev. J. H. EVANS, M.A. Fourth Edition. 8vo. 6s.

Series of Figures Illustrative of Geometrical Optics.

From SCHELLBACH. By the Rev. W. B. HOPKINS. Plates Folio. 10s. 6d.

A Treatise on Crystallography. By W. H. MILLER,

M.A. 8vo. 7s. 6d.

10 DEIGHTON, BELL AND CO.'S PUBLICATIONS.

A Tract on Crystallography, designed for Students in the University. By W. H. MILLER, M.A. Professor of Mineralogy in the University of Cambridge. 8vo. 5s.

Physical Optics, Part II. The Corpuscular Theory of Light discussed Mathematically. By RICHARD POTTER, M.A. Late Fellow of Queens' College, Cambridge, Professor of Natural Philosophy and Astronomy in University College, London. 7s. 6d.

The Greek Testament: with a critically revised Text; a Digest of Various Readings; Marginal References to Verbal and Idiomatic Usage; Prolegomena; and a Critical and Exegetical Commentary. For the use of Theological Students and Ministers. By HENRY ALFORD, D.D. Dean of Canterbury.

Vol. I. Fifth Edition, containing the Four Gospels. 11. 8s.

Vol. II. Fifth Edition, containing the Acts of the Apostles, the Epistles to the Romans and Corinthians. 11. 4s.

Vol. III. Fourth Edition, containing the Epistles to the Galatians, Ephesians, Philippians, Colossians, Thessalonians,—to Timothy, Titus and Philemon. 18s.

Vol. IV. Part I. Third Edition, containing the Epistle to the Hebrews, and the Catholic Epistle of St James and St Peter. 18s.

Vol. IV. Part II. Second Edition, containing the Epistles of St John and St Jude, and the Revelation. 14s.

Codex Bezae Cantabrigiensis. Edited with Prolegomena, Notes, and Facsimiles. By F. H. SCRIVENER, M.A. Small 4to. 26s.

Wieseler's Chronological Synopsis of the Four Gospels. Translated by the Rev. E. VENABLES, M.A. 8vo. 13s.

"This opportunity may properly be taken of especially recommending to every thoughtful student this able treatise on the succession of events in the Gospel history A translation of it would be a very welcome aid to the general reader."—*Bp. Ellicott's Lectures on the Life of our Lord.*

Bentleii Critica Sacra.

Notes on the Greek and Latin Text of the New Testament, extracted from the Bentley MSS. in Trinity College Library. With the Abbé Rulotta's Collation of the Vatican MS., a specimen of Bentley's intended Edition, and an account of all his Collations. Edited, with the permission of the Master and Seniors, by the Rev. A. A. ELLIS, M.A., late Fellow of Trinity College, Cambridge. 8vo. 8s. 6d.

A Companion to the New Testament. Designed for the use of Theological Students and the Upper Forms in Schools. By A. C. BARRETT, M.A., Caius College. Fcap. 8vo. 5s.

A general Introduction to the Apostolic Epistles, With a Table of St Paul's Travels, and an Essay on the State after Death. *Second Edition, enlarged.* To which are added a Few Words on the Athanasian Creed, on Justification by Faith, and on the Ninth and Seventeenth Articles of the Church of England. By A BISHOP'S CHAPLAIN. 8vo. 8s. 6d.

Butler's Three Sermons on Human Nature, and Dissertation on Virtue. Edited by the late W. WHEWELL, D.D. With a Preface and a Syllabus of the Work. Third Edition. Fcp. 8vo. 3s. 6d.

An Historical and Explanatory Treatise on the Book of Common Prayer. By W. G. HUMPHRY, B.D. Third and Cheaper Edition, revised and enlarged. Fcap. 8vo. 4s. 6d.

Annotations on the Acts of the Apostles. Original and selected. Designed principally for the use of Candidates for the Ordinary B.A. Degree, Students for Holy Orders, &c., with College and Senate-House Examination Papers. By the Rev. T. R. MASKEW, M.A. Second Edition, enlarged. 12mo. 5s.

An Analysis of the Exposition of the Creed, written by the Right Reverend Father in God, J. PEARSON, D.D. late Lord Bishop of Chester. Compiled, with some additional matter occasionally interspersed, for the use of Students of Bishop's College, Calcutta. By W. H. MILL, D.D. Third Edition, revised and corrected. 8vo. 5s.

Hints for some Improvements in the Authorised Version of the New Testament. By the late J. SCHOLEFIELD, M.A. Fourth Edition. Fcap. 8vo. 4s.

A Plain Introduction to the Criticism of the New Testament. With 40 facsimiles from Ancient Manuscripts. For the use of Biblical Students. By F. H. SCRIVENER, M.A. Trinity College, Cambridge. 8vo. 15s.

The Apology of Tertullian. With English Notes and a Preface, intended as an Introduction to the Study of Patristical and Ecclesiastical Latinity. By H. A. WOODHAM, LL.D. Second Edition. 8vo. 8s. 6d.

Æschylus, Translated into English Prose, by F. A. PALEY, M.A. Editor of the Greek Text. 8vo. 7s. 6d.

Ætna. Revised, emended, and explained, by
H. A. J. MUNRO, M.A., Fellow of Trinity College, Cambridge.
8vo. 8s. 6d.

Aristophanis Comœdiæ Undecim, cum Notis et Onomastico, by the Rev. H. A. HOLDEN, LL.D., Head-Master of Ipswich School, late Fellow and Assistant Tutor of Trinity College, Cambridge. Second Edition. 8vo. 15s.

The Plays separately, 1s., 1s. 6d. and 2s. each.

NOTES, 4s.

Demosthenes, the Oration against the Law of Leptines, with English Notes, and a Translation of Wolfe's Prolegomena. Edited by B. W. BEATSON, M.A. Fellow of Pembroke College, Cambridge. Second Edition. Small 8vo. 6s.

Demosthenes de Falsa Legatione. Third Edition, carefully revised. By R. SHILLETO, A.M. 8vo. 8s. 6d.

Demosthenes. Select Private Orations of. After the text of DINDORF, with the Various Readings of REISKE and BEKKER. With English Notes. For the use of Schools. By C. T. PENROSE, A.M. Second Edition. Revised and corrected. 12mo. 4s.

Euripides. *Fabulæ Quatuor, scilicet, Hippolytus Coronifer, Alcestis, Iphigenia in Aulide, Iphigenia in Tauris.* Ad fidem Manuscriptorum ac veterum Editionum emendavit et Annotationibus instruxit J. H. MONK, S.T.P. Editio nova. 8vo. 12s.

Separately—Hippolytus, 8vo, cloth, 5s.; Alcestis, 8vo, sewed, 4s. 6d.

Lucretius. With a literal Translation and Notes Critical and Explanatory, by the Rev. H. A. J. MUNRO, M.A. Fellow of Trinity College, Cambridge. Second Edition, revised throughout. 2 Vols. 8vo. Vol. I. Text, 16s. Vol. II. Translation, 6s. May be had separately.

Plato. The Gorgias, literally translated, with an Introductory Essay, containing a Summary of the Argument. By E. M. COPE, M.A. Fellow of Trinity College, Cambridge. 8vo. 7s.

Plato, The Protagoras. The Greek Text, with English Notes. By W. WAYTE, M.A. 8vo. 5s. 6d.

Plautus. *Aulularia.* With notes, Critical and Exegetical, and an Introduction on the Plautian Metres and Prosody. By Dr WM. WAGNER. 8vo. 9s.

Plautus. *Aulularia.* Ad fidem Codicum qui in *Bibliotheca Musei Britannici* exstant aliorumque nonnullorum recensuit, Notisque et Glossario locuplete instruxit J. HILDYARD, A.M. Editio altera. 8vo. 7s. 6d.

Plautus. Menæchmei. Ad fidem Codicum qui
in Bibliotheca Musei Britannici exstant aliorumque nonnullorum
recensuit, Notisque et Glossario locuplete instruxit J. HILDYARD,
A.M. Editio altera. 7s. 6d.

Propertius. The Elegies of. With English Notes,
and a Preface on the State of Latin Scholarship. By F. A. PALEY,
M.A. With copious Indices. 10s. 6d.

Verse-Translations from Propertius, Book V. With
a Revised Latin Text, and Brief English Notes. By F. A. PALEY, M.A.
Editor of Propertius, Ovid's Fasti, &c. Fcp. 8vo. 3s.

Theocritus, recensuit brevi commentario instruxit
F. A. PALEY, M.A. Crown 8fo. 4s. 6d.

A Complete Greek Grammar. For the use of
Students. By the late J. W. DONALDSON, D.D. Third Edition,
considerably enlarged. 8vo. 16s.

Without being formally based on any German Work, it has been written with constant reference to the latest and most esteemed of Greek Grammars used on the Continent.

A Complete Latin Grammar. For the use of
Students. By the late J. W. DONALDSON, D.D. Third Edition,
considerably enlarged. 8vo. 14s.

The enlarged Edition of the Latin Grammar has been prepared with the same object as the corresponding work on the Greek language. It is, however, especially designed to serve as a convenient handbook for those students who wish to acquire the habit of writing Latin; and with this view it is furnished with an Antibarbarus, with a full discussion of the most important synonyms, and with a variety of information not generally contained in works of this description.

Varronianus. A Critical and Historical Introduction
to the Ethnography of Ancient Italy, and to the Philological Study
of the Latin Language. By the late J. W. DONALDSON, D.D.
Third Edition, revised and considerably enlarged. 8vo. 16s.

The Theatre of the Greeks. A Treatise on the
History and Exhibition of the Greek Drama: with various Supplements.
By the late J. W. DONALDSON, D.D. *Seventh Edition*, revised,
enlarged, and in part remodelled, with numerous illustrations from
the best ancient authorities. 8vo. 14s.

Classical Scholarship and Classical Learning con-
sidered with especial reference to Competitive Tests and University
Teaching. A Practical Essay on Liberal Education. By the late J. W.
DONALDSON, D.D. Crown 8vo. 6s.

14 DEIGHTON, BELL AND CO.'S PUBLICATIONS.

Sophocles. The Œdipus Coloneus of, with Notes,
intended principally to explain and defend the Text of the manuscripts as opposed to conjectural emendations. By the Rev. C. E. PALMER, M.A. 9s.

Tacitus (C.). Opera, ad Codices antiquissimos
exacta et emendata, Commentario critico et exegetico illustrata. 4 vols. 8vo. Edidit F. RITTER, Prof. Bonnensis. Reduced to 14s.

Translations into English and Latin. By C. S. CALVERLEY, late Fellow of Christ's College, Cambridge. Small 8vo. 7s. 6d.

P. Virgilii Maronis Opera edidit et syllabarum
quantitates novo eo que facili modo notavit Thomas Jarrett, M.A. Linguae Hebraeae apud Cantabrigienses Professor Regius. 12s.

Arundines Cami : sive Musarum Cantabrigiensium
Ianus Canori. Collegit atque ed. H. DRURY, A.M. Editio quinta. Cr. 8vo. 7s. 6d.

Foliorum Silvula. Part the first. Being Passages
for Translation into Latin Elegiac and Heroic Verse. Edited with Notes by the Rev. HUBERT A. HOLDEN, LL.D., Head Master of Queen Elizabeth School, Ipswich. Late Fellow of Trinity College, Cambridge. Fourth Edition. Post 8vo. 7s. 6d.

Foliorum Silvula. Part II. Being Select Passages
for Translation into Latin Lyric and Comic Iambic Verse. Arranged and edited by the Rev. HUBERT A. HOLDEN, LL.D. Third Edition. Post 8vo. 6s.

Foliorum Silvula. Part III. Being Select Passages
for Translation into Greek Verse. Edited with Notes by the Rev. HUBERT A. HOLDEN, LL.D. Third Edition. Post 8vo. 8s.

Folia Silvulæ, sive Eclogæ Poetarum Anglicorum
in Latinum et Græcum conversæ quas disposuit, HUBERTUS A. HOLDEN, LL.D. Volumen Prius. Continens Fasciculos I. II. 8vo. 10s. 6d.

Foliorum Centuriæ. Being Select Passages for
Translation into Latin and Greek Prose. Arranged and edited by the Rev. HUBERT A. HOLDEN, LL.D. Third Edition. Post 8vo. 8s.

Kennedy (Rev. Dr). *Progressive Exercises in Greek Tragic S  narii*, followed by a Selection from the Greek Verses of Shrewsbury School, and prefaced by a short Account of the Iambic Metre and Style of Greek Tragedy. For the use of Schools and Private Students. Second Edition, altered and revised. 8vo. 8s.

Accidence Papers set in the Previous Examination, December, 1866. 12mo. 6d.

Cambridge Examination Papers. Being a Supplement to the Cambridge University Calendar, 1859. 12mo. 5s.

Containing those set for the Tyrwhitt's Hebrew Scholarships.—Theological Examinations.—Carus Prize.—Crosse Scholarships.—Mathematical Tripos.—The Ordinary B.A. Degree.—Smith's Prize.—University Scholarships.—Classical Tripos.—Moral Sciences Tripos.—Chancellor's Legal Medals.—Chancellor's Medals.—Bell's Scholarships.—Natural Sciences Tripos.—Previous Examination.—Theological Examination. With Lists of Ordinary Degrees, and of those who have passed the Previous and Theological Examinations.

The Examination Papers of 1856, price 2s. 6d., 1857 and 8, 3s. 6d. each, may still be had.

A Manual of the Roman Civil Law, arranged according to the Syllabus of Dr HALLIFAX. By G. LEAPINGWELL, LL.D. Designed for the use of Students in the Universities and Inns of Court 8vo. 12s.

The Mathematical and other Writings of ROBERT LESLIE ELLIS, M.A., late Fellow of Trinity College, Cambridge. Edited by WILLIAM WALTON, M.A. Trinity College, with a Biographical Memoir by the Very Reverend HARVEY GOODWIN, D.D. Dean of Ely. 8vo. 16s.

Lectures on the History of Moral Philosophy in England. By the late Rev. W. WHEWELL, D.D. Master of Trinity College, Cambridge. New and Improved Edition, with Additional Lectures. Crown 8vo. 8s.

The Additional Lectures are printed separately in Octavo for the convenience of those who have purchased the former Edition. Price 8s. 6d.

A Concise Grammar of the Arabic Language. Revised by SHEIKH ALI NADY EL BARRANY. By W. J. BEAMONT, M.A. Fellow of Trinity College, Cambridge, and Incumbent of St Michael's, Cambridge, sometime Principal of the English College, Jerusalem. Price 7s.

A Syriac Grammar. By G. PHILLIPS, D.D., President of Queens' College. Third Edition, revised and enlarged. 8vo. 7s. 6d.

Now ready, fcap. 8vo. price 5s.

The Student's Guide to the University of Cambridge.

**SECOND EDITION, REVISED AND CORRECTED
IN ACCORDANCE WITH THE RECENT
REGULATIONS.**

Contents.

- INTRODUCTION**, by J. R. SEELEY, M.A.
ON UNIVERSITY EXPENSES, by the Rev. H. LATHAM, M.A.
ON THE CHOICE OF A COLLEGE, by J. R. SEELEY, M.A.
**ON THE COURSE OF READING FOR THE MATHEMATICAL
TRIPOS**, by the Rev. W. M. CAMPION, B.D.
ON THE COURSE OF READING FOR THE CLASSICAL TRIPOS,
by the Rev. R. BURN, M.A.
**ON THE COURSE OF READING FOR THE MORAL SCIENCES
TRIPOS**, by the Rev. J. B. MAYOR, M.A.
**ON THE COURSE OF READING FOR THE NATURAL SCIENCES
TRIPOS**, by Professor LIVEING, M.A.
ON LAW STUDIES AND LAW DEGREES, by Professor J. T.
ABDY, LL.D.
MEDICAL STUDY AND DEGREES, by G. M. HUMPHRY, M.D.
ON THEOLOGICAL EXAMINATIONS, by Professor E. HAROLD
BROWNE, B.D.
THE ORDINARY (OR POLL) DEGREE, by the Rev. J. R.
LUMBY, M.A.
EXAMINATIONS FOR THE CIVIL SERVICE OF INDIA, by the
Rev. H. LATHAM, M.A.
LOCAL EXAMINATIONS OF THE UNIVERSITY, by H. J.
ROBY, M.A.
DIPLOMATIC SERVICE.
DETAILED ACCOUNT OF THE SEVERAL COLLEGES.

"Partly with the view of assisting parents, guardians, schoolmasters, and students intending to enter their names at the University—partly also for the benefit of undergraduates themselves—a very complete, though concise, volume has just been issued, which leaves little or nothing to be desired. For lucid arrangement, and a rigid adherence to what is positively useful, we know of few manuals that could compete with this Student's Guide. It reflects no little credit on the University to which it supplies an unpretending, but complete, introduction."—SATURDAY REVIEW.

